

העולם הזה

אחרי פיענוח התעלומה:

לחקור את
המיישטרה!

הסוד הנפלא שמתחת לשמלה

דגם
BLUES R.

BLUES הפרח הנסתר של טריומף, חזיה יפהפיה, קלילה וקייצית, העושה את גיזרתך מבעית, רעננה, צעירה ומושכת.

להשיג בצבעי לבן, גוף או שחור, עם תחתון תואם (סט).

כרם ראשון:
במבצע "קיץ 80"
כרטיס טיסה
לניו יורק
הלוך ושוב
פרסים נוספים יקרי ערך
פרטים בחנויות

Blues

בטוחה, חופשית ונחשקת.

דגם BLUES עם תחתון BLUES תואם.

lycra®

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל אביב, רחוב גורדון 3, טל. 232262/3 • תאריך: 136 • מען מברקים: "עולמפרם" • העורך הראשי: אורי אבנרי • ראש המערכת: יוסף ינאי • עורכת-בית: יוסף שנון • עורכת כיתוב: ענת ישראלי • צלמי מערכת: ציון צפריר וגילה רזין • ראש המינהלה: אברהם פרטון • מחלקת המודעות: רפי זכרני • המו"ל: "העולם הזה" בע"מ • מודפס ב"הרפס החדש" בע"מ, תל אביב, רחוב בן אביגדור • הפצה: "גד" בע"מ • גזפות: צינקגרופיה, "כספי" בע"מ.

איא ירי

הקאדילאק שוב נהגה, עובד משרד-החוץ, יצא ממנה. האיש פנה אחורה אל מכור גיות העיתונאים, וכשהוא מפגין גסות רוח, קרא במילים חריפות לעיתונאים להסיר תלם. הנהג גם איים כי "יהיו לכם הרי-

הצנענו בשבוע שעבר את התקי רית המחפירה במבואות בית-לחם, ש במהלכה פתחו אנשי מישמר-הגבול באש חיה על כתב וצלם של העולם הזה, שמילאו את תפקידם בסיקור ביקורה של גיין פונדה בארץ (ראה יומן אישי).

לא רצינו לשבש את הביקור ולהעכיר את רוח האורחים, גיין עצמה ובעלה, תום היידן, אילו פירסמו את התקריט כראוי. היא היתה הופכת סנסציה בינלאומית. "היילי-היבוש הישראליים יורים בעיתור נאים בגלל גיין פונדה".

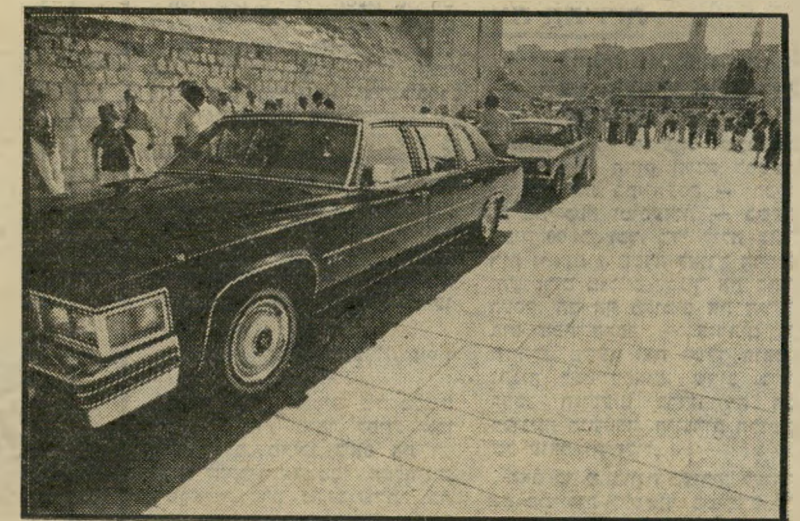
התאפקנו. אחרי ככלות הכל, לא הם אשמים במה שקרה. מה אירע?

מספר יומי היימן:

ביקורה של גיין פונדה בארץ בישר לעיתונאים עוד כמה ימיהתרוצצות אחרי כוכבת הוליוודית, מבלי שיתרחש דבר שלא נצפה מראש. אולם בשלב מסוים חלה תפנית. לעיתונאים שנכחו במקום היה נדמה כי נפל לידם סקופ אמיתי.

כאשר יצאה פונדה, ביום הראשון בי שבוע שעבר, מארחת-צהריים עם ראשי עיריית ירושלים, טדי קולק, התבקשו העיתונאים לחדול ממלוותה לשעה קלה. המלווה של פונדה מטעם משרד-החוץ, קולט אביטל, הסבירה כי פונדה עומדת לקיים פגישה פרטית, שאין עניין לפרסמה באמצעי-התקשורת. בעיני העיתור נאים, וביניהם צלם העולם הזה ציון ציפריס ואני, היה זה סימן שסוף-סוף עומד להתרחש משהו מעניין.

מכונית הקאדילאק השחורה של פונדה יצאה לדרך, ואחריה כמה מכוניות של עיתונאים. אחרי כמה עשרות מטרים עצר

מכונית הכתב מאחרי מכונית משרד-החוץ בבית-לחם פגישה עם רופא, או עם אישיות מהגדה?

בה צרות אם לא תתסתלקו! בשלב זה היינו כבר בטוחים כי יש משהו, שמיש רדיהחץ מאוד מעוניין להסתיר מהציבור.

פגישה

מיסתורית

המכונית המשיכה לנסוע, ואנחנו אחריה. כיוון הנסיעה היה אל היציאה הצפונית מירושלים, משם ממשיך הכביש לעבר רמאללה. באותו יום פורסם כי כרים חאקף, ראש עיריית רמאללה, עומד לצאת לארצות-הברית, כדי לקבל טיפול רפואי. ידיעה זאת, יחד עם כיוון-הנסיעה, הולידו את הניחוש כי פונדה עומדת להיפגש עם ח'אלף. סברה זו נראתה סבירה דווקא מפני שאנשי משרד-החוץ ניסו לגרש את העיתונאים. שום פגישה עם ח'אלף לא תוכננה עלידי משרד-החוץ, ואם ביקשה פונדה לקיים אותה על דעת עצמה, ברור שהדבר לא נעם למשרד.

לפתע שינתה הקאדילאק את כיוון הנסיעה. היא עצרה ליד בניין המטה הארצי של המישטרה. שם ביקש הנהג מהשוטרים שבפתח הבניין לגרש את העיתונאים. שוטר ניגש אלינו, אך כאשר הסברנו לו כי אנחנו ממלאים את תפקידנו העיתונאי, חזר והסביר לנהג כי אנו פועלים בהתאם לחוק, וכי אינו יכול לפעול נגדנו.

כן פנה הקצין אל השוטרים ואמר: "טוב, אז נצטרך לארגן איוה עיכוב קטן לעיר תונאים". הקצין ניגש לאנשי מישמר-הגבול, שנכחו אף הם במקום, והתייעץ עימם. על פי הוראות הקצין הועמד ג'ים של מישמר-הגבול כמחסום במרכז הכביש היוצא מבית-לחם, וחייקו נעמדו מסביבו.

כדור

בגלגל

עם סיום הביקור בכנסייה יצא הי קאדילאק שוב לדרך. אנשי מישמר-הגבול איפשרו לו לעקוף את הג'יפ, אולם כאשר רציתי גש אני, במכונית הסובארן שלי, לעקוף, הורו לי לעצור. הודעתי להם כי אין להם סמכות לעצור אותי ללא סיבה סבירה, וכי הם פועלים בניגוד לחוק. המשכתי לנסוע אחרי הקאדילאק, ואחרי נסעו עיתונאים נוספים במכוניותיהם.

לפתע נשמע קול צופר והג'יפ החל רודף אחרינו. תוך כדי נסיעה עקף הג'יפ עם המכונית שלי ואנשי מישמר-הגבול, שהיו בתוכו, הורו לי בנישקם לעצור, תוך שהם צועקים לעברי. המשכתי עוד כקילומטר אחד בנסיעה, עד שהגענו למחל סום שהוצב על הכביש.

הקאדילאק עצר לפני המחסום ואני

מישמר-הגבול מאיים בנשק טעון על הכתב, פגיעת הכדור בגלגל (מסומן כחץ)

לחוך בקלות על ההדק, לפגוע בקלות. גם להרוג בקלות

אחרי. אנשי מישמר-הגבול קפצו מהג'יפ ועמדו מול המכונית שלי, כשהם מכוונים אלי את נישקם. כשראה נהג הקאדילאק כי דרכי חסומה, המשיך בדרכו.

נסעתי לאחור, עקפתי את אנשי מישמר-הגבול, והמשכתי אחרי הקאדילאק. אחרי כמה עשרות מטרים שמעתי ירייה. המשכתי לנסוע כמה עשרות מטרים נוספים, עד שהרגשתי שהאוויר יצא מהגלגל הקדמי הימני, ועצרתי.

הג'יפ של מישמר-הגבול פתח בנסיעה מטורפת אחרי מכוניתו של צלם-העיתור נות אלי הרשקוביץ, שהצליח למרות הכל להמשיך ולעקוב אחרי הקאדילאק. נוסעי הג'יפ חלפו על פני המכונית שלי, שחנה תה בצד הדרך, מבלי לעצור ולוודא אם

(המשך בעמוד 46)

לחץ לבני

קצין-מישטרה, שהוזעק למקום עלידי פקודיו, הסתודד עם הנהג. מייד אחרי

מכתבים

הידר לרוח הדמוקרטית השוררת בשידורי ישראל.

אלה דגני, ירושלים

על "תרבות הגויים"

על סכס, פיס וטממונים.

חטיפת הילד מסביון משקפת את מצבה של החברה הישראלית. מעיב להיווכח לאיזה שפל הגענו, ואין צורך לפרט... הדבר המזווה הוא, שעם ישראל, הנושא את דגל המוסר מאז מתן תורה, אינו מסור גל להיות אור לגויים או אור לעצמו. תחת זאת אנו מחקים בדרכות מתמיהה את "תרבות" הגויים — שאותם אין אנו חדלים להשמיץ.

אם תחנות הרדיו שלנו תמשכנה לשדר יומם ולילה סכס, פיס וטממונים, ללא שמץ של בושה ותבוהה, אזי שום תועלת לא תצמח לנו מהשמעת קומץ פסוקי-אלהים בכל

אינפלציה וליכוד

עוד מודעות-בחירות של הליכוד, בעיקבות המורדעה שפורסמה במיכתבו של הקורא מאיר בן שלמה מירושלים (העולם הזה 2233).

יפה עשה הקורא בן-שלמה, ששלח מודעה ישנה של הליכוד, שהבטיחה, ערב הבחירות לכנסת התשיעית, להחזיר לעם את ביטחונו הכלכלי ואת גאוותו הלאומית. הבטחות לחדוד ומציאות לחדוד.

אולם כדי שהמוני הבוחרים לא יטעו בשנית, בשעת הקלפי הבאה

לינקות את הכלכלה

צריך

קודם כל צריך להחליף את השלטון

מחל הכלכלה

מודעת הליכוד
יש להחליף —

עלינו לטובה, הריגה שולח לכם עוד שתי מודעות של הליכוד מאור תה התקופה — "לנקות את הליכוד" ו"לצמצם את האינפלציה".

אכן, הגיע הזמן שהמערך יפרסם את מודעות הליכוד — בשמו שלו.

מאיר ענבר, עפולה

● מודעות בחירות של הליכוד, שפורסמו כחודש לפני הבחירות — ראה גלופות.

על "מותה של זיסכה"

מתאבל הקורא גולן, מטעמים של שכנות טובה.

הצטערתי צער רב על ההחלטה להקדין בטלוויזיה את הסרט מותה של זיסכה. כידוע, עוררה הקרנת הסרט את חמתם של הסעודים, בעיר קר בני מישפחת המלוכה. בעיניהם נחשב הסרט מעליב ומתגרה.

אנו שכנים של הסעודים, אם נרצה ואם נמאן. שכנים צריכים להשתדל, לפחות, לא לפגוע האחד ברגשותיו של השני. שהרי נאמר כבר: טוב שכן קרוב מאח רחוק. לו היינו פוסלים את הסרט להקרנה על מסכינו היה הדבר מודלף לעיתונות ונחשב כמחווה של שכן טוב; בבחינת שלח לחמך על פני המים. חבל שהעומדים ליד ההגה אינם מבינים את המנטאליה של שכנינו בעניינים כגון זה. זהו שגיאה נוספת בשרשרת השגיאות שלנו, והמציאות מראה להיכן הגענו.

רפאל גולן, חולון

גישתו הדמוקרטית של מנכ"ל רשות השידור, טומי לפיד, אכן נוגעת ללב. מהיכן שאב את ה"אומץ" להקדין על מסך הטלוויזיה הישראלית סרט כה ביקורתי וכה נוקב, החושף את השחיתות, הצבירות והשקר של צמרת השלטון ב... סעודיה.

כל הכבוד לאומץ-ליבו של לפיד!

חגיגה אמיתית על שפת הים

למעשה היתה רשימה זו צריכה להכיל משפט אחד בלבד, והוא: לכו אל מסעדת "הטיילת" שעל שפת הים. זה הכל. אין מה להוסיף, אך כיוון שהקורא הסקרן ירצה בוודאי קצת פרטים נוספים, אני מוכן לתת אותם. רק שיהיה ברור: אלה פרטים מיותרים. אתם צריכים פשוט ללכת למסעדה הזאת, לאכול בה, ולא תצטערו על כך. נקלענו אליה במקרה. ביום שבת, בחזרה מן הים, חיפשנו מקום לשבת בו ולשתות משהו קר. לפני רחוב בוגרשוב היה מין מקום כזה. לא נראה מפואר מדי, לא יקר מדי, לא מבטיח מדי. התיישבנו, הבטנו בתפריט והחלטנו לא להסתפק במשהו קר אלא גם לאכול. ובכן, כיוון שכאן האוכל הוא העיקר, נחסוך מכם הפעם את מראה הים, את המבט אל הטיילת, את השמש והשמיים וניגש ישר לעניין.

קודם כל מקבלים כאן מיץ טבעי. זו כבר התחלה טובה וסימן טוב לבאות. שתי כוסות קרירות גדולות של משקה תפווים אמיתי, טעים ומרענן. אחר-כך מקבלים כאן סלאט ירקות חתוך דק-דק, מתובל ברוטב עסיסי, מסוג הסלאטים שאפשר לאכול בדרך כלל רק בבית, במקום שיש יד אוהבת המוכנה לטרוח ולחתוך את הירקות בסבלנות ובתשומת-לב.

לאחר הסלאטים הזמנו שניצל ברוטב פטריות וחסילונים בנוסח פרובאנס. ובכן, אם מה שקדם לזה היה חגיגה אמיתית, הרי מה שהוגש לנו עכשיו היה כבר נשף. השניצל לא היה דומה לשום שניצל שאכלנו בחיינו. הוא היה עטוף במעטה בעל טעם מיוחד, רווי ברוטב פטריות ורך כחמאה מבפנים. מאכל כל-כך טוב לא אכלנו כבר שנים. לחסילונים בנוסח פרובאנס היה טעם אמיתי של פרובאנס: עם הרבה שום, הרבה פטרוזיליה והרבה עסיס.

סיכמנו את העניין בגלידה, ושילמנו 880 לירות. כשהבענו את פליאתנו על טיב האוכל בפני המלצרית, היא לא התפלאה כלל: "תיירים באים הנה במקרה, סתם כך, ולא מבינים איך זה שהאוכל כל-כך טוב". זהו. אז גם אנחנו לא מבינים, ומוזינים את כולכם ליהנות מאי-הבנה משמחת זאת. (מ.)

הרברט סמואל 80
ת.א. טל. 656992

טיילת
קפה ומסעדה

פינקולדה אמיתית מרוכזת מרוכזת...
Holland house®
רק להוסיף רום ולשתות.

10 פינקולדות משגעות מכל בקבוק.

חפשו את הבקבוק הירוק!

חשוב שיהיה בבית

המפיק:

כרמי צני - אחים סגל בע"מ. תל-אביב, רח' גדרה 8. טל' 7-657706-03

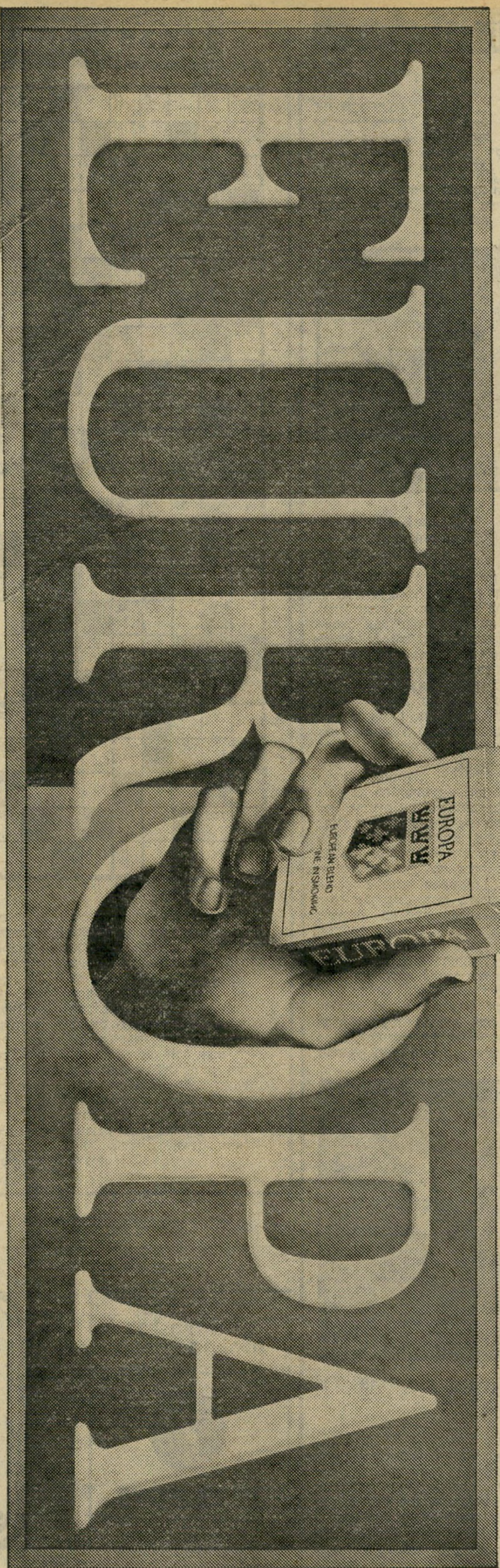
אין מעדדים את החירות

בנתניה אומכים חוקי-עזר, היוצרים אווירה של עוצר ותיסכול.

מזה כמה שבועות שבנתניה שומרים על החוק הלכה למעשה וסוגרים את בתי-העסק — בכלל זה בתי-עסק ומיסעדות — בשעת חצות 24.00. וכך, מדי לילה עובדי רות גיידות מיטרה לאורך הרחוב והשוטרים מצווים לסגור את בתי-העסק. הם אף מקימים את ה"יוש" בים בבתי-העסק — אורחים כי תיירים. משעה זאת ואילך הופכת נתניה לעיר-רפאים, שרוב כל-הרכב הנוסעים ברחובותיה הם מכוניות מיטרה. היוצרות הרגשה של עוצר ותיסכול.

האם כך מתכוונת העירייה לעודד את החירות ולמשוך מטיילים לנתניה, הידועה כעיר של חירות. וגופש?

נעים דניאל, נתניה
(המשך בעמוד 6)

"התענוג כולו שלך"

אירופה - דלת ניקוטין בעישון עשירה בטעם.

הרואים את התגשמותו של החופש לגבי בחוריישיבה, בהינתקו של זה מן הישיבה ובהיכנסו בהתנדבות לשורות הצבא! חופש! אסתר רטנר קוראת לנשים לעשות משהו. מה?

(א) לחנך את הבנים ואת הבנות לסרב לשתף פעולה עם הרע, עם המלחמה;

(ב) לחנך לאהבה לכל, לקרוא לכל בנות הארץ לסרב לשכב עם חיילים, אך להמשיך ולהאזין אותם ולהפגין אהבה וזאת בעדיניות מירבית; לא לגרות, לא לעזב — רק לאהוב ולא לשכב. ולהסביר מהי הסיבה. למנוע את ההרגשה שהחייל איננו רצוי אף שיתן להרגיש את המדים ואת כלליהן המפריעים לפעולה ה-

(ד) לא לנתק את הקשר בין הישיבה הפוליטית לפעולה הארץית; למנוע שניות בהתייחסות האנושית; למנוע את המושג הכפול הצבוע של רצח אזרחי ורצח צבאי, כאילו יש הבדל ביניהם.

(ה) להתארגן — על בסיס אנושי ולא לאומי, עממי, דתי, עדתי; רק על בסיס אנושי — לקרוא לי נשים הערביות לצאת אף הן מכלל איהן הביתיים ולסרב לשתף פעולה עם כל גורם מחרחר מלחמה ור מבצע אותה. לחלק מן הנשים ה"יהודיות" ולחלק מן הנשים ה"ערביות" זה קל. לרובן זה קשה מאוד. צריך להגיע אל ההמונים הללו. בינתיים צריך לצעוק הרבה, אך בעדינות ולא בהיסטריה; ב"אהבה ולא בסחר.

(ו) צריך לקרוא לאנשים (הזכרים) להיות קצת "נשיים"; לחזק דול מן התחרות, מהצגת הגבר "רזה", בכל תחום; צריך ליצור תנאים שימנעו מהם את הצורך בתחרות, בהוכחת עצמם. (ז) יש לפתח אורח חיים פשוט. של אספקה עצמית, של הסתפקות במעט. למנוע את הרכושנות ה"חומרנית".

צעקות באוויר — לא יעזרו; הפגנות ספוראדיות — לא יעזרו. יש צורך בהתלהבות גדולה ובעשייה מתוכננת ומורכבת, במימוש הרבה בתחום האישי והציבורי.

קדימה נשים — האנשים ה"נשיים" מצטרפים!

ישעיהו-תומא שי"ק, תל-אביב

כה לחי!

לרגל יום-הולדתו ה-70 של המנחת חינוך אהרן כהן,

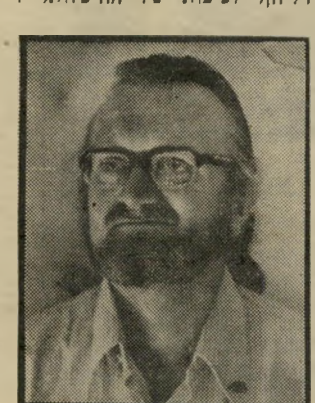
אהרן כהן (מימין) וחיים מרגלית קדורסקי* הספרדים גורמים הנאה

חבר קיבוץ שער-העמקים (העולם הזה" 2232). רציית יהדות לכה על הדברים (המשך בעמוד 8)

בבירות, לבנון, בספטמבר 1942, במסע מטעם הליגה להתיישבות ושיחוף בסוריה ובלבנון.

(המשך מעמוד 4) **דין וכלי-דין** בעיקבות דבריה של היקורה אסתר רטנר (העולם הזה" 2233).

הפחדנית" צודקת בהחלט. הכל טוב סביב הדין. לכנסיות ולמיגדליהן, לכיפות של ההיכלות, ל-

קורא שי"ק, צבא האלים

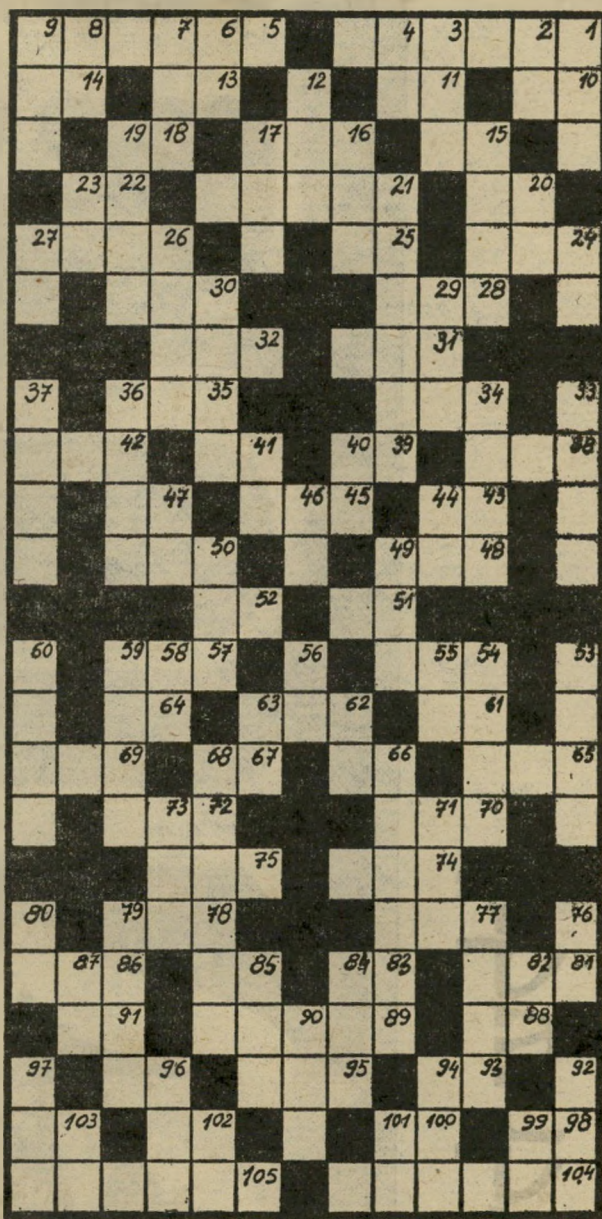
עמודי הזיכרון, כמו לכלי-הגשק — יש צורה של האבר הזכרי. זה עדיין איננו מוכיח כי הזכר הוא לוחם מטבעו. אבל קרה משהו לזין, ור לבעליו. הנקבים של הנקבות נסגרו בפניו בשל הבילעדנות שפותח, באורח בלתי-טבעי, בטבע, ב"דרך-כלל, אין בחירה ואין בילעדנות. אף אם יש, היא לעונה ולא לכל החיים. אצל האדם, משום מה, פותחה ה"נאמנות" והבילעדנות. כל בילעדנות, בכל תחום, היא חריגה מן הטבע, חריגה מן הצורך והשינוי.

אם כן, מה הפיתרון — אם כלי-הזין מזכירים את הדין, ואם הבילעדנות היא הגורמת לשימוש בכלי-הזין בגלל אי-השימוש החופשי בזין, או הפיתרון הוא שימוש חופשי בזין. אם כן, הכל שפיר, הרי אנו חיים בעידן המתירנות! ולא היא! שכן איננו חיים בעידן של מתירנות. כי עצם המושג הזה, מתירנות, הוא איסור. אם יש מתירנות, ז"א יש איסור. מלבד זאת, אי אפשר להיות "מתירן/ית" ב"חברה שמסתכלת על כך בעיניים ר/או בורות. צריך חברה כוללת חופשית. זאת אומרת צריך ליצור חברה חופשית. חופשית מכל היצביעות האופפת את הציוויליזציה שבה אנו חיים, כולל המתירנות."

חיים מרגלית קדורסקי*

המחשבה של אסתר רטנר טובה, ובעצם הרעיון איננו חדש כלל. טוב שמדי פעם צצה אדם המגלה את האמת הזאת שוב ושוב. אבל יש גם פמיניסטיות הרואות את השינוי בהדבקות וזן לעצמן, כלור מר בסיפוחן ל"יחידה קרבית" ב"צבא האלים! כמו שיש חילונים

מאוזן:
(1) צמח שפרחיו קטנים, כחור לים וריחניים — פורח עכשיו; (5) חוסר שלטון — איש כישר בעיניו יעשה; (10) די; (11) הגזע האפריקני מבני נח; (13) פקודה; (14) אמן תבשילים; (15) תחת, למטה; (16) חרסה; (18) אמן הקסמים; (20) שמח; (21) שבר, רסיס; (22) נקי מהטא; (24) רותקדים; (25) מילת-המעטה; (26) ברק; (28) רקע; (30) תכשיט; (31) חלש; (32) מקום לימוד דרדקים ב"גולה; (34) אריגדק הנטוה מפסקות זחלים; (35) אור, זהר; (38) בנה של הבחולה מנצרת; (39) זן ממקומו; (41) חצי-יובל; (42) רעב; (43) קסם, כישוף; (45) על-אף, למרות; (47) שנתו נמשכת כל החורף; (48) לך מכאן!; (50) פנים-אל-פנים; (51) אמונה; (52) חזק; (54) מילת-שאלה המתייחסת לזמן; מוצא-אחד לאנשים, לחיות או צמחים; (61) בגד-אבלים בימיקדם; (62) קבוצת עמים ערבים, שמלכתם הייתה אורחת בממלכתו בימיקדם; (64) חיק; (65) הנרקיס הוא מלכו; (66) מפל גרגרית-בואה בעת זריה; (67) החוצה!; (69) תינוק ב"יומו; (70) מעין, לעתים מצופה; (72) צמח בראשית צמיחתו; (74) כאב, ציר; (75) נעלמו; (77) שממה, ריקנות; (78) מעגן; (81) עפר שנגרף ע"י זרמי-מים; (83) דרגש; (85) צמח רענן וצעיר; (86) ריקוד בוזות ממוצא גרמני-אוסטרי; (88) מדד; (89) זרם אדיר; (91) יחיר; (93) תן מכה!; (95) שחק בחידות; (96) עם, או בלי תיק בממשלה; (98) עבר; (100) נהר בדרום-אפריקה; (102) חזר; (103) הגיע; (104) הצדף המכסה גופו של רכיכות; (105) טומנת ראשה בחול.

מאונך:
(1) משהו, חלק קטן מדבר; (2) סוף כל "טוב"; (3) קורת רוח, הנאה; (4) מערב; (6) היפוכה של יונה בפוליטיקה; (7) משקה משכר; (8) קיים; (9) ניגוד, סתירה; (12) כהן לדת ניכר; (15) המלה המופיעה ב"ראש עמוד זה; (16) עוב, נטש (בעיקר — חיים); (17) עניין, עסק; (19) נערו של אלישע הנביא (כתיב חסר); (20) רן; (21) מחשבות, הרעיון; (23) פתח, חור (בהשאלה); (24) הסר נעליך; (26) נמל חדש בשומר רון; (27) רית ע"י שמו של נפטר; (29) פירוש התנ"ך בהר"ח חבה ותוספות; (30) עונג, תפ"ק; (33) ממושע; (34) אחד האלילים הראשיים של הכנענים בימיקדם (כתיב מלא); (36)

כלי-תחבורה על הרים; (37) היושב על כסאו של אליהו ב"חגיגת הברית; (40) מתכופף; (41) צוק; (44) רסיסי-בוקר; (46) כלי משחק השחמט; (47) צמד; (49) למען; (50) טמר פרמנט; (53) שם נוסף לאלהי-הנביא. הוא יתרץ קושיות ו"בעיות; (54) קצת, שמץ; (55) מספר גוזמא במסורת היהודית (בגימטריה); (56) החודש הבא — חודש הנחמה; (58) התגאה; (59) משכון; (60) מכר; (62) משפחת-אמנים, מייסדי ביה"ס "בצלאל"; (63) ממחר; (66) שם התקיימה האולימפיאדה ב"1956; (68) להקה מוסיקלית.

קבלת מודעות לכל העיתונים במחירי המערכת
טלפון 772116, 227117

פירסום אידיאל
אבן גבירול 110 תל-אביב (פינת אנטווקולסקי)

ברייזה
מוסיקה הרברט סמואל 80 טל 656992

בלוז, פולק, ג'ז, רוק

פתח כל יום כולל יום א' משעה 21.00

כשהצליל המקורי הוא ללא תחרות
יש דבר נוסף המשלים את האמינות:

סניו-מבצע פרסים!

מוצרי "סניו" האמינים הם תמיד קניה נכונה ונותנים תמורה מלאה לכסף. עכשיו "סניו" עושה אותם לקניה כדאית עוד יותר: במבצע פרסים ללא תקדים תוכל לזכות במוצר יקר ערך של "סניו" ולהשתתף בלא פחות מאשר 3 הגרלות ענק. המבצע ייערך מ-6.80 עד 30.7.80 בלבד.

כיצד תשתתף במבצע הפרסים של "סניו"?

בקנותך מכשיר "סניו" (מערכת סטריאו, פטיפון, רדיו-טייפ, מגבר, טייפ־דק, רדיו, מערכת משולבת וכו') בסכום העולה על 1,500 ש"ק—תהיה זכאי להשתתף במבצע. כל שעליך לעשות הוא לשלוח את הספח של תעודת האחריות עם העתק מחשבונית המס לכתובת: "סניו", ת.ד. 2579, ירושלים.

כל קונה זוכה ב"סניו" ללא הגרלה!

עם קבלת הספח של תעודת האחריות והעתק חשבונית המס, תקבל לביתך אחד ממוצרי "סניו" המעולים ללא הגרלה! בנוסף תוכל לזכות גם ב...

כל כסף בחזרה!

בהגרלה הראשונה יזכה אחד מכל 100 קונים בכל כסף בחזרה! כל קניה של מכשיר "סניו" מגבירה את סיכויך לזכות—ויש פרסים נוספים:

טיסה זוגית ללונדון הלוך ושוב!

בהגרלה השניה יזכה אחד מכל 500 קונים בכרטיס טיסה זוגי הלוך ושוב ללונדון—זוה עדיין לא הכל...

פרס מיוחד לקוני מערכת סטריאו שלמה-טלוויזיה צבעונית "סניו"!

בנוסף ל-2 הגרלות הראשונות תיערך הגרלה מיוחדת ובה תוכל לזכות בטלוויזיה צבעונית של "סניו". תשתתף בה אם תקנה מערכת סטריאו פנימית הכוללת פטיפון, רסיבר, טייפ־דק "סניו" וזוג רמקולים מעולים—"פירלס" מתוצרת דנמרק, לאו מערכת סטריאו משולבת ורמקולים "פירלס".

בוא עוד היום והענק לעצמך את ה"סניו" שתמיד רצית. עכשיו כדאי לך עוד יותר לקנות אותו: תזכה במוצר נוסף של "סניו" במתנה ותשתתף ב-3 הגרלות!

★ על ספח תעודת האחריות והעתק חשבונית המס להגיע אל ת.ד. 2579 ירושלים עד לתאריך 30.7.80 המבצע כולל מכשירי שמע של "סניו" בלבד.

★ ההגרלות ייערכו בנוכחות ניצגי חברת ס.ט.ס. אלקטרוניקה בע"מ, משרד הפרסום ודואה חשבון. מועדי ההגרלות ותוצאותיהן יפורסמו בעתונות.

★ ההשתתפות במבצע אסורה על עובדי חברת ס.ט.ס. אלקטרוניקה בע"מ, עובדי פרסום "אדמו" ובני משפחותיהם.

היבואנים: ס.ט.ס. אלקטרוניקה בינלאומית בע"מ, ת.ד. 2579 ירושלים טל. (02) 245283
תל-אביב, רח' החשמונאים 91, טל. 210068—269858 (03)
חיפה, שד' ההסתדרות, מפרץ חיפה
טל. 725681—740495 (04)
ירושלים, רח' לונץ 10 טל. (02) 224829
(02) 227937

רשימת חנויות חלקית: תל-אביב: סלון "להיט", אבו גבירול 20; ארניו, אחד העם 19; פוטו פסטורט, בנייהוד 8; מיכה שטרס, ה' באיר 13. ככר המדינה: "אליאס", העליה 20. גבעתיים: "צלילי המוסיקה", בצלסון 117 (ככר נח). רחובות: "אלקטרוניקה", פנים 11 (ציי ככר החידקה). בית העלים 4. ירושלים: "שטיינברג", יפו 97, מרכז כלל; "מ. אלקטרוניקה", בן סירא 24 / הרצליה 1; "אדיב", ככר מאירוב; "סלון הצרפתי", מפרץ חיפה, מול כביש השופטים 11; "טרקלין הקריה", השופטים 6. קרית ביאליק: "פלדמן את אפרי", אור קול עכו; "בן-עמי 55, באר-שבע; "השרות האלקטרוני", העצמאות 49. שירת הברכה: פוטו דוד. הגליל: עכו; "אור קול עכו"; "בן-עמי 55, באר-שבע; "השרות האלקטרוני", העצמאות 49. שירת הברכה: פוטו דוד.

מחברים

הוא הכריז: "הכל הוא לומר שמישטרו של פינשוה הוא דיק" טטורה של עינויים ורצח." בגין מחמש את

החונטות שטראוס רואה בלוחמיה החופש השחורים של דרום-אפריקה, "טרו" ריסטום". בגין רואה בגזענים וב" משמידיה העם של דרום-אפריקה את ידידיו הטובים ביותר. בגין ושטראוס, הארכי-ריאקציונרים של העולם, לוחצים ידיים ומתאחדים. יוסף שריק, מינכן

זהירות. כלב נוסף!

על "מיסדר ויהוי לכלבים" ("העולם הזה" 2232), ח" מספר על אשה שהותקפה על-ידי כלב זאב ותבעה פיצויים מבעל הכלב.

ברצוני להסב את תשומת-לב כל הגורמים, ובעיקר מישטרת ישראל ובתי-המשפט, לכך ש" הגשת תביעות לפיצויים מבעלי כלבים הפכה למקור חדש של סחיטות, וסחטנות קלה למדי.

לדוגמה: במיקרה שהובא בי עיתונכם, מודגש כי הכלב תקף את האשה בלילה. כיצד יכולה אם כן אותה אשה להעיד בוודאות, כי דווקא כלב זה זה, ולא אחר הוא שהתקיפה? התשובה ברורה לכל בעל הגיון: היא לא יכולה!

מה עושים אם כן? בגבורי הי זעם והמרירות על הפגיעה והכאב, מאשימים את הכלב הראשון הי נופל ליד... והדבר קל למדי, שכן הכלב אינו יכול לדבר ולהתגונן, והמישטרה נוטה להאמין יותר לי אדם המותקף מאשר לבעל הכלב. עובדה היא כי למרות שכלבים רבים משוטטים ברחוב ללא בע" לים, מהפנות תמיד התלונות כלפי כלבים שיש להם בעלים (כאילו רק כלבים אלה מתקיפים אנשים...) וזה מסיבה פשוטה: מאלה אפשר לסחוט כסף.

יש להביא בחשבון, כמובן, כי אדם שהותקף על-ידי כלב כלשהו, מתמלא שינאה עזה לכל הי כלבים, וכלל לא איכפת לו להי טיל האשמה בכלב חף מפשע, ומה גם שכן הוא עשוי לקבל סכום כסף הגון מבעליו.

על המישטרה להביא בחשבון את הנקודות דלעיל, ולא למהר לתת אמון בתלונות אנשים ש" נושכו (ובפרט אם נושכו בשעות הלילה), ובזאת תיחסם דרכם של סחטנים.

שימקין נמר, תל-אביב

טעות לעולם צודקת

את הכותרת המצ"ב מצאתי בי מעריב, מה" 30 במאי. הכוונה, כמובן, לתרבות הדיבור.

תלמידי קרית-שמונה קראו לח"כים לשפר תרבות הבידור

שאר ערי הארץ ואמר: "מדינת ישראל חבה חוב לקרית שמונה על שירותה לישור

ישראל בן-אשר, תל-אביב

את יו"ר מפלגת העבודה מצאתי בידענות אחרונות, מה" 12 ביוני,

דווקא יו"ר מפלגת העבודה צריך היה להודיע על עזרתו, שכן עם היר תו צד במלחמת-הירושלם הנוכחית, מר טלת עליו אחריות כוללת, על העבר של מפלגתו. עבר, שאפילו בהקשר האקטובלי, הוא ערובה לעתיד.

במאמרו של הפרופ' שבה וייס "מי מפחד מרבין?", ר.ב.ח., ירושלים

(המשך מעמוד 6)
שכתבתם על אהרון כהן, בהגיעו ל-70. אני יודע שאהרונצ'יק, יחד עם כל ידידיו ומוקיריו, נהנה מן ה"הספדים", בלשוננו, וכי הם בהח" לט מוסיפים לו נחת.

בני בית-החמץ

אוניברסיטת חיפה, חיפה

פתח חם בלבבות

אימוץ 100 מישפחות של עולים חדשים על-ידי תור-שבי היישוב הכפרי עומר.

הישוב עומר נמצא כמה קילומטרים על-יד באר-שבע, בדרך לערד. עומר הוא ישוב שידע מא" בקים רבים עד שפרח והיה לישוב כפרי לתפארת, עם איכות חיים טר בה.

ראש המועצה המקומית עומר יצא בקריאה נרגשת אל כל התור שבים שהגיעו לנחלתם, לעשות למען אימוץ 100 מישפחות עולים חדשים ולעשות למען קליטתם הי חברתית והאנושית בישראל.

ההיענות היתה מיידית וכבר בי שבת האחרונה (14.6.80) יצאה שיירה גדולה של 25 מכוניות פר-טיות מלב הכפר אל מרכז הקליטה בבאר-שבע, כדי להכיר ולהזמין לבתיים 25 מישפחות עולים חדשים.

בשעות הערב המאוחרות נערכה מסיבה משותפת בבית-התרבות של עומר, בהשתתפות כל המישפחות המאמצות והמאומצות. שירה בי ציבור וברכת ראש המועצה המקר מית סימו ערב מרגש, שעשה טוב על הלב.

אולי בכך נפתח פתח חם בלבבות אזרחי ישראל, ללכת בעיקבות תור-שבי עומר ולקרב ללב את העולים החדשים, שכה זקוקים להרגשה חמימה ואנושית.

זכריה לירן,

המועצה המקומית עומר

אמור לי מי הם ידיר

על קשרי הידידות שבין מנחם בגין ופראנץ יוזף שטראוס.

העיתונות הגרמנית הביעה את הפתעתה על קבלת-הפנים הלבבית שבה זכה בישראל פראנץ יוזף שטראוס — המועמד לתפקיד קאנצלר מטעם המפלגה הנוצרית-דמוקרטית בגרמניה, (למעשה, סיכוייו של שטראוס להיבחר לי-כהונה זו בבחירות הקרובות, מול הקאנצלר הנוכחי הלמוט שמיט, טובים כמו סיכויי-שלי לטוס לי-ירח).

ועל שום מה ההפתעה? לבגין ולשטראוס דברים משותפים רבים. שניהם ארכי-ריאקציונרים ולוחמים

אם אינך מעוניין בטיול מאורגן בחו"ל שירות מהפכני חדש זה עשוי לעניין אותך.

• באירופה-טיורים, כרטיסי תיאטרון, ביקורים במועדוני לילה, השכרת רכב, בתי-מלון.
כל זאת בשוברים שאתה רוכש בטרם צאתך לחו"ל.
• התכנית מקיפה 28 ערים באירופה, מקופנהגן עד ליסבון ומאנתוה עד דבלין.

עם טיולי "עשה זאת בעצמך" Compute-a-Tour של נתור לתור תיסע לחו"ל חופשי חופשי.

טל-אריון

מיזוג אויר מרכזי במחיר מיזוגי חלון

יחידת מיזוג אויר מרכזית שאינה מחייבת שבירת קירות — מהודרת, יעילה, חסכונית! בכל בעיה של מיזוג אויר — לתמזגן הפתרון הנכון לכל מקום... ולכל תקציב!

משב רוח מרענן

תמזגן

רמת-גן, רחוב רש"י 13
794853, 796090

הפעם המדליק

במחיר המצחיק.

טל-ארז

מאלט

8.40 ל"י בלבד

בבקבוק גדול 480 מ"ל

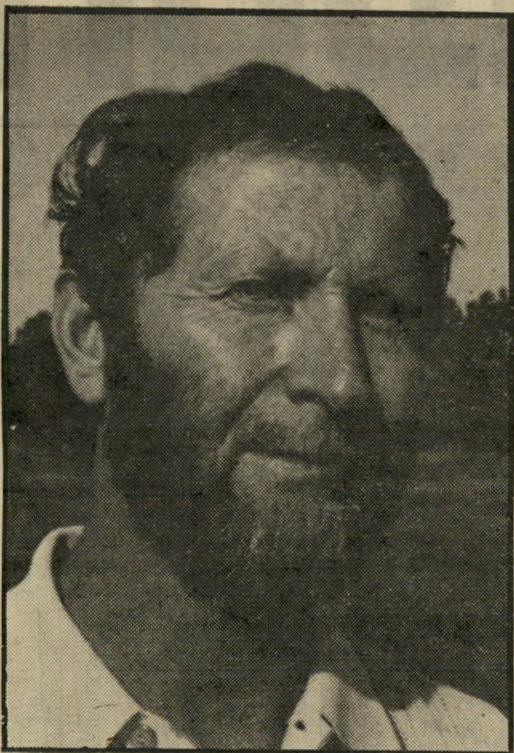

השווה בעצמך:

המשקה	המחיר ל-250 מ"ל
קוקה קולה	14.70 ל"י
קינלי	14.70 ל"י
שוופס	14.00 ל"י
קריסטל	10.50 ל"י
מאלט	4.37 ל"י

ההשוואה למחירי בקבוקים קטנים 250 מ"ל נכונה ליום 1.6.80

על אלוהי היהודים

במחיר עולה או איוולת, כי אלוהיו הוא-הוא הנכון, ואין בילתו. מהי אפוא האמת לאמתה? היכן כוחו הנשגב של האל? זמנו של עשרת המכות המאלפות את פרעה כבר חלף... ואם השואל ממשיך להקשות, אני מפנה אותו ל...אירלנד, מקום שבו מתגוששים והורגים זה את זה שני פלגים של אותה דת, בשינאה תהומית, והכל בשמו של אותו משיח.

האם היהודים צלבו את ישו? לשאלה זו, בוואריאצ'יות שונות, יש תשובות בוואריאציות שונות, שעיקרן הוא בערך כזה: אילו היה ישו בבחינת בן-אל או אל, לא היה מגיע למצב העלוב שבו היה נתון, ובוודאי שכוחו היה מאפשר לו להשתחרר מן הצלב ולהעניש את צולביו בו במקום.

בשם הדת והאמונה נפלו רבים (וגם טובים), במילח' מות ג'יהאד, במילחמות הצלבנים לשיחור ארץ-הקודש או על קידוש כוח עליון ואל קדוש, האם היה מאפשר מיתות משונות אלה בשמו ולמען שמו?!

ספק חמור מתעורר בעולמנו זה, עולם ההורס עצמו במו ידיו. כדור-הארץ היה גר-עדן, וכל מדען יוכל לאשר זאת. האדם, שנברא בצלם אלוהים, הורס גר-עדן זה ואלוהים הכל-יכול שותק.

ומה על איה-הצדק השורר בין תושבי כדור-הארץ? עושר אגדי שמור לקבוצות ועמים מסוימים בעוד שעמים אחרים גוועים ברעב.

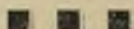
שאלתי פעם רב (סמכות ישירה מהקב"ה!) כיצד ניתן לדעת במדינות הצפון הרוחק, שבהן אין חשמש שוקעת כלל בחודשי הקיץ, כשם שאין היא זורחת בחודשי החורף, מתי נכנסת השבת ומתי היא יוצאת (שכן הכלל היהודי קובע, שיצאת השבת נקבעת לפי שלושה כוכבים ברקיע)? הרב, שהתבלבל, הודה כי אכן זו בעייה קשה. אפילו דיני-קדושה יסודיים, מסתבר,

מעת לעת אני נתקל בגוי חביב השואל אותי בתמי' מות ו/או ברצינות תהומית, אם אני מאמין באלוהים, או לחילופין שאלות אחרות ו/או נוספות: האם אני יהודי, האם אני חושב שישו נצלב על-ידי היהודים וכיו"ב.

מובן שאינני מתכחש למוצאי ואני מסביר בסבלנות שאינני דתי. לשאלה אם ישו נצלב וכו' אני מסביר, כי מה שקרה לפני כמעט אלפיים שנה על-ידי אנשים בודדים — ואינני מתייחס כלל לשאלה מי עשה זאת — אי-אפשר שיהא רלוונטי ב-1980.

הוויכוח מתמשך, שכן הגוי החביב הוא לעיתים גם קצת נודניק ובעל אמונה עמוקה, החושב שבאמצ' עות ויכוח יצליח „להסדיר“, שמורות אצלי תשובות שונות במישורים שונים...

תשובה אחת היא במישור הריגשי: „סבי וסבתי מצד אמי היו אנשים טובים וישרי-דרך, ולמרות אמונ' תם העמוקה ביהדות נרצחו בימי השואה. מדוע?!“ ואז ניתן להוסיף גם את ששת מיליוני הנרצחים היהודים ועשרות המיליונים שחיהם הוקרבו ללא צורך. „אילו היה אלוהים, האם לא היה מונע עוול ופשע כאלה?“ אני תוהה בקול רם.

תשובה אחרת מנסה לעורר בשואל הנכבד את התמיהה. שהרי, בעולם הזה יש כל כך הרבה כתות, דתות ואמונות, ואפילו בתוך כל דת יש אמונות שונות ושליח-אלוהים שונים (ראה מדור מכתבים, „העולם הזה“ 2226). יש אייתאללה בעל קשר ישיר לאללה, אפיפיוס הקשור ישירות באם, בן וברוח-הקודש, ורבינו החמודים והעוקצניים, המוכנים להרוג זה את זה על מיוזב הכסא הקדוש או הדוגה הצבאית ה- גבוהה, כשכל אחד מהם מוכן להישבע שאלוהים הוא אשכנזי או ספרדי. כל אחד משוכנע ומנסה לשכנע, ולו

לא הצליח הקב"ה להתקין, אז מה לנו כי נלין על הקוזקים שלו.

עלי כהן, קופנהגן

ועל אלוהי הערבים

יוניות של הערבי המשכיל, הרי מהפכה זו גורמת לשי' דוד מערכות רגשי ורעיוני בלב כל ערבי ומחזקת אותו ברגשות גאוה מוצדקים. הישראלי, המצוי בגטו של שוביניזם עיוור ומגלומניה ציונית, אינו מודע לתהלי' כים הכבירים המתחוללים מתחת לאפו בזהותו של הערבי באשר הוא ערבי, מבלי לדבר על הבנה בתהליכים הפוליטיים.

כאשר עמוס קינו קובל מרות על היעדר אתיקה בדבריו של ראש עיריית נצרת, ח"כ תופיק זאייד, הרי בלי משים הוא נותן ביטוי למאוויו הכמוסים של הי' ישראלי המצוי, שערביי ישראל ימשיכו לנהוג לפי הסטריאוטיפ של ה„גריב“, מעין בישוף מוזארוואה מקומי. קינו זועק חמס כאשר מתגלה לעיניו נמר במרכאות כפולות. זעקתו נובעת מחוסר-הבנה וניתוק בתיקשורת המאפיינים את מרבית הישראלים. כפי שכתבתי ב„רחל אמנו ורחב הזונה“ (פורום העולם הזה, 2197), ערביי ישראל חייבים נאמנות למדינה אך אין הם חייבים לאהוב אותנו. ברצוני להרחיק לכת: גם כאשר תקום המדינה הפלסטינית הם לא יאהבו אותנו. הם ישאו ויתנו עמנו, יאבקו ויקבלו את המגיע להם וירדו לקבר עם הצלכת שהטבענו בבשרם. הם מרגישים את עצמם כחלק בלתי-נפרד מהתהליכים המתחוללים בעולם הערבי כולו, וגאות בגאווותם הלא- מית של כל ערביי העולם נוסכת תחושת-ביטחון וגאווה מוצדקים גם בלב ערביי ישראל.

אפילו דור שלם של שלום פוליטי לא ישנה עובדה זו. הציונות בלבושה ההיסטורי עד עתה איננה מתייש' בת יפה עם עקרונות אהוות-העמים, שאף הם עקרונות מיובאים מאירופה המושחתת. יהיה צורך בדרך שלם של ממלכתיות שפויה בכדי להשכיח, אם בכלל, עובדה זו. ואם כל כנותו אין קינו יכול לבקש מערביי ישראלי (אשר פרצנו לביתו ביום-האדמה וחבטנו באמו הקשי' שה) כי יאזן וימתן את מרירותו המוצדקת והמפעפעת. בשם מה עליו לעשות כן?! בשם אהוות-עמים ערטיל' אית או בשם ציונות מופשטת ויפה, המתקיימת בקושי אפילו על גבי הנייר?!

תופיק זאייד הוא רק חוליה אחת קטנה במהפכה אדירה המתחוללת נגד עניניו בעולם הערבי, ומוגוץ הוא לבקשו לעשות מס' לישראלי היפה, ולצקת שמן על פצעי המדיניות הישראלית. תופיק זאייד אמר את דברו: הוא חייב אמונים לחוקי המדינה ותו לא. רוחו איננה ככולה לגבולות מדינתנו. זאת היא המהפכה המוסלמית המתחוללת אצלנו.

יצחק סובול, תל-אביב

יות ופנימיות והם מצפים לקידמה בארצם בזכות תהליך מואץ של הרס הערכים המסורתיים המסדירים את חיי המוסלמי.

הרס הערכים המוסלמיים חופף את רוח תורותיהם של כאמל אתאטורק, חוסיין טאכא, רזה פחלאווי (השאה המודרן) ומודרניסטים אחרים. הנשיא אנוואר אל-סאדאת — בלי קשר ישיר לסיכסוך הערבי-ישראלי — מחפש את שביל-הזהב בין אנשי השדרה המרכזית לבין עקרונות האיסלאם. רק תענית ישיב, לחיוב או לשלילה, אם צורך הוא בנישתו זו.

המהפכה האיסלאמית מוכיחה, כי מאבק היסטורי חשוב מגיע להכרעתו בימים אלה ממש בתרבות ובפסי' כולוגיה המוסלמיים. כוונתי למאבק הנסתר, שלא פסק אף לרגע מאז תחיית הלאומיות הערבית, בין המגמות החילוניות, (ה„ג'אהיליאי“ הקדם-איסלמי והברברי מחד והמארכיזם מאידך) לבין „אל פארד ארקן“ — החו' בות המוסלמיות, המאוגדות במסכת ה„חאראם והחאל' אל“ — האיסורים והציוויים בקוראן.

ההתעוררות החדשה — „נהדה“ — של ערכי הקור' אן מבעיתה את האירופים ואת הישראלי המצוי. תחייתה של תרבות שנוסדה במגפי הקולוניאליזם או, כפי שטוענים האחרים, תחייתם של ימי-הביניים, היא במידה מרובה תוצאה הפעילות הנצלנית של העילית והחונטות בעולם המוסלמי, שהיו „רכות“ כלפי תהליך המודרניזציה נוסח אירופה ו„נוקשות“ ביחס לתרבות ולמסורת הלאומית שלהם.

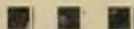
המהפכה המתחוללת בארצות ערב רבות שמה לעצמה למטרה לשרש את שתי התופעות גם יחד: את תופעת אנשי השדרה המרכזית, בעלי מנטליות „גריב“, ואת השפעות החילוניות, בלבושה ה„ג'אהיליאי“ והמארכ' סיסטי גם יחד. הצירוף של חילוניות גלויה או מסווה עם מגמות אירופוצנטריות הוא אשר, לדעת הוגי ה- מהפכה האיסלאמית, יצר את הסטריאוטיפ המבחיל של ה„ריחא“ — שפירושו בערבית גאווה מהולה בצבי' עות במנטליות של איש העילית הערבית. מהפכה זו מכוונת על כן למיגור ההשפעה המערבית בתרבות ה- מוסלמית; היא חורגה בשאיפה להינתקות מסטרי' אוטיפ של „ראיס“ ערבי, המהווה חיקוי בזוי של הקולוניאליזם האירופי, בשאיפה להתנער משאריות הקולוניאליזם במנטליות הערבית ולחזק את המונדמנט- לזים המוסלמי כפי שהוא מאוגד בקוראן. במילים אחר' רות: המהפכה האיסלאמית שואפת למחוק את ולתמיד את הדימוי השלילי והמושחז של התרבות המוסלמית בעיני העולם.

תהייתה אשר תהייתה השקפותיו הפוליטיות והרע'

במסורת המוסלמית המודרנית, מן האוקייאנוס האטלנטי ועד הכרמיר הפריס, מוכרת התופעה של עילית פוליטית, כלכלית וחברתית צרה, המנותקת משורשיה התרבותיים, שמרבית בניה חונכו וקיבלו את השכלתם באירופה, ארצות-הברית או ברית-המועצות, עילית המכונה בהומור בפי הפונדמנטליסטים הערביים: „אחל אל חגי שא'עבי“ (אנשי השדרה המרכזית). זה שנות דור רבות שעילית זו חיה ומתקיימת רק לכאורה בעולם של תרבותה היא. היא מצטיינת בשינ' אה אובססיבית, מזוכיסטית כמעט, ביחס למורשתה השורשית, היא מחקה ללא היררה דגמים המוכתבים על ידי המערב ודוגלת במודרניזם רדוד, שנועד לשמש רפלקס לקולוניאליזם שמור. המודרניות שלהם היא מחוצפת ומתנשאת ביחס לתרבות המקומית, מתרפסת ומלאת חינחונים של עבדות כלפי ה„גריב“ — הזרים. כמעט מדי יום שישו אנו רואים בבואה נאמנה של אנשים אלה על מסכי הטלוויזיה, בסרט מצרי פסבדו- מערבי זה או אחר.

הם הם על-פי רוב המדריכים של האירופיים בתר' בות האיסלאם. אנשי השדרה המרכזית מייצגים בעצמם ובהוויתם אוסף מביך של השפעות קולוניאליות חיצוני'

המזרח הרחוק כל כך קרוב

במחיר שרק קופל יכול להציע:
— 138,960 ל"י

(ללא כל תוספות עונתיות)

יפן ■ הונג-קונג ■ מאנילה ■ סינגפור
בנגקוק ■ נפאל ■ הודו

30 ימים מרתקים, טיולים משגעים וחוויות מסעירות
תוך היכרות עם קסמי המזרח-הרחוק.

מועדי יציאה: 2.12, 11.11, 7.10, 9.9, 26.8, 12.8, 29.7, 8.7.80.

המחירים כוללים: ארוחת-בוקר אמריקנית מלאה לכל אורך הטיול,
בתי-מלון מעולים, טיסה מעל הקוטב,
מלווה ישראלי צמוד.

קופר נסיעות

הרצליה: טל. 78057—052.
רמת-גן: טל. 731105.
באר-שבע: טל. 78860.
אילת: טל. 4105.

חיפה: (כרמל) טל. 88011.
נוה-שאנן: טל. 224730.
קרית-ביאליק: טל. 740451.
נתניה: טל. 27410.

משרד ראשי: תל-אביב.
רח' פרישמן 14 טל. 246121.
נוה-אביבים: טל. 423943.
ירושלים: טל. 232225.

המחיר לפי שער — 48 ל"י = \$ 1

**במקום להיות
כספי בדולרים**

— אומר עמי הראל בעל 17 חתן —
שבע דלא אתא...
עכשיו 18 הנדסים...
הרבה בזה...
חורג...
פסקי...
הנחה הרבה...
100

במקום להיות 'בואו אשקיע
כספי בדולרים ובצמודים' —
אומר עמי הראל, בעל 17 חנויות —
מזה דור אחד...

[illegible][illegible]

שאל שני קול

**רשת חנויות יבוא מהמזרח הרחוק. מתנות ועבודות יד
סגרנו את כל החנויות וריכזנו את הסחורה ביריד החיסול
של "שי קונג" בדיזינגוף סנטר**

מכירה חטופה. עד הפריט האחרון!

50%-80% הנחות של
על כל המלא'

זהו זה! אחרי כל מה שנאמר ונכתב על "שי-קונג"
הגענו לשלב האחרון:

חיסול סופי של העסק על כל המלאי שבו !!!
מי ירויח מזה? את ואתה!
בואו וקנו במחירי חיסול:

מבחר ענק של בגדים מהמזרח הרחוק, חולצות, שמלות, חלוקים, נמנמות, כותנות לילה, קימונוס ברקמת יד מקורית.

כ"כ מבחר ענק של עבודות יד:
מוצרי קש ונצרים, קרמיקה, גילופי עץ, צדפים ועוד...
במחירים ללא תקדים!

זכרו! הכל חייב להתחסל עד הפריט האחרון.
וזה עוד לא הכל! הפתעות ומתנות במקום!

פתוח במוצ"ש
מ-7 עד 11

-דיזינגוף סנטר ת"א

שיא

קומת הגשק, מעל המשביר לצרכן קומה ב'

**פתוח כל יום מ-10.00 בבוקר עד 20.00
ובמוצאי שבת מ-7 עד 11**

הודו: מותו של סאנג'יי

אירגון אל־פתח יאלץ לקבל אם הטיימס, או מר בגין, רוצים לקשור את הפלסטינים לעמדה אחת — זה עניינם. ממשלת ארצות־הברית, כמו כל חברות האו"ם, כולל ישראל (עד להתבטאויותיו המזוהות של מר בגין, לאחרי רונה) מכירות באי־החוקיות של סיפוח שטחים בכוה. זה מתייחס לגדה המערבית, לעזה, למזרח־ירושלים, בדיוק כמו לסיני ולרמת־הגולן. יותר מכך, ברור שלתושבי הגדה הפלסטינים יש יותר זכויות מאשר למתנחלים הפאנטיים, שהקימו נגדם את כל העולם. יהודים אמריקאים

לכלכלה חופשית עבור המצפים ונגד האינטרסים של רוב בני העם ההודי. לסאנג'יי גאנדי היו גם עסקים פרטיים ענפים, שמומנו בעיקר על־ידי שותד שנהג לקבל עבור שירותים פוליטיים. נהוג זה נפוץ למדי בהודו וסאנג'יי התבלט פשוט מכיוון שהיקף עסקיו וכוחו הפוליטי הפכו את שיתודו לכדאי מאוד. הוא היה חסר סבלנות, נוח לכעוס, אבל מלא מרץ וחיוניות. אמו תלתה בו תיקוות רבות וכמו כן גוריון בשעתו העדיפה את חבורת הרפ"ייסטים הצעירים שלו, על ותיקי מיפלגת הקונגרס. מותו הפיתאומי דחה, אולי, את קיצה האפשרי של הדמוקרטיה בהודו. ברור שהמגמות הימניות במשטר ההודי עדיין קיימות, והבעיות הכלכליות והאיווריות לא מבטיחות יציבות ושקט. בינתיים מנסה עוד אינדירה גאנדי ליהנות משני העול-

„בגיל 33, אין להכחיש שסאנג'יי גאנדי מת צעיר“, אמר השבוע עיתונאי הודי, „אבל לא הייתי מרחיק לכת וטוען שהוא מת בטרם עת.“ מישפט נוקשה במקצת זה, משקף נאמנה את יחסם של רוב האינטלקטואלים ההודים לסאנג'יי, שנהרג בשבוע שעבר בתאונת מטוס. אחד מאויביו המרובים של סאנג'יי, שמצא מקלט בלונדון, אף אמר השבוע בבי־בי־טי, שגאנדי הצעיר בחר לעצמו דרך יקרה מדי למות. במחיר שעת טיסה במטוס פרטי, אמר, אפשר היה להאכיל את הילדים ברובע עוני שלם בדלהי. רבים ראו בסאנג'יי גאנדי את ראש ממשלתה הבא של הודו. אנטי־אינטלקטואל, אנטי־קומוניסט, בו בכל ליבו לדמוקרטיה. נראה היה שבנה הצעיר של אינדירה גאנדי ישלוט בשנית מאוכלוסיית העולם ביד ברזל.

סאנג'יי גאנדי המנוח ואינדירה גולדה הודית אוהבת את רפ"י

ג'יין פונדה

עוברת לד"ש

ג'יין פונדה היתה פעם בחורה באמת רדיקלית. כשריצ'ארד ניקסון והגרי קיסנ'גר ביצעו רצח־עם שיטתי בדרום־מזרח אסיה השתתפה ג'יין בכל פעולות המחאה, ואף טסה להנוי, בירת צפון ויאט־נאם, להביע הזדהות עם מאבקו של העם הקטן לשחרור לאומי. בינתיים נרגעה ג'יין. נישאה לפוליטיקאי בינוני, ליברל טוב ומתון, באורח אמריקאי טיפוסי אומץ המאבק נגד המעורבות בוויאט־נאם על־ידי המימסד, משתתפו הפכו למקובלים, שירי המחאה הנפלאים עובדו ורוטשו, כדי לשלבם בסרטוני פירסומת לקוקה־קולה. ג'יין אפילו לא צריכה להסתיר את עברה ה־„בוגדני“. היא פשוט מאמצת לעצמה הווה פושר, השבוע, בביקורה בישראל, השמיצה את ידיתה הרדיקלית באמת, ונאסה

ג'יין פונדה בין ל"ע ל"ד"ש

רדגרייב, סירבה לגנות את הכיבוש ואת ההשתוללות בשטחים, ואפילו שלחה חיוכי הסכמה נפלאים למשמע הסבריו הצדקניים של ח"כ שימון פרס.

אוהדת הוויאט־קונג לשעבר התחללה ממש כשי עיתונאי הזכיר את השם המפורש, אש"פ, ר"ל. פרשנים לענייני פונדה גרסו השבוע שג'יין אף עמדה להצטרף לתנועה הדמוקרטית של ידיו, אך גרתעה ברגע האחרון בשל פרישתם של ח"כ שלמה אליהו ופסיק אסאד. ג'יין עצמה סירבה להכחיש או לאשר, היא היתה עסוקה, כנראה, בקריאת ספרה של גולדה מאיר.

מות. היא שומרת על יחסים תקינים עם ברית־המועצות, בעיקר מחמת איבתה לפקיסטאן, אך לוחמת בקומוניסטים בארצה. היא מגנה את ארצות־הברית, אך זכתה השבוע לאישור הנשיא ג'ימי קארטר לעיסקה שתבטיח להודו 38 טון של דלק גרעיני, ללא כל פיקוח בינלאומי. קשה לחזות את הצפוי להודו בשנתיים הבאות, אך לטווח קצר הצילה אותה התאונה שהמיתה את סאנג'יי גאנדי מדיקטטורה ימנית, אכזרית וחסרת רחמים.

פלסטיין: פרופסור

אדווארד סעיד

בעד מתינות

פרופ' אדווארד סעיד, פלסטיני ומרצה בכיר לספרות אנגלית באוניברסיטת קולומביה בניו־יורק, שיגר השבוע מיכתב מעניין ומאלף לניו־יורק טיימס. סעיד מגן על היוזמה האירופית, מבקר בגלוי את החלטות קונגרס הפת"ח בדמשק (שרוכזו בינתיים על־ידי דובר הפת"ח) וקורא לפיתרון הבעיה הפלסטינית לצד ישראל. סעיד, המציג את עצמו במיכתב כחבר המועצה הלאומית הפלסטינית, מכרין שהוא כפוף להחלטות אש"פ המדברות על הקמת מדינה עצמאית בשטחים, שתחזיר ישראל, אומר פרופ' סעיד: „הפלסטינים רוצים במדינה משלהם, זוהי גם עמדתי, זוהי גם עמדת אש"פ, שגם רבים, בעלי שם, שחתמו על מודעה המוקיעה את מדיניות ההתנחלות של בגין, הצטרפו באורח מעודד לקונסנזוס הבינלאומי בעניין זה.“

לכן ברור שהיוזמה האירופית היא צעד חשוב קדימה, אפילו אם הניו־יורק טיימס, או דובר אנונימי של אש"פ בדמשק יכחישו זאת בחוסר־סבלנות. קריאה ברורה זו לשלום, מאינטלקטואל ומנהיג פלסטיני לאומי ופטריוטי מהשורה הראשונה, לא צוטטה, כמובן, בעיתונות הישראלית. דווקא הגירוזים פוסט כלל אותה, אולי מבלי משימ, במוסף של הניו־יורק טיימס שהוא מפץ בכל שבוע. הוא מוגש במדור זה כשירות לקורא.

סאנג'יי היה ידוע לשימצה בשיטות פלוגות הסער שהנהיג בקונגרס ההודי, יריביו הושתקו בזעקות רמות, לפעמים אפילו באלימות. בתקופת ממשלתה הקודמת של אינדירה, לפני תבוסתה ב־1977, ביצע סאנג'יי שורה שלמה של פשעים פוליטיים ופוליטיים. נצחון מיפלגת הקונגרס בשנה שעברה, גרם להשעיית כל ההליכים נגדו, והוא נבחר מחדש לפרלמנט, באיזור אמטי החקלאי והנידח. סאנג'יי לא היה נואם מוצלח, לא כתב מאמרים וסירב להעניק ראיונות לכלי התקשורת. הוא ראה בכל יריביו קושרים ושונאים בנפש, ומעולם לא סלח לעיתונות על שהתקיפה אותו, עם החזרת חופש־העיתונות לאחר תבוסתו ותבוסת אמו. הוא נשאר נאמן לאינדירה בתקופתה הקשה ביותר, והיא גמלה לו בשיתוף פעולה הדוק ביותר אחרי נצחונה האדיר. סאנג'יי השתלט בהדרגה על כל מנגנון מיפלגת הקונגרס. באורח רישמי היה אמנם רק אחד מארבעת מזכירי המיפלגה, אך למעשה ריכו בידיו את מירב הכוח הפוליטי. ובעיקר את המינויים לתפקידים ממשלתיים. רפ"יום הודי, ובעיקר אף עצמו בחבורה עליזה של אנשי־עסקים צעירים ועשירים, שלמדו איתו בבית־ספר פרטי, כמיטב המסורת הקולוניאלית הבריטית, החבורה הזו יצרה מעין מוקד רפ"יטי חזק בתוך מיפלגת הקונגרס. הם בוז לעסקנים הוקנים והפוריסטים, ובעיקר למסורת הסגפנית והסוציאלי־דמוקרטית שמהטמה גאנדי וגווראלהאל נהרו הורישו למיפלגה. „האידיאל שלנו הוא ליצור בהודו מעין דרוסקוריא, אמר ידיו הקרוב של סאנג'יי המנוח, חבר הפרלמנט קאמל נאח. אין פיתרון פוליטי לבעיות כלכליות, על המיפעלים להוכיח יעילות מבחינה כלכלית, ולא לפתור בעיות של רעב או אבטלה, למיליון פרידמן, מרגארט תאצ'ר ויועצה, סיר קית ג'וזף, יש פתרונות נכונים גם לבעיות כלכליות בעולם השלישי.“ הודו אמנם מתלבטת בבעיות קשות ביותר, העניים נעשים עניים יותר, הרעב משתולל ברחובות וגורים הגדולות, השינאה בין הכיתות השונות הולכת וגוברת והבצורת פגעה קשות במלאי האורזי העולם. הרפ"ייסטים הצעירים של הודו נוטים להאשים את המינהל ואת התיכונן הכלכלי המופרז. רבים בהודו חששו, במידה לא מעטה של צדק, שסאנג'יי ואנשיו התכוננו ליצור ברית בעלת אופי פאשיסטי בין קבוצת מנהיגים של עשירים ומתעשרים, לבין ההמונים העניים והנבזרים של הודו. האויבים הם המוסדות הדמוקרטיים, החוקים ועובדי המדינה. היעד היה מרחיק לכת יותר: מעבר

התקופה מתרכזת סביב הבית והמישפחה, אך קשה לומר שבביתכם אתם מוצאים שקט ושלווה. מתחילים המוחרקים בדרך-כלל ואינם מוצאים החוץ צה, יפוצץ כרעם ב" יום בהיר, ויאלצו אתכם להתמודד עם המציאות שממנה ניי סיתם להתעלם. היו גלויים והבהירו לבן שיחתכם, על מה הכעס והמרידות. "ה" שולחן יתנקה" ובעי תיד תהיה תקופה בהירה וטובה יותר.

לגדיים תקופה נעימה וטובה, אלה הנאלץ צים להימצא בחברת עצמם בדרך-כלל, בגלל מחסור בחברה ונחמדים, יימצאו במר" כו. אנשים רבים ית' עניינו בהם לפתע יבקשו להתרועע עי' מס. הסובלים מעודף מישק לא יחשו רצון מיוחד להגשים באכ" לה. התקופה הקצרה תבוא לעזרתם, והקי' לגרמם המיותרים ינ' שרו מהם בקלות עם קצת שמירה. ל" גדיים הרגילים לענות בחוקפנות לבני זוגם, כדאי לנסות להתאפק על מנת לא לקלקל יחסים שעתידים להיות חשובים.

העבודה השיגרית הופכת להיות מעניינת בשבוע זה, במיוחד עקב המסיבות והחגיגות שאלהן תוז' מנו. מצב-הרוח ישתפר על אף העבודה הרבה העומדת בפניכם. ה" מצב הכספי משיב רצון, וסכום כסף נר' סף יגיע במפתיע, עוד לפני שתספיקו להח' לטעם מה לעשות בו, תתבקשו להלוות ל" אחד מידיכם, ואתם בנידבותכם והשתתפותכם בצרות של אחרים, לא תסרבו לבקשתם זו.

בתקופה זו אתם חסרי מנוחה, ואינכם מביי' נים מה קורה אתכם. קשה לכם למצוא מרגוע בכל מקום ש' בו הינכם שוהים. מלווה אתכם אישקט פנימי, שהוא שילוב של התלהבות ורצון לצאת מהשיגרה. בר' צונכם להתחיל דבר חדש, כדאי לפתח קשרים עם אנשים השוהים או גרים בחוץ-לארץ, היציאה מהשיגרה קשו' רה קשר ישיר עם לימודים, חופשה, או ביקור בארץ אחרת. יעקנו בספורט.

בשבוע זה לא קל לזהות את אלה המשתייכים למזל קשת. האופטימיות ומצב-הרוח קשת. המאפיין אותם ב" דרך-כלל לא נראה על פניהם. הם שרויים בתקופה של עוגמת נפש וכעס על כל דבר כמעט. הכובד והמוע' קה שהם חשים מק' שים עליהם להאמין שעוד יהיה טוב, ומק' שים לא אנשים אחר' רים לחיות במחיצתם. עוד מעט תקופה זו תעבור, וכל משאלותיהם יתמלאו אף יותר מאשר הציפיות והתקוות.

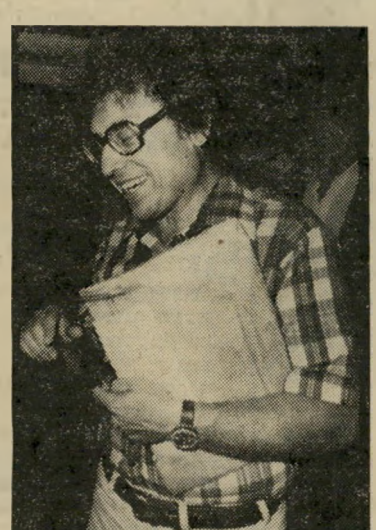

נות נוסטלגיים וגעגועים לילדות. הוא אוהב להקשיב לבעיות הזולת, אוסף ומפנים את הצרות של כולם, וחש מועקה שאותה הוא מבטא ביצירה המוויזסטית עוקצנית קלילה. לפעמים הוא אפוף דמיונות ופחדים מוזרים, הגורמים לו להגיש בדידות. הוא נפגע מכל עלבון או פגיעה, אך לכל פגי' עה שפגעו בו יש לו תשובה שתמיד מופיעה במקום ובזמן הנכון. הוא מתעניין בפוליטיקה של הארץ, שאליה הוא מתייחס כאל משפחתו ה" מורחבת. הוא פוחד שישכח או יאבד משהו חשוב מהדברים הקורים או שקרו בעבר לאנשים המעניינים אותו, ולכן מנסה לשמור בזכרונו דברים רבים. אוהב לדפדף בארכיומים ישנים או להעלות ב" כתב מקרים שקרו, ורושם את פרטי ה" פרטים הקשורים לעניין. ביסודו הוא אדם רגיש ורגשני, מחפש חמימות ודבק בעקרונות שעל פיהם חונך. מגלה עניין בנסיעות, גם בארץ וגם מחוצה לה. הצורך בשינויים מכריח אותו להימצא תמיד בתנועה. נסיעותיו מרת" שות על פי רוב באופי מפתיע, בדיוק כאשר אינו מצפה להן. הן קשורות בדרך כלל למשימות מיוחדות ומעניינות. שום נסיעה לא נעשית בצורה שיגרית או מתוכננת. הסבר למעוניינים באסטרולוגיה: האופק העולה באריה, מראה כשרונות מגוונים, צורך להתבלט ולשלוט, להורות ולהשפיר. נוס בבית הראשון במזל בתולה, שלי' טת בית 3, מבטאת כשרונות אמנותיים שהבולט בהם הכתיבה. מרס שלי' בית 9 נמצא במאזנים, ו" מרקורי בתאומים מחזקים זאת. ירח - שלי' השמש בבית 5, מבטאת יצירתיות, ואהבה לילדים וכל הקשור בהם. הירח בקשת, מביא נסיעות בתבל, ב" דמיון ובמציאות, ומראה צורך בשינויים, פעילות פיזית, נסיעות והרפתקות. אורנוס בצמידות למרכז השמים יוצר אישיות מקורית ומבריקה עם חיים מגוונים ובהם שינויים רבים. שמש בצמידות לפלוטו היתה יכולה להפכו לבלש מצטיין.

דרמת. המשיכה לספרות ולעיתונות בולטת במיוחד. הוא אדם מאוד יצי' רתי ויצירותיו בולטות במקורות, ב" שפע של חוש-הומור וביקורת לעבר, למולדת ולעם. הוא מצטיין באופטימיות ותיקווה בלתי-נלאית. למרות זאת החיים אינם עונים על ציפיותיו ומאכזבים אותו ל" עתים קרובות. בגלל רגישותו הקיצונית הוא זקוק להרבה אהבה, חיבה ועידוד. הוא זקוק לביטחון רגשי, ויש לו צורך להיטיב עם הבריות. המצב בעולם, בארץ ובסביבה הקרובה מדרוך את חושי. הוא נמצא בעירנות גדולה, וכאשר אנשים בעלי תפקיד חשוב מתנהגים בניגוד להגיגו, הוא מתמרמר ומנסה להמריר ולמרוד, בדרכים מקור' יות משלו, אך עושה זאת בדרך-כלל ברוח טובה ובחוש-הומור. בטבעו הוא למדן, חוקר ומעמיק מחשבה. הוא מסו' גל לעסוק בדברים מופשטים, אוהב ספ' וס' ואוהב לחקור כל דבר לשם תענוגו הפרטי. אילו לא ניתנו לו כשרונות כה מרובים, יכול היה להצליח בתור בלש, או חוקר. מוצאו ממשפחה אינטלקטואלית ש' העניקה לו חינוך טוב, מוסר גבוה ועי' דוד רב. בתור ילד היה די מפונק והיה רגיל לקבל פחות או יותר מה שרצה. חשוב היה לו להיות מקובל. למעשה הוא עדיין ילדותי במקצת, למרות שכל חייו הוא מתאמן ב" להיות מבוגר", אך יש לו התנגדות לגרות הכפית עליו בגלל גילו הכרונולוגי. הוא חי את ילדותו ואת ילדות האחרים. כל דבר הקשור ב" ילדים מעורר אותו ומציף אותו בזכריו

מזל החדש: סרטן
דו אלמגור, דודף שלימות ובעל כושר אירגון מעולה

דן אימגור
חכם, מבריק ואופטימי
עצותיו, שבדרך-כלל צודקות ובוטות. כן מזל סרטן הוא דואג לאסוף, לאגור ולשמור ידע רב ופרטים העשויים להיות חשובים בעתיד. מעורבות חזקה באמנות מושכת אותו להתעניין כמעט בכל שטח אמנותי. בול' טים אצלו במיוחד כישרונות הכתיבה והחרוזה, וכן כישרון מוסקלי וכישרון

אדם נמרץ, פעלתני, חכם ומבריק. אופטימי, עליו ואיש שיחה מרתק, מהיר תנועה, דיבור קולח, חופשי בדעותיו, ואל זיכרון מצויין ודמיון רב. סומך על עצמו, בעל כישרון אמנותי הגובל לפעמים בגאונות. פופולרי מאוד, בעל טעם מקורי ורצון להתבלט בצורה מקור' רית. אידיאליסט ורודף אחר השלמות, בעל ראייה רחבה ביותר וכושר אירגון מעולה. כאשר הוא לוקח על עצמו לארגן דבר מה, הוא משתלט על המשי' מה תוך זמן קצר, וכל המעורבים יוד' עים בדיוק מה עליהם לעשות ומתי. הוראותיו ברורות מפני שהמטרה בר' רה לנגד עיניו. הוא אינו איש פשרות ולא ביצוע זמן. הוא מעודד את הסו' בבים בביטויים גלויים של הערכה. כחוא אינו מרוצה, כדאי לשים לב לדבריו, מכיוון שפיו וליבו שווים. חשוב לו להיות עצמאי וחופשי. הוא אוהב שנשענים עליו, יש לו צורך להגן

הודעה חשובה להורים לבני 12-18

בנק לאומי שמח להציג בפניך תכנית חדשה ובלעדית "כח נעורים".

"כח נעורים" משלבת בתוכה את כל היתרונות אותם היית רוצה למצוא בתכנית חסכון אידיאלית: גמישות יוצאת דופן בתנאי החסכון, רווחיות גבוהה ומיגוון הטבות אשר יסייעו לך להכין עתיד טוב יותר לילדך.

אתה קובע את תקופת החסכון בין 4 ועד 7 שנים.

תוכל להחליט היום או בתום השנה הרביעית

אתה בוחר את שיטת החסכון הנוחה והרצויה לך.

תוכל לחסוך בהפקדות בודדות (אחת או יותר), בתשלומים חדשיים רצופים או בשתי השיטות גם יחד. ככל שיטה בנפרד תוכל לצבור קרן חסכון עד 250,000 ל"י, ואם תחסוך בשתי השיטות תוכל לצבור סכום קרן עד 500,000 ל"י.

מתי יוכל ילדך ליהנות מכספי התכנית?

הפקדון יפתח אמנם ע"ש ילדך, אולם אתה תוכל לקבוע מתי יעבור הפקדון לרשותו, עם הגיעו לגיל 18 או בגיל גבוה יותר.

ומה ירוויח ילדך?

ריבית צמודה מצטברת בשעור של 3 1/2% לשנה *

- הצמדה מלאה למדד על הקרן והריבית.
- אפשרות למשוך את כספו, בגיל שאתה תקבע, עם הצמדה מלאה בתוספת ריבית כשכל הרווחים פטורים ממס כבר כעבור 4 שנים.

אתה או ילדך תוכלו ליהנות מהיתרון הבלעדי של "כח נעורים".

בתום תקופת החסכון שבחרת יוכל המוטב למשוך את מלוא כספי החשבון בתוספת הרווחים בסכום אחד או בתשלומים חדשיים, רבעוניים או חצי שנתיים, על פי בחירתו, וזאת במשך תקופה של עד 5 שנים. יתרת החסכון שטרם נמשכה תמשיך להיות צמודה במלואה למדד ותישא גם ריבית צמודה ומצטברת כשעור של 3 1/2% לשנה.*

החסכון ב"כח נעורים" מקנה לילדך את הזכות להימנות

עם חברי מועדון חצב (חוסך צעיר ב.ל.ל.)

ילדך הופך לחבר במועדון חצב מיד עם פתיחת החסכון, וכך יוכל ליהנות מהיתרונות הבלעדיים שיעניק המועדון לחבריו.
- כרטיס חבר אישי אשר יקנה לילדך השתתפות באירועים שונים שיזום המועדון לחבריו.
- הלוואה עד לסכום של 250,000 ל"י בתנאים מועדפים.

פרטים נוספים על "כח נעורים" תוכל לקבל בכל אחד מסניפי בנק לאומי, בנק אגוד בנק עליהלאומי ובנק ערביישראל.

* שעור ריבית זה למצטרפים, לתקופה מוגבלת בלבד.

בנק לאומי הבנק שלי.

בנק לאומי

[illegible][illegible]

ביקור הגברת הצעירה

נזכרתי בכך השבוע, כאשר ניסיתי לתהות על סוד ביקורם של ג'יין פונדה ותום היידן. בנמלהתעופה נתקבל הזוג עליידי לימוזינה שחורה גדולה של משרד-החוץ. במשך כל מהלך הביקור היו השניים אורחיה של ממשלת-בגין, שקבעה במידה רבה לאן יסעו, עם מי ייפגשו, וגם עם מי לא ייפגשו. בכל הפעולות תבעה ג'יין מראש שלא ידובר על פוליטיקה, ובמיוחד לא על הסיכסוך הישראלי-ערבי. היא סירבה לעשות את המחווה הקטן ביותר לטובת מחנה-השלום הישראלי, ואף לשגר לו ברכה כלשהי. פה ושם נפגשו היא ובעלה בחטף עם אנשי-השלום (אני ביקרתי אצלם לפי הזמנת תום היידן). אך בכנסת התרועעו עם חברי-כנסת של הליכוד, כמו זלמן שובל, המסביר המשושף של ממשלת-בגין. בכל שעות היום היו מוקפים בפסידיהתע-מולה של משרד-החוץ, שבוודאי לא הסבירו להם את הפסול שבמדיניות ההתנחלות או את הטענות של העם הפלסטיני.

גולת-ההכותרת הסימלית היתה אותה תקריט במבואות בית-לחם, מעבר לקו הירוק, שבה פתחו אנשי מישמר הגבול באש על עיתונאים שליוו אותה. הכתבים נצמדו ללימוזינה השחורה שלה, מתוך תיקויות-שווא שג'יין תפגש בכל זאת עם אישיות פלסטינית כלשהי, ושניתן יהיה לצלם פגישה זו. לא היה חסר הרבה כדי שכתבים של שבועון השייך למחנה-השלום ייהרגו עליידי שוטרי הכיבוש, שפרשו את חסותם על ג'יין פונדה. איוו סני-סציה עולמית זאת יכלה להיות!

מה ההסבר לתופעה מוזרה זו? איך נפלה ג'יין הגדור לה, הלוחמת הנוצרת למען השלום, גיבורת תנועת-ההתנגדות למילחמת-ויאטנאם, האורחת של האנזי, ביד ממי-שלת בגין, המייצגת את כל הפסול והנזק בעינינו? פונדה לא היתה זקוקה להכנסת-האורחים של משרד-החוץ. היא די עשירה כדי לממן בעצמה את ביקורה. היא גם לא נפלה בשבי מתוך תמימות. תום היידן עצמו פנה, ערב הביקור, לקונסול הישראלי בלוס-אנג'לס וביקש את חסות משרד-החוץ.

פיתרון התעלומה טמון בתוכניותיו הפוליטיות של תום היידן. הוא מבקש להיבחר לקונגרס, כדי להיאבק על נושאים כמו "דמוקרטיה כלכלית" ושימור הסביבה. לשם כך הוא זקוק לקולות היהודים. ביקורו בארץ נועד מראש לשרת מטרה זו בלבד. לידיה של ג'יין, מסיק הסרטים ארנון מליצ'ץ, היה נדמה שישכנע אותה לבוא לארץ כדי לעזור לתיאטרון חיפה. אך בעיני היידן ופונדה היתה זאת רק עילה. זה היה מסע-בחירות שיגרתי.

כאשר שאלתי את תום היידן, איש רציני וסימפאטי, מדוע אינו עושה משהו למען מחנה-השלום הישראלי, העומד כאן באותו מאבק קשה כמו מתנגדי מילחמת-ויאט-נאם בארצות-הברית. השיב כי לדעתו לא יביא לנו הדבר תועלת רבה, אם תוך כדי כך ינודה הזוג עליידי יהדות ארצות-הברית.

איכשהו ריחפה על הביקור דמותה של ואנסה רדגרייב, שתמיכתה הקיצונית בעניין הפלסטיני הפכה אותה נושא לשינאה לוחמת מצד יהדות ארצות-הברית. ג'יין פונדה היתה קרובה מדי אליה, מבחינה אישית. נדמה כאילו הביקור לירושלים נועד לנתק אחת ולתמיד את תמיכתה מזו של הגיבורה השנייה של הסרט ג'וליה.

מימי בת הנילוס

אנוור אל-סאדאת לא הזכיר את שמה. כאשר השיב לשאלותיו של אהוד יערי, שבוע שעבר, הזכיר אשה אלמונית, שסירבה להשכיר דירה לשגרירי ישראל בקאהיר. נשיא-מצרים השתדל להסביר את עמדתה כביטוי טבעי לדעות קדומות ששררו מן העבר.

כל אדם המצוי בחברה הגבוהה בקאהיר ידע היטב למי הוא מתכוון: מימי תולימאט.

הכרתי את מימי תודות למישפחת אל-סאדאת עצמה.

בעת אחד מביקורי הראי-שונים בקאהיר, כאשר שר-חחתי עם ג'יהאן אל-סא-דאת, התעניינה לדעת איך אני מבלה בעיר, ואם אני בא במגע עם מתך מייצג את החברה המצרית. כי שאמרתי לה כי אני ג'לוס מאוד להכיר אנשים רבים ככל האפשר, פנתה אל מז-כירה המדיני הצעיר, אח-מד פאוזי, ואמרה לו בער-בית: "תגיד למימי לארגן מסבה בשבילן".

כך הכרתי את מימי הי-מקסימה — אשת-חברה פעלתנית, הדוברת ערבית, צרפתית ואנגלית על בורין, ומי יודע מה עוד. מימי היא בתה של רוז אל-יוסף האגדתית, השחקנית שייסדה שבועון הנושא את שמה, ואחותו של הסופר-העיתונאי המבריק, איחסאן עבד-אלקדוס. היא נציגה מובהקת של שיכבת-העילית המצרית — תרבותית, נמוכת-יקומה, מטופחת, שופעת-חיים.

נמכילתה איננה-טעם (המשך בעמוד 48)

התנועה השמאלית החוץ-פרלמנטרית בגרמניה, ושאלה אם אני מוכן להתראיין עלייה. הסכמתי. למחרת היום הופיעה בבית-המלון שלי, מצויידת ברשמי-קול, שוחחנו שעה-שעתיים. זה לא היה ראיון עי-תונאי במובן המקובל, אלא חלופי-דעות חופשיים על מיגוון רחב של בעיות ימינו.

בין השאר התלוננה הצעירה על-כך ששגריר ישראל

הלימוזינה השחורה וזיווי מישמר-הגבול

בבון, אשר בן-גתן, מודעה בפומבי עם אילי הימין בגרמניה ותוקף בחמת-זעם את השמאל. מכאן ברור, אמרה הצעירה, שישאל שייכת לחזית האימפריאליסטית העולמית, ושכל שוחרי-קידמה חייב להילחם בה.

השבת כי ישראל אמנם שייכת לגוש המערבי, אך שוהי תוצאה של מצב-המילחמה הקיים בינה והעולם הערבי. במילחמה כזאת, כל צד מחפש לו בעלי-ברית. מי שרוצה לשחרר את ישראל ואת הערבים גם יחד מן התלות במעצמות-העל צריך לשאוף לסיום המילחמה. ואשר לאשר בן-גתן, הרי הוא ידוע אצלנו בכינוי "ארתור היפה" ולא "ארתור החכם". ידוע כי בן-גתן הוא — — — חוששני כי בלחם השיחה הולטתי כינוי לא-כל-כך פרלמנטרי, זה שבו משתמש לאחרונה האדון סמי פלא-טו-שרון.

שכחתי את השיחה. כעבור חודש הגיעו אלי קריאות נזעמות. המראיית הצעירה מסרה לעלון האופוזיציה החוץ-פרלמנטרית בברלין קטע קטנטן מן הראיון — ובו הדברים שאמרתי על בן-גתן. הקטע הוצא מכל הקשר סביר, והתקבל הרושם שאני סתם מגדף את השגריר.

העניין הועלה בכנסת, שרה-חזק אבא אבן אמר כמה דברים חריפים על חברי-כנסת ישראלי המעליב בנכר את שגריר מדינתו.

רגזתי על אותה צעירה, ואמרתי לעצמי בליבי שקנאי השמאל הקיצוני מוכנים להשתמש בכל אמצעי, פסול ככל שיהיה, כדי להשיג את מטרותיהם המהפכניות. שמה של אותה צעירה היה ביאטה קלארספלד. כעבור

זמן נודעה כ-ציידת הנאצים", וזכתה בפירסום עולמי בשל הרפתקאותיה.

היא גם הגיעה לישראל. וראה זה פלא — בישראל חיורה אך ורק אחרי אנשי הימין. היא הפכה בת-תפוזר-קים של שמואל תמיר, שהיה באותה תקופה, אחרי מיל-המת ששת-הימים, נציג הימין הקיצוני ביותר, ושייצג אז דיעות הדומות לאותן המופצות כיום עליידי תנועת-התחייה.

הצעירה שלחמה באשר בן-גתן, מפני שהיה בעיניה פאשיסט, התיידדה עם ראשי מחנה-הסיפוח, אשר בהשוואה אליהם, "ארתור היפה" הוא יונה מופלגת. מנחם בגין אותה אותה, משה שמיר מעריך אותה. שמואל תמיר מנצל אותה.

מאז הירחתי לא פעם בתופעה זו. הסתבר לי כי גם אנשי השמאל הקיצוני לשעבר אינם מחוסנים מפני כוחה-המשיכה של בעלי-השררה וראשי-ממשלה, היכולים להעניק כבוד, פירסום ומשאבים אחרים.

העיניים הן המפתיעות ביותר, הן כחולות, מאירות. גם מי שראה את פניה בסרטים רבים, עד שהפכו מוכרות כמו פני דידה ותיקה, אינו מוכן לעיניים אלה.

מי שחשש שמא ג'יין האדם תהיה שונה מאוד מג'יין השחקנית, כפי שמסתבר לעיתים כה קרובות כאשר מכיר רים שחקניות-קולנוע פנים-אל-פנים, יכול היה להירגע. זוהי אותה ג'יין פונדה — אשה צעירה הבוטחת בעצמה, בעלת דעות נחרצות, מקסימה כשהיא רוצה להיות מק-סימה, בלתי-סבלנית במיקצת.

היא קודם כל שחקנית, בכל רמ"ח אבריה. כשנכנסה לאולס-הנשפים של מלון הילטון בירושלים, מוארת באלור מת הזרקור, ידעה אינסטינקטיבית מה לעשות. היא דידתה על קביה. קביים חרשים, שהשתמשה בהם באותו יום בפעם הראשונה בחייה.

היא סיפרה לי לאחר מכן שלא ידעה איך להשתמש בהם כדי לעלות במדרגות הבמה — האם לשים קודם את קבייה על המדרגה הי-גבוהה יותר, ולהעביר אליה הם את גופה, או לשים קודם את הרגל שלא נפגעה, ולמשוך את הקביים אחרי-ה. אך לא היתה לה כל בעייה לגבי השימוש בי-קביים כבאביון בימתי. היא הרימה קב אחד למעלה, לאות ניצחון, והקהל הריע.

אנו נתגבר". כמה קטעים מסרטיה הור-כירו לקהל, לפני כן, ש-היא שחקנית גדולה. אמנם, בסרט ג'וליה מאפילה עליה ואנסה רדגרייב, המעצבת בקטע קטן דמות בלתי-נשכחת. אך ג'יין בולטת בכל הקטעים כבת דורנו, אדם שאיכפת לו, המוכן להאבק על כל דבר חשוב — השלום. איכות-החיים, הסביבה, זכויות-האדם, שיוויון האשה.

כשהיא עולה על הבמה, היא תוקפנית וביקורתית. כשהמראיינים (יעקוב אחימאיר ודניאל פאר) שואלים אותה למה התכוונה כאשר אמרה, בשעת, כריכך, היא עונה קצרות: "אני זוכרת שאמרתי את זה, ואם אמרתי, אני זוכרת למה התכוונתי".

השניים נדהמים, מתאפקים, ממשיכים לשאול. אט-אט הופכת ג'יין האדם לג'יין השחקנית. התוקפנות נעלמת. העיניים מאירות כמיגדלורים המופעלים ביד אמן, הקסם הפונדאי נשפך בזרם אדיר, התשובות קולחות. היא אר-מרת את כל הדברים הנכונים, הצפויים. ישראל נהדרת, אומה אמיצה ומלהיבה. הקיבוצים נפלאים. הקהל מתמוגג. יש ביקורת — אבל רק על דברים אמריקאיים. "רוי נאלד רגן היה שחקן רע, ואם ייבחר, יהיה נשיא רע".

צחוק. מחיאות-כפיים. הנה ג'יין הלוחמת. השאלות צפופות, והתשובות מוכנות. האם אינה מנצלת את מעמדה המיסדי — כשחקנית קולנוע — לשם תע-מולה פוליטית? בהחלט. אם זכתה בפירסום ובמעמד, מדוע שלא תשתמש בהם לשם מטרות טובות? וכו'.

לאחר מכן, בסוויטה שלה בקומה-20 של מלון הילטון, היא יושבת בפניה של ספה, משוחחת כדי להת-פרק מן המתח, ככל אמן או נואם אחרי הופעה פומבית. איש אינו מעז לעשן — הכל יודעים שהיא חסידת האקר-לוגיה ואלה העשן יפריע לה.

שני הילדים משתוללים על מיטת-ההשדה המתקפלות, שהוקמו בחדר-האורחים של הסוויטה. תום היידן עומד בפניה ודן בתוכנית-הביקור של יום-המחרת. ברור שהוא הבוס במישפחה. האיש הנותן את הטון. אין הוא בעלה של ג'יין פונדה. ג'יין היא אשתו של תום היידן, האק-טיביסט הפוליטי, הוגה-הדעות של השמאל.

אחרי-הצות מתגלים בפני ג'יין סימנים של עייפות. אחרוני האורחים מסתלקים. אחרי יום שלם של סיורים מפרכים, על קביים, כשהרגל מכאיבה, היא עדיין שולטת בעצמה. משיבה על שאלות, מתנהגת בטבעיות.

שוב בולט הדמיון המדהים בינה ובין אביה. הלסת התחתונה הבולטת. הסנטר המוצק, הבעת-הפנים הפגיעה איכשהו. מה מקורה של מישפחת פונדה? היא באה מגנואה. מספרת ג'יין. באחת ההפיכות התכופות בעיר, בימי הרנסאנס, נמצא אביה-מישפחה בצד הלא-יכון. הוא נאלץ לברוח, נמלט לאמסטרדם שבהולנד. עם ראשית העלייה ההולנדית לעולם החדש, עברו גם בני מישפחת פונדה לאמריקה. הם התיישבו לא הרחק מן העיירה גיו-אמסטרדם, שהפכה לאחר-מכן לגיוויורק. העיירה פונדה עדיין קיימת, ושם נפגשו לא מכבר כל צאצאי המיש-פחה — 85 פונדאים בסך-הכל. כפי שמצינית ג'יין בשמן של גאווה.

הלימוזינה השחורה

לפני כ-15 שנים הוזמנתי בפאריס להרצות באסיפה של אירגון אשר רשם על דיגלו את המלחמה באנטי-שמיות ובגזנות. בשעת ההרצאה לכדה את מבטי צעירה נאה, בלונדית, רצינית, שהקשיבה בריכות. אחרי ההר-צאה ניגשה אלי, הציגה את עצמה כנציגה של ביטאון

כל

האמצעות
הסופיות

בתחרות

זלכת המים 80

תזכיה בכרס:

טיול חלומי ביוון

אופיר טורס", החברה מספר 1 לטיולים מאורגנים וחופשות נופש, גערוך לכל המועמדות הסופיות 4 סיורים נפלאים לדלפי, לקייפ-סוניון, אתונה ל כל אוצרותיה ושייט לאיים הסירוניים. את הבנות ילוו מדריכי "אופיר טורס" ומנוסים, המכירים את כל אפשרויות הבילוי ביוון. חברת "אופיר טורס" תארח את מועמדות במלון "טיטניה" המפואר באתונה, הממוקם במרחק קצר מכל אתרי תיירות.

והטיסה במטוסי:

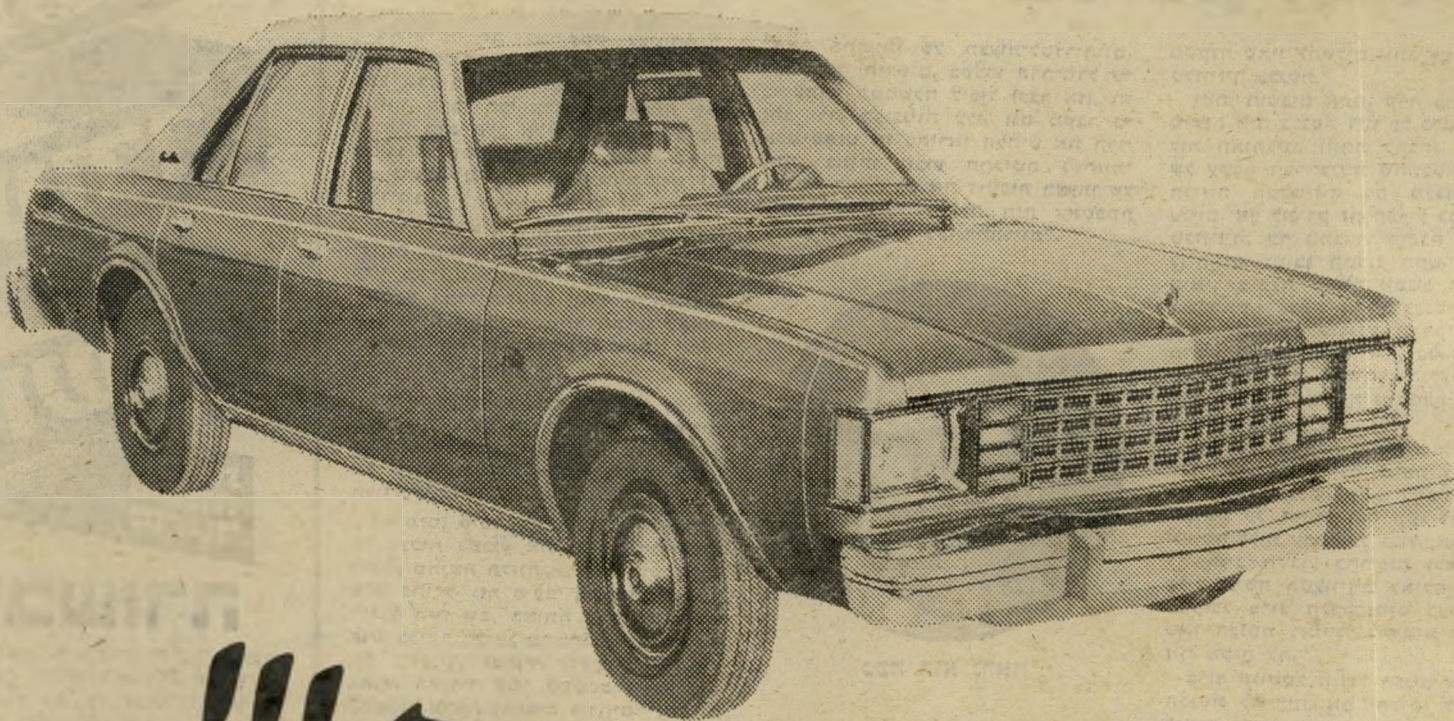
אירוח הבנות:

OLYMPIC
AIRWAYS

אופיר טורס

עולם נפלא בהישג ידך.

ממש אמריקה !!!

Dodge Aspen במחיר נמוך להפליא!
דודג' אספן - האמריקאית של קרייזלר
נמכרת היום ב-1,165,000 ל"י (ללא מע"מ)
- מחיר נמוך ללא תקדים!!!

ואם תבחן ותשווה לארופאיות מסוגה וגם לאמריקאיות אחרות - תבחין היטב בהבדלים!
 דודג' אספן מציעה לך במחיר זה הרבה:
 * מכונית אוטומטית משוכללת, עם הגה כוח, מזגן (Built-in), מושבים רכים ונפרדים, עצוב פנים מהודר ועוד אביזרי נוחות ובטיחות משופרים.
 * דודג' אספן היא מכונית אמריקאית! סקרים מוכיחים כי הוצאות האחזקה של רכב אמריקאי, נמוכות בהרבה מרכב אירופאי. זאת בשל חוזקו, איכותו והמחיר הנמוך יחסית של חלקי החילוף.
 * דודג' אספן - מכונית בטוחה ויציבה על הכביש - לאורך שנים.
 * שומרת על ערך מכירה גבוה. (Resale Value).

והיום - מחירה נמוך לאין שיעור!
לפני שאתה קונה מכונית - בדוק והשווה.
אתה חייב זאת לעצמך!

דחף

CHRYSLER
INTERNATIONAL

• ת"א - מכשירי תנועה בע"מ, דרך פתח תקוה 74, טל. 336115 • חיפה - דרך העצמאות 104 טל. 04-524475 • ירושלים - שייקביץ, תלפיות, מול משרד הרישוי, טל. 02-715867 • נתניה - לוינקופף, הרצל 44, טל. 053-25307 • בני ברק - דבש, סחר מכוניות בע"מ, זיבוטינסקי 162, טל. 704646 • עפולה - שחף, רח' שרת 10, טל. 065-23875 • נצרת - אל-ארז, מול מגרש הכדורגל, טל. 065-54633 • באר שבע - נגב, אזור בעלי מלאכה 3, טל. 057-75824 • רמתיים אלעזר לב, השיקמים 41 טל. 052-34218.

מכונית טובה מבית טוב

בית קרייזלר
מכשירי תנועה בע"מ

אנשים בעולם

סילביה משוודיה:

המלכה הסקורמית

בעולם

התמונה מימין מוכיחה מדוע טרם ענים האירופים כי מלכת שוודיה, סילביה, מסמלת סיגנון מלוכני חדש: ספורטיבי, דינמי, עליו ואלגנטי. כך נראים היא ובעלה, קארל גוסטב, בביקור ביפאן, כשהם עוטים קימונו בחברת רק דנים מקומיים. סילביה (בתמונה העליונה כילדה בהידלברג, ובתמונה התחתונה בכתר מלכות) היא בת לתעשיין גרמני ולאם ברוני לאית, הכירה את המלך באיר לימפיאדת מינכן, 1972. "מיד הבנתי כי העלמה זמרבלאט נועדה לכתר", מספר קארל גוסטב.

דאסטין הובמן: „בבקשה לא לחתוך!”

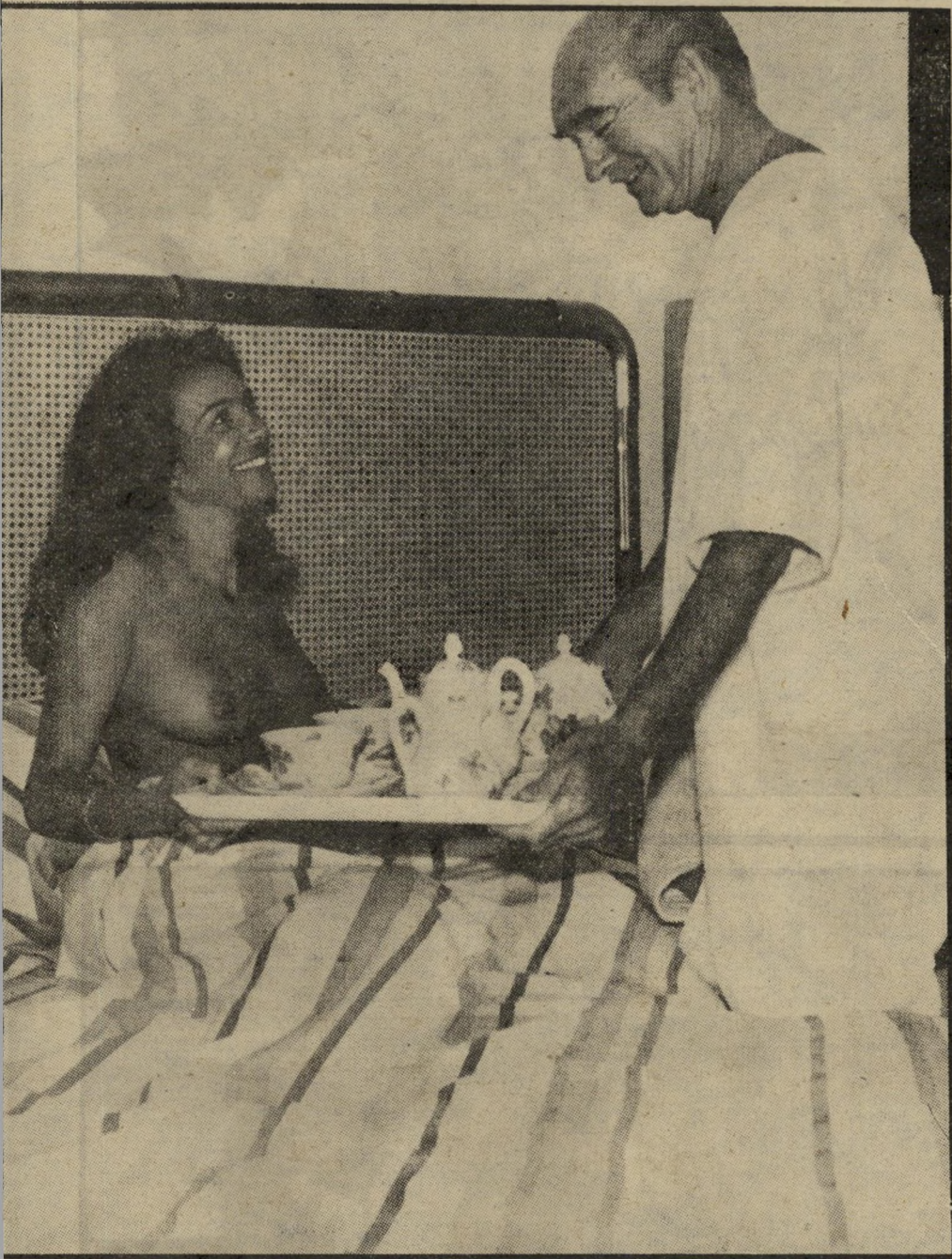
כך נראה דאסטין הופמן באחת ממסיבות העיתונאים היחידים מביי כות שלו, כשבשעיקבות קרמר נגד קרמר, המתאר את יחסיו של גברי מתגרש לילדו, נשאל האם אינו מגלם את דמות עצמו. שכן, לאחר רונה נפרד דאסטין מאשתו, והופיע לחלוקת פרסי האוסקר כשלצידו סטודנטית יפהפיה. דאסטין ענה על כל השאלות, וברגע מסויים כשהחל מגמגם, פנה לצלמים: „הכל בסדר, לא לחתוך בבקשה!”

הלורד סנואודן: „בניאדם מקסימים אותי!”

הוא הגרוש המפורסם ביותר בבריטניה, ואינו רוצה לדבר על העבר, בעלה לשעבר של הנסיכה מרגרט, הלורד סנואודן מעדיף להתמסר לתחביבו הגדול — צילום סרטים. בביתו החדש, עם אשתו החדשה לואי, כשהוא עושה הכל כמו ידיו. החל במיזוקה בסיגנון רומי, שבנה בחצר, וכלה בחדרי עבודה עם מסרנות וכלי חיתוך שהוא משכלל בעצמו. בגיל 50 הוא אופטימי וסבלן יותר מאי פעם. אינו מעשן ומוכן להעניק שעורי צילום חינם, לכל מי שרוצה לדעת יותר על אמנות ופחות על מיסחר. „בני אדם מקסימים אותי”, הוא אומר, „אבל הצעירים ביניהם מביאים אותי במבוכה. פעם התביישתי בחברת בני העשרים, היום אני מתפעל מכני השמונה-עשרה. מאין להם הביטחון העצמי? אני מרגיש קטן לידם.”

אנשים בעולם

אדי באוקלי: האשה השישית והחמא'ם המותרים

אין זה מוזר בעיניו של אדי ברקליי להגיש ארוחת-בוקר לרעייתו העתידה, ישר למיטתה. מאחר שלפני שהפך לאיל-שעשועים, היה בעצמו מלצר. היום, בגיל 59, הוא מתכונן לנישואין בשישית, כשהפעם זו היא דניאל פואנסו, בת 34 שהספיקה להתאלמן ולשכל את אחיה. האח והבעל התאבדו. "אני מתכוון לשבור את השיא, שהיה עד עתה 13 שנים", מצהיר ברקליי באופטימיות ראוייה לשבח בהתחשב בעובדה שעבר לאחרונה שורה של הקרנות נגד סרטן-הגרון ונאסר עליו לשתות ולעשן. כדי להנציח את אהבתו לתחביבו, החל בייצור סוג חדש של סיגרים וויסקי בשם ברקליי בתווית השחורה.

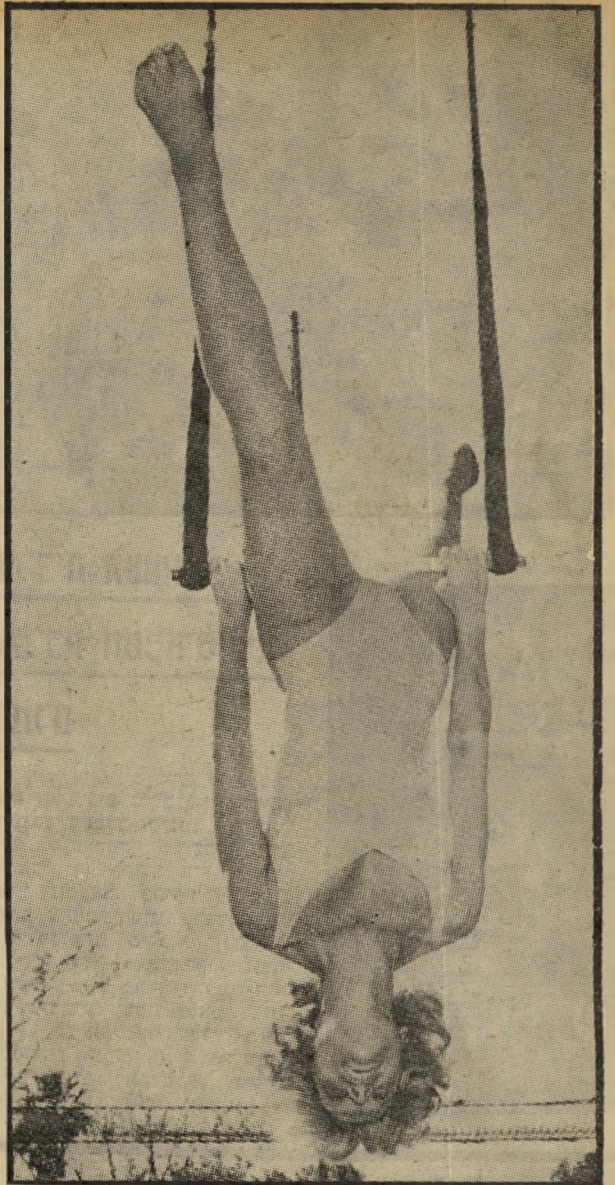

דונה סאמר:

סוכריה מחליפה

צבעים

דונה סאמר! מלכת הדיסקו איננה מוסיקאית בלבד. היא מלכת החזירות בתשובה, "קור" לי ניתן לי במתנה מאלוהים. כך מסבירה הגברת את הפלירט החדש שלה עם הדת. לאחר גירושה הסוערים מחברת קז'ב לנקה, היא שומרת נאמנות לי אהובה ברוס סודאנו, ולבתה בת השש מימי. על הסכס היא אומרת: "הסכס אינו טמון בי בגדים אלא במה שנמצא בי ראשך. אני מחליפה בגדים כמו סוכריה מחליפה צבעים. הטעם נשאר מתוק."

קאתי לי קרוסבי: כל השיגעונות האפשריים

אולי היא עומדת על הראש, אבל בכל זאת שומרת על שכל בריא: קאתי לי קרוסבי סירבה להופיע כאחת ממלאכיו של צ'ארלי, והודיעה: "אינני מעוניינת לשחק דמות רצינית!" קשה לדעת אם התכוונה לכך ברצינות, אבל ידיה מלאות עבודה בין כה וכה: היא כיכבת סידרת טלוויזיה פופולרית ביותר בשם זה יוצא מן הכלל, אקרובטית בקרקס, פאראפסיכולוגית, דוגמנית, ושחקנית טניס.

ואלרי פריין: "אני בתולה וקנה!"

בקשה מקורית כפי ואלרי פריין, מי שהופיעה בהקוסם מרובליו וכאשתו לשעבר של רוברט רדפורד בפרש החשמלי כפצצת-מיין. "אל תאמינו לתדמית המצטיירת מהופעתי, למעשה הנני בתולה וקנה. אני שותה יין בלבד ואוכלת מעט בשר. אינני מתכוונת להינשא, ומשום כך אני שומרת על שלווה נפשית."

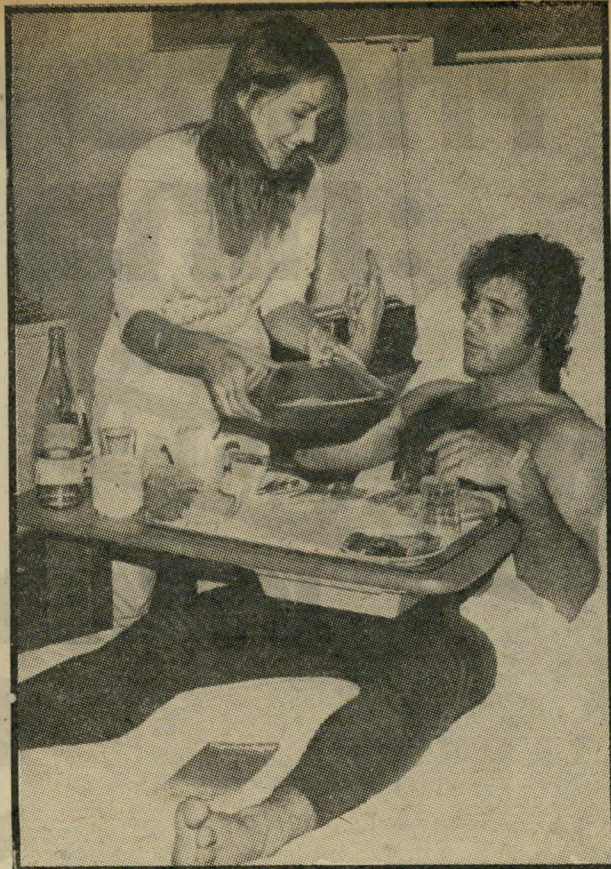
פול ולינדה מקקארטני: צלמח כרטיס ובלעדית

כדי לקדם את מכירות תקליטו החדש הכין פול מקקארטני סרט. שבו הוא מעצב עשר דמויות שונות. הסרט משתמש בתחבולות שונות ומשעשעות של מצלמה, כשהיועצת הראשית היא אשתו של פול, לינדה. הצלמת, שרק לה מרשה פול לצלם אותו עבור העטיפות של תקליטיו, ולה, רק לה, התיר להיות נוכחת בעת היצירה.

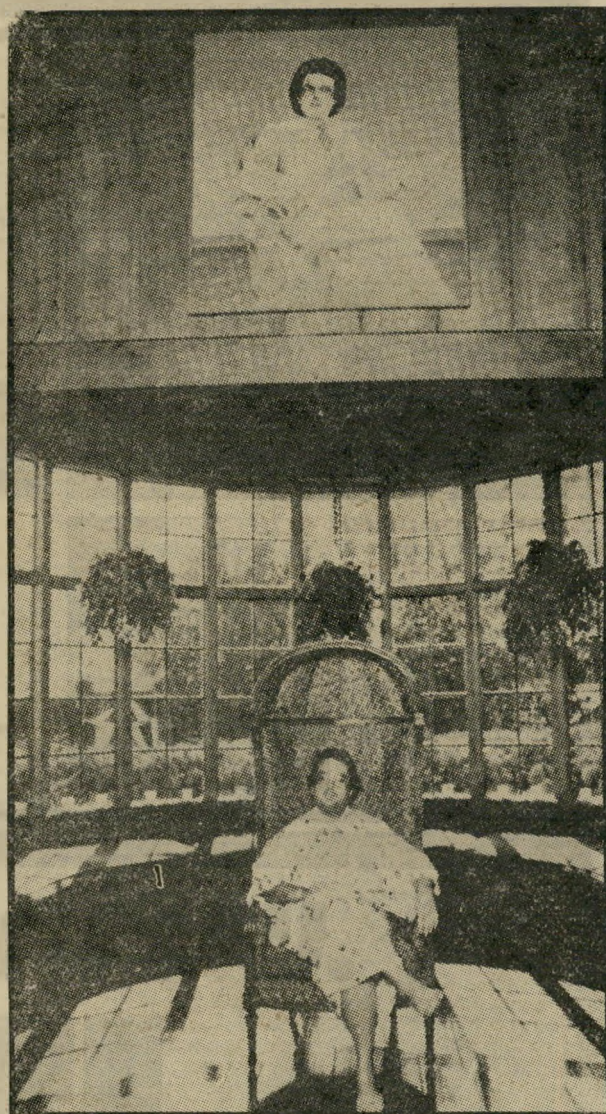
ג'ין טראולטה: לנגב את הדמעות ולהמשיך ללכת

כולם חשבו שיפרוש, אחרי שסירטו רגע אחרי רגע היה אסון בקופה, ומות אמו (איתו בתמונה) שהיתה הממריץ העיקרי בקאריירה שלו. ובכל זאת, לאחר שתי שנות דממה של פירסום וחוסר עבודה, החליט לחזור לעצמו בסרט הקאובוי העירוני. אחרי הכל, בגרות איננה עניין של גיל, אלא של מצב נפשי. צריך לנגב את הדמעות ולהמשיך ללכת.

ג'ירמו וילה: המנוחה הכפוייה

גיירמו וילה, אחד הטובים שבשחקני הטנים בעולם, לא יכול היה להשתתף במישחקי ווימבלדון בגלל ניתוח התוספתן שעבר לאחרונה. למרות זאת לא היה מריר: הוא התנחם בעובדה שידי דתו טיפלה בו בנאמנות והוא התפנה לקריאת התנ"ך לצפייה בסרטי היצ'קוק האהובים עליו, והעיקר: לפדסום אוסף שיריו בספר.

אלן קאר: בעיקבות ססיל דהמיל

איליסרטים הוליוודי חדש בסיגנון ססיל דהמיל הוא אלן קאר, שהפיק את הסרט המוסיקלי הענק איני יכול לעצור את המוסיקה, במחשבה שהיום הקולנוע זקוק לפנטסיה בסיגנון הדור הישן. הוא מתכוון להרחיב את תחום פעולתו מן הקולנוע לברודוויי, ולאמץ לבמה את השלאגר הקולנועי כלוב העליונים במתכונת של קומדיה מוסיקלית.

הרהיטים השווים כל מחיר עולים עכשיו פחות:

**מבצע מיוחד
עד 31.7 בלבד.**

עד 35%

הנחה על קניה במזומן

או עד 20% + 5%

הנחה תשלומים

במבצע מיוחד לתקופה קצרה תוכלו לקנות את רהיטי "מבט" המעולים המופיעים במודעה זו במחירים נמוכים ובתנאים נוחים: עד 35% פחות ובתשלומים. נצלו את ההזדמנות עוד היום. כמות הרהיטים מוגבלת.

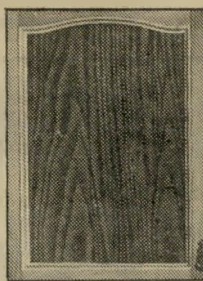
בית עבודה "משרדית":

- רהיט חזק ורב תכליתי
- משנה את יעודו לפי הצורך • פתח את הדלתות ויש לך פינת עבודה או משרד פרטי
- בלי להוסיף חדר
- סגור אותן - ואיש לא יידע • ניתן למיקום בכל חדר • ציפוי עמיד מפורמייקה.

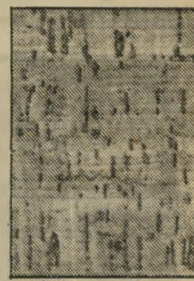
מטבח "תזרהר":

- דלתות בעיצוב כפרי דקורטיבי • מסגרת מעץ אלון עם צפוי לכה עמיד בפני רטיבות ודטרגנטים • ניצול מקסימלי של השטח ע"י יחידות מודולריות • מעמד למיקסר • עגלות כלבו • ארונות פינתיים מסתובבים ועוד • משטחי עבודה לבחירתך.

חדר שינה "רקפת":

- עיצוב מודרני ומקורי
- ציפוי חדש דמוי שער
- מיטה נוחה ומרווחת עם פינות מעוגלות • שולחן איפור קומפקטי עם מגירות ומראה גדולה • 2 שידות מרווחות • אצטבאות לספרים • ארון קיר עם סידור פנימי מגוון.

איכות אפשר להרגיש.

פרטים נוספים בסניפי "מבט": תל אביב - "מרכז תצוגה", בית כלל, דרויאנוב 5; "מבט", בן יהודה 120; "מבט" כפר המדינה, ה' באייר 64; "רהיטי מוניטין" 122; נחלת בנימין 122; "דימור" ארלוזורוב 53; פתח תקוה, "רהיטי לביאון" גונן 10 רמת סיב. רעננה - "רהיטי רעננה", אחוזה 109; נתניה - "מבט" שמואל הנציב 13; חדרה - "מבט", הגבורים 88; חיפה - "בית הורע" - שמרת, אלנבי 112; "מבט" הרצל 13; קרית אתא - "בית הרהיט" מורדי הגיטאות 2. נהריה - "רהיטי נתן" שד' הגעתון 20. נצרת עלית - מיטלמן, מרכז מסחרי 5. רחובות - "רהיטי סולון", הרצל 187. קרית מלאכי - "ישראליאן" הרצל 31. קרית גת - "רהיטי לכיש" שדרות לכיש 7. אשקלון - "רהיטי גויה" פינת ההסתדרות. באר שבע - "מבט" רח' קק"ל 106. דימונה - "רהיטי אביב" מרכז מסחרי. ירושלים - "רהיטי רויאל", דרך בית לחם 120, תלפיות. קרית מוצקין - "תדהה רהיטים", השופטים 5.

..למפד"ל יש מאה סיבות להפיל את הממשלה. אבל אין לה אף נימוק אחד!"

אנושים

תליאביב, שלמה ("צ'צ'") להט, והתלונן בפניו שאורח הרוצה לשלם את הקנס, אינו יכול. "אודה לך אם תודיע לי כיצד ולמי לשלם", סיים.

■ בעת דיון במפלגת העבודה על הטלת מס על רווח אינפלציוני ממכירת דירה, בי עיקבות הצעת הממשלה לתת פטור ממס-שבח לדירות, הציג עו חברי המפלגה הצעות אלו-טרנזיטיות שונות. ח"כ מנחם חם הכהן ויושבראש הסניף, עה, ח"כ משה שחל, עמדו על כך שהצעת הממשלה תובא לי- הצבעה בסיעת המערך. "לפי חות שההצעה תיפול אצלי- נה", אמרו.

ינגאל הורכין עם ח"כ דני רזולדיו. שאל השר: "מה שלומך?" ענה חבריהכנסת, איש המערך: "זה תלוי בי- שלומך". אותו יום חששו שמא יפרוש הורכין מן הממשלה.

■ ח"כ משה שחל הגיע לתל-אביב והחנה את מכוניתו תו באיזור שבו החניה מותרת. אלא שהזמן של כרטיס-החניה שלו עבר. הוא קיבל דו"ח על סך 15 שקלים. שחל הלך לקופת-הדואר הקרובה ורצה לשלם. אמרו לו שם כי עדיין לא מקבלים שקלים. ו-לכן לא יוכל לשלם. אלא החל באחד ביולי. שחל המאוכזב כתב מיכתב אל ראש עיריית

■ כצ'לה הסתובב באיור-פה ללא עניבה. לפני שנפגש עם הקאנצלר הלמוט שמידט, פנה אליו ראש-ההטכס של ה-בונדסטאג ואמר לו: "האם ח"כ כץ-עוז זקוק לעניבה?" השיב לו כצ'לה, חבר-קיבוץ נתל-עוז: "אינני נוהג לענוב עניבה, אך אעשה זאת בתנאי שכאשר יבוא מלך-סעודיה האלד לפראנץ יוזף שטראוס, הוא יתבקש להוריד את הכופייה שלו". ראש-הטכס הסכים לתנאי זה.

■ ביום שבו נערכו ה-דיונים הכלכליים על הקיצור צים בתקציב, נפגש שריהאוצר

נות. הם מחליטים כי יש להורג ציא להורג את שלושת המג-היגים המייצגים את האימפ-ריאליזם הקפיטליסטי: ואלרי ז'יטקאר-ד'אסמן הצרפתי, הלמוט שמידט הגרמני ו-גימני קארטר האמריקאי. תחילה מובא ז'יטקאר אל שפת הלאגונה, אל מול כיתת-ירי. ברגע שהכיתה מתכוננת ל-רות, צועק ז'יטקאר: "רעידת-אדמה!" הטרוריסטים נבהלים, ז'יטקאר קופץ ללאגונה וני-צל. אחר-כך מובא שמידט. בי-רגע המכריע הוא צועק "מבול!" הכיתה נבהלת ו-שמידט ניצל. כאשר מועמד קארטר אל מול כיתת-הירי ו-זו מתכוננת לירות, הוא צו-עק: "אש!"

■ בסיום שערך ראש-הממשלה, מנחם בגין, כי-תעשייה האווירית, הוא הת-בונן בין היתר במטוס הערבה. כמה ממלווי התלוצצו: "עכ-שיו, כשמחליפים שמות במדי-נה, אולי כדאי לקרוא למטוס זה עליזה. אך מכיוון שהיא אשה צנועה, אפשר לקרוא לו מנחמיה".

■ כאשר הציע ראש-הממשלה לקרוא לחבלני ה-מיסטרס מפ"ן — מפרקי נפץ

■ כמה סופרים ואמנים, ו-ביניהם עמוס קינן, היו מסו-בים ליד שולחן של בית-קפה בתל-אביב, כאשר עבר לידם סגן ראש-הממשלה, שימחה ארליך. לבקשתו של קינן, הצטרף ארליך לשולחן. מובן שהכל חקרוהו על המשבר ה-ממשלתי המתמשך, ובייחוד על הסיכוי שהמפד"ל תפיל את הממשלה. הסביר ארליך: "ל-מפד"ל יש מאה סיבות להפיל את הממשלה, אבל אין לה אף נימוק אחד".

■ דירי מנוסי טוען ש-יש קשר בין מצב זה ובין הבדיחה הבאה: בעל נשאל על מצב חייה-הנישואין שלו. תשובתו: "אשתי ואני מאו-שרים ביחד. אבל האושר זה לא הכל".

■ עצתו של מנוסי ליש-ראלי המצוי: "אם אינך יכול לגמור את החודש, אל תתחיל אותו!"

בדיחת-השבוע אינה מתאימה כליך לחברה מהו-גנת. מסופר בה על שני אנ-שיהליכו, העומדים בכיכר ציון בירושלים והעוסקים ב-פרהסיה בטיפוק-מיני-עצמי. ל-פי השיטה המיוחסת בתורה

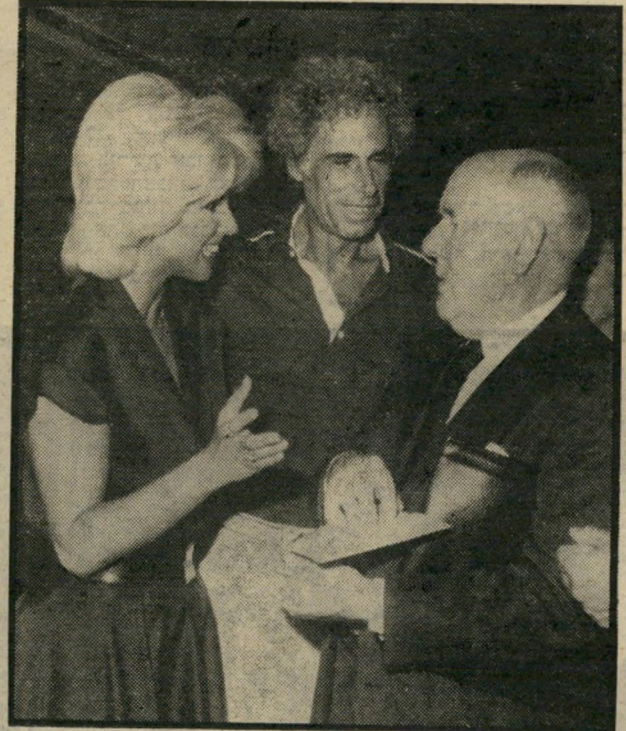

מי שהיה חבר בכל הכנסות מילבד הנוכחית, והמומחה הפיננסי של תנועת-החרות, פגש ביחזקאל פלומין, מי שהיה סגנו של שריהאוצר לשעבר, שימחה ארליך. הוא תפס אותו באצבעו, בהרגלו, ושאל, "מי זה האידיוט שנתן פטור על קיצבת-הזיקנה של הביטוח הלאומי?" פלומין הגיב במשיכת-כתפיים (בתמונה) והבטיח לו לעיין בכך. לאחר מכן הסתבר לו כי אמנם פטור זה נתקבל מבלי שאיש שם לב אליו. "עוד אחד מפלאי הביורוקרטיה", אמר.

יוחנן בדר

ארז נבון (במרכז, משמאל) בנם של נשיא המדינה יצחק נבון ורעייתו אופירה, בא למחנה צבאי אישם בארץ, כדי לחזות בחקרנת-הבכורה של הסרט, "פסטיבל הילדים". כדי שלא ישתעמם, הביא עימו את חברו הירושלמי, בן גילו, ניצן צידקיהו, והשניים ישבו באולס-הקולנוע וצפו בסרט. עם תום הסרט, מיחרו החוצה כדי לבחון את המטוסים שהיו באותו מחנה.

נורתקוט פרקינסון

ממציא "חוק פרקינסון" המפורסם, הגיע ארצה לכי-בוד תערוכתו של הארכיטקט ישראל גודוביץ, המתריעה נגד הביורוקרטיה. הוא פגש שם את נערת-הזוהר, פנינה רוזנבלום. כאשר זו שאלה אותו: "איך אתה רואה אותנו בשנות האלפיים?" השיב לה: "אני אחיה מת, ואת עדיין תהיי יפהפיה". אחר כך הוסיף: "החוק של אשתי, אן, הוא שגבר מחונן מתחתן עם אשה יפה, בעוד שבתי טוענת כי אשה יפה נישאת לגבר מחונן".

— העיר ח"כ חיים בר-לב: "אם ראש-הממשלה מתעסק בהמצאת ראשית-יבות, אולי כדאי להמציא משהו על מ-שלתו. למשל: אצל — אתם צריכים ללכת".

■ חבריהכנסת אברהם ("כצ'לה") כץ-עוז נסע ב-מישלחת פרלמנטרית לגרמניה. הוא פגש שם בח"כ חיים בר-לב ואמר לו: "שלום למו-כ"ל". השיב לו בר-לב: "מה נשמע בעולם?" ענה לו כצ'לה: "בעולם מדברים על מיפלגת-נו". אמר לו בר-לב: "במיפ-לגתנו מדברים על העולם".

לאונן. ניגשים אליהם אנשים ואומרים: "הרי תבושו! איך אתם עושים דבר כזה בפומי-בי?" משיבים השניים: "שימ-חורג על כי אנחנו אנשי הל-י כוד. אילו היינו אנשי המערך, היינו עושים זאת זה לזה!"

■ לא רק בישראל פור-חות הבדיחות הפוליטיות. לפי עיתון אמריקאי, סיפרו בשבוע שעבר את הבדיחה הבאה ב-וונציה. העיר שבה התכנסו ראשי מדינות המערב: במי-צע נועז, משתלטים טרוריס-טים שמאלניים על כל הוועי-דה וחוטפים את ראשי-המדי-

האם יפרוש ייגאל ידן מן הממשלה

אם יתחילו לקרוא לו בלוטו?

של מחאה בעולם, כאשר הוגלו למחנות-פליטים נטושים ליד יריחו. התגובה הבינלאומית הכריחה את השלטונות להחזיר את המושבות לביתן. מאז התמסרה גינה כולה למיקרה זה היא מבקרת בבית המיש-סחה כימעט מדי יום ומביאה לשם אנשים חרדים כמות לי-חסים בין יהודים וערבים.

במלון לרוס באילת נפגש האסטרולוג הרצל ליפשיץ. הוא פגש שם בשחקנית תיקי דיין. ליפשיץ שוחח על הכוכבים והמזלות, וציין כי בעולם האסטרולוגיה קיימים 10 כוכבי-לכת, בעוד שבהגדה של פסח יש 11 כוכבים. אני מחפש את הכוכב ה-11, אבל עכשיו, כשאני רואה אותך, אני חושב שהכוכב הזה הוא את, אמר ליפשיץ לתיקי באדיבות גינה-טלמית.

כיצד מכנה יצחק רבין את חברי-הכנסת שלמה אליהו ושאפי אבי-אסאד, שפרשו מן הקואליציה? "האחים אליהו".

בפגישה שערך ח"כ יצחק רבין עם חברי מערכת על המישור, אמר: "מי שחור שב שבשנת הראשונה תהיה ממשלת-המערך פופולארית, טועה. אם ממשלת-המערך תהיה פופולארית בשנה הראשונה — הרי שבשנה השניה היא תהיה במצב גרוע יותר ממשלת-הליכוד היום".

ועוד: "המפתח הוא בידי המפד"ל. אין טעם להתייחס למפלגות הקטנות — הן אביאדם".

כאשר נשאל רבין כי-מינה את אריק שרון כיו-עצו, כאשר היה ראש-הממשלה, השיב: "מעניין שלא שו-

הפסנתרנית פנינה זלצמן חזרה לביתה בשעה אחת לפנות בוקר, כאשר שאל אותה בעלה, יגאל ידן, מה הרתוק לביתו בשל שבר ברגלו. היכן היתה, השיבה: "אפריים לקח אותי למסיבה אצל שימעון". כאשר חקר ארי-תה הבעל, הסתבר כי הנשיא לשעבר אפרים קציר ואשתו ניהו הזמינו את הפסנתרנית למסיבה אצל שימעון פרס.

מפיק מבט ספורט בי-טלוויזיה, יואש אדרואי, מאשים את החמוס בכישלונו על מיגר-הטניס. השבוע, כאשר שיחק עם האחראי על שידורי-החוק במבט ספורט, יצחק גליקסברג, ניצח בי-גמר המחצית, אך הפסיד בתום המישחק. "זה הכל בגלל החור מוס שאכלתי חצי שעה לפני המישחק", אמר אדרואי.

השחקנית הצעירה לי-זי כהן, בת ה-12, משחקת בתפקיד ראשי בהצגת הילדים אמא קטנה. בהצגה, שבה יש סצנה של יום-הולדת, מעלים על הבמה עוגה מפלאסטיק. הי-שבוע חל יום הולדתה ה-12, ועמיתיה להצגה החליטו להפי-תיעה. הם נתנו לה על הבמה עוגה אמיתית עם קצפת.

במצב של דיכאון שרוי-יה לאחרונה ניהו די-נור, אשתו של סופר-השואה ק. צטי-ינק, מזה חודש. גינה קראה בגליון העולם הזה (229) את הכתבה על תאריך יעקוב שימאלי, הצעיר מבית-לחם שנחשד בוריקת אבן במכוניתו של המושל הצבאי. תאריך נצי-צר, הוכה במזיד באיברי-המין ואיבד את כוח-ההגבר שלו. מישפחתו היתה אחת משתי המישפחות אשר עוררו סערה

והמעי הדק מקוצר. גם הרי-אות לא מתפקדות כראוי, ויש לי אוטם בשריר-הלב. אין לי ספיקה טובה למות, ואני כבר לא שומע. אתה רואה עד כמה נפוח לי הגרון. אפילו השיר-ניים שלי תותבות, ואני לא יכול לצחצח אותן, כי שתי ידי בגבס". מפסיק אותו הרופא ושואל: "מה אוכל לעשות בשבילך?" אומר לו החולה: "ספר לי כמה שאני רואה טוב!"

עם שובו של ח"כ שימון פרס מקפיצת-הבוק שלו לקנדה, בשליחות המגבית והבונדס, עטו עליו ציוותי-טלי-וויה ועיתונאים בנמל-התעו-פה בן-גוריון, וחקרו אותו על כל העניינים העומדים על ה-פרק. עם תום הראיונות פנה פרס אל העיתונאים ושאל: "תגידו, חברה, מדוע לא שאל-תם אותי לאן נסעתי, מדוע שבת, מה חיפשתי ומה השג-תי?"

במבצע רדיפוני של רשת ג' של קול ישראל, הציג השדר אבי אתגור שאלות למאזינים, ומי שענה עליהן נכונה השתתף בהגרלה על כרטיס-סיסה לארצות-הברית במטוס החדש שחור בת-בטיסה זכתה ורד שחר בת-ה-14 מטבריה. כשנשאלה מה תעשה בכרטיס, השיבה: "הור-רי לא ירשו לי לנסוע לבדי, לכן נתתי להם את הכרטיס והרשיתי להם לנסוע".

גל של נישואין פשט במערכת היומון הארץ. בשלו-שת השבועות האחרונים ניש-או הכתב אבי ולנמן ו-דורית, מנהל העיתון עמוס שוקן ואירית, והעיתונאית איריס מור.

התרגשות אחזה בסגן יושבראש הכנסת, ח"כ יהו-דה אברמוביץ, כאשר דנו בהתבטאויותיו של ראש עיר-יית ירושלים, טדי קולק, בי-סאן-פרינסיסקו, על "האחריות הפילוסופית" של מנחם בגין לפיגועים בראשי העיריות. הוא היכה בפטישו על כוס מים ש-עמדה לפניו.

לפני כמה חודשים הור-דיע שרי-הפנים, הד"ר יוסף בורג, כי הממשלה תיפול בי-אביב. אמר על כך ח"כ אב-רהם מלמד: "מתי שלא תי-פול הממשלה, זה יהיה אביב".

למיקרא ההערה של סגן-ראש-הממשלה, יוגאל ידן, שכולם יכולים לקרוא לו "פופאי" כמה שהם רוצים, אך הוא לא יפרוש מן הממשלה, העיר ח"כ אבא אביב: "או נקרא לו בלוטו, אולי הוא יע-זוב כבר".

בעת ישיבת השרים לי-ענייני כלכלה, כתב אחד הנור-כחים פתק לחברו: "הממש-לה היא כמו להקת כוורת". "הפתק הגיע לידינו של שר-החינוך זבולון המר, שתיקן והחזיר לשולח: "להקת קברת".

למה דומה הממשלה בימים אלה, לדעת האזרח תומאס בלגרין? אדם נכנס לרופא-עניינים, מתיישב ונאנח. שואל אותו הרופא: "גוז?" אומר לו האיש: "אתה רואה, שתי רגלי תותבות ואם זה לא מספיק, או יש לי גידול בער-מונית ודלקת בשלפוחית-הש-תן. יש לי אבנים בשתי הכל-יות, דלקת בטחול, כרתו לי את המרה והכבד לא מתפקד. יש לי סיד בלבלב, כיב בקי-בה. שקית במקום המעי הגס

יש כרמליטה יש חגיגה!

כרמליטה סנגריה - אין מה להוסיף, הכל כבר בפנים. כרמליטה סנגריה - מתחרה בהצלחה מזה 10 שנים בסנגריות הספרדיות ברחבי העולם, עשויה ממיטב הענבים של כרמל.

כרמליטה סנגריה - זה מה שהיה חסר אצלכם בחגיגה.

כרמליטה סנגריה הלהיט החדש של

כרמל מזרחי

מיקב ראשון לציון וזכרון יעקב

במצריים. בתחרות פגש בטבח של מלון "הילטון" בקאהיר, עלי הארס, שהובא במיוחד ממצריים. בתמונה משמאל מראה מורתדא את צלחותיו המלאות מאכלים למארגנת התחרות, לבנה זמיר.

סעד מורתדא שגריר מצריים בישראל, היה אורח-חבדו בתחרות המאכלים המצריים. הוא טעם מכל המאכלים, שאותם בישלו נשים ישראליות שנולו

מוקד

טרוי היידן

בן ה-7, בנם של השחקנית ג'יין פונדה ובעלה תום היידן, לא רצה להיכנס ל-כנסיית-הבשורה בנצרת עם הוריו. העיתונאי יהודה סתיו, שנלווה אל השחקנית, התבקש לשמור על הילד בזמן שהם בילו בכנסייה. הדקות האלה התארכו לשעה, ויהודה ניסה לבדר את הקטן. טרוי אמר שנצרת מזכירה לו את מכסיקו, והוא מתפלל על כך שהאנשים אינם חובשים סומבררו. כאשר יהודה טייל עימו ליד חנות-צעצועים, התעקש הילד לרכוש לעצמו אקדח-צעצוע. סתיו קנה לו את הצעצוע, והילד שיחק בו. לבסוף חזרה אמו, הילד אמר תודה לסתיו, נישק אותו לפרידה והסתלק עם הוריו.

פטר בן

מי שהיה צלם "העולם הזה", פתח חנות למימכר המבורגרים בחיפה. בעת ביקורה של ג'יין פונדה בחיפה, היא נכנסה לחנותו, בחברת עודד קוטלר, ואכלה המבורגר. היא אמרה: "בשבילי לאכול המבורגר בישראל זה כמו לישראל לאכול פלאפל באמריקה."

שלא להשקותו בכוס מים ביל-בד. בשעתו טענה גולדה, ש-קרייסקי "לא הגיש לי אפילו כוס-מים!"

■ במטוס שהביא את נשי-את הדסה ברניס טננבאום לארץ, היא פגשה בשחקנית ג'יין פונדה. מתוך נימוס הזמינה ברניס את ג'יין לבקר בבית-החולים הדסה בירוש-לים, אך לא שיערה כי ג'יין תבוא אליה. מהר, והיא אכן הגיעה. כאשר התגלה הסדק ברגלה, וכאשר ניכנסה למחל-קה האורטופדיה בבית-החולים.

אליהם כיצד יובל נאמן התי-מנה כיועץ שר-הביטחון דאז. הוא התכוון, כמובן, לשימרון פרס, שהיה אז שר-הביטחון. העיר על כך עודד על המיש-מר, מארק גפן: "את זה שאלנו בפגישה הקודמת." הוא התכוון לפגישת חברי המער-כת עם שימרון פרס.

■ בעת ביקורו של ח"כ יצחק רבין אצל הקאנצלר הר-אוסטרי ברונו קרייסקי, הוא נזהר שלא לשבת במקום שישיבה גולדה מאיר בספ-טמבר '73, ואילו קרייסקי דאג

נשאלה אם היא מבוססת לצור-כי טיפול רפואי. כמה פקידים דרשו ממנה להציג את תעודת-ההיטות שלה לשם הסדר התחייבויותיה הכספיות להד-סה. אחרי שהציגה את המיס-מכים המתאימים, הוחלט ב-בית-החולים שלכיסא-הגלגלים והקביים יהיה אחראי משרד-החוץ, שאירח אותה. הם הח-זירו את האביזרים לבית-החולים, כשעזבה השחקנית את הארץ.

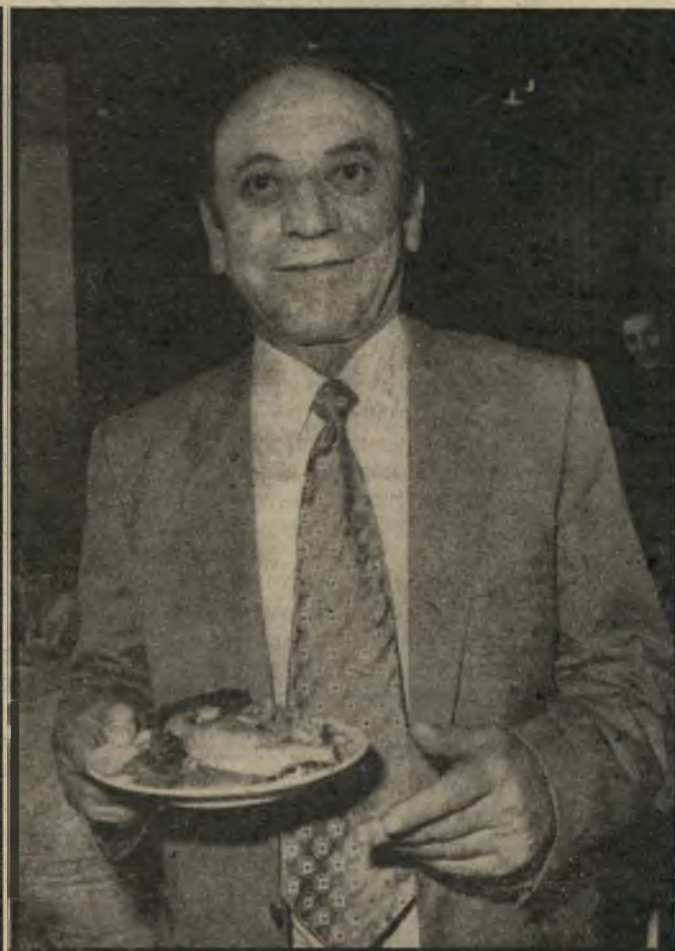
■ איך נודע לראשונה כי ג'יין פונדה נפצעה ברגלה? אורח טילפן אל הטלפון האדום בגלי צה"ל וסיפר שביקר ב-מחלקה האורטופדית של בית-החולים הדסה, ושם ראה אר-תה. הוא גם אמר ששמים לה גבס. צבי רימון, עורך ה-תוכנית, טילפן אל בית-החור-לים, ולהפתעתו התחמקו כל הרופאים מלענות לו אם נכונה הידיעה. אחת האחיות אף אמ-רה לו: "בשביל מה אתם צריכים בכלל לפרסם דברים כאלה?" לבסוף הגיע אל דו-ברת בית-החולים, מרגלית מולדנר, שאישרה, שאמנם יש לפונדה סדק ברגלה. כאשר שאל אותה בדבר הגבס, אמ-רה לו: "מה, אתם יודעים גם על זה?" מדוע זה סוד צבאי כזה שהשחקנית נפצעה? שאל רימון. טולדנו אמרה לו כי השחקנית ביקשה להימנע מ-פירסום העניין. רימון טילפן גם אל מנכ"ל תיאטרון חיפה, עודד קוטלר, שלא ידע על כך. גם המפיק, ארנון מילצ'ין, ידעה של ג'יין, לא ידע דבר. כל העיתונאים והצלמים חיכו לה ליד הכותל המערבי, ורק אחרי שידור הידיעה בטלפון האדום מיתרו אל בית-החולים.

■ כאשר פגשו בגיהוג היידן-פונדה במנהל אגף יח-סי-הציבור של בית-החולים, עזריה רפפורט, אמרה לו פונדה כי קולו מוכר לה, והיא בטוחה ששוחחה עימו בעבר. אחרי בירור קצר הסתבר לה כי עזריה שידר לפני כשנתיים את התרומתרון ברדיו, ופנה אז 31 אישים ברחבי העיר לם בבקשת תרומות. בין אר-תם שפנה אליהם נימנו גם בני הזוג היידן. כבר אז הבטיחו לו שהם מתכוונים לבקר בישראל.

זיה להט

אשת ראש עיריית תל-אביב, צחקת כאשר הגיש לה מישהו צלחת עמוסה מעדנים מצריים. "אני לא יכולה לאכול, אפילו כשה נראה לי טעים. אני בדיאטה," אמרה.

מתי שמואלביץ

מנכ"ל משרד ראש-הממ-שלה, נוכח בערב התחרות על מאכלים מצריים. הוא מילא את צלחתו בעוף, אורז ועלי-גפן.

לרגל 100 שנה לקודאק מבצע "שווה לצלם בקודאק" יותר ממליון ל"י פרסים!

הפרס הגדול: טיסה הלך ושוב לארה"ב
וביקור במפעלי קודאק.

אסוף ושלח את האריזות הצהובות של סרטי קודאק

מה עליך לעשות?

- 4 אריזות - 500 צידניות לים.
- 5 אריזות - 100 רדיו טרנזיסטורים.
- 6 אריזות - 150 סירות גומי מרהיבות (2 מקומות).
- 7 אריזות - 10 שעוני קיר חשמליים.
- 8 אריזות - 5 מערכות רדיו-טייפ (כולל טיונר, אמפליפייר וטייפ סטריאו).
- 10 אריזות - טלוויזיה צבעונית I.T.T.
- 20 אינטש כולל שלט-רחוק.
- והפרס הגדול - טיסה הלך ושוב לארה"ב וביקור במפעלי קודאק - יוגרל בין כל שולחי האריזות.

הוסף לכל אלה את האיכות הצבעונית של קודאק, הידועה בעולם כולו, והרי לך כל הסיבות שבעולם מדוע "שווה לצלם בקודאק".

הכנס את האריזות הצהובות של פילם קודאק כלשהו למעטפה, צרף את פרטיך האישיים ושם החנות בה קנית את הפילם. השלם את הסיסמא: "העולם מצלם ב....." ושלח לדלתה-קולור ת.ד. 389 הרצליה. אם תשלח 2 אריזות תקבל, ללא הגרלה, שי חניגם בהנות צילום הסמוכה למקום מגוריך אשר תנקוב בשמה.

אם תשלח יותר משתי אריזות תשתתף באחת ההגרלות הבאות:

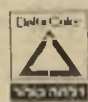
- 3 אריזות - ביקור בספינת השלום של אייבי נתן, 1000 פוסטרים, 1000 כובעי קודאק, 500 כדורי ים.

ההגרלות תיערכנה ביום 2/9/80, בהגרלות תשתתפנה כל המעטפות שתגענה עד ל-2/9/80. ההשתתפות בהגרלה אסורה על עובדי דלתה קולור, פרסום איראלי ובני משפחותיהם.

העולם מצלם בקודאק.

דלתה קולור מפיצי קודאק בישראל

"אפשר לקחת משהו הביתה?" שאל השופט. כשראה את סוליות החשיש

די, השוכן ליד גן-האם. הוא מתכוון לפתוח שם בשבועות הקרובים מועדון-חברים.

הברון דודו דותן, ש- הופיע בכנס מדריכי-צינחה בי- רמת-גן, הציע לצופים, שהיו מוטרדים מאוד מעקיצות הי-

לון המיטבח, וכך זרק עליו מה שבא לידי באותו הרגע — מגש שעליו עוגת-קדם. אחרי כך, כאשר ירד לחצר, מצא אמנם את השטיחים שהפורץ השאיר במנוסתו, אך לא את המגש. רק למחרת היום נמצא המגש, ללא העוגה.

אריאלה שמיר הפסלת המתגוררת בארצות-הברית, הגיעה ארצה כדי לערוך תערוכה מיצירותיה, וגם כדי לאסוף יצירות מאמנים ישראלים, למכירה פומבית שתתקיים בניו-יורק. יארגן את המכירה מפני-הסרטים אלכס מסיס, והכנסותיה תהיינה תרומה למחנה השלום.

תושים במקום: "ככל שתמי- חאו יותר כפיים, כך נגמור יו- תר מהר את עניין היתושים."

לבריהמצוות של שרון זיכרונות, בנם של עורר-הדין אמנון זכרונות ואשתו מירי, קנה המפיק יעקוב אגמון את השחקנית גילה אלמגור את האנציקלופדיה יודאיקה. בתום החגיגה הסתבר לשר-רון כי יש לו חמישה העתקים של ספר זה. בספר שקנה אג- מון היה פתק עם הקדשה ל- ילד. הלכה אמו מירי לחנות ספרים, החזירה את הספר ולק- חה לבנה ספר אחר. כעבור חודש טילפן אליה אגמון ואמר לה: "אני שמח שהחלפת את הספר." כאשר שאלה אותו מירי איך הוא יודע על כך, השיב לה: "אחד מעובדי קנה לי את אותו ספר במתנה, ושם מצאתי את ההקדשה שכתבתי לשרון."

לפני כמה שבועות קנה הפירסומאי דויד ארמון תמיר-נה של הצייר דויד עזוז, ו- בה ילד בעל פיאות. העומד מאחרי לוח-מודעות. את ה- תמונה קנה במכירה פומבית למען בית-החולים תל-השומר, בעידודו של המנחה מני פאר, שיעץ לו לתלות במשרדו ה- חדש. הוא שילם עבורה 41 אלף לירות. אחרי שהתמקח עם אייבי נתן. כעבור כמה ימים בא אליו אייבי והציע לו סכום יותר גבוה עבור תמיר-נה. אך באותו שבוע טילפן אליו ישראלי היושב בפאריס ואמר, כי הוא רוצה את התמיר-נה ויקנה אותה ב-10 אלפים נוספים. שהם כ-100 אלף ליר-רות ישראליות. עכשיו מחכה אדמון לאותו ישראלי.

למזל הגדי הוא חוסר-מזל. דליה סיפרה לו שאמנם יש בחומר צועני, שהמיסטר תר-פסת אותו.

בעת ויכוח קולני בין-התובעת שולמית אמיר ו-הסניגור אהרון כץ-שחר, ניסה השופט חיים דבורין לפשר בין השניים. אז הפתיע הסניגור וסיפר: "למדתי את הכל מהגברת אמיר, כאשר יצאתי מים על ידיה, בעת ש- הייתי מתמחה שלה."

בעת מישפט על נסיון לייצוא חשיש לקופנהגן, הוצי-גו לפני השופט דבורין כ-40 סוליות-חשיש. הן היו ארוכות יפה, בצבע ירקרק רענן, וגר-או כטבלות-סבון גדולות. ה-שופט הביט בהן בחיך ושאל: "אפשר לקחת משהו הביתה?"

בראיון עם איתן דנ-ציג סיפרה עורכת סקרי-דעת-הקהל, מירנה צמח: "היום לא צריך לעשות סק-רים כדי לדעת שמיפלגת-העבודה תזכה בבחירות הב-אות."

כאשר נשאלה איך-הגיעה לרעיון לערוך סקרים על מעשני-חשיש, סיפרה: "יום אחד נקלעתי בנפאל ל-מסיבת מעשני-חשיש. שם זה ממוסד. כאשר עברה הסיגריה מיד ליד, הגיעה גם ליד, ואז עשיתי את עצמי מעשנת, כדי לא להיות יוצאת-דופן. האמת היא כי נגעלתי מן הליכוד של-השלה. כעבור כמה זמן נקלעתי גם בירושלים למסיבה דומה, ושם שוב גיליתי כי יש אנ-שים המעמידים פנים כמעש-נים, כדי לא להיות יוצאי-דופן. דברים אלה עוררו את-הרעיון לערוך סקרי-חשיש."

בביתו של עורר-הדין יעקוב כץ, בעלה של העי-תונאית אורלי אזולאי, הי-תה פריצה. כאשר הוא נכנס לביתו, הבחין בפורץ וצעק ל-עברו: "עצור, או שאני יר-רה!" הפורץ ברח מבעד לח-

ציפורה רבינוביץ אמה של השחקנית נירה רבינוביץ, באה להופעה של בתה, ששרה שירים באידיש. "אמא היתה בעבר מנגנת במנדו-לינה וזמרת", אומרת נירה. אחרי ההופעה בילו במסיבה.

בים למכוניות של אנשי הלה-קה וגנבו מתוכן רשמי-קול, מגבר ומיקרופונים.

מפיקת המופע, טמירה ירדני, עסוקה מדי הופעה בי-הרגעת הקהל המשתולל לשמע מוסיקת-הרוק. הקהל זורק חפ-צים על הלהקה. מרטיב אותה בצינורות של מים. טמירה, הי-עוברת באולם והמנסה להרגיע את הרוחות, צמח ביום החמי-שי במיסגרת הדיאטה שגורה על עצמה.

הסופר יוגאל מוסנ-זון סיפר כי לפני שנים רבות באו שלישי של דוד כץ-גוריון, נחמיה ארגוב המ-נוח ושימון פרס אל ה-משורר נתן אלתרמן ואמרו לו כי הזקן מציע להעניק לו דירה יפה. השיב להם אלתר-מן: "אני מבין שאוכל לכתוב נגד בן-גוריון גם בדירה זו."

רינה ריצ'ארדי בתו בת ה-26 של הקוסם הפראי-אלדו, הנמצא בארץ עם הצגת-הקסמים שלו, רוחשת כבוד רב לאביה. כאשר הגיע צלם למקום וביקש לצלם ביחד, הודיעה רינה כי היא מחליפה בגדים ואינה יכולה לבוא. אך אביה קרא אל מאחורי הקלעים: "אני רוצה לראות אותך פה תוך שניה!" והיא אמנם התייצבה מיד.

אבל אם ארצה לכתוב בעדו, איך אוכל לעשות זאת. אחרי שהוא נתן לי דירה במתנה?" אלתרמן נשאר בדירתו הצנו-עה.

לקראת תוכנית חדשה עובדת השחקנית רדיה פרידלנדר על טכסט של ה-מחזאי הספרדי פדריקו גרא-ייה לורקה, שבו תופיע בי-חד עם רקדנית ליפשיין ו-סינטיה דוראן. כאשר נת-קלה דליה בטכסט בסיפור על בן מזל הגדי, טילפנה אל ה-אסטרוולוג הרצל ליפשיין ו-שאלה אותו על מזל זה. הרי-צל הסביר לה כי מה שאופייני

המשורר יונה בן-יהודה כתב שיר אותו הקדיש לשחקנית גיין פונדה. בהופעה שלה במלון הילטון בירושלים קרא הצייר דן קדר את שירו באנגלית, לפני הכו-כבת. עם תום הפגישה ניגש אליה יב, הציג את עצמו וסי-פר לה כי הוא כתב את השיר. גיין אמרה "אם כך, מגיעה לך נשיקה." והדביקה לו נשי-קה על לחיו.

בהופעה נשאלה פונדה אם אינה "חושבת בשמאל ו-חיה בימין", לפי ביטוי אמרי-קאי ידוע. השיבה היא: "צריך לנצל את חברות-ההסרטה עד-הסנט האחרון."

באותו יום פגשה בי-במאית חגית רכבני. לפני שעזבה את חיפה חיבקה את חגית ואמרה לה: "את עושה

עבודה חשובה מאוד." היא התייחסה לעבודתה של חגית בפרויקט שכונת-המוקד ב-חיפה. נווה-יוסף.

מישפחתו של איש-מישמר-הגבול הפצוע, סולי-מן חירבאזוי, מקבלת עש-רות מיכתבים ותרומות. כדי לעודדה. מלון רמאדה בירושלים אף הציע לה חדרים למנוחה, מכיוון שבנייה-מישפחה מבק-רים את בנם בבית-החולים מדי-יום.

הזמר-מלחין גרי אק-שטיין הופיע עם להקתו בי-לוד. בעת ההופעה פרצו גני-

מבצע פרסים

שלח 5 אריזות ממוצרי "עץ הזית" * ותשתתף בהגרלת
מבצע "פרס קל" שבו יוגרלו 20 פרסים חדשיים
ממוצרי "עץ הזית" בשווי של כ-2,500 ל"י כל אחד.
את האריזות יש לשלוח לעץ הזית ת.ד. 193 פ"ת
(לציין על המעטפה מבצע "פרס קל")

בכל בית מוצרי איכות של

עץ הזית

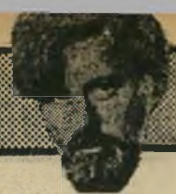

מס' 235

* רשימת המוצרים המשתתפים במבצע:

קרם ידיים: לה ולי, אוליביה.
משחות גלוח: אוליביה, טבק.

סבונים: אוליביה, לימור, בלק טבק, לה ולי, קפרי.
משחות שיניים: זברה, קיס מי, תותי דנט.

הצלת המדינה אינה תחרות יופי

דרושה תוכנית ברורה של פיתרונות

הסיבה העניינית

מעשיה בהווה כי שוב אינה מה שהיתה בעבר? מה ניתן להסיק מהצבעותיה בכנסת ומנאומי מני חגיגה?

נקח, כדוגמה, את הנושא שהוא אולי העניין האקטואלי הגורלי ביותר: עניין ההתנחלויות. הנה קם משה דיין, שריהבי טחון של המערך (לשעבר) ושרהחוק של הליכוד (לשעבר) ואמר, כי בסך הכל מפי רידות בין המערך והליכוד שלוש התנחלויות. על כל השאר יש הסכמה.

גם שריהחוק הנוכחי ציין בשבוע שעבר בכנסת כי המערך מסכים להתנחלויות ברמת הגולן, בביקעת-הירדן, בגוש-עציון ובצוועת-עזה. נותר רק ויכוח על כמה התנחלויות במרכז הגדה. כלומר, סיכם יצחק שמיר בסיפוק, אין זה ויכוח על עצם הצורך בהקמת התנחלויות, אלא על העיתוי והמיקום בלבד.

וזה מזכיר, כמובן, את הבדיחה על הגברת הצעירה והמהגנת, שהסכימה להעיר ניק את חסדיה לגבר תמורת מיליון ל"ר. רות, אך נעלבה כאשר הלה הוריד את הצעת-המחיר למאה לירות.

מה אני בעיניך? קראה בועם. "כבר קבענו מה את, השיב הלה, "נשארה רק שאלת המחיר."

■ ■ ■

דמה כי המטרה המרכזית של המערך (מה שנקרא "ציר המאמץ העיר קרי") היא להישאר בתוך "הקונסנזוס הלאומי".

איזה קונסנזוס? מה הם גבולותיו? את מי הוא כולל — זאת מי לא?

ברור שהוא כולל את הליכוד. בכל הוד דמנות מדגישים שימעון פרס ויצחק רבין, פה אחד, כי המערך שותף לשלושת ה"לאומים" של הליכוד: לא נסיגה לגבולות 67, לא מדינה פלסטינית, לא הידרברות עם אש"ף. בשאלות חברה וכלכלה אין הדברים נאמרים כל כך בפירוש, אך מי שמקשיב לכל הנאומים לא ימצא אלא הבדלים זעירים בין דיברי הליכוד ודיברי המערך.

אך יש סימפטום חמור יותר, הרה-משמעות: הקונסנזוס הלאומי זה כולל גם את תנועת-התחייה וגוש-אמונים.

אין צורך להזכיר כי יגאל אלון (מחנה רבין) היה בשעתו השר הראשון שרק לברך את מתנחלי חברון — אבות גוש-אמונים — למחרת התנחלותם הבלתי-חוקית. או ששימעון פרס (א.ל.ף) הקים את התנחלות קדום במחנה צבאי.

אין צורך בהזכרת העבר. די בהצבעה על ההווה.

לפני חדש הציעה גאולה כהן הצעת-חוק פרוכוקטיבית בעניין ירושלים. אף שהוחרתי באותו מעמד שהצעה זו תביא לניתוק השיחות עם מצריים, הצביע המערך (יחד עם ש"י ושלומית אלוני) בעד הצעת-החוק הזאת. שימעון פרס ויצחק רבין נכחו שניהם והצביעו שניהם.

כעבור כמה ימים דנה הכנסת בכמה הצעות לסדר-היום בעניין ההחלטות של מועצת-הביטחון בפרשת ההתנחלויות בי ראשי-העיריות בגדה. מנחם בגין הציע להעביר לוועדה את הצעתה של גאולה כהן, ולהסיר מסדר-היום את ההצעה של המערך הצביע בעד העברת הצעתה של גאולה כהן לוועדה. הוא נמנע מן ה הצבעה על ההצעה של. רק אבא אבן הצביע בעדה.

לאחר מכן, כעבור כמה ימים, דנה (המשך בעמוד 44)

מאותו המיטבה שחבין את התבי שיד המבאיש שד"ש.

ואילו חוג אורים מקלס את החתן שלו בסיגנון דומה. כמה הוא טוב! כמה הוא נחמד! כמה הוא סימפאטי!

השקפות? פיתרונות מפויימים לבעיות הגורליות של המדינה? הם וחילזה! אלוהים ישמור!

■ ■ ■

מה זה כמה שבועות מתהלכת בארץ בדיחה — מאותן בדיחות המבטאות בכמה מילים את הרגשות של הציבור כולו. ישראלי מבקש להגר מהארץ. חברו שואל

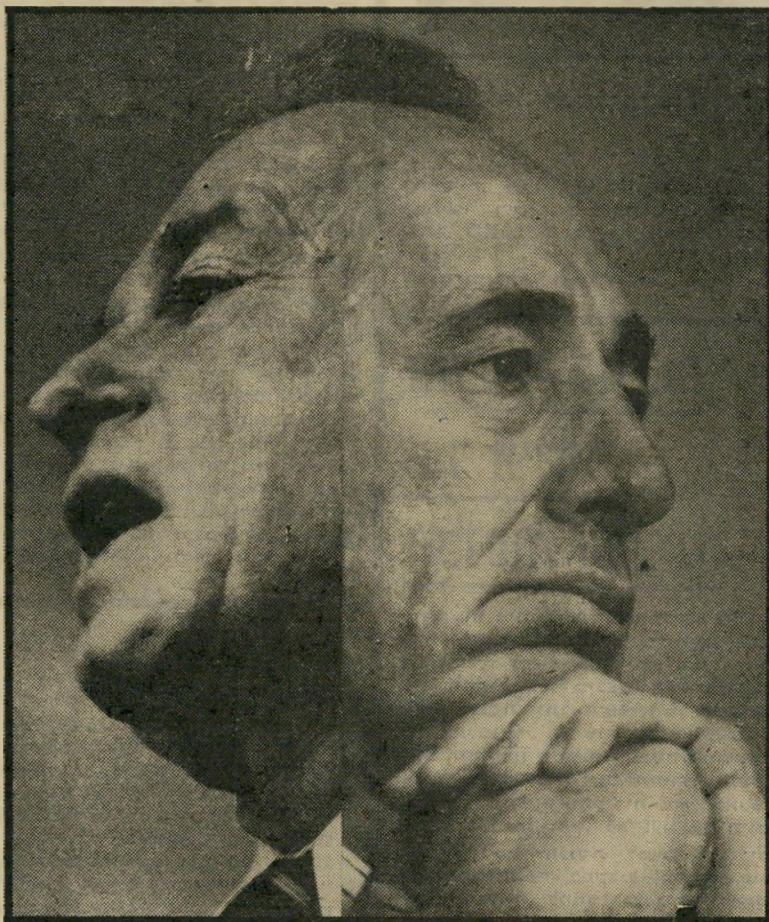
"תכנן! חתן! רמאי! לא אתן לך לגרום לחורבן בית שלישי!"

■ ■ ■

ה לא היה כך, כמובן. השניים משחקים את המישחק שלהם ברצינות אירי מה. משמאל ומימין נוהרים אורחים טובים אל מיפלת-העבודה, כדי להצילה מידי פלוני או אלמוני. צצים חוגים, מתפרסמות עצומות, מוקמים מסות-פעולה.

כל ההתארגנות הזאת מסתובבת סביב אישיותם של שני עסקנים.

אין בה — אף למראית-עין! — התייחסות כלשהי לדעות כלשהן.

יצחק פרס או שימעון רבין?

למניעיו. "יש לי שתי סיבות," מסביר היורד. "הסיבה הראשונה היא ממשלת הליכוד. אי אפשר לסבול אותה. היא הורסת את הארץ ויורדת לחי. לכן אני מסתלק."

"אבל," משיב החבר, "ימיה של ממשלת הליכוד ספורים! הודיין במעט סבלנות, ואז תחזור ממשלת-המערך לשילטון!"

"וזה הסיבה השנייה," אומר היורד.

■ ■ ■

מיפלת-העבודה אינה רק חוץ העתיד. היא שלטה במדינה בעבר. היא קיימת ופועלת בהווה. מותר לשאול, צריכים לשאול: האם השתנתה? האם מלמדים

איש אינו טורח אף לשלם מס-שפתיים להשקפות, למדיניות, לפיתרונות של בעיות. מדובר על אופיו של פלוני. על הבעת פניו של אלמוני. על הפרגמטיזם של מועד מד א'. על העקרונות של מועמד ב'.

זה דומה לתחרות יופי יותר מי אשר להתמודדות פוליטית. "ראו, ראו, שעה הקיר — מי היפה בכל בעיר?"

ה היה אישם, אימתי. שימעון פרס ויצחק רבין התכנסו בחשאי עם אנשי-התעמולה של המפלגה.

"הכל בסדר," אמר פרס, "העסק בכיס. אנחנו חוזרים לשילטון."

"בוודאי," אמר רבין, "זה מסודר."

אחד מאנשי-הסברה הצעירים העיף בהם מבט מודאג. "תסלחו לי, אבל זה לא בסדר. שום דבר אינו בכיס. הליכוד יכול ליפול מבלי שאנחנו נחזור לשילטון. יכולה לקום מיפלת-מרכז חדשה, מין סופר-ד"ש, שתיקח את הקולות."

"מה לעשות?" שאל פרס.

"מה אתם מציעים?" שאל רבין.

"דרוש טכפסית-עמומה, מה שנקרא אצל האמריקאים גימיק," אמר המסביר הצעיר. "צריכים להמציא משהו, שירתק את הציבור ושיעמיד את מיפלת-העבודה במרכז העניינים."

"מה?" שאל פרס.

"אין?" שאל רבין.

"יש לי רעיון מבריק," אמר הצעיר המב-ריק בענוה.

"הבה נביים מילחמת גוגיומגוג בין שניכם. אתם תתקיפו האחד את השני ב-שצף-קצף. תגידו אחד על השני שהוא ממס חורבן על המפלגה ועל מדינת-ישראל."

"אבל אין בינינו שום חילוקי-דעות?" קרא פרס.

"אנחנו מסכימים על הכל — נגד מדינה פלסטינית, נגד שיבה לגבולות 1967, בעד פשרה טריטוריאלית, בעד התנחלות ברוב המקומות, בעד המדיניות הכלכלית והחבר-רתית הישנה של המערך," פירט רבין.

"לא חשוב," אמר גאולה-הסברה הצעיר. "בימינו אין איש מתעניין בדעות. הטלוויזיה לא מצלמת דעות. היא מצלמת כניאדם. רק רכיזות אישיות הולכת בשוק."

"כששני כלבים נושכים זה את זה, זה לא חדשות!" התלוצץ חברו, "אבל כששני ראשי-המערך נושכים זה את זה, זה חד-שות."

"אין עושים את זה?" שיל פרס.

"אין זה יתבטא באופן מעשי?" שאל רבין.

"אתה, יצחק, תקים גוף שיקרא להצלת המפלגה מידי פרס. אתה, שימעון, תקרא לאורחים להציל את המדינה מידי רבין. העסק יתחמם. יתחילו להשמיק. לקלל, לגדף. המפלגה תעמוד במרכז כל מהדר-ת-חדשות."

"אנשים המפתקים כיום כשהם שומעים את שם המפלגה, יצטרי פו אליה," ניבא עיווי-ההסברה. "המונים יבואו לעזור לרבין הטי הור להציל את המדינה מידי פרס הנוכל. המונים אחרים יבואו לעזור לפרס הפרגמטי להציל את המדינה מידי רבין הנושק."

"אבל באיזה עמדות ננקוט?" שאל פרס.

"על איזה דעות ניאבק?" חקר רבין.

"לא חשוב," אמר הצעיר הי-ממולה. "אם רבין יהיה נקי, פרס יהיה יונה, ולחיפך. אם רבין יהיה ריאקציונר, פרס יהיה מתקדם, וי-החיפך. העיקר שיהיה שמה."

"בסדר," חייך פרס ופנה אל רבין: "מגוול שכמות! אתה מביא אסון על המדינה!"

"אין בעיות," צחק רבין ופנה אל פרס:

מילחמת F.U.S. ב-F.M.

מילחמה אכזרית מתנהלת בישראל — מילחמת ג'ינס בג'ינס. בעלי חברת "קני די", המייבאים ומייצרים בישראל את מוצרי "ג'ין משין" האנגלית, הידועים בשם F.U.S., קיבלו מהחברה האנגלית גם את זכויות ההפצה בגרמניה. המתח"ר הגדול שלהם, חברת האופנה "סיגל", המוכרת ג'ינסים בשם המיסחרי S.F.M. (סיגל פיישן מנופקטורס — יצרני אופנת סיגל), מכסה לרכוש את הזכויות של מוצרי "ססון" האמריקאיים ולהשיב מילי חמה השערה.

הכל החל כאשר החליט ייכי עמרני, בעל אופנת "סיגל" ואחיה של הזמרת חדווה עמרני, להיות סוכנה של F.U.S. בישראל. ייכי יצר ומכר בהצלחה ג'ינסים בשם המיסחרי של "סיגל". הוא שילם למוצרי F.U.S. כשהיו רק בתחילת דרכם בלונדון. הוא טס ללונדון ופנה לשני חבריו, אמנון ודני מס, שהיו בעבר בעסקי האופנה ועתה הם פעילים בעסקים אחרים בלונדון. לדבריו מסר ל-

אמנון מס סכום כסף וביקשו לרכוש 1000 דוגמות וכן את הסוכנות של F.U.S. בישראל. כעבור כמה ימים התקשר אמנון ואמר, כי ראשי החברה עסוקים עתה בספירת-מלאי וברגע שיתפנו יטפל בנושא. ייכי היה רגוע, עד שכעבור שבועיים התברר לו שבישראל הוחל כבר בשיווק מוצרי F.U.S. הוא דבק ומצא, שהחברה האנגלית מסרה את הזכויות לשני ישראליים, דני מס ואלברט אלמליח. להקטמו חברה בשם "קנדי" לצורך זה. אלברט אלמליח היה בעבר עובד ושותף

למה "אל-על" חייבת להמשיך להפסיד?

טיסה מת-לאביב לאתונה וחזרה עולה 236 דולר בכרטיס קבוצתי. משך הטיסה הלך ושוב: 3.5 שעות. עלות הטיסה לנוסע: 93 דולר לשעה.

טיסה מלונדון לפאריס וחזרה עולה 170 דולר. משך הטיסה הלך ושוב: 1.4 שעה. עלות הטיסה לנוסע: 121 דולר לשעה.

טיסה מת-לאביב לניוירוק וחזרה עולה 917 דולר במחירי אפקס של "אל על". משך הטיסה הלך ושוב: 22 שעות. עלות הטיסה לנוסע: 41.68 דולר לשעה. מסקנה: "אל על" מקבלת על טיסות לניוירוק את מחצית הסכום שמקבלות "אל על" וחברות אחרות בטיסות ל-אירופה או בתוך אירופה. זוהי הסיבה, מסיכים גם זאב קיס, מנכ"ל "אולימפיק פיק" בישראל, שחברתו מפסידה הרבה על הטיסות לניוירוק ומרוויחה בטיסות פנים-אירופיות. "אולימפיק" קיצצה את הטיסות לניוירוק עד למינימום, וכפיצוי על הפסדים אלה היא מקבלת טיסות בתוך יוון. ב-"אולימפיק" ובחברות אחרות הטיסות מעבר לאוקיינוס האטלנטי הן חלק קטן מכלל טיסות החברה. ב-"אל על" תופסות טיסות אלה שנישליש נכסלל הטיסות. המסקנה: ככל ש"אל על" תטיס יותר נוסעים לניוירוק וחזרה, כן תפסיד יותר. כך קובעים המיספרים. הדרך היחידה להקטין את ההפסדים או לצמצמם: להקטין עד למינימום את מספר הטיסות לניוירוק, לטוס רק ל-אירופה או בקוויים שבהם ניתן לקחת יותר מ-90 דולר לשעת טיסה. ברור כי לשם כך יש להקטין את ממדי "אל על" שנישליש — הן במטוסים והן בעובדים — אחרת לא ניתן יהיה למנוע את הפסדים.

שנים רבות היה המונופול על מחיר הטיסה לניוירוק בידו "אל על" והחברות הזרות, והן גבו מחירים גבוהים, שהיו ירווחיים למרות המגוון המופח של "אל על". עתה לא ניתן למנוע טיסות מוזלות ואין ל"אל על" ברירה, אלא

להפסיק, כמעט לחלוטין, את הטיסות לארצות-הברית או להפסיד יותר ככל שתטוס יותר. "אולימפיק" אינה נחשבת חברה יעילה ביותר, אבל לעומת "אל על" היא חברה לדוגמה. לחברה 40 מטוסי-סילון ובכללם שיבעה מטוסי "אירבאס" חד-שים. החברה הבינלאומית מעסיקה חוות מ-8000 עובדים, כלומר: 200 עובד ל-מטוס. "אל על" מעסיקה כיום כ-5000 עובדים ובבעלותה יהיו בעוד זמן קצר 10 מטוסי-סילון (שניים נמכרים עתה). דהיינו, עדיין יוותרו ב-"אל על" 500 עובדים על כל מטוס!

"אל על" לא התעקשה לעבור למטוסי "אירבאס", הצורכים פחות דלק מאשר מטוסי 707 של החברה בשיועור של 40%. אילו היו "אל על" או צמרת משרד התחבורה נענים לעצות מנהלי חברות התעופה הזרות בישראל, אומר זאב קיס, היה אפשר להעמידן על הרגליים. אולם עד כה לא נענו כלל הפניות של ראשי פורום-החברות-הזרות לקיים פגישות. כיום מחזיקה "אל על" לפחות 2500 עובדים מיותרים. היא טסה תשע פעמים בשבוע לניוירוק, עם מטוסים המכילים 460 מקומות. מפסידה ריאלית 50 דולר לכל נוסע, או, לפחות, 20 אלף דולר לטיסה, או 180 אלף דולר לשבוע למטוס. אם רוצה "אל על" להרוויח, עליה לטוס לניוירוק לא יותר מפעם בשבוע, לקבל סובסידיה מממשלת ישראל, אם זו רוצה יותר טיסות, למכור את מרבית מטוסי ה-747 לעבור לאירבאס ולטיסות לאירופה ולאזור. אם תעשה זאת, תה"פוך "אל על" לחברת-תעופה בגודל של "אייר לינגוס" או "אייר קניה", אך לא תייצר הפסדים בסיסיות.

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

ההפסד

במדינה

העם

הישראלי המכוער

חטיפת הילד, רצח הזקנות, הפירוסופיה של מנחם בגין והקומדיה השבועית כמבט

הישראלי המכוער חוגג. החברה הישראלית הוכיחה בעבר, כי היא יודעת להתגבר על מצבים קשים — מצב־לחץ מילי־חמתיים, כלכליים ומדיניים. במצב־לחץ כאלה התגלה, לא פעם, הישראלי היפה — אדם הדואג לזולת, המוכן להקריב. אך החברה הישראלית אינה יודעת כיצד להתמודד עם תופעות של כיעור. השבוע עמדה חסרת־אונים מול גילויים כאלה. **קנאות רוחה שבת?** פשי-עים מכוערים במיוחד הטילו את צילם על המדינה כולה. פרשת החטיפה של הילד אורון ירדן הגיעה לשיאה. במשך ימים ארוכים פעלה הרושת־השבועות

למחרת ויכוח זה הופיע ראש־הממשלה בעפולה, ונאם באוזני חסידיו. בשורתו: יש לגרש מן ה־אניברסיטות כל מי שמזדהה עם אש"ף או המניף דגל פלסטיני. "הזדהות" היא עניין רוחני, לא מעשי. הצטרפות ממשית ל־אירגוני־הבלה היא עבירה פלי־לית. המביאה את בעליה לכלא. אך איך נמדדת "הזדהות"? מי יחליט? מה תהיה אמת־המידה? הנפת דגל לאומי היא אקט בעייתי עוד יותר. הדגל הפלסטיני הוא בן 60 שנה לפחות, ואינו שייך לשום אירגון. האם מותר או אסור לערבי לתלות דגל זה על קיר הדרו, כשם שהודים בכל ה־עולם תולים בבתיהם את הדגל ה־צינני. שהוא גם דגל ישראל? סיסמות אלה לא הומצאו על ידי מנחם בגין. הן הומצאו על־ידי חבורות אלימות מן הימין הקרי־צוני, המשליטות זה מכבר באוני־ברסיטות אווירה של לינץ. בהשמיטו סיסמות אלה, קיבל מנחם בגין על עצמו "אחריות פי־לוסופית" לחבורות אלה ולמעשי־הן, בעבר ובעתיד. שוב הוכח, כי ממשלה זו מופעלת על־ידי מיעוט קנאי קטן, בשליים המטורפים של הקנאות הלאומנית. **עכברים סומים.** גם בכנסת חגג הכיעור.

ממשלה מתפרקת אינה אף פעם מחזה מרהיב. אך הממשלה הגור־ססת של הליכוד הציגה הצגה מכוערת במיוחד. גיבוריה העגומים של הצגה זו הן נפשות תועות — חברי־כנסת שהגיעו אל הפרלמנט בדרך מיק־רה, כתוצאה של אינטריגות קט־נות במפלגות השונות. או באמ־צעות התעלול שנקרא ד"ש. עתה, כאשר קץ הכנסת החששית ממשמש ובא, עומדות כל הנפ־שות האלה לפני האפס. הן התר־צצו כמו עכברים סומים. המבקשים לנטוש את האוניה הטובעת. הד־בר נטל מן הכנסת כל זיק של הדר. בסוף ימי הליכוד הפכה בבור־אה נאמנה של ישראל המכוערת. כאשר אחת השמות האלה — חבר־הכנסת גוסטאב אליקים בדי־יאן — הסיק את המסקנה ההגיו־נית ותבע לגרש את מצלמות־הטלוויזיה מן הכנסת. הוא הגיע לשיא חדש של תיאטרון האבסורד. הטלוויזיה צילמה אותו. הארץ כולה התפקעה מצחוק.

משבר בית־השימוש. אך הממשלה עצמה סיפקה, כמו בכל השבועות האחרונים, את הבדיחה השבועית. היתה זאת קומדיה ש־גבלה בפארסה.

בעיצומה של ישיבת־הממשלה, שדנה בקיצוצי התקציב, יצא שר־האוצר, ייגאל הורביץ, מן החדר. כשהתממהה, פשטה בחדר אי־מנוחה. שמה התפטר? שמא ברח? שמא נגש גם הוא את הספינה? בכהלה גוברת שלח ראש־הממ־שלה את מנכ"ל האוצר כדי לחפש את השר שלו. הוא מצא אותו ב־מיסדרון. הסתבר, כי הורביץ הלך לבית־השימוש, ובדרך חזרה הת־עכב ליד שר־החקלאות, שניצל את הזמן של ישיבת־הממשלה כדי לישון לפני דלת הדר־הישיבות. על ספה העומדת שם דרך־קבע. כך חלף עוד משבר ממשלתי. שאפשר לכנותו משבר־בית־השי־מוש.

דיעות

עור לאן?

בעודו מגושש בערפה, מתקדם עור וייצמן באופן עיקבי לקראת מצע חדש

לאן הולך עור וייצמן? השאלה נשאלת, בדרך כלל, לגי (המשך בעמוד 36)

השר שרון

אחד בבית־שימוש, אחד ישן

ללא־ליאות. שמועה רדפה שמועה. קשה לתאר פשע מכוער יותר — פרשה שבה נחטף ילד חסר־מגן, ושבה סחטו הפושעים מיל־יוני לירות, מבלי להחזיר את ה־ילד החטוף. (ראה עמודים 38-39). אך כאילו אין גבול למעללי הפ־שע הבזוי, נרצחו בירושלים זו־אחרי זו שתי זקנות עיריות ו־חסרות־אונים, שנחנקו אחרי ש־ידהן נכפתו מאחורי גבן. המיק־רה השני אירע בליל־שבת בבית־אבות דתי. הציבור החרדי מנע בכוח את חקירת הפשע במשך 24 שעות. עד צאת השבת.

קשה להעלות על הדעת הזמנה גלויה יותר לבצע פשעים כאלה בליל־שבת בשכונות דתיות. לפי ההלכה, פיקוח־נפש דוחה שבת, אך נראה כי הקנאות החשוכה אי־נה דוחה שבת.

"אחריות פירוסופית". גם בורה המדינית חגג הכיעור. לפני שבועיים טען ראש עיריית ירושלים, טדי קולק, בראיון ב־אמצעות־הבית, כי ראש־הממשלה נושא ב־אחריות פירוסופית "להת־נקשויות בראש־העיריות בגדה. הדברים עוררו את זעם הליכוד. בכנסת נערך דיון על שתי הצעות על נושא זה, ובהצבעה נחלה ה־ממשלה כישלון חלקי*.

* הצעה אחת הורדה נוסדרי היום, בהצבעה של 39 מול 39. השנייה הועברה לוועדה בהצבעה של 40 נגד 39.

דרושים זוגות שיש להם טעם טוב.

רואים את חדר השלנה היפהפה בצילום? זוהי מערכת "מלודי" בסגנון כפר־סקנדינבי עשויה מעץ אורן משובח וכוללת מיטת זוגית, ארון, 2 שידות, טואלט ומראה. ניתן לרכוש כל יחידה בנפרד. עם פתיחת אולם התצוגה במפעלנו תוכלו לרכוש את המערכת מידי ראשונה ולחסוך פער תיווך. "מלודי" — חדר שינה שכדאי להגיע אליו, מחר.

חבלצקי מפעלי ריהוט
רח' 280 מס' 13, יפן, טל. 03-658312
(שד' ירושלים פינת רח' המרד)

בואו לראות גם ספריות, ארונות קיר ועוד רהיטים יפים.

בתחרויות על תואר

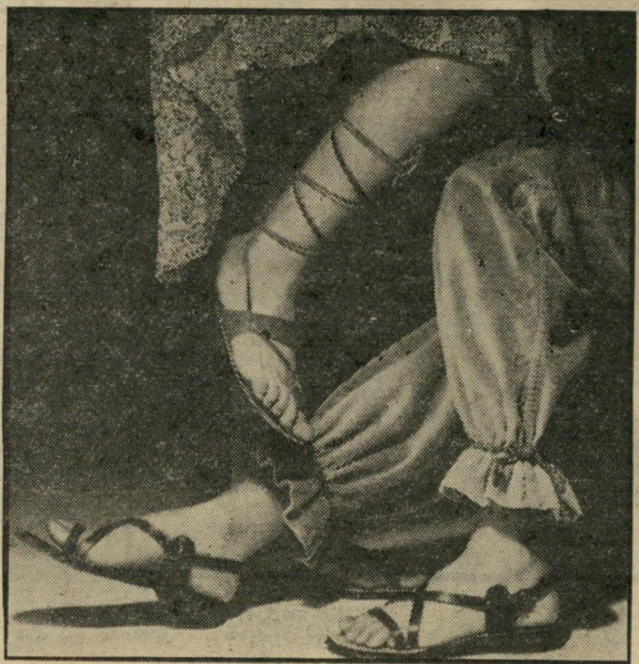
מלכת המים 1980
תצגנה המתמודדות את

נעלי מרנו **lerano**

ותדגמנה לקהל הצופים את סנדלי האיכות של

מודי נמרוד

עם הפנים אל הטבע

לרשותך:

- מי פנים קמילוטרכט
- קרם לחות בבונג-אזולן
- תחליב מזין לגוף (תענוג לאחר רחצה או שיווי)
- קרם מזין בבונג-אזולן
- שמפו בבונג.

מיוצר ע"י "תמר" פרמצבטיקה וקוסמטיקה טבעית.
מח' שיווק: טל' 253002 (03)

Tamar's Natural Cosmetics

תן טרמפ לחייל

הצבעת הנבחרים

לבגין את הדיאגנוזה שלו. למרות שבדק אותו והגיע למסקנה שאליה הגיע רופא הכנסת. "אני רוצה לערוך לך בדיקות ולהעביר אותך לבית החולים." בגין הת- עקש: "אני צריך להיות בהצבעה הזאת." פורץ העלה רעיון כיצד לשכנע את בגין להסכים ולהתפנות לבית החולים. הוא הזעיק אל מיטתו של בגין את יושב-ראש הקואליציה, ח"כ חיים קורפו, שאמר לבגין כי יש רוב גדול-יחסית לממשלה גם בלי הצבעתו. רק אז שוכנע בגין והסכים לעבור להדסה.

האלונקה המוצבת באמבולנס המיוחד, הנמצא במיגרש החניה של הכנסת בכל עת שבה בגין שוהה בבניין, הובאה לליש- כה. בגין עלה עליה, אך סרב לשכב. העיתונאים שהמתינו לו יכלו לראות אותו

סת, הד"ר ליאון ברגמן, הוזעק אליו יחד עם סדרני-הכנסת, שהביאו למקום ציוד רפואי ובקבוקי-חמצן שהוכנו מבעוד מור- עד. ברגמן בדק את בגין והבחין בעובדה שראש-הממשלה לקה בהתקף-לב. הוא לא רצה לגלות לבגין את אבחנתו ודרש להו- עיק למקום את הד"ר מרווין גוטסמן רופ- או האיש, מי שבדק אותו כמה שעות קודם לכן.

כל אותו הזמן שמר בגין על מצב רוחו. לאותם שאינם מכירים אותו נדמה היה שזהו מצב-רוח טוב. אולם אנשי הלישכה הבחינו במתח הרב שבו הוא נמצא ובכא- בים שמהם הוא סובל.

בגין ידע שעיתונאים ימתינו לו בצאתו ממישכן הכנסת. לכן רצה להימנע מלהת- פנות לבית-החולים. גם גוטסמן לא גילה

האולם. ידין עזר לבגין לקום מכיסאו וצעד איתו אל מחוץ לאולם המליאה, כש- הוא צמוד אליו מאחור, כדי שבגין לא יפול מול פני חברי-הכנסת והאורחים ב- יציע הקהל, שהיה מלא מפה לפה.

היה זה אולי סימלי, שהאיש האחרון שאותו פגש בגין בפתח אולם המליאה היה ח"כ הלל זיידל. המילים האחרונות של בגין באולם מליאת-הכנסת באותו היום נאמרו לזיידל. בקושי רב, כשאפילו זיידל אינו מבחין במצבו של ראש-הממשלה.

אמר בגין: "תודה רבה לך!" זיידל היה מדושן מעונג. היה זה תשלום הוגן, לדעתו, עבור הצבעתו הצפויה, בניגוד להצהרתיו הקודמות — יחד עם הממשלה.

בגין הורד במהירות ללישכתו, שבקומה השנייה של הבניין. הרופא החדש של הכנ-

הכנסת, אך הדרמה האמיתית התרח- שה דווקא בקומה התחתונה של הבית, בלישכתו של ראש-הממשלה. כבר בשעות המוקדמות של היום השני השבוע היה ברור שהפור נפל. הישיבה, שעמדה להיות ניהם הצליחו ברגע האחרון למצוא תירוץ שירגיע את מצפונם הפוליטי ושיסביר ל- ציבור מדוע הם כבר לא-כליכך אמיצים כפי שהיו בשבועות האחרונים.

כשבחרי-הכנסת הלל זיידל, יצחק יצח- קי, שפיק אסעד וחיים דרוקמן הודיעו בגאווה לראשי הליכוד שיצביעו איתם, היה ברור שהפור נפל. הישיבה שעמדה להיות מתוחה וגורלית, הפכה לעוד ישיבה של הכנסת, שבה היו התוצאות ברורות מראש. אך עוד לפני שהעלה יושב-ראש הכנ- סת, יצחק ברמן, את הצעת-החוק של סיעת ש"י לפיזור הכנסת, החלה הדרמה האמי- תית. ראש הממשלה מנחם בגין ישב ב- מושבו הקבוע, לידו סגנו הראשון, יגאל ידין. שר-העבודה-הרווחה הד"ר ישראל כץ ניצב על הדוכן, ענה על שאלות משעממות של ח"כ אסתר הרליץ ויצחק יצחקי.

„עוד התקף - מה לעשות?"

ראש-הממשלה יונה קלימוביץקי ומר- כירי הצבאי תת-אלוף אפרים ("פרויקה") פורן. הם היו מתוחים. כמעט שלא הסירו עיניהם מבגין. היא והוא ידעו מה שבאותה שעה ידעו רק מעטים בבניין. בשעה 11 באותו הבוקר חש בגין ברע והתלונן על כאבים בחזה. רופאו הפרטי, הד"ר מרווין גוטסמן, הוזעק אליו ותבע ממנו שילך הביתה לגנוח. בגין סרב. בעוד כץ עונה על השאלות, החל

ח"כ אזגרבלוי מתנגד כי החליט

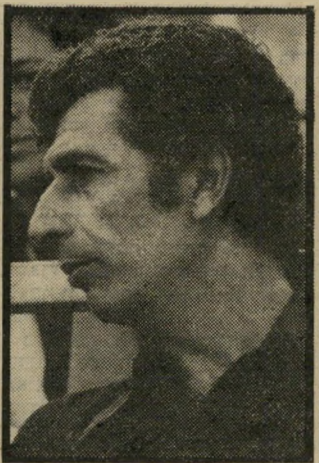
ח"כ פלאטו-שרון מתנגד כי לא שותף

ח"כ דיין מתנגד כי הצהיר

ח"כ אסער תומך במקום חבר

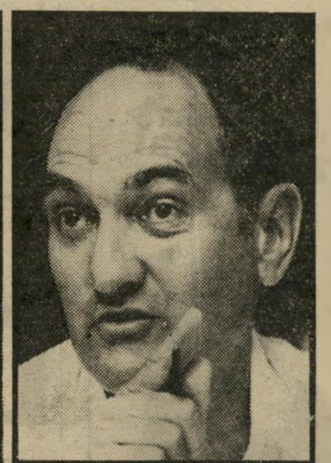
ח"כ יצחקי תומך במקום סיעה

ח"כ דרוקמן תומך במקום חוק

ח"כ זיידל תומך במקום חובות

ח"כ לין תומך במקום מיפלה

ח"כ יגורי נעלב

ח"כ אליהו נסע לחו"ל

ח"כ וייצמן לא הופיע

יגאל ידין לדבר עם בגין. לפתע הבחין ידין שאיש-יחיו מנותק לגמרי ואינו עונה על שאלותיו. "מה יש לך?" שאל את בגין. "אני לא מרגיש טוב." השיב ראש- הממשלה. כשהבחין ידין ביועה שעל מצחו של בגין, ובכך שהאיש המקפיד כל כך על הקשר של עניבתו מתיר אותו, הבין שמנחם בגין לקה שוב בהתקף-לב. יגאל ידין איבד את עשתונותו, עזב את בגין ומיהר אל מחוץ לאולם המליאה. שם נתקל בשר-המישפטים, שמואל תמיר, ש- עישן סיגריות והיה מתוח לקראת ההצבעה על החוק הדראקוני שעמד להגיש כמה דקות אחר-כך — החוק לסתימת פה העי- תונות. ידין פנה בבהלה לתמיר ואמר לו: "בגין קיבל עוד התקף, מה לעשות?" תמיר: "לך ותוציא אותו בשקט מהאולם." ידין חזר לאולם המליאה. עשרות הצל- מים והעיתונאים שניצבו ביציע העיתו- נות, ממתינים להצבעה, לא הבחינו כלל בדרמה המתרחשת לנגד עיניהם. רק צלם טיים, דויד רובינגר, ראה את שהתרחש וצילם את כל מהלך סינויו של בגין מן

יושב על אלונקה ומוכנס כך אל האמבון לנס. בדרך הוא פגש את מזכיר הממשלה, אריה נאור, שהחלים לא מכבר מהתקף לב. בגין התחכם עם נאור ואמר לו: "אתה יוצא ואני נכנס" למרות שאיש לא גילה לבגין שהוא לקה בהתקף לב, הבין זאת בעצמו.

השמועה פשטה בבניין הכנסת באיטיות. מרבית חברי הכנסת שמעו על התקף הלב של ראש הממשלה רק אחרי שהסתיימה ההצבעה. יש טוענים, שאם היו יודעים כמה מחברי הכנסת, שהתנגדו לממשלה או שנמנעו מהצבעה, על ההתקף של ראש הממשלה, היו משנים את הצבעתם והממירה שלה היתה זוכה בסופו של דבר ברוב גדול עוד יותר.

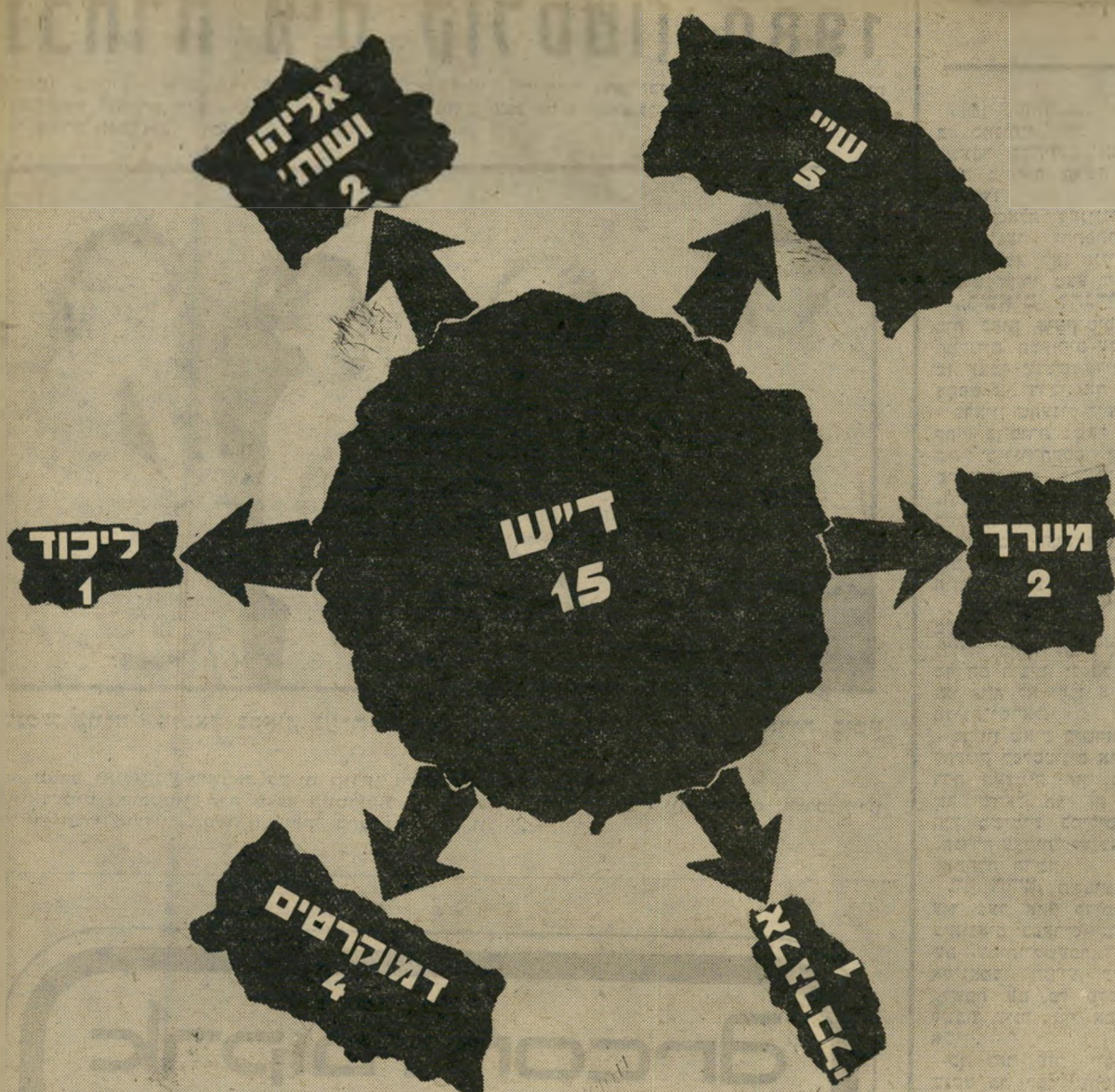
ההפתעה לא הפתעה הראשונה בהצבעה היתה היעדרותו של איש הביטחון, ח"כ שלמה אליהו. הוא פרש מהדמוקרטים יחד עם הח"כ הדרוזי שכמעט ואין רואים אותו במליאת הכנסת, שפיק אסעד, רק לפני עשרה ימים. אליהו ניהל ועדיין מנהל מגר עים ציניים עם הליכוד ועם המערך ביחס לעתידו הפוליטי. אסעד נגזר אחריו, כמעט מבלי להבין את מהלכי איש העסקים המר מולח. אליהו גם לא מנסה לטעון שיש לו אידיאולוגיה פוליטית.

הוא אינו מכחיש שכל עניינו הוא בידום פוליטי, וכשהוא מתבקש לדייק הוא מגלה: "תפקיד של סגן-שר, אליהו בודק עתה גם בליכוד וגם במערך מי יהיה מוכן להבטיח לו מקום ריאלי בכנסת הבאה ומי יהיה מוכן להבטיח לו תפקיד של סגן-שר. בתמורה מבין אליהו שני קולות. אם יסכים עם המערך, יהיו אלה שני קולות שיפילו בקרוב את הממשלה. אם יסכים עם הליכוד, יהיו אלה שני קולות שיעזרו לבגין לשמור על היממשלה עד למועד החוקי של הבחירות לכנסת הבאה.

משה שחל:

"התקזזתי!"

ההצבעה השביעית דווקא לא היתה נוחה לאליהו. הוא עדיין לא סיכם עם מיפלגה כלשהי. כאיש עסקים הוא מצא מיקלט, יקר אמנם, אך בטוח. הוא נסע לרגל עסקיו לחוץ-לארץ. שפיק אסעד אינו מהנוסעים לחוץ-לארץ. הוא הצביע עם הממשלה, למרות שהדי פריש תו מהקואליציה עדיין מהדהדים. החישוב של אליהו לגבי הצבעת אסעד היה פשוט: לא כדי לשרוף גשרים עם הליכוד, בעוד שהסכם עם המערך עדיין לא נחתם.

הבדיחה המתפרקת: האטום של ד"ש מעשיר להחפצל

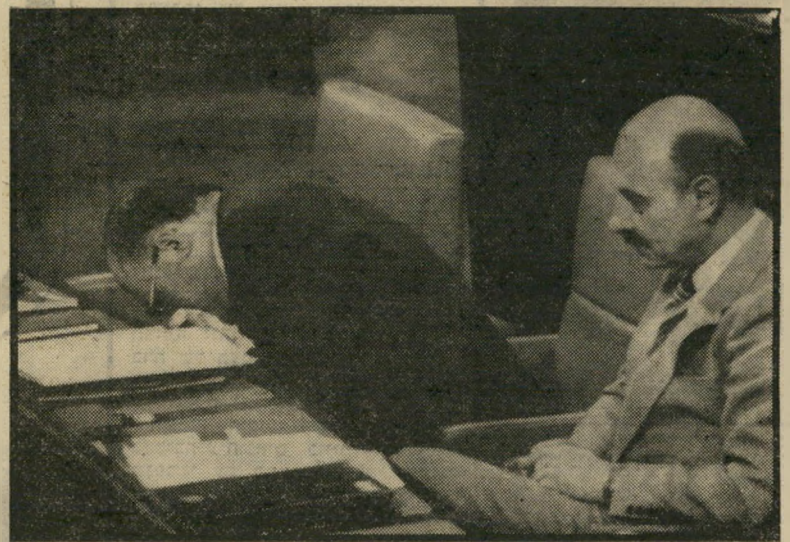
יגור ימונח כבר בכיס של ראשי הליכוד ואין צורך להתחשב בדעתו או להאזין לו. יגורי נעלב מכך שאף לא אחד מבין ה"עיתונאים העלה על דעתו שהוא יכול להימנות על המתנגדים. יגורי שקל את תוצאות ההצבעה, ראה שאינו מסכן את הממשלה והחליט להימנע וליצור כותרות. אפילו חבריו לליכוד משכו כתפיהם בבוז כשיגורי הכריז על ה"נמנע" שלו. בחודשים האחרונים מאיים ח"כ הלל זיידל, הראש והחבר היחיד במפלגה ה"קרויה" "אחדות", לפרוש מהקואליציה ולעבור לאופוזיציה. איש כמעט לא שם לב להצהרות האלה של זיידל, שאלהן נלוות בדרך כלל הצהרות דומות של ח"כ יצחק יצחקי. ידידו של זיידל, העומד כמותו על אותה רמה פרלמנטרית, אולם ערב ההצבעה הפך פתאום קולו של זיידל למשמעותי. בגין שוחח עימו יותר מפעם ונתן לו היתר לצאת לעיתונאים ולהצהיר הצהרות מנופחות בפרצוף מלא חשיבות. הליכוד היה בטוח בהצבעתו של זיידל. השמועות שרווחו בכנסת אמרו שלזיידל הובטח כסף. זיידל הסתבך ערב הבחירות האחרונות בחובות כספיים, בגין מודעות ופירסומות, והוגשה נגדו תביעה על סך חצי מיליון לירות. מאז הגשת התביעה טוען זיידל שהליכוד חייב לשלם ואף דרש במפגיע משימחה ארליך שהכסף ישולם. עתה נראה שהליכוד הבטיח לזיידל לשחררו מעול החובות ומנטל המישיפט שהוגש נגדו. זיידל אמר אחרי ההצבעה לכתב העולם הזה: "נתנו לי כסף, לכן הצבעתי בשבילם!"

גם כפול המגוחך של זיידל, יצחקי, הצביע, כמובן, עם הליכוד. למרות שקודם לכן היה מי ששמע אותו מבטיה, שיצביע נגד הממשלה. יצחקי נלחם עתה, לאחר שפרש מהליכוד, שהכנסת תכיר בו כי בסיעת יחיד, על כל ההטבות הכספיות המפליגות הכרוכות בהכרה כזו. עד כה היה מאבקו של יצחקי לשווא. עתה, לאחר (המשט בעמוד 47)

הצבעה נוספת שלה ציפו במתח מסויים היתה זו של הרב חיים דרוקמן, איש גוש אמונים במפד"ל. במשך שבועות וחודשים מאיים דרוקמן לפעול להפלת הממשלה, אם בגין לא יחיל את החוק הישראלי על השטחים. ההצעה של ש"י היוותה הזדמנות פז לדרוקמן לממש את אימויו. חרף הבטחות חוזרות ונשנות של בגין ל"דרוקמן, לפעול להחלת החוק הישראלי בשטחים, ברור לדרוקמן שבגין לא יעשה כן, לפחות לא בעתיד הקרוב. אולם דרוקמן מן החליט לתמוך בממשלה. אחר-כך הסי' ביר: "קיבלתי עוד הבטחה מבגין."

עור וייצמן נהג כפי שציפו שמשע דיין ינהג. הוא פשוט לא בא להצבעה. יומיים קודם לכן, בעת מסיבת-עיתונאים בפאר ריס, אמר וייצמן שהוא אמנם יהיה ב"ישראל בעת ההצבעה, אך "קבעתי לעצמי באותו היום לצאת לדיג". וייצמן אמנם לא יצא לדיג, אך נמצא בביתו, בנווה מגן, בעת ההצבעה. אין כמעט אדם ה"רוצה בנפילת הממשלה הנו יותר מווייצמן, אך הוא לא החליט עדיין באיזו דרך ומתי ינסה לכבוש את השליטון. הוא שומר לעצמו את האופציה, להציב עצמו בקווי סטליצה מסויימת כמתחרה על תפקיד ראש הממשלה ברשימת הליכוד, כנציג חטיבת חרות. הצבעה נגד הממשלה היתה מחסלת באורה סופי אופציה כזו.

הפתעה גדולה נוספת היתה הימנעותו של ח"כ אסף יגורי, איש יעד, שהצטרף לא מכבר לליכוד. יגורי ידוע כ"כ ממושע במיוחד וכמי שניתן לקנות אותו בזול. יגורי ביצע מעברים מיפלגתיים ופוליטיים מעוררי ייחור, שקשה למצוא להם מכה משותף מלבד אחד: לעשות תמיד את מה שנראה בעיני יגורי כטוב ביותר למען יגורי, גם כשהמעשה עצמו מציג ליגורי, כחודשים האחרונים, אחרי שעבר לליי כוד, חש יגורי בזלזול מוחלט לא רק מצד חבריו-לשעבר במרכיבי ד"ש, אלא גם מצד חברי מפלגתו החדשה — הליכוד.

ידין מתבונן בבגין הכורע עץ השורקן
תמיר קבע: להוציא מהאולם

שאינו במקומו בהצעות מסוג אלה, והסי' כים. כשהגיע לורך לשמו של שחל, כמעט בסוף רשימת חברי הכנסת, ענה זה: "התקזזתי!" וסירב להצביע. ההפתעה ה"גדולה ביותר היתה הצבעתו של משה דיין, דיין תמך בהצעת ש"י, למרות שב"עיתונים דווח שבבוע שעבר על שיחות טלפוניות שקיים עימו ראש הממשלה. רק לפני שבוע הצהיר דיין, שלדעתו הכנסת צריכה להתפורר ויש לערוך בחירות מוקדמות. הדינולוגים ידעו שדיין לא יתכחש לדבריו דיין, כפי שעשו חברי הכנסת אחרים, ושלא יצביע בעד הממשלה בניגוד להצהרתו הטרייה. אך רבים חשבו שדיין פשוט לא יופיע באותו היום במישכן כדי שלא להחריף את הקרע עם בגין.

רק כשקרא מזכיר הכנסת, נתנאל לורך, את שמו של ראש הממשלה מנחם בגין ולא קיבל מענה. הבין הכל כי משהו קרה. קשה היה להניח שבגין סתם לא בא להצבעה על גורל ממשלתו, בעיקר כשהכל ראוהו כחצי שעה קודם לכן באר לם המליאה. נעדר נוסף היה שריהפנים, הד"ר יוסף בורג. בורג סירב לוותר על הנסיעה לארצות-הברית וכשנודע לו ש"ח"כ העבודה מאיר עמית עומד לצאת ללונדון, הודיעו דובריו שהוא מתקזז עם עמית. רק כמה שעות לפני נסיעתו של בורג התברר, שעמית החליט לדחות את הנסיעה. בורג פנה בבקשה חברית אל יושבראש סיעת המערך, ח"כ משה שחל, וביקש להתקזז איתו. שחל גילה רוחב-לב,

נבחרה מ'ס קולסטון 1980

במעמד כ-1000 ספרים מכל רחבי הארץ, נערך במלון "הילטון" בתל-אביב, ערב גאלה לתספורות ותסרוקות ובחירת מ'ס "קולסטון" 1980 (קולסטון: צבע שיער המעולה של "וולה") בהשתתפות מר מארק יאנג, אמן התספורות הבינלאומי מלונדון.

מנכ"ל "וולה" מיכאל בראון, נערת ישראל ענת זמיר, מ'ס "קולסטון" ואריה ביטון

מר מארק יאנג הגיע לישראל לקיים קורסי השתלמות לספרי נשים. בתואר מ'ס "קולסטון" זכה מעצב התסרוקות אריה ביטון, מסלון "דליה", נוה אביבים. הערב אורגן על-ידי חברי מועדון "הספר המעולה" בחסות חברת "וולה".

במדינה

(המשך מעמוד 33)

בי כוונותיו של שר הביטחון לשעבר בבחירות הבאות. האם יקים מפלגה חדשה? מה תהיה דמותה?

אך שאלה מעניינת יותר היא זו הנוגעת להתפתחות דעותיו של וייצמן. לאן פניו מועדות ב"חפוש אחרי מצע חדש?" "רשאים להגדיר". התשובות באות טיפין-טיפין, בניסוחים חמקניים, המעידים על כך שווייצמן מן עצמו מגיש עדיין בערפל ר' מחפש את דרכו. אך הכיוון ברור. בראיון שהעניק לישעיהו ("שיי" קה") ב"פורת נשאל וייצמן לגבי שתי מילות-הקסם, שבהן טמונה פריצת-הדרך במיגור הפלסטיני: "הגדרה עצמית". האם הוא תומך בהגדרה זו?

בתשובתו המק וייצמן מן המי-לם המפורשות, ואחרי שאלות חוזרות הגיע להגדרה זמנית: "נשתדל להגיע איתם (הערבים) בשטחים המוחזקים) להבנה יותר גדולה, כאשר הם רשאים להגדיר מה הם רוצים, ונקבל את זה בתי-נאי שזה לא יסכן את קיומה של מדינת ישראל".

מכיוון שאיש בישראל אינו מציע להעניק לפלסטינים את זכות ההגדרה העצמית תוך סיכון קיומה של ישראל, הרי זה תנאי סביר. חוץ משימוש במילים המפורשות "הגדרה עצמית" יש כאן כל הדרוש להתחלה חדשה.

דף חדש. השבוע צעד עור עוד צעד אחד קדימה. במסיבת עיתונאים בפאריס, שם נפגש גם עם עמיתו-לשעבר, עבד-אל-עזי אל-גאמסי, הודיע, כי הוא מוכן "לשבת עם כל פלסטיני המוכן לשבת עימו, אף אם זה איש אש"ף".

כך חזר עזר וייצמן לעמדה שנקט בה לפני שהסתבך עם ה"ליכוד". כאשר הודיע, בראשית שנות ה-70, כי הוא מוכן לנהל משאומתן גם עם יאסר עראפאת. מכיוון שאיש אינו מציע שממ שלת-ישראל תיכנס להידברות עם מי שאינו מוכן להידבר עימה — דבר שהוא בגדר אבסורד — הרי תשובתו של וייצמן מספיקה כדי לפתוח דף חדש.

השטחים

אודיסיאה בחלל

ראשיהעיריות המגורשים, הקסימו את הישראלים, והדחימו את האחרים בגישתם המתונה והסבירה

מעולם לא תרמה ממשלת-ישראל תרומה יותר גדולה למאמץ-הסברה של העם הפלסטיני כמו בש"ע שגירשה את ראשיהעיריות של חברון וחלחול.

השבוע הופיעו שני המנהיגים במסיבת-עיתונאים בווינה. אחרי שנפגשו עם ברונז קריסקי, היה זה זמן קצר אחרי שקריסקי הכריז בפומבי כי אינו מוכן להזמין עוד את נציגי אש"ף לשיחות האינ-טרנציונל הסוציאליסטי. כל עוד קיימות בתוקפן ההחלטות של ה"מועצה המהפכנית של פת"ח", שי נחקבלו באח דביוני בדמשק, ושי ביטאו הקצנה ניכרת בעמדות תנור עתו של יאסר עראפאת (העולם הזה 2233).

בהופיעם בחסותו של קריסקי, קיבלו שני ראשיהעיריות למע-שה את הקו הזה. יחד עימם הרי פיע עיצאם סארטאווי, השליח ה"בכיר של יאסר עראפאת באירופה, הידוע כאחד מראשי מחנה השלום באש"ף, וכאיש המקיים את המנעים עם ראשי מחנה-ה"ש" לום הישראלי.

קפה עם ישראלים. אילו גירשה ממשלת-ישראל שני חמור מיימות קנאיים, היה המעשה מזיק

פחות. אך המימשל הצבאי היש"ר ראל דאג דווקא לגרש את שני המנהיגים המתונים ביותר בגדה המערבית. היתה זאת טעות חמור רה.

בהופיעם בווינה, הקסימו שני המנהיגים את העיתונאים — כפי שהודיעו דווקא העיתונאים היש"ר ראלים. הם לא נטשו לרגע את העמדה העקרונית, שבה דגלו גם לפני גירושם: שהשלום יתבסס על דו-קיום של שתי מדינות עצמאיות, ישראל ופלסטיין, שתחינה זו בצד זו.

הם לא הסתפקו באמירה. אחרי גמר המסיבה הרשמית, ניגשו דווקא אל העיתונאים הישראליים, שר החו עימם בלכביות ושתו עימם קפה. סארטאווי נהג כמוהם. הישראליים, שרובם אינם יוונים, הופתעו לטובה. הלא-יהודים נדהו, מיהרו לדווח לעיתוניהם. גם דוברים של הקאנצלר, שנכח במי-קום, הודיע שעליו למהר ולספר על כך לקריסקי.

יד-ברזל. למעשה לא היתה זאת הסצנה הראשונה מסוג זה. היא נערכה, קודם לכן, בכל ה"מיפגשים של השניים בארצות-הברית.

אלא שבאמריקה מקיימת הש"ר רירות הישראלית פיקוח של בר-זל על שליחי העיתונות הישרא-לית, ושום דיווח מסוג זה אינו מגיע אל העיתונות הישראלית ה"חופשית מכתביה בארצות-הברית. בווינה אין לשגרירות יד-ברזל, ו"העיתונאים הישראליים יכולים לדווח משם את האמת.

כאשר ידון בית-המשפט העל-יון בירושלים, בשבוע הבא, בעתי-רת ראשיהעיריות לחזור לבתיהם, בטענה, כי הגירוש היה בלתי-

ח"כ וייצמן וגאמסי גם עם עראפאת

חוקי, ייקבע אם פאהד קואסמה ומוחמד מילחם יסיימו סוף-סוף את האודיסיאה שלהם.

תזכורת

"והי החקירה הגדולה ביותר בתולדות המדינה", אמר מנחם בגין

השבוע מלאי חמישה שבועות ל-התנקשות בחיי ראשי העיריות של שכם ורמאללה. אשר רגליהם נקי טעו, לנסיון-ההתנקשות בחיי ראש עיריית אל-בירה, שבה נפצע קשה חבלן מיטטרתי דרווי, ולהטמנת מיטטרנפץ בשוק של חברון, שי-פצע רבים.

לפי דוברים ממשלתיים, נמצאת החקירה "במבוי סתום".

ארקום חסר

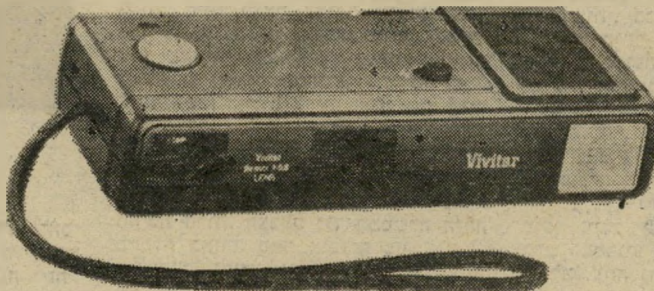
חברת השיווק של ארגמן תעשיות בע"מ

בדי כותנה וצמר, מעודפי יצוא במבחר דוגמאות וצבעים

לויילונות, לריפוד, להלבשה ומכפות שולחן

תל-אביב: מונוטיפיורי 32, טלפון: 294971
בת-ים: הבונים ו. אזור התעשייה, טל. 587144
בני-ברק: זבוביסקי 9, טלפון: 784111
יבנה: מפעלי ארגמן, טלפון: 054-778111
אשקלון: מפעל יומאר, אזור תעשייה חדש, טל. 051-25175

המתמודדות על תואר

לנת המ'ס '80

זכנה במצלמת הפוקט

Vivitar

תן טרמפ לחייל

שמואל תמיר בכנסת
הפאשיסטים הם בעד הפרטיות

המוחץ שהוא קיווה לו, היה עליו למנוע את יצירתה של חזית כזאת, ולהעמיד פנים כאילו מכון החוק נגד העולם הזה בלבד. (זהו אותו הטכסיס שבו נקטו לפני 15 שנים בעלי חוקי-השונות, שקראנו לו, לפי ראשייהתיבות שלו, בשם חוליר"ע. תמיר, שהתנגד אז לחוליר"ע, מפעיל את אותה השיטה כדי לחוקק עכשיו את חוליר"ע 2.)
יותר מכל חשש תמיר שמא יפרסמו עורכי העיתונים היומיים הודעת-גינוי מאוחרת וחד-משמעית נגדו. הוא היה מוכן לשלם מחיר כבד כדי למנוע זאת.
לשם כך נערכה שורה של ישיבות בהולות, שבהן השתתפו נציגי העורכים, תמיר והיועץ המישפטי לממשלה, שבלט בגישתו המאוזנת, לעומת הקיצונית של תמיר, שנראתה גם לעורכים כג'ישה כפייתית.

חולירע בדיבוע (6)

כך הגיעה לכנסת הצעת-חוק לסתימת פי העיתונות, המתעטפת באיצטלה של „חוק הגנת הפרטיות“

מחוק לאורם-המליאה של הכנסת תלוי לוח גדול, ועליו 120 לוחיות הנושאות את שמות חברי-הכנסת. כאשר נמצא חברי-הכנסת בבניין (ולאו דווקא במליאה), הלוחית שלו מוארת. כך ניתן לסקור במבט אחד כמה מחברי-הכנסת מצויים במישכן, ומי הם.

ביום השני, השלישי והרביעי של השבוע האחרון היתה תכונה מוזרה ליד לוח זה. כמה פעמים בכל שעה ניגשה אליו גורית חפץ, „ראש הלישכה“ של השר שמואל תמיר, בליוויית פמליה של עוזרים ומשרתים ממישרד-המישפטים, וספרה את הלוחיות המוארות.

המטרה: לוודא אם יש בכניין רוב להצעת „חוק הגנת הפרטיות“ של שמואל תמיר.

גם ותיקי הכנסת אינם זוכרים תכונה מוזרה כזאת סביב הצעת-החוק. „זה הפך אצלו עניין כפייתי“, אמר אחד מאנשי-המפד"ל, בנימה משועשעת. גם שאר חברי-הכנסת הבחינו בכך.

החלטתו של שמואל תמיר להעביר בכנסת את הצעת „חוק הגנת הפרטיות“ שוב אינה במיסגרת טיפוז נורמלי בהצעת-חוק נורמלית. בשביל תמיר, זה הפך עניין של חיים ומוות.

הוא הביא את הצעת-החוק לדיון בכנסת ביום השני שעבר. אחרי ויכוח ממושך, שבו שפכו עליו כימעט כל הנואמים קיתונות של ביקורת חריפה, ולפעמים ארסית, הגיע תורו להשיב ולהעמיד את ההצעה להצבעה. „ראש הלישכה“ גילתה בלוח כי אין רוב — והשר הודיע כי ישיב בפעם אחרת. עליו „לחשוב“ על התשובה. היתה לו סיבה טובה לכך — כי באותו יום כבר נחל תבוסה אישית בלתי-רגילה, כאשר חברי הקואליציה נטשו אותו בהצבעה על הצעת-חוק אחרת, וההצעה „החוזרה לממשלה“ ברוב קולות.

למחרת היום הופיע הסעיף שוב בסדר-היום. אבל הדיונים על נושא אחר התמשכו, חברי-הכנסת בבניין התמעטו, אנשי האופוזיציה היו בכוננות — ושוב לא היה רוב מתאים. ההצבעה נדחתה.

ביום הרביעי הגיעה הקומדיה לשיאה. שוב הופיע הסעיף בסדר-היום. בין ההצעות לסדר-היום שנקבעו לאותו יום, בזיכרוני נדלקה נורה קטנה. שלפתי את תקנות-הכנסת, ומצאתי בו סעיף נשכח: שאסור להביא עניין ממשלתי לדיון ביום הרביעי, אלא אחרי שהסתיים הטיפול בכל הצעות-החוק וההצעות-לסדר-היום של חברי-הכנסת. אשר

לשבור את הדאי!

הישיבה האחרונה נערכה ביום הראשון בשבוע שעבר, ערב הדיון בכנסת. המטרה של תמיר: להשיג בכל מחיר מיסמך כלשהו, שניתן יהיה להציגו בכנסת כהסמכה של העיתונות להצעתו.

לשם כך היה מוכן לזרוק לעיתונות פירורים קטנים, ולאחר מכן גם פירורים גדולים יותר. הוא ויתר על כמה מניסוחי הצעת-החוק (ובכך אישר, למעשה, את אשר נאמר עליהם בסידרה זו). תמורת זאת השיג מן העורכים חתימה על „הודעה משותפת“, שבה נאמר, בעברית משובשת למדי, שנכתבה כנראה בחיפזון רב: „...ההמשלחת (של העורכים) הודיעה לשר שהיא רואה בחיוב את השינויים שעליהם סוכם, ומעריכה זאת. יחד עם כך הודיעה המשלחת לשר כי נותרו עוד מיספר נושאים בהצעת-החוק המחייבים לדעתה שינויים נוספים, ובשעה שהחוק יובא בפני ועדת-החוקה-החוקי-ומישפט של הכנסת, יביאו נציגי העיתונות את השגותיהם אלה...“

היתה זאת מלאכת-מחשבת של שיטת-תמיר. העורכים, שהסכימו לנוסח זה, לא היו מודעים לכך כי תמיר ישתמש בה כראייה לכך שהעורכים הסכימו להעברתה של הצעת-החוק לוועדה — דבר שכלל לא עלה על דעתם. בסך-הכל ביקשו לציין כי תמיר הסכים לכמה הקלות, אך שהצעת-החוק עצמה אינה קבילה.

למחרת היום השתמש תמיר במיסמך הזה. הוא העמיד פנים כי העורכים הסכימו להצעת-החוק, וכי נותרו רק כמה בעיות, שניתן להתגבר עליהן בוועדה של הכנסת.

פרט אחד בנאומו העיד על אופיו של האיש יותר מכל דבר אחר. העיתונות מתנגדת להצעת-החוק בתקיפות רבה. אך כמה מן העורכים סברו כי ההגנות מחייבת אותם לתת מקום בעיתונות גם לדיעה ההפוכה, ועל כן פירסמו כמה מאמרים של מישפטים שתמכו בהצעת-החוק. בנאומו בכנסת טען תמיר כי עובדה זו מוכיחה כי העורכים עצמם הרגישו, בסתם ליבם, כי הצעת-החוק טובה וצודקת!
„האיש פשוט אינו מכין מה זאת הגינות“, רתח עורך אחד, כששמע על כך.

החוברת הכחולה

כאשר הציג תמיר את הצעת-החוק, הודיע בנאומו על התיקונים שהוא מסכים להם — כפי שסוכם עם משלחת-העורכים.

הדבר עורר זעם כללי במליאה. נוצר מצב אבסורדי: לפני הכנסת היתה מונחת רק „החוברת הכחולה“ — הצעת-החוק הממשלתית, המודפסת לפי הנוהג על נייר כחול. היא כללה את הנוסח המקורי של הצעת-החוק של תמיר. אך הנה בא תמיר והודיע בעל-פה כי שינה סעיפים רבים בנוסח זה.

„על מה צריכה הכנסת להצביע?“ צעקו חברי-הכנסת מכל עברי האולם. מפספסי המערך, ש"י, שר"י ור"צ נשמעה הדרישה כי השר יבטל את „החוברת הכחולה“, יגיש את הצעת-החוק המתוקנת בחוברת כחולה חדשה, ויביא אותה לדיון ולהצבעה.

כאשר השמיע ח"כ אמנון רובינשטיין דרישה זו, בטענה שאינו יכול לדון על דברים שאמר תמיר בעליפה מבלי להגישם בכתב, לעג לו תמיר בגלוי וטען כי פרופסור למישפטים כמוהו, מי שהיה דיקן הפקולטה למישפטים בתל-אביב, יכול גם לדון על דברים שהוא שומע בעליפה.

תמיר סירב בהחלט לקחת את החוברת הכחולה בחזרה ולהגיש אחרת. כי הדבר (החשד בעמוד 46)

להן מוקדש יום זה. באותו יום נקבעו לדיון כימעט 20 הצעות של חברי-הכנסת — המצריכות שמונה שעות טובות.

שיגרת הודעה על כך ליו"ר, וזה הסכים שהצדק עימי. העניין של תמיר הוצא מאמצע סדר-היום והועמד בסופו. תמיר בא, התווכח, שלף את חוברת התקנון — אך הסעיף היה חד-משמעי.

השעות התארכו, ומיספר חברי-הכנסת של הקואליציה התמעט. לאיש מאנשי הליכוד לא היה חשק לקלל לעצמו את סדר-היום האישי שלו ביגלל שיגעון פרטי של שמואל תמיר, שאינו פופולרי גם בין חבריו. גורית המיסכנה ניגשה שוב ושוב אל הלוח. לבסוף נוכחה לדעת כי אין רוב בטוח, ושמואל תמיר נטש את הבניין בזעם. פרט אופייני לגבי יחס הכנסת לתמיר: גם אחרי שתמיר כבר יצא, והאור כבר בלוחית שלו על לוח-הבקרה, לא האמינו חברי-הכנסת שאין זה טריק. „הוא מסוגל לצאת כדי שנחשוב שהלך, ואחרי שנצא יחזור ויערוך את ההצבעה“, אמר איש מרכזי של המערך. גם אחרי שהסתבר כי תמיר הודיע רשמית למוזכיר-הכנסת כי דחה את ההצבעה ליום השני הבא, לא נרגעו הח"כים. „הוא מסוגל לכל“, אמר אחד מהם. „לכל שר אחר הייתי מאמין, אך לא לתמיר“, הוסיף שני.

ואכן, כמה ח"כים חיכו עד הסוף המר, כדי לוודא לגמרי שתמיר לא הטמין להם מלכודת.

הזרזים של חוק-העורב

כמי שהתקרבה להצבעה, כן התבהרה תופעה מוזרה מאוד. עניין ההגנה על הפרטיות הוא, בכל העולם, עניין של השמאל והמחנה לליברלי, המגינים על זכויות-האדם. הכוונה היא: כמוכר, להגנה מפני השליטון, הבנקים והחברות הגדולות המאיימים כיום על פרטיות האדם באמצעות המחשבים הענקיים. והנה, הצעת-החוק של תמיר פילגה את הכנסת בצורה חדה וברורה: הימין הקיצוני התייצב הימין, ובראשם הפאשיסטים המובהקים.

משה שמיר נשא נאום תקיף, שבו לא זה בילבד שהגן בלהט על הצעת-החוק, אלא אף האשים את תמיר על כי „נכנע“ לעיתונות. עמוס הדר הודיע לראשי המערך שיצביע בעד הצעת-החוק.

מה הקשר בין חוק-הגנת-הפרטיות ובין הגישה הסמכותית, הדיקטטורית, של חסידי גוש-אמנונים?

יתכן על כך רק תשובה הגיונית אחת: סתימת פי העיתונות. תגיד לי מי חבריך, ואגיד לך מי אתה? אמר הפיתגם העממי. „הלך הזרזר אצל העורב“, נאמר במקורות. תגיד לי מי מצביע בעד הצעת-החוק, ואגיד לך מה הכוונה האמיתית שלה. אפשר להוסיף.

התפלגות הכנסת הוכיחה, בצורה שאין ברורה ממנה, כי זהו אכן חוק כימקטיפאשיסטי, המתעטף באיצטלה של חוק ליברלי — כפי שנטען בסידרה זו.

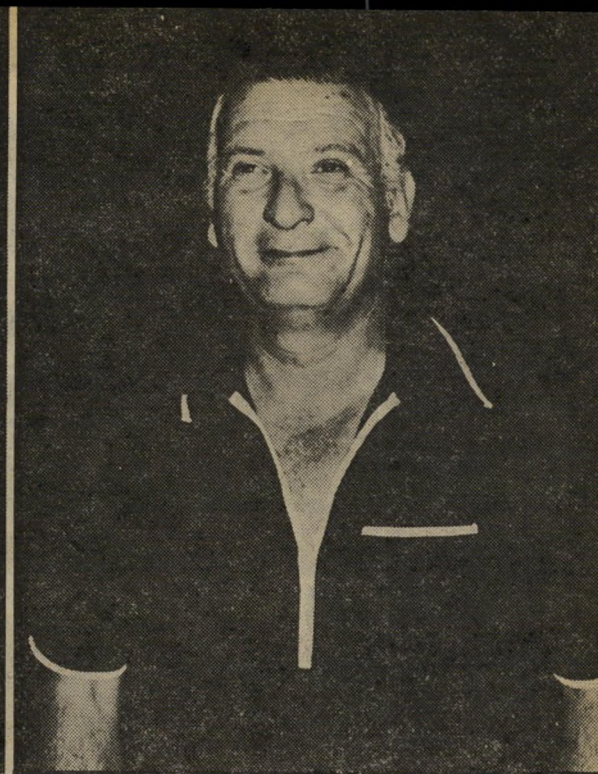
הודעה סחופה

מני הבאת הצעת-החוק לדיון בקריאה הראשונה עשה תמיר מאמץ כביר כדי לשבור את החזית האחידה של העיתונות נגדה. כדי להשיג לעצמו את הרוב

עים ולא בסרטים הטובים. בסרטים הגרועים, הואי חוש אפס ודומיהם, מסתערת המיטרה על החוטפים ומחפשת אותם בקול-תרועה רמה, כשהיא מפגינה שריי רים ועורכת מסיבות-עיתונאים. בסרטים הטובים נוהגת המיטרה באיפוק ובשכל, כשרק חיי הילד עומדים לנגד עיניה.

כיצד היתה נוהגת כל מיטרה אחרת בשלבים הראשונים של הפרשה? ראשית, לא היתה המיטרה חושפת עצמה לעיני החוטפים, כאשר אפשר להניח שהם צופים על בית משפחת החטוף, מיד אחרי קבלת ההודעה על החטיפה היה נשלח רק אדם אחד, מקצועי, לבית החטוף, והוא היה מנהל את המשאומתן עם החוטפים, כש- הוא מסביר להם בשיחות הטלפון: „אני ידיד-מישפחה, האב והאם נרגשים מדי מכדי לדבר איתכם.“ כך היה נעשה נסיון להציל את חיי הילד, עם או בלי תשלום דמי-הכופר. תחת לנהוג כך, הוקף הבית במאות שוטרים ובאוטובוסים, שוטרים ואנשי מישמר-הגבול נראו בסביון ואחר- כך בשכונות הסמוכות לחבית שבה הונח הכסף.

אל הבושה הגדולה, של הימלטותו של צבי גור מידי השוטרים שארבו לו ליד חבית הכסף, מצטרפת-עתה, לאחר פיע- נוחה הכמעט מלא של הפרשה, בושה

במשך 24 ימים פרפרה מישפחת ירדן בין תיקווה ובין 'אוש' -

נדי יהודה את

נוספת. עתה התגלה שגור לא היה צריך לרוץ רחוק מדי. במרחק של כ-40 מטרים מהחבית מצוי בית הורי חברתו. אחת הנקודות הציניות ביותר בפרשה היא ש- חברתו סופרת ספרי-ילדים וכי 'יהודה אייר' את אחד מספריה שהתפרסמו. השוטרים שדלקו באותו הלילה אחר הדמות שהסתלקה מתחת לאפס עם הכסף, לא היו יכולים להבין כיצד בלעה האדמה את החשוד. כלבי-גישוש שהובאו בשלב הרבה יותר מאוחר — גם זה מחדל של המיטרה — נעצרו ליד בית הוריה של חברתו. בשלב הרבה יותר מאוחר נערך בבית חיפוש, כפי שנערך בכל יתר הבתים שבנווה-נאמן. מאומה לא התגלה. היום כבר ברור, כי לו היתה נערכת חקירה רצינית של הוריה של חברתו, זוג קשרי- שים ממוצא פרסי, הידועים במושב כזוג צנוע ופרימיטיבי למדי, הם היו מספרים על הבת ועל החבר שלה, שהגיע באמצע הלילה. לו היתה נחקרת, יתכן שהיתה מוסרת לחוקרים חוטים המובילים אל הח- בר שלה. כיום נראה כאילו היא אינה מעורבת בפרשה, לפחות לא בתחילתה. באותו שלב יתכן מאוד שלא היתה חר- ששת לספר לחוקרים פרטים שהיו מובילים אותם לכיוונו של צבי.

הבית המפורסם

בנווה נאמן

עוד פרשה עלומה היא פרשת התרור פות שאותן היה אורון ירדן מקבל. אורון סבל מברונכיט קשה וקיבל טיפול בתרופת קודאין ממש ערב חטיפתו. המיט- טרה ידעה כך מפני ההורים, אולם על פי הוראותיה לא סיפרו על כך ההורים לאמ- צעיה-התקשורת. כך שגם צבי גור, במי- דה ואורון עצמו לא סיפרו לו על כך. לא יכול היה לדעת דבר על מצבו האמיתי של הילד שבידיו.

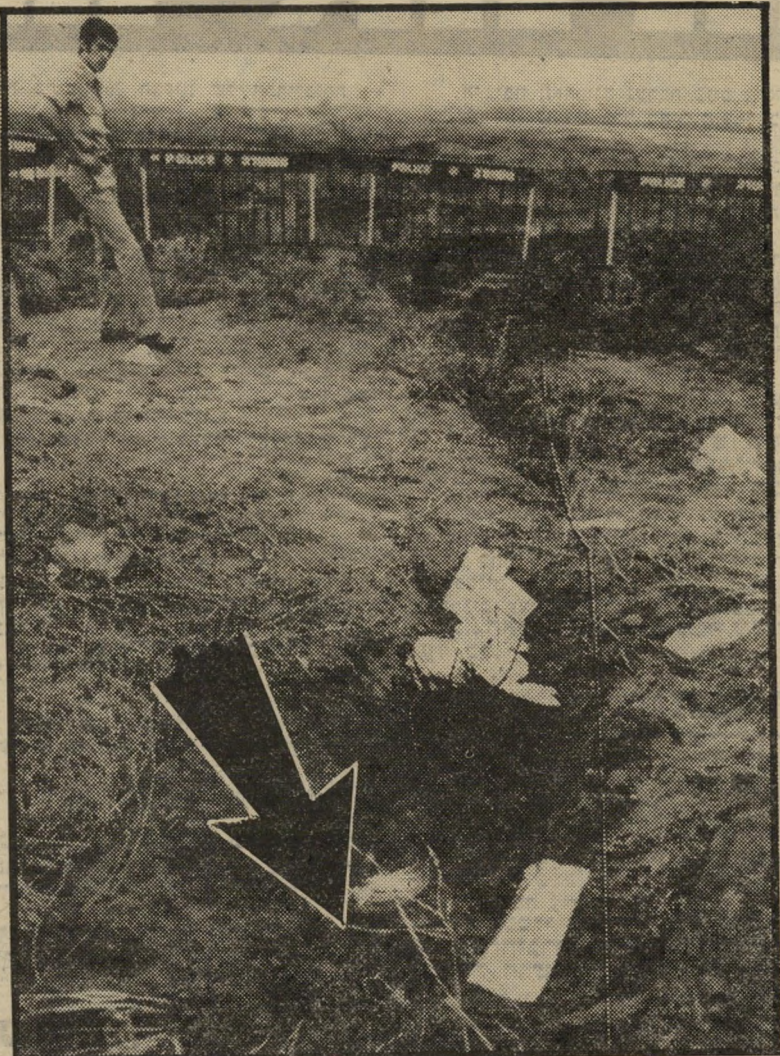
המיטרה הזדרזה לפרסם שהילד מת עוד לפני ששולם הכסף. היא עשתה כן לפני סיום הניתוח-שלאחר-המוות והבדי- קות הפתולוגיות. אך עדיין לא פירסמה כיצד נפטר אורון ירדן. ידוע רק ששילוב של קודאין עם סמיה-הרדמה מסוימים יכול להיות להי-אסון.

בלהיטותם הרבה לנסות וליטול לעצמם את התהילה המגיעה לטיפשותו ולחוסר- זהירותו של צבי גור, סיפרו מפקדי מישטרת תל-אביב, לאחר שגופתו של אורון נמצאה, סיפור פנטסטי. לדבריהם, כבר ב-11 בחודש, יום אחרי

פוח: ההסתערות על הפרשה כמו על יעד מבוצר. מפקדי מישטרת תל-אביב, כמו רבים אחרים, צופים בוודאי בסירטי קול- נוע ומושפעים מהם, אלא שמפקדי המיט- טרה צופים בוודאי בסרטי החטיפה הגרור

חטפתי את הילד, שמי צבי גור, בואו לאסור אותי.“

השגיאה הראשונה של המיטרה מעלה בוודאי חיוך של בוז על פניו של כל חוקר זוטרי במישטרה של מדינה המנוסה בחטי

המקום שבו נמצאה הגופה
מתי נרצח הילד?

ב שבוע שעבר הגיש ח"כ אורי אבנרי שאילתה בת 100 שאי- דות לשריהפנים, הממונה על חי- מישטרה, הד"ר יוסף כורג. השאי- דות שהוצגו בשאילתה פורסמו כי- גליין „העולם הזה“ 2234.

אחרי מעצרו של צבי גור כי- חשוד בחטיפה, ואחרי שהורה כי- חטיפה והוביל את חוקריו לשוחה מכוסה פח, שבה היתה טמונה גופתו של אורון ירדן, הגיש אבנרי שאילתות נוספות לשריהפנים:

(א) אודה לכבוד השר אם ישיבני מדוע לא פורסמה המיט- טרה, מיד אחרי החטיפה, את העובדה שאורון ירדן ז"ל סבל מי- מחלת-נשימה ונטל תרופת „קוד- אין“. האם העובדה שהחשוד כי- חטיפה, צבי גור, לא ידע על כך, לא סיכנה את חיי הילד?

(ב) מתי העבירה המיטרה את מספרי השטרות המסומנים לי- ידיעת הבנקים? האם נכון שהי- חשוד בחטיפה, צבי גור, הפי- קיד כמה פעמים כסף משטרות אלה בבנקים מבני שנתפס?

(ג) האם נחקרה חברתו של צבי גור, המתגוררת בבית ליד החבית שבה הוטמן הכסף, בשבוי- עיים הראשונים לחקירה?

(ד) האם זה נכון שעדיין נ- תוח מדעי של קודו של צבי גור, כפי שהוקט בשיחות הטלפוניות שלו, ידעה המיטרה שכלל הי- נראה אורון ירדן אינו כבר בין החיים, עוד כשהכים הראשונים של החקירה?

גם עתה, אחרי שפרשת החטיפה של אורון ירדן הגיעה לסיומה הטראגי, קשה להשתחרר מהרושם, שהטיפול של המיט- טרה היה שלומיאל, חובבני ונעדר כישר- רון. אחרי שגופתו של אורון הוטמנה בבית-הקברות של סביון, וצבי גור הודה בחטיפה, ברור שרק שגיאותיו של החוטף או מופרעותו הנפשית הם שדחפו אותו לעשות צעדים שהביאו להסגרתו. מעשי החוטף הם שהובילו את המיטרה לפית- רון התעלומה, ולא היכולת של המיטרה.

כשבא צבי גור לבנק הפועלים ברחו- בות והפקיד 11 אלף לירות בחשבון החדש שפתח שבועיים קודם לכן, היה כמי שמסר את כרטיס הביקור האישי שלו לניצב משה טימקין, אחרי שכתב עליו: „אני

שהכסף שולם, הם ידעו את זהות החוטף. בתא הטלפון שממנו נערכו שיחות הטלפון של צבי גור עם בני מישפחת ירדן, נמצאה פחית טינר ועליה טביעת-אצבע. מאחר שלגור היתה הרשעה קודמת — הוא ישב בכלא — הצליח מחשב המיטרה לזהות את בעל טביעת האצבע. מה-11 בחודש ועד ליום השישי האחרון, עת נעצר צבי גור, עברו 17 ימים ארוכים כשאול, לא רק למישפחת ירדן אלא גם לציבור גדול של אזרחים שכאב את כאב המישפחה. המיטרה ניגשה אמנם לביתו של גור, ברחוב ביאליק 13 בנתניה, אך אשתו מסרה שהוא לא בבית וכי הוא משרת במילואים. היחידה הצבאית דיווחה ששרות המילואים של גור נדחה והמיטרה פנתה לבית שבו התגורר גור עם ידידו דתו הסופרת, ברחוב הרב קוק 38 בהרצליה. למיטרה היה גם ידוע מקום מגוריהם של הורי חברתו, הבית המפורסם בנווה-נאמן. אך כל אותן נורות אדומות לא הובילו את המיטרה לערוך את המצוד הגדול ביותר בארץ אחרי צבי גור, וזאת חרף הסיפור שהפיצו טיומקין וחבריו על המידע המוקדם שלהם. הם הסתפקו בכך שלא מצאו אותו באחד מהבתים שלו, כאשר ביקרו שם. אגב, בניגוד לפירסומי המיטרה, גם הכתובת שאותה מסר גור לבנק לא היתה כתובת

כשגורל בנה תלוי בין פושעים חסרי-מצפון ושומרים חסרי-יכולת

ההדייטורה?

תוך שהם מקשים על החשוד וגורמים לו שיסותר את עצמו שוב ושוב. המטרה היתה אחת: להביא את החשוד לגלות היכן נמצא אורון. אולם למרות שהחוקרים השתמשו במירב השיטות והנסיגות שצברו במשך עשרות שנים, מאן גור לחי-זור בו ולהודות.

מצב זה נמשך עד לשעות הערב המוקדמות של היום השני השבוע, בשעות אחר-הצהריים תוכנן להעמיד את גור ל"מיסדר-זיהוי. אולם אפשרות זו נדחתה והחוקרים העדיפו לגלות לו קודם קלף נוסף, במטרה שהפעם יישבר. עד אז הסתירו החוקרים מגור את תוצאות בדיקת הקול במעבדה. התפנית חלה כאשר הושמעו באוזניו הקלטות קולו וההקלטות שנעשו בזמנו בטלפון, בזו אחר זו. גור הקשיב להקלטות ולפתע פרץ בבכי. המילים הראשונות שאמר אחר כך היו: "תביאו את האמא, אני רוצה להסביר לה מה קרה עם הילד שלה".

באותו רגע נפלה אבן מלב החוקרים. מאמץ של עשרות שעות חקירה רצופות, מאז נעצר גור, נשא לבסוף פרי. מכאן ואילך היתה כבר המלאכה קלה. גור הודה בביצוע החטיפה וגילה לחוקריו היכן נמצא גופתו של אורון.

מרגע זה פעל הכל במהירות. בשעה 8 בערב הגיעו החוקרים לשדה הנמצא בין בית-ההבראה הצבאי על-שם גולדמניץ בדרום נתניה, ושיכוני שכונת נאות שקד, שממולו. סמוך לכביש שולי, החוצה את השדה, נתגלתה גופתו של אורון. היא היתה מוסתרת בתוך שוחה, כשעליה מכסה פח חלוד. כשהחוקרים התקרבו למקום הם הרגישו בצחנת הגוף המת, שהיה בשלבי ריקבון מתקדם.

בחירת הילד

— מיקרית

פי הגירסה שפירסמה המיטרה, מראים מימצאי החקירה, כי הילד מת ביום השלישי, ה-6 ביוני, בשעות אחר-הצהריים. בליל אותו היום, סמוך לשעה 11.30, בוצעה עיסקת הכופר עם החוטף. בהתאם לכך היה, איפוא, אורון מת עוד לפני שהחוטף קיבל את הכסף. אולם נראה שגירסה זו אינה מבוססת על תוצאות בדיקה פתולוגית, אלא על העדות שמסר גור בהודאתו במיטרה.

לקרובי המישפחה ולשוטרים שהוהים בבית מישפחת ירדן בסביון, נודע דבר

רים של מיטרת ישראל. הם איפשרו לו תחילה למסור את גירסתו באופן חופשי, תוך שהוא נותן הסברים שיקריים שונים לשאלות שהוצגו לו. רק אחרי כן החלו החוקרים לגלות בזה אחר זה את קלפיהם,

שלבט בדיקת קול עם בדיקה של מכונת-אמת, ידעו החוקרים, אם כי לא בוודאות, עוד אחרי שיחת הטלפון הראשונה שאורון כבר איננו בין החיים. בחקירתו של גור השתתפו טובי החוק-

מזוייפת. היתה זו כתובת של קרובי מישפחתו, מישפחת גורביץ, המתגוררים ברחובות.

קשה היה שלא לתמוה למישמע הפירסום אותו נתנה המיטרה לעובדה, שהיא סימנה את שטרות הכופר ומרחה אותו בזרחה. לו היה החוטף מקצועי, כפי שנראה בתחילה, הוא בוודאי היה שורף את הכסף מבלי להשתמש בו, ועיקבותיו לא היו מתגלות לעולם.

אולם גם אחרי שעשתה שגיאה זו, לא ניצלה המיטרה את החיוב שבמעשיה. ההודעות לבנקים, עם רשימת מיספרי הרשומות המסומנים, הגיעו רק כעבור כמה ימים. אל הרשימות הצטרפה הוראה לבידוק כל הפקדה מעל ל-50 אלף לירות. גור עצמו הפקיד בבנק הפועלים ברחובות ובבנק בנתניה סכומי-כסף מדמיי-הכופר מבלי שנתפס, עוד לפני ההפקדה שהביא אל הלכידתו ברחובות. בידי הבנקים לא היו הרשימות ועל פי הוראה המיטרה נבדקה רק הפקדות שמעל ל-50 אלף לירות. רק המזל העיוור הוא שהביא לכך, שגור ערך את אחת ההפקדות שלו בבנק הפועלים ברחובות, אחרי שהגיעו הרשימות, וכי מנהלת אותו סניף בנק, יעל גורבן, גיסתו ובת כתתו של הרמטכ"ל לשעבר מוטה גור, היא בעלת חוש בלשי ויסודית יותר מחוקרי המיטרה.

זיהויו של

הקול המוקלט

גם כשנעצר סוף-סוף צבי גור, ויחד עמו נעצרה חברתו הסופרת, וסגן (מיל') ביחידת המילואים של גור, שעד היום אין הוכחות לכך שהוא היה מעורב בחטיפה, לא הצליחה המיטרה לשבור אותו במשך שלושה ימים תמימים. במיקר להרשות לעצמה להפעיל כוח ולהכות ארץ, תו, כפי שהיא נוהגת לעשות במיקרים רבים אחרים. הפרשה היתה במרכז ההתעניינות ובראש הכותרות וכל צעד של המיטרה עשוי היה להיבדק בזכוכית מגדלת. אולם חוקרים מנוסים היו יכולים לשבור את גור, שהתגלה כאדם חלש אופי ובלתי מאוזן, עוד הרבה קודם לכן. רק כשהוכח לגור שקולו זהה לקולו המוקלט של החוטף, וכי הקביעה נעשתה על-ידי מעבדה מדעית, הוא נשבר, הודה בכל ולקח את חוקריו למקום קבורתו הארעי של אורון. אגב, על פי מימצאים של מעבדה פרטית, המשוכללת ביותר בארץ, המי-

עמום ירדן אחרי הגיע הבשורה המרה להמתין עד שיבוא המפקד

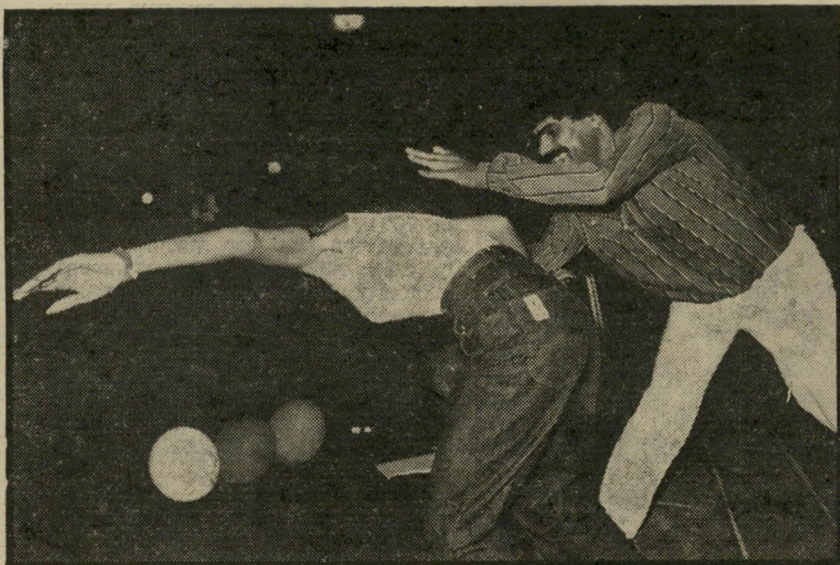
מיפגש כל הד"ינים:

של אסי מתאספות ש

ש

הד"י גם

דחיפה למים
עשתה הדוגמנית רונית כספי, עם תום הקרנת הסרט. רונית לא התנדבה לקפוץ לבריכה, אך אבי דיין, איש יחסייהציבור של מלך ליום אחד, דחף אותה. גם את קרולין לנגפורד החליטו להטביל במים (מימין).

פגשו ידידים ותיקים כמרדכי סורקיס (משמאל), מי שהיה חברי הכנסת. הוא הגיע להקרנה מביתו שבכפר-סבא. רחל לבשה שימלה הדורה, בעוד שדיין הגיע בחולצה לבנה פתוחה.

ה"הכנסת משה דיין ואשתו הגיעו! הכריז השחקן גבי עמר, במדי שוער בית-מלון, ליד בריכת השחייה, כשמיקרופון בידו. "הגיעה רות דיין, אמא של אסי", הכריז שוב.

"ועתה, מחיאות כפיים חזקות, אשתו, ורדה, הגיעה", בישר גבי לקהל הרב ש"התאסף במלון בלוריי בנתניה, כדי לחזות בהקרנת-בכורה של סרטו של אסי דיין.

נשיקה

ולחיצת-יד

אסי, בחולצה לבנה, שמתחתיה חולצת-סטי, ובמכנסי ג'ינס דהויים, קיבל את אורחיו בחיוך, שלא הסתיר את הרמתת. את אמו חיבק בחום ואת ידו של אביו לחץ ברשמיות כימעט מופגנת. אחיו, אודי, הגיע בגפו, בלי האשה והילדים. ואילו אחותו, יעל, באה עם ילדיה. אמא רות באה בלוויית הוריה הקשישים, צבי ורחל שוורץ, וטרחתה לצלם את נכדיה, שהסתובבו על כר הדשא.

יותר מאלף איש נקבצו ובאו להקרנה של הסרט מלך ליום אחד. עם הגיעם קיבלו פוג' ומתאכנים. מצביה-רוח של-הם הרקיע לשחקים.

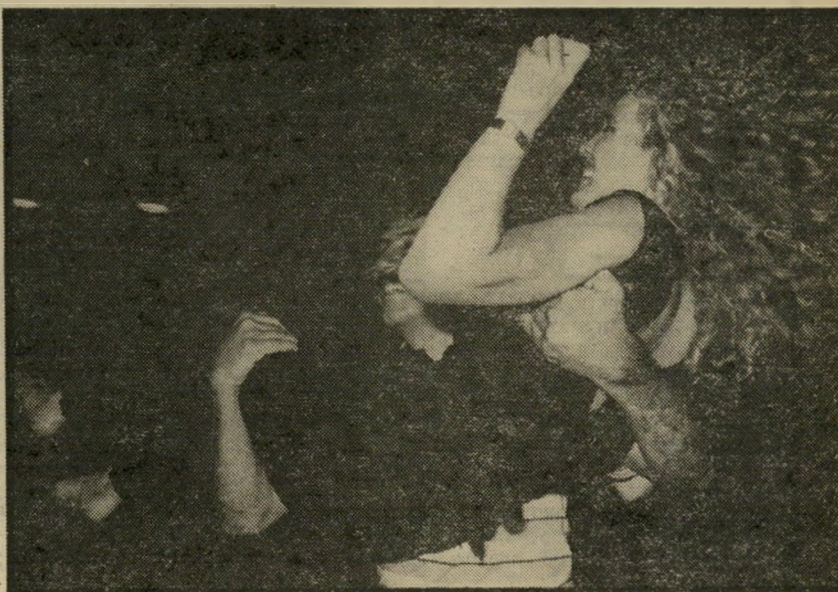
אסי היה עסוק בלחיצות-ידיים וברדי-פה מתמדת אחרי בנו הצעיר, אבנר. רק

הם רחל ומשה דיין, שהגיעו מביתם שבצהלה לנתניה, כדי לחזות בהקרנת-הבכורה של הסרט מלך ליום אחד, אותו בייס בנו של דיין, אסי, בבכורה

נשיקה לאמא

מעניק אסי לרות דיין, שהגיעה ארצה לחופשת-קיץ ממקום מגוריה בווינגטון שבארצות-הברית. רות, שנשאה עמה מצלמה, הנציחה את נכדיה בפוזות שונות במהלך הערב, כמו כל סבתא.

לכבוד הקרנת בכורה

מי שלוחות המישפחה

בכ

לפני שנים רבות. אשתו רחל מרבה לצאת עם בנותיה, רות וראומה וייצמן, לאירועים שונים. משמאל במרכז: מראה של אלף המוזמנים שהגיעו לבכורה מסביב לבריקת השחייה.

הם רחל וצבי שוורץ, הוריה של רות דיין, שהגיעו עם בתם לצפות בסרט של נכדם, אסי. שוורץ שהוא טורף-דין, יצא לגימלאות כבר

השוורצים

אל תתקרב יותר מדי לבריקה." הזהיר אבא אסי את הדיין הקטן.

כשהסתיימה הקרנת הסרט זינקו אל הבריקה כמה וכמה אורחים קטנים — בתם של אסי ואהרונה, עמליה, בתם של הזמר אושיק לוי וגרושתו אירית, דנה, וילדיהם של הגשש גברי בנאי ואשתו דפנה, יסמין ואורי.

שחייה

ודיסקוטק

הקרנת הבכורה של מלך ליום אחד נערכה תחת כיפת השמיים, על הדשא שליד בריכת השחייה. כיסאות-נוח עמדו לרשות הצופים. אותם שהשתעממו, סבו מסביב לבריקה. ואילו שחקני הסרט הפ- גינו את כושרם ברכיבה על סוסים.

את השחקנית קרולין לנגפורד זרקו לבריקה, ללא כל אזהרה מוקדמת, כש- היא עטופה באוברול השחור שלה. גם הדוגמנית רונית ("קפיץ") כספי נזרקה לבריקה בלבוש מלא. הילדים שבחבורה קפצו למים מרצונם החופשי, עם בגדי- ים שהביאו עמם מן הבית. ואילו איש יחסי-הציבור של הסרט, אבי דיין (כל דימיון בשמות המישפחה הוא מיקרי ב- החלט), נזרק לבריקה בעל-כורחו.

אחרי השחייה הלילית התקבצו האורי- חים בדיסקוטק של בלו ביי. הם סיימו את החגיגה בשעות הקטנות של הלילה.

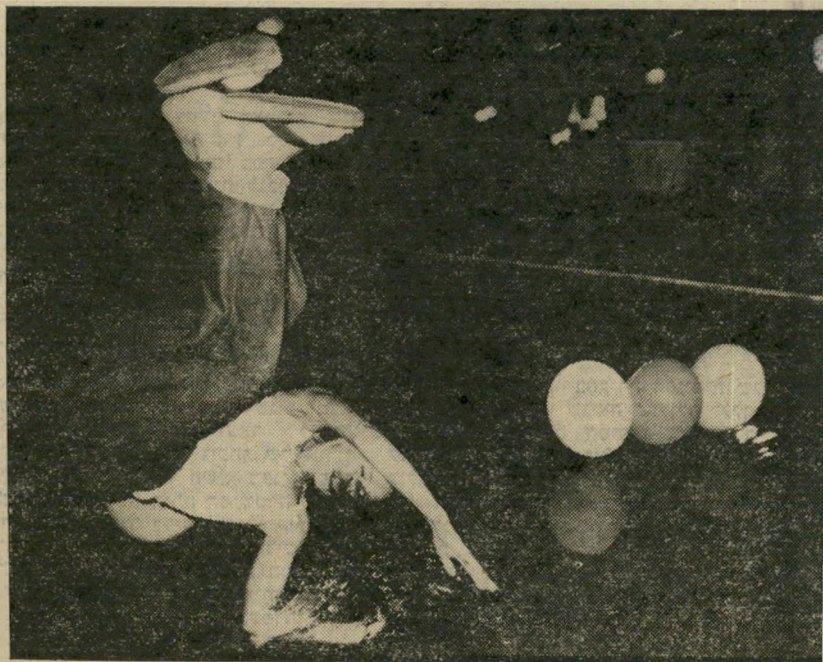
יננים

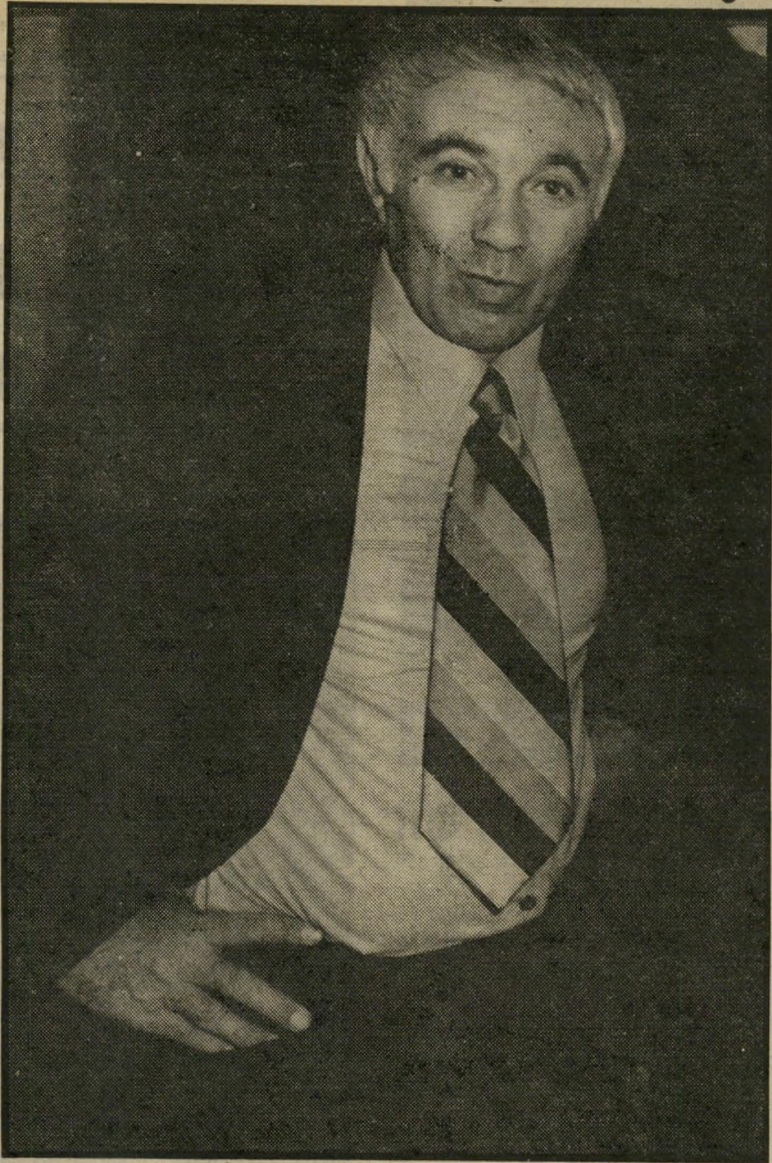
יחד

אסי ואודי דיין, כשבתוון עומדת אשתו של אסי, אהרונה. אודי, המתגורר בנהלל ועובד במשק שלו, נסל חופשה קצרה ובא לנתניה. "אני מקווה שהסרט שלך מספיק טוב ולא טרחתי סתם," התלוצץ אודי עם אסי.

האחים

מפקד מחוז טימקין
לחקור ולהטיק מסקנות

האפשרות שגור אינו יציב בנפשו הוע' לתה עוד במהלך החקירה. היא התבססה גם על אופן התנהגותו, אולם בעיקר קיב' לה את חיוזקה מעצם טבעו של הפשע. קצינים רבים הביעו את דעתם כי רק אדם בלתישפוי מסוגל לבצע בקורירות מע' שים כאלה.

עיקר החקירה מופנה עתה לגילוי אם היו לגור שותפים למעשה. בקשר לכך פורסם כי המישטרה מחפשת אחר אדם נוסף, שהיה בעבר בלש מישטרה. נוסף לכך עומדות לפני החוקרים עוד שאלות סתומות רבות על מהלך החטיפה.

יחד עם זאת ברור כבר עתה, כי יש בידי המישטרה מירב החומר כדי להביא להרשעתו של גור בחטיפה וברצח. אמר על כך קצין החקירות הראשי של מחוז תל-אביב, ניצב-מישנה ארמנד לוי, מי שהיה אחראי ישירות על חקירתו של גור: "בשבילי התיק היה סגור מרגע שהצטברו הראיות נגד גור. הייתי יכול להביא אותו למישפט עוד לפני שהודה וגילה היכן טמונה הגופה של אורון. אבל היה לנו חשוב מכל למצוא את הילד. עכשיו יש עוד עבודה לעשות. אבל בקשר לגור העניין סגור."

אך לא רק לארמנד לוי ולמשה טימקין יש עוד הרבה עבודה בפרשה. על המישטרה לערוך בדיקה ראשונית של כל מה דליה בפרשה זו, ולהסיק מסקנות מיידיות נגד האחראים לשרשרת הטעויות ולחוסר האונים שלה.

אולם אם יסתפקו בחקירה הפנימית של המישטרה, תהיה זו שגיאה שעלולה לעלות בחייהם של ילדים חטופים אחרים ב' עתיד. על שריהמישפטים, או הממשלה כולה, למנות ועדת-חקירה בלתי-תלויה של אנשי מקצוע שאין להם כל קשר עם המישטרה. מסקנות ועדת-חקירה זו צריכות להיות מוגשות בהקדם האפשרי ולהתבצע במלואן, גם אם פירושן יהיה דילול הקצונה הבכירה של המישטרה ושל מחוז תל-אביב ופיטוריהם של קצינים וחוקרים.

כולה היתה חובבנית. ורק יד המיקרה, שילוב של טעויות וחוסר היכולת של המישטרה מנעו את פיענוחה עוד קודם לכן. כך מסתבר עתה, כי נתיב הבריחה של גור, בלילה שבו הסתלק עם הכופר, היה בסך הכל 40 מטרים. השביל שדרכו ברח הוביל ישירות אל בית הורי חברתו הסטודנטית. אולם אף שוטר לא שיער אז כי החוטף מתחבא ממש מתחת לאפו.

איש מהקצינים אינו מכחיש כי המישטרה גישה כל העת באפלה מוחלטת. העובדה הבולטת ביותר היא, שהמישטרה הצליחה לאחוז בקצה החוט של התע-לומה, רק כתוצאה מטיפשותו של גור. קציני המישטרה מודים כי אילולא הפקיד גור את הכסף המסומן בבנק, לא נראה כי היו מצליחים לעלות על עיקבותיו.

התיק

סגור!"

אשר לשני העצורים האחרים, סגן המילואים והחברה, אין כל שינוי במסכת הראיות נגדם. הם מכחישים כל קשר לחטיפה עצמה. לפחות לגבי הקצין, ברור כי גור אינו קושר אותו בעדותו לשלב כל שהוא בחטיפה. העדויות המפ' לילות היחידות לגבי הקצין נשארו סימני הורחן המישטרה. שנמצאו אצלו. פרקליט טו של הקצין, עורך-הדין משה אלונג, עירער על מעצרו, והערעור ידון כניראה ביום השישי השבוע.

אחד הדברים המדאיגים ביותר את המישטרה כיום, היא האפשרות שגור ימצא בלתישפוי בדעתו ולא יועמד לבסוף לדין. מייד אחרי גילוי גופתו של אורון הביעו אנשי מישטרה חשש מפני אפשרות זו. מעולם לא היתה המישטרה מעוניינת להביא חשוד לדין כמו במיקרה של גור. אחרי המאמצים חסרי התקדים ועשרות מיליוני הלירות שהשקיעה המישטרה בפרשה, והפגיעה הקשה בתדמיתה כחוצ'אה מהמחבלים, תהווה אי-העמדתו של גור לדין בבחינת מכה מורלית קשה.

אורון את מותו. גור מכחיש, כי הרג את אורון מתוך כוונה תחילה, וטוען כי המוות נגרם כתוצאה מתאונה. המישטרה לא גילתה מהי גירסתו המדויקת, אך הודיעה, כי היא בודקת את העניין.

ממה שניתן היה לגלות על הודאתו של גור, עולה כי הוא טוען שביצע את החט' פה לבדו, ללא עזרתו של איש. לפי גירסתו הוא התכוון לחטוף ילד כל שהוא, ורק במיקרה נפל בגורלו של אורון להיות הקורבן. גור הסביר, כי בא לסביון מכיוון שידע, כי שם מתגוררים אנשים עשירים היכולים לעמוד בתשלום הכופר.

(המשך ממעמד 39)
האסון זמן קצר אחרי גילוי הגופה. אולם הם התבקשו לעכב את הידיעה המרה ולהמשיך לשחק בפני ההורים כאילו לא קרה דבר. עד שיסתיים הוזהוי הסופי. המישטרה העדיפה שהקצונה הבכירה תימ' צא בבית כאשר תימסר ההודעה להורים. רק כאשר הגיע לבית מפקד מחוז תל-אביב, ניצב משה טימקין, יותר משעה אחרי גילוי הגופה, הודיעו להורים, כי אורון אינו.

הידיעה התקבלה על-ידי ההורים באי-פוק רב. בני המישפחה, ששלטו בעצבי-

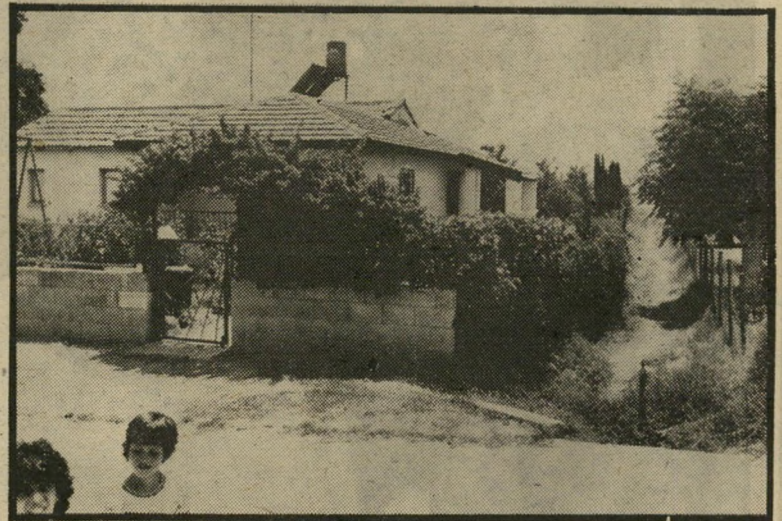
על המישטרה לערוך בדיקה של כל מחדליה בפרשה זו, ולהסיק מסקנות נגד האחראים לשרשרת הטעויות שנעשו ולחוסר האונים שלה

המגיע לפשע הוא כנראה קושי כספי שאליו ניקלע גור, אחרי שרכש לאחרונה מכונית פולקסווגן במחיר של 115 אלף לירות. הוא ביקש, כנראה, לכסות על ההוצאה ולשפר באותה הודמנות את מצבו הכספי. גור גילה עוד בחקירתו, כי ביו' מיים הראשונים לחטיפה הוא הסתובב עם אורון במכוניתו, עד שאורון מת.

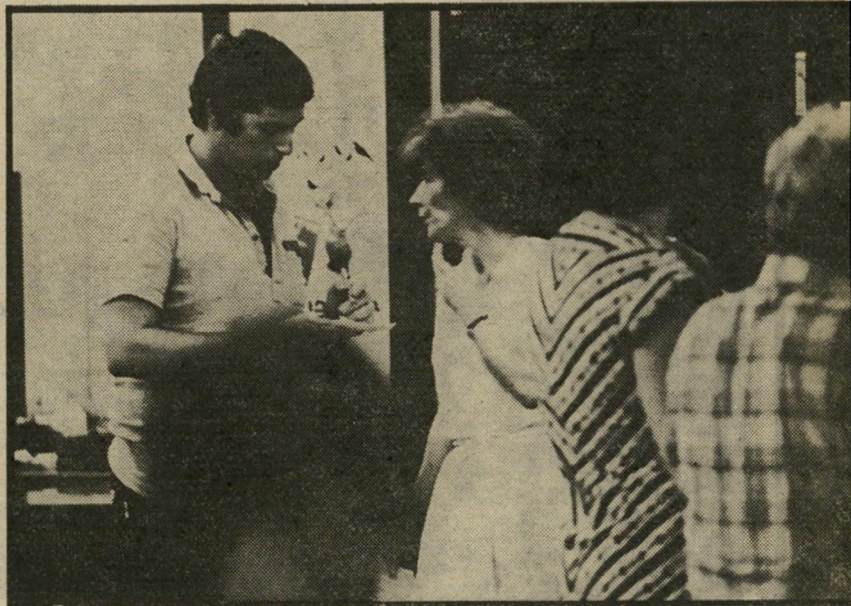
אחרי שהפרשה החלה להתפנח נראים לפתע כל הפרטים הרבה יותר פשוטים. החוטף עצמו נראה הרבה פחות מתוחכם ממה ששיערו תחילה. נראה כי החטיפה

הם לכל אורך הדרך, לא איבדו אותם. גם כעת, האם, פנינה, ואחותו של אורון, ליאורה, התחבקו ומיררו בבכי חרישי. האח, רועי, היה באותה שעה ביחידתו בצבא. הוא קיבל את הידיעה שם ויצא מיד במסוק הביתה. לבית הגיע גם עשרות מכרים וחברים מיד אחרי פירסום הידיעה ברדיו. מסביב לבית התקהלו עשרות סק' רנים, שהצטרפו אל נציגי אמצייהתיק' שורת הרבים שצבאו על הבית.

המישטרה הודיעה כי גור מסר בחקירתו גירסה לגבי הנסיבות והאופן שבו מצא

בית הוריה של החברה כנוחה-נאמן
רק 40 מטרים

מנהלת בנקיהפועלים ברחובות גורבן (באמצע) והפקידהמגדה איצקוביץ
השטר הראשון היה מסומן

תשקיף

בגין יבטל

מסע הרצאות

בעיקבות התקף-הלב הנוסף שלו יבטל כנראה ראש-הממשלה מנחם בגין, מסע-הרצאות שעמד להיערך החודש ובחודש הבא.

כוונת בגין היתה לצאת למסע סיורים והרצאות בכל רחבי הארץ; מיד לאחר הבחירות בארצות-הברית התכוון לערוך מסע הרצאות שם. מקורביו של בגין החלו כבר השבוע לפעול לביטול ההופעות שלו.

הסכם

פרס - בן-נתן

המפד"ל פוערת בעיקבות הידיעות על הסכם בין יושב-ראש מפלגת-העבודה, ח"כ שימעון פרס, לבין האיש החזק בסיעת "למפנה" במפד"ל, רפאל בן-נתן.

פרס ובן-נתן נפגשו לשיחה ארוכה, במהלכה הוסכם שכאשר יעלה המערך לשילטון הוא יתמוך בד"ר יוסף בורג ובסיעת למפנה, מול האופוזיציה לבורג בתוך המפד"ל — סיעות הצעירים וליכוד-תומורה.

תמורת זאת הבטיח בן-נתן לפרס, להתגבר גם על התנגדות בורג עצמו וזרואו לכך שב-10 בחודש יחליטו מוסדות המפד"ל לפרוש מהקואליציה.

דוד קמחי מוכ"ל החוץ

דויד קמחי עומד להתמנות בקרוב כמנכ"ל משרד-החוץ במקומו של יוסף ("יוסי") צ'חנובר הפורש.

קמחי עסק בעבר בנושאי שרות-חוץ במשרד ממשלתי אחר.

המערך רוצה את ברמן

גורמים בכירים במפלגת העבודה פנו לאחרונה אל יושב-ראש הכנסת, יצחק ברמן, והודיעו לו שהמערך יתמוך במועמדותו ליושב-ראש הבית, גם אחרי הבחירות, כשהמערך יהיה בשילטון.

ברמן לא הגיב וסרב לגלות אם יציג את מועמדותו גם ככנסת הבאה.

חקירה בביטוח

מישרד-הביטוח

אגף ההונאות של המיטרה, בראשותו של תתיניצב בנימין זיגל, פותח בחקירה על הדרך שבה נחתמו כמה מחוזי הביטוח של מישרד-הביטוח.

החשד התעורר אחרי שהתגלה, שכמה חוזי-ביטוח של מישרד נחתמו ללא מיכרז, ותמיד באמצעותן של אותן חברות-ביטוח. על פי ההערכה, אפשר היה להשיג חוזים כאלה במחירים נמוכים בהרבה.

מה לעשות בכסף?

מישרד-האוצר עומד ליום דיון על השאלה מה לעשות בכספים שהצטברו בתעשייה-הצבאית. התעשייה-הצבאית אינה חברה ממשלתית, כמו

התעשייה-האווירית, אלא אגף במשרד-הביטוח. התעשייה-הצבאית מנהלת משק כספי סגור ואינה מעבירה את רווחיה לחשב-הכללי.

בתחילת השנה היו בידו התעשייה-הצבאית יתרות בכספים של יותר מ-4 מיליארד לירות.

מודעי מכין

לעצמו ג'וב

שר-האוצר, ייגאל הורביץ, טוען ששר-האנרגיה, יצחק מודעי, מכין לעצמו מקום-עבודה שיעלה כסף רב לציבור, במקרה שהממשלה תתפטר או שהוא יתפטר.

לקראת חנוכה תחנת-הכוח החדשה בחדרה, דורש מודעי להקים חברת חדשה, שתעסוק במימון ובחובלות פחם. לדעת הורביץ אין צורך להקים חברה חדשה, שתעלה כסף רב, ואפשר להשתמש במינהל-הדלק הקיים.

הורביץ טוען כי מודעי רוצה להבטיח את מקומו בראש החברה אם וכאשר לא יהיה עוד חבר ממשלה.

הושלמה תוכנית

לסגירת אל-על

במישרד-האוצר הושלם לאחרונה תיק-עבודה מיוחד, ובו תוכניות מפורטות לסגירה מהירה של חברת אל-על, אם וכאשר תחליט על כך הממשלה.

בין יתר התוכניות שבתיק: הקמת חברת תעופה מקבילה, הנחיות לגבי תחזוק המטוסים עדידי חיל-האוויר, הנחיות לגבי אחריות המדינה על נכסי החברה בארץ ובחוץ-לארץ, והכנת שדות תעופה אלטרנטיביים, כמורה שנמליה-תעופה בן-גוריון ישותק בעיקבות הודעות עובדיו עם מפוטרי "אל-על".

הטיסות

חוזרות ריקות

טיסות הצ'ארטר מ ישראל לארצות-הברית, היוצאות מלאות, חוזרות כשהן תפוסות רק למחצה.

אחד התנאים לקבלת אשרת-כניסה לארצות-הברית הוא הצגת כרטיס טיסה הלוך ושוב. גם אותם שאינם מתכוונים לחזור לישראל רוכשים כרטיס הלוך-ושוב, גם אם אינם מתכוונים להשתמש בו בשני הכיוונים.

אחרי שהתברר כי זוהי תופעת-קבע, החלו חברות הצ'ארטר למכור מקומות בטיסה חזרה חרף העובדה שכבר הוזמנו.

הציר רצה

להישאר סגן

סגן-ראש-עיריית-ירושלים וחבר מועצת העיריה, אליהו דובק, שמונה לאחרונה לתפקיד ציר כשגוריות-ישראל בקאהיר, התכוון לצאת לחופשה מבלי להתפטר מחברותו במועצת-העיריה.

כשנודע הדבר לראש-עיריית-ירושלים, טדי קולק, פרץ ריב בין השניים. קולק דרש מדובק להתפטר, ולאפשר לבא אחריו ברשימת קולק לעיריה, עורך-הדין יחיאל ("חיליק") גוטמן, להיכנס למועצת-העיריה. דובק סירב.

נראה כי בסופו של דבר יסכים דובק להפקיד בידו קולק מיכתב-התפטרות חתום, ללא תאריך.

זמיר יחקור

פרשת גרייבר

היועץ-המישפטי לממשלה, הפרופסור יצחק זמיר, יחקור את פרשת בית גרייבר בגדרה.

נגד מישפחת גרייבר הוצא צו של בית-המשפט, לפיו עליה להרוס את הווילה שבנתה ללא רשיון. פעמים אחדות קיבלו בני המישפחה דחיה, ופעם אחת אף עמדו להרוס את הבית.

בחדשים האחרונים הניחו פקידיו מינהלי מקרקעי-ישראל למישפחת גרייבר ולווילה

שלה. התעורר חשד שאישיות כמירה ביותר הורתה לפקידיו המינהל להניח למישפחה, למרות צו בית-המשפט.

זמיר הבטיח לחקור בפרשה, וזגזגות מרוע לא נהרס הבית עד כה וזי הורה להתעלם מצו בית-המשפט.

יאשרו שלב ב'

במקלף

צפוי אישור הקמתו של שלב ב' במיפעל מקלף של מיפעל-ימים-המלח. מיפעל מקלף אמור לעלות 160 מיליון דולר, מהם הוצאו כבר 85 מיליון על שלב א'. ועדת-השרים לענייני כלכלה עומדת לתת אישור מוקדם להקמת השלב השני של המיפעל, שיעלה 75 מיליון דולר.

תלווה על עוזרי פת

מנכ"ל מישרד-האוצר, הד"ר יעקוב נאמן, מתלונן כי עוזרי שר-התעשייה, גידעון פת, הם האחראים למסע ההשמצות נגדו בעיתונות ובציבור.

שר-האוצר, ייגאל הורביץ, הבטיח למנכ"ל משרדו למפל בכעיה ו"לתת דפת על הראש".

"ארקיע" רוכשת

איירבוס

חברת ארקיע עומדת לרכוש מטוס איירבוס צרפתי, הנמצא בשירות קווית-תעופה בינלאומיים גדולים. ראשי "ארקיע" עומדים לחתום השבוע על החוזה עם החברה הצרפתית, לפיו תשם "ארקיע" עבור המטוס 35 מיליון דולר.

הרמטכ"ל ישמור

על גלי צה"ל

הרמטכ"ל, רביאלוף רפאל ("רפול"), איתן, החליט להקדיש זמן רב מדי יום ביומו לאישור מוקדם של תוכניות, נושאים ומראיינים, לפני שהם משודרים בתחנה הצבאית גלי-צה"ל.

לדעת הרמטכ"ל מטרות-הרכה תקלות בשידוריו "גלי-צה"ל" ומפקד התחנה, צבי ("צביקה") שפירא, אינו מצליח להתגבר עליהן.

מוקי בתי-שימוש

ב"אל-על"

חברת אל-על עומדת להטיס, בכל טיסה שלה מלוד לניו-יורק, עובדת מיוחדת שתופקד על הנקיון השוטף של בתי-השימוש במטוס.

הדיונים והדיווחים מסרבים לנקות בעצמם את בתי-השימוש, כך שחברה אין מנוס מלהעלות למטוסים עובדים מיוחדים למטרה זו.

קשיים לעיתון

גוש-אמונים

העיתון בשפה העברית, ישראל שלנו, היוצא לאור בניו-יורק, נתון בקשיים כספיים. את המימון היסודי להוצאתו לאור נתנו צעירי הרבי מלובביץ', העוסקים ברכישת נפשות לתורתם.

העיתון, המיועד למאות-אלפי המהגרים הישראליים בארצות-הברית, מטויב בנהוי לארץ-ישראל השלמה וזממיכה בגושי אמונים, לצירה של תעמונה פרוי ממשלתית והסברה לאומנית.

את ישראל שלנו עורך אריה מקל, למרות ששמה של אשתו, רות, מופיע כעורכת הראשית. אריה מקל, שהיה כתב שידורי ישראלי והוא עכשיו בחופשה לצורכי לימודים, נמצא לארצות-הברית באשרת-סטודנט. עריכת העיתון, לפרנסתו, היא הפרה של חוקי ההגירה האמריקאיים.

(המשך מעמוד 31)

הכנסת בהצעות לסדרהיום בעניין ההחלטות של ועדת-הפיסגה האירופית בי ונוציה. שוב הצביע המערך בעד העברת ההצעה של תנועת התחייה לוועדה. הפעם קם אחד מאנשי המערך והציע להעביר לוועדה גם את ההצעה של של"י — אך רק חלק מאנשי המערך הצביעו בעדה. כמחצית הסיעה נמנעה.

לשיא הגיעו הדברים בשבוע שעבר, כאשר נדונו הצעות בעניין אספקתו של נשק אמריקאי למצריים, לסעודיה ולירדן. אחת ההצעות היתה של גאולה כהן. בנאום ההנמקה שלה היא תקפה בחריפות את השלום הישראלי-מצרי ותבעה לבטל. הצעתו להסיר את הצעתה מסדרהיום. כתוצאה מכך הופרדה הצעתה של גאולה כהן מן האחרות, ונעדרה עיניה הצבעה נפרדת. בהצבעה זו לא הצביע אף אחד מחברי הי"מערך נגד הצעתה, הרוב בפועל הצביעו בעדה, ואחרים נמנעו. בכל ההצעות האלה לא נתגלו שום חילוקי-דיעות בין פרס ורבינ. שניהם ראו צים להיות בקונסנזוס אחד עם התחייה. איש מהם אינו רוצה לריב עם האגף הימני של מפלגת העבודה (חבריה-הכנסת

שר-האוצר אישר לבני ערביות וסובסידיות בסך 400 מיליון דולר לתוכנית-בנייה המזיקה למשק המדינה

דירות-לטובת מי?

יוני הורביץ
האב אישר

5 וזא אישרו הדברים רשמית. היה נדמה כי זוהי המצאה. מי יאמין ש- במדינה, המתמקדת להיות מעורבת-מדיניות, טיהר-מערבית-במזרח-התיכון, והנושאת את טוהר המידות על נס, יקרה כדבר הזה? אילו קראנו כי במדינה דרום-אמריקאית מפגרת, או במדינה אפריקאית מושחתת, אישר שר-האוצר לחברה הש- ייתכ לבניו הטבות המזיקות למדינה וה- מעשירות אותם. לא היה איש מתפלל. אולם כאשר הדברים קורים במדינה-ישראל, ואין הדבר מעורר אפילו זעזוע או תגובה שלילית ומתקבל כדבר טבעי, הרי שניתן לומר רק דבר אחד על ממשלה זו: "הם איבדו גם את הבושה!"

העובדות הן פשוטות: שר-האוצר ו- שר-השיכון והבנייה החליטו לאשר את התוכנית של החברה לפיתוח כלכלי-ל- בניית דירות להשכרה בישראל. בעלי החברה הם יוני ויואב הורביץ, בניו של השר הורביץ, יחד עם איתן ישראלי. השלושה שותפים גם בשתי חוות חק- לאיות, האחת בפורטוריקו והשניה ב- קוסטה-ריקה.

על פי התוכנית תממנה חברות אמרי- קאיות הקמתן של 2000 דירות לשנה, במשך חמש שנים. הסכום שיוגיס: כי 400 מיליון דולר. קרוב ל-70% מההש- קעות תבואנה מהלוואות של חברות-בני- טוח אמריקאיות. ממשלת ישראל תערוב להלוואות של חברות-הבנייה. הדירות תהיינה בנות חדר עד שלושה, והן תושכנה בלי סובסידיות בשכר-דיר- רה מיוחד. החברה לפיתוח כלכלי תקבל 10% מהסכומים שיוגיסו, או 40 מיליון דולר. לא במוזמן אלא בשטחים מסח- רים. הקרקעות לדירות תימכרנה על-ידי מינהל מקרקעי ישראל או תוחכרנה על- ידו, ודמי-החכירה ישולמו במשך 20 שנה.

חיזוק הכלכלה

— באמריקה

5 פני בדיקה כלכלית של כדאיות ה- עיסקה למדינת-ישראל, ראוי לשים לב לכמה פרטים קטנים. העיסקה ייזומה על-ידי ייגאל הורביץ בתקופה הקצרה שהפרידה בין תפקידו כשר-התעשייה ותפ- קידו כשר-האוצר. זאת טוענים אנשי ה- אוצר, כדי למנוע טענות על עירוב- אינטרסים. בתקופה זו גם עסק בהרחבת עסקי החוות של מיספחתו בדרום-אמריקה. ראוי לשים לב כי בעוד השר מצהיר על תמיכתו בהתנחלויות והתיישבות יהודית בגדה המער- בית, הוא הפנה את מירצו והונח, יחד עם ההון והמרץ של בניו ושל איתן ישראלי, להתנחלויות בפור- טוריקו וקוסטה-ריקה.

בתחומי ישראל יש די שטחים לחוות חקלאיות, וכל העוסק בגידול ירקות ב- עמק-הירדן יודע כי עושים שם רווחים נאים כמו בדרום-אמריקה. ההבדל הוא שייצור ירקות בישראל מחזק את התש- תית הכלכלית של המדינה. שר-האוצר בחר ברווחים בדולרים מחוץ לישראל, ובחיזוק כלכלת יבשת אמריקה.

מיד אחרי שנולדה תוכנית הבנייה להשכרה, הסכים ייגאל הורביץ לכהן כי שר-האוצר, ולאחרונה אין הוא מתפטר מתפקידו, למרות שהממשלה סירבה כמה פעמים לקבל את הצעתו. רבים לא הבי- נו כל העת מדוע אין שר-האוצר מ- פטר וכיצד הוא בולע כה הרבה צמר- עים. אין להניח כי תוכנית הבנייה להש- כרה של מיספחתו סיועה להיצמדותו ל- כיסא שר-האוצר, שאישר תוכנית זו.

גם האישור שניתן לתוכנית על- ידי שר-השיכון והבנייה אינו מפי- יא. באופן טבעי היה עליו לחת- נגד לתוכנית, שכן הוא מוציאה מהשפעת מישרדו חלק ניכר מה- בנייה. אולם יש זכור כי רק לפני

לחברות ישראליות, היו בוגות אף הן את הדירות, במימון עצמי, בלא צורך להוציא כל שנה לחברות המלוות בחו"ל ריבית יקרה של 50 מיליון דולר לשנה, לפחות. אילו היתה הבנייה נעשית על- ידי חברות לאומיות, היו גם הנכסים נש- ארים בבעלות חברות לאומיות. לפי תוכנית הורביץ, הנכסים יהיו ב- בעלות חברות זרות. המדינה תיתן ער- בות, כך שכל הסיכון יהיה עליה, ול- משקיעים — וביניהם מיספחת שר-הא- צר — אין כל סיכון!

מתנה

גלויה

מעשה חמור הוא מתן הקרקע בתש- לום למשך עשרים שנה. תנאים כאלה כמוהם כמתן קרקע בחינם. מזה שנים מציע הקבלן אהרון רובינשטיין שאם יק- צה מינהל המקרקעין קרקע חינם לחב- רות-הבנייה הציבוריות, הן תבנינה דירות לחיסול כל המחסור, ותמכרנה אותן ב- מחיר מוסכם, שייקבע על-ידי הממשלה. רובינשטיין תבע רק הקצאת קרקע, ור- הציע לממן את הבנייה באמצעות העצ- מיים של החברות.

עתה יתן שר-האוצר את הי- קרקע חינם, לא יהיה כל פיקוח על מחיר הדירות, שתהיינה בכפי- לות חברות זרות, וזא בכעקות הדיירים בהן.

סביר כי הקרקע, שתוקצה למיספחת שר-האוצר, תהיה במרכז הארץ. הקצאת הקרקע היא מתנה ברורה וגלויה, ומתווה העדפה, בניגוד לחוק מינהל המקרקעין, של היוזמים. על המינהל להציע קרקע במיכרה, ולכל המרבה במחיר. כאן נותן המינהל קרקע חינם, למעשה, כדי לה- עשיר חברות זרות ואת היוזמים.

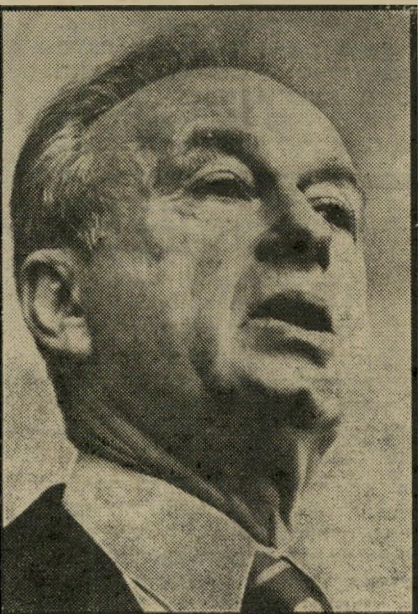
הודעת יומי התוכנית, כי הדיירים ישל- מו שכר-דירה ריאלי, היא מצחיקה. מחיר דירה צנועה כיום הוא שני מיליון לירות. דמי שכירות כלכלית מורכבים מ-6% תשואה על ההון, 6% להוצאות מינהל, תחזוקה וגביה, ועוד 4% לפחת שנתית. סך הכל 320 אלף לירות לשנה. איזו מי- פחה תשלם שכר-דירה כזה בישראל?

אין ספק כי חלק ניכר מן הדירות יאוכלסו על-ידי משכנני מישרד-השיכון, אשר יסבסד את המשכנן, לא את החב- רה הבונה. מבחינת משלם-המסים אין הבדל אם המדינה מסבסדת שכר-דירה או משכנתא. ההבדל הוא כי במיקרה השני נשארת הדירה בבעלות המשכנן, יתרה מזו: זול יותר לסבסד משכנתאות ולחת את הדירות לבעלות הגר בדירה, שכן אז חוסכים 6% — הוצאות ניהול, תח- זוקה וגבייה.

כיום קיימים חוקים, שלפיהם ה- בונה דירות להשכרה פטור ממס- הכנסה במשך חמש שנים. מכאן: ממני תוכנית-הורביץ ייהנו אף הם מפטור זה ממס-הכנסה, ואף זו סובסידיה של המדינה. כל בדיקה תענה כי בנייה ל- השכרה עולה למדינה יותר מ- בנייה למכירה, אלא שהסובסידיה להשכרה ניתנת בצורה מופשטת, על-ידי קרקע חינם או פטור מ- מסים.

דברים אלה ידועים היטב גם לשר- האוצר עצמו, אם למרות זאת החליט להמליץ על תוכנית המחבלת במילחמתו באינפלציה, המזיקה למשק, והכדאית לו פחות מאשר עידוד בנייה סתם, אפשר רק לתמוה מה היו השיקולים. ייגאל הורביץ אינו יכול לכהן כשר-האוצר אחרי שאישר תוכנית מסוג זו. ממשלה ששר-האוצר שלה מסוגל לעשות מעשה כזה אינה יכולה להמשיך לכהן.

יגאל דביב

מועמד רבין
פרישה חשאית

הדר, שפיזור, ארכלי-אלמולונו ועוד ועוד). המקורב מאוד לגוש-אמונים. מה יקרה אם המערך יחזור מחר לשיל- טון, ויצטרך להתמודד עם גוש-אמונים? מי שמתנהג כך כשהוא בא-ו- פוזיציה, איך יתנהג כשהיה בשילטון?

אין ספק: את הליכוד יש לסלק, ויפה שעה אחת קודם. הוא מסכן יום- יום את עתידנו, את ביטחוננו, את המיש- טר הדמוקרטי שלנו. אין ספק: אם יפול הליכוד, תיפול האחריות על המערך. אלה הן, לפי שעה, עובדות-החיים. אין טעם לחלוק עליהן.

אך אין פירוש הדבר שהמערך ראוי לשילטון. אם יינתן לי אייפוע לבחור בין פרמץ ובין אולקוס, בוודאי אבחר באולקוס. לפרמץ אין עדיין מרפא. כל אדם נבון, אשר יועמד לפני הברי- רה בין הליכוד והמערך, יעדיף את ה- מערך.

אך איש לא יאמר שמשאת-נפשו היא לזכות באולקוס!

איש אינו מתגעגע אל המערך כפי שהיה, כאשר נזקק מן השילטון על-ידי הציבור. לכן: מי שרוצה לדאוג למיפלת-העבר דה- אלינא יבזבז את מירצו על תחרו- יות יופי. יקוּס-נא וידרוש משני המוע- מדים להזדהות ולהציג תוכנית ברורה של הפיתרונות המוצעים על-ידם. לא דייסה של היסטיציבור, אלא רשימה מפורטת ומפורשת של עמדות פוליטיות מוחשיות: איך להשיג שלום, איך לשקם את המשא- אחתה כל המישחק אינו אשא. בחירה בין יצחק פרס ושיימון רבין.

ג'ודי בשיחה עם העולם הזה: "איפה העצים שלי?"

דיינה שור
הגיל לא חשוב

ובעל תבונה, ועל שלא הפכתי את בעיית חם לסטייה נלעגת. הכירו לי חסד על שאינני מעצב סטריאוטיפ של "עליו", שאינני מתרומם היוצא לצייד. היתה זו הפתעה נעימה לגלות שלא יצרתי איוו בובה מגוחכת של סוטה-מין כי אם דמות אנושית בלי תחבולות זולות של מאניי-ריומים חיצוניים. המיכתבים גרמו לי לעיבוד שעות נוספות, אבל הוסיפו אבני בניין זעירות לעיצוב דמות, שכלל ש-

..באמת אני עומד לראות עצמי מדבר

כאן בקולי שלי עם כותרות בעברית?

זה מרגש! אלוהים, כמה זה

מרגש להיות נרגש! אומר בילי

הופיעה והתגבשה לאורך ימים, כך גם צמחה וגדלה בתוכי עד שהרגשתי בעצמי שאני יודע לאן אני הולך עם ג'ודי, ונותן לו דברים מעצמי אף שאני בטוח שאינו אני בעצמי.

רק דקות ספורות בישראל, ורגליו אינן בטוחות עדיין על האדמה. קשה לבטא במילים מה מרגיש אדם שהקשר הממשי היחיד שהיה לו עם ישראל עד

בילי וג'ודי קריסטל
המין לא חשוב

אחר שהיה בתרמילו של בילי קריסטל היה שם של חבר, גיל חסיד, שהחליט לפסוח על מילחמת ויאט-נאם ולתקוע את שורשיו בקריית-ענבים. בילי בעצמו עקף את הגיוס בצורה אחרת: הוא הפך מורה לאחר שסיים את לימודי התואר הראשון והיטלואויה באוניברסיטת ניו-יורק. היום הוא פורע חוב למצפון התועה של הדור האבוד באמריקה: הוא מעצב את דמותו

בכך, לדיעת כל המעוניינים: לא. הוא לא כזה. ולא רק שהוא לא כזה, אלא שיש לו אפילו שתי בנות. ולא רק ששתי בנותיו, ג'ני בת השבע וחצי, ולינדי בת השלוש, נולדו לו מאשתו היחידה, חוקית ג'ניס, אלא שהן נולדו מתוך בחי רהיפושית והוא מוכן להישבע על כך. והרי יהודי כשר לא ישא את שם אלוהיו לשווא.

ג'ניס, אשתו החוקית ואם שתי בנותיו, והוא עצמו נחתו בלוד, ערב שידור בר עות, ממש כמו לפי הזמנה, כשהם אדרי מיינניים אך עליו מבט מחוסרי שינה ונרגשים. אחרי שבילו שלושים שעות במטוס, שיצא מלוס-אנג'לס, שם השאירו את שתי הילדות בידי אמו של בילי (א-אדישע מאמע), דרך ניו-יורק, ג'ודי קמפבל, הידוע בישראל פחות בשמו הימקורי, בילי קריסטל, ואשתו שאינה ידועה בישראל, כלל, ג'ניס, היו שיכורים מהערצת השוטרים והמוכסים בלוד.

לארץ הגיעו צרובי חום ושזופים היטב מיריהדהבש המשותחור, שבילו זה עתה באיים-הקאריביים. לציון יום השנה לג'ני שואיהם, מי שמכיר את הטופוגרפיה של הפורנוגרפיה יודע, כבר עכשיו, כי הרי מוסכסואלים אינם נוסעים עם נשותיהם לאיים הקאריביים כי אם עולים לרגל למיקונסו.

"הנה ההומו מבועות"

בכך זאת, הנימוס מחייב לשאול: האם אתה באמת כזה? כי אחרת, עלול הכוכב לאבד את בטחונו בכוח הדינאמי המקצועי שלו! "מופתע?" "בוור דאי שלא!" בנגינה בועתית מובהקת, הוא עונה, שאינו יכול לשכוח את הדיון הי ראשון שערך עם מחברת הסידרה, סוזאן האריס (שאך זה עתה התארכה בישראל והשאירה עברו דלת פתוחה בלוד). לשם קבלת תפקיד ההומו הכשר ביותר שעלה אי פעם על המירקע האמריקאי, "כל מה שהפחיד אותי בדמותו של ג'ודי קמפבל ההומוסקסואל, עבד למעני בכיוון ההפוך. חשבתי שיתייחס אלי כאל נכה או מופי רע. שאחיה המנוחה של הסידרה, שנשים יברחו מפני בסופרמארקט, ומה קרה? הפכתי לסמל מיני נשים ראו בי אתגר, משאת-נפש, מטרה נכספת לביטוי רגשתי תיהן הנעלים ביותר, הציפו אותי במימי תבי ניהומים רכים. הציעו לי סעד, חברי לגורל כתבו לי מיכתבי-תודה והוקרה כנים, ומחמאות על שהגני אינטליגנטי

של מומחה יהודי לאלקטרוניקה, שהיה מעורב בפרשת הפצצה על הירושמה, בסרט טלוויזיה בן שלוש שעות, שונה לחלוטין מן הדמות החביבה שהוא תורם לסידרת בועות.

דקות ראשונות באולם-הנכנסים בלוד והחמימות פשטה בכל אבריו: שוטרי המכס קרצו האחד לשני "הנה ההומו מבועות". והוא הבין שמכירים אותו לפחות כמו בבית. "כשסיפרו לי עד כמה אני פופולארי כאן, התקשתי להאמין. לגלות באוקלהומה שאתה מוכר כמו ב-ניו-יורק, מילא, אבל בישראל - מקום המרוחק עשרות אלפי מילין מן הבית וקרוב כל כך אל הלב! איני יכול לחכות עד שאראה את עצמי בטלוויזיה. מוזר, לא כן? הלא כבר ראיתי את עצמי באוסטרליה ובפינאן, כששחקן אחר דיבר במקומי בפינאנית ושחקן אחר דיבר במוקמי בספרדית. האם באמת אני עצמי לראות עצמי מדבר כאן בקולי שלי עם כותרות בעברית? זה מרגש! אלוהים, כמה זה מרגש להיות נרגש!"

לא פחות מרגש, להתוודע אל דמות המבקר את אותך מדי שבוע בחדרי-האורחים שלך - או בהתחשב בשעת השידור של הסידרה, מוטב יותר בתדרה-השניה שלך - ולגלות שגם במציאות יש לה החן והחום שהיא מקרינה מתוך הקופסה, ש-איננה מוצר סינטיטי כבועת-סבון ריתני, ולהיווכח שהאיש שמאחורי הדמות הוא גם אמן, ובעל הכישרון והיכולת להור סיף על הירוע.

נשיקה

לדיינה שור

בילי קריסטל הוא קומיקאי מגוון ולכן בחרה בו דיינה שור כאחד ממוקדי המופעים שתסרים בישראל עבור 250 תחנות טלוויזיה ברחבי העולם. מופיעים אלה יוסרטו במסגרת סיור ה"קא-ראוון" שהנהיגה, כך מכונה הסיור בן שבעת הימים שיערכו דיינה שור וזמאה וחמישים ירידי האוניברסיטה העברית בירושלים. על נוסעי הקאראוון נימנים כמה יהודים חמים מפורסמים יותר כמו יאן פירס, הזמר ואבי "הבמאי לארי פירס, או הקומיקאי המחונן ג'יון מארי, שהגדיר את החתיכה המרתקת ביותר בסיור כולו: "אני שבו בידי גברת בת תשעים ושלוש דק משום שסיפרה לי בדרך לישראל ש-אמא שלה מעריצה אותי".

אשר לצעירה העומדת בראש החבורה, דיינה שור, זו היתה עד לפני זמן לא רב נערתו של הלוהט בכוכבי הוליווד, ברט ריינולדס. שעבר משבר נפשי קשה לאחר פרידתם, ואם היא מצליחה להחזיק עדיין את אמריקה, מחוץ אל חוף, חמישים דקות בחמישה ימים בשבוע, הרי אין פלא שהצליחה לעכב את ראשי-העיר ירושלים. טדי קולק אף לתפוס מטוס, אך לא לפני שהעניק לגברת ראיון בלעדי באולם-הנוסעים של נמל-התעופה וגם נשיקה מצלצלת. "עכשיו אני מוחה את הליפטטיק מלחיו של ראשי-העיר והמציא למה מתקרבת אל פניו" הודיעה הגברת לצלמים.

מי שיראה את התוכנית של דיינה ובילי מסירים יחד בארץ הקודש בוודאי יבנה לו סיפור אהבה חדש. "מופתעים?" לא תהיו. ואולי כן, מי יודע. הארץ הזו עור שה דברים מוזרים לאורחיה.

(המשך מעמוד 3)

מישהו נפגע מהירייה. היה חשוב להם יותר לתפוס את הרשקוביץ. הכדור חדר מתחת הגלגל ומשם חדר לפנימי פופץ אותו. החלפתי את הגלגל ונסעתי לירושלים. מאוחר יותר נודע לי כי הרשקוביץ נער צר, נכלל באויקים והוחזק במשך שעה במטה הממשל הצבאי. עיתונאים אחרים עוכבו על הכביש. כתוצאה מהתושייה של הוכיחו אנשי משרד-הגבול, לא הצליח אף עיתונאי יחד לגלות לאן נסעה פוני דה. הסקופ כימעט עלה לציון, הצלם, שהיה עימי במכונית, ולי, בחיינו.

עד כאן סיפורו של יוסי היימן. נפגשתי באותו ערב עם תום היידן וגיינן פונדה, והתברר כי אכן חלה אי-הבנה בינם ובין העיתונאים. גיינן רצה תה באמתי לבקר אצל רופא. אילו הס בירו זאת מלוויה הישראלים לעיתור נאים שלנו מראש, היו מקבלים זאת ב-הבנה. זהו עניין פרטי. תימרונייה-התחמקות של המלווים הם ששיכנעו את העיתונאים כי עומדת להתקיים פגישה פוליטית חשובה, שיש בה עניין ציבורי רב.

אבל לא זה העיקר. העיקר הוא התינהות השוטרים ואנשי משרד-הגבול, שזעזעה גם את תום היידן ואשתו. הם קיבלו בצורה זו שיעור מאלף על המתרחש ב"דמוקרטיה היחידה במזרח התיכון".

עצם נכונותה של המיטרה להפריע לעיתונאים, הממלאים את תפקידם לגייסימי — היא שעוריה. אך זוהי שעי

(המשך מעמוד 37)

היה גורם לעיכוב של שבוע-שבועיים, ואילו תמיר נמצא במירון עם עצמו. היה מניו וגמור עימו להעביר את הצעת-החוק מייד. הוא גם איים לדאוג לכך שהחוק החדש ייכנס לתוקפו עוד לפני הפגה — כלומר, תוך חודש ימים.

"מה מריון אותי?" תמיר בשלב זה כמה וכמה חברייכנסת, שהטיפו להצעת-החוק זו התמיה אותם יותר ויותר.

הגיע תור העיתונות

אחרי נאומו של תמיר הייתי הנואם הראשון בוויכוח. הי דבר עבד מקיבה טכנית — נרשמתי ראשון. כשאך הונחה החוברת הכחולה על שולחן הכנסת, אך הכל ראו בכך תופעה טיבעית: כעורר-עיתון מיקצועי, הפכתי מעין "ראש האופוזיציה" להצעת-החוק מיוחדת זו.

הזן הרברים שאמרת בכנסת: אדוני היושבר-ראש, אחרי שממשלה זו פגעה בצה"ל ובכורשי ההגנה שלו; אחרי שממשלה זו חתרה תחת סמכות בית-הדין פט ופתחה את הדלת לרווחה לפני הפשע הפוליטי והפוליטי; אחרי שממשלה זו הרסה את משק-המדינה וניפחה למדי-ענק את ריווחי ההון השחור; אחרי שממשלה זו הפכה את עצם מוסד הממשלה לחוק וקלס בעיני הבריות, הגיע עכשיו תורה של התיקשורת החופשית.

עליה, על העיתונות, הרדיו והטלוויזיה, מונפת עכשיו ה-מאכלת של ממשלת ההרס. **ואכן, זה טבעי. ממשלה שוקעת, ממשלה המתפרקת כמו צרור של עצים רקובים, ממשלה המסי תכלית בראי ורואה בו כבואה מוכעת ומבזה, מניפה את האגרוף כדי לשבור את הראי.**

גם אתה, ברוטום!

א אתעכב היום על מגיעו האישיים של שר-המישפטים. איני פסיכולוג, ורק אלוהים בוחן כליות ולב. כאשר דקר ברוטום את יוליוס קיסר, נאמר שזו היתה "הדקירה האכזרית ביותר", כי ברוטום היה בנו המאומץ של קיסר. אין עסקן במדינת-ישראל שניצל את העיתונות החופשית בכל שלבי הקאריירה המפותלת שלו. כמו השר תמיר, שפונק עלי ידיה מאין כמותה. עכשיו הוא מבקש להביא עליה חוק מחפיר זה, שפירושו — היסול חופש-העיתונות וחופש-המידע. אך מהרגע הוה שוב אין בעיה בין העיתונות לבין השר. יש בעיה בין העיתונות לבין הכנסת. כאן, בכנסת, יש לחשוף את הדברים במעורבותם.

כמו מישפחת ירדן

בדבריי היום אמר השר תמיר דברים שהיו בגדר הטעיה. הוא ביקש לעורר את הרושם כאילו הסכימו עורכיהעיתור ניס-היוממים לחוק, ולא נותר אלא ויכוח על כמה פרטים.

דא דוכים ודא יער. דיברתי היום עם רוב העורכים, והתנגדותם המוחלטת, הי אחידה והתריפה לחוק זה נשארה בעינה. מה עשה השר? הוא הצמיד אקדה לראשה של העיתונות ואמר לה באופן אולטימטיבי: אני מביא השבוע את הצעת החוק לדיון בכנסת. או שתסכימו לרכך את התנגדותכם לחוק הזה, תמורת כמה ויתורים לסעיף זה או אחר, או שאעביר בכנה סת את הצעת-החוק המקורית, המחסלת את חופש-העיתונות. כתוצאה מאולטימטום זה, כאשר אקדה צמוד לרקה, הסכימו עורכיהעיתונים אטמול לפרסם הודעה, שהשר יכול היה להשתמש בה, כאילו רוככה ההתנגדות — ולא היא.

העיתונות הסכימה מרצונה החופשי לפשרה זו כפי שמישפחת ירדן הסכימה מרצונה החופשי לשלם שני מיליון לירות למי ששיקמה. זוהי סחיטה וזוהי סחיטה.

ועכשיו, לגופם של דברים.

הגנה - מכני מי?

ההגנה על הפרטיות היא רעיון הומאני, רעיון ליברלי. רעי יון זה נולד בחוגים הליברליים.

אכן, ההגנה מפני מי? כאן מתחיל השקר הגדול, המרחף על כל היוזמה הזאת, הי מתעטפת באיצטלה של הגנה על הפרטיות.

כל רעיון ההגנה על הפרטיות נולד בשנים האחרונות כדי להגן על האזרח מפני השליטון. ואילו מה שמנוח לפנינו הוא בדיוק ההיפך — חוק שנועד להגן על השליטון מפני האזרח, מפני האזרח המקבל באופן חופשי את המידע מכלי-התיקשורת. חוק זה נועד לסתום את הפה של כלי-התיקשורת, לסתום את פי העיתונות החופשית, ובמלא לסתום את האפשרות של האזרח לקבל מידע מהימן על השולטים בו, על בעלי השררה — כאותם המביאים הצעת חוק זו.

אין בה, בחוק זה, מילה אחת של הגנה על האזרח מפני זרור עות השליטון. השליטון מרכז בידיו מידע בכמויות גדולות והולכות, נצברים אצלו מצבורי-מידע עצומים, ועליי לחיצה על כפתור של מחשב יכול פקיד לקבל תוך שניות פרטי-פרטים על חייו הפרטיים של אדם, על יחסי-האישיות שלו, על הכנסותיו והוצאותיו, על תנאיה-מחיה שלו, על השקפותיו הפוליטיות. כל זה מרוכז כיום במצבורי-המידע של השליטון. האפשרות שפקיד יכול ללחוץ על כפתור ולקבל את כל המידע העצום הזה על האזרח — זוהי הסכנה הממשית את החוגים הליברליים בעולם. משום כך נולד הצורך החיוני להגן על הפרטיות.

אך על כך אין אף מילה אחת בהצעת-החוק זו. להיפך, היא מגינה הגנה מוחלטת על כל זרועות השליטון. כל פעולות השליטון משוררות מהצעת-החוק זו.

לא רק המיטרה, לא רק שירותי-הביטחון, לא רק אמ"ן, כי אם כל זרועות השליטון, כל מי שפועל מטעם שר, שוחרר עליידי השר תמיר.

מי זקוק להגנה?

אין לי זמן לנתח את החוק, מילה במילה. אני יכול להוכיח כל מילה שאני אומר עכשיו. כבר הפכתי פרופסור לחוק זה. יש חוות-דעת של מישפטים מכובדים, שניתחו את החוק, אין בחוק מילה אחת של הגנה אמיתית על הפרטיות, וכאשר השר תמיר מסתמך על חוקי-הגנת-הפרטיות הגרמני, שנועד כולו להגן על האזרח מפני השליטון, הרי זה מעשה שבא לנצל את הנאיביות של אנשים שיש להם רק ידיעה שטחית על נושא זה.

עמום הדרי-הורביץ: מי זקוק להגנה? **אורי אבנרי:** אני אגיד לך מי זקוק להגנה. אשר ידלין היה זקוק להגנה. ועוד עשרות כמותו — כהוה, לא בעבר — זקוקים להגנה זו; שפירושה שעל עיתונאי אסור לקרוא מיכתב או להעתיקו שלא ברשות הנמען או השולח.

רבותי, 50% שד הגיוניים בפרשיות-השחיתות הי גדולות בארץ כאן מתוך מיכתבים ששדה א' ל"ב, מתוך תיכונות בין פקיד לפקיד.

היו"ר יצחק ברמן: חבריהכנסת אבנרי, אתה צריך להפסיק.

אורי אבנרי: אני מוכרח לומר, שהייתי מבקש את היושבר-ראש להיות ליברלי בדיון על חוק "ליברלי" זה. אני מדבר כאן אמנם כחבר-כנסת, אבל גם כאשר-התיקשורת, ולצדדי אישי התיקשורת המיקצועי היחיד בבית הזה. ואני רוצה להביא לפני הבית —

היו"ר יצחק ברמן: אתה חייב לסיים.

אורי אבנרי: אדוני היושבר-ראש, תרשה לי הערת-ביניים. יש משהו מעוות בסדר הדיונים בכנסת על חוקים מסוג זה, כאשר בא השר ונואם שעה, ונכנס לפרטי-פרטים של סעיפי החוק, ולחבריהכנסת אין כל אפשרות להתייחס לדברים אלה; ולא זה בלבד שאין לו הזמן הדרוש כדי לנתח את הסעיפים, אלא שאף אין לו זמן להתייחס אליהם.

היו"ר יצחק ברמן: אני חייב להפסיקך.

אורי אבנרי: יש גם שיקול-דעת ליושבר-ראש. **היו"ר יצחק ברמן:** כבר עברת עליו.

אורי אבנרי: תרשה לי עוד שתי דקות ואגיע ישר לעיקר, תוך ויתור על דברים חשובים אחרים.

עיתונות ללא הגנה

נקודת-התורפה של הצעת-החוק זו, ולא במקרה — כי זוהי נכונות יוזמה — היא שאין בה שום הגנה על העיתור. הנה המילה עיתונות מוזכרת בה רק בסעיפים הדנים בענישה. **אין אף מילה אחת בחוק זה — ואין אף מילה אחת בשום חוק אחר של מדינת-ישראל, שז שנה אחרי כינונה — המגדיר את זכויות העיתונות, הי מפרט את זכויות העיתונאי במידוי לגיטימי שד תפקידו.**

בילעדי העיתונות לא תיתכן פעילות תקינה של הממשלה, ולא פעילות תקינה של הכנסת, ואף לא פעילות תקינה של בתי-המשפט. בלי העין הפקוחה של העיתונות נגזר על כל המוסד דות האלה ניוון. אך בחוק אין אף הגדרה אחת של זכויותיה. כל מה שדורשת העיתונות — וזוהי הדרישה האמיתית של העיתונות — היא שיוגדר מה מותר לה לעשות במילוי תפקידה. ששטר במילוי תפקידו יש לו זכויות מסוימות. לחבר-כנסת במילוי תפקידו יש זכויות מסוימות — והרי חבר-כנסת משוחרר מכל סעיפי חוקי-השליטון ומכל סעיפי הצעת-החוק הזאת למען מילוי תפקידו. גם לעיתונאי צריכות להיות זכויות במילוי תפקידו. היום אין לעיתונאי שום הגנה כשהוא בא להגן על האזרח, אף לא הגנה אחת. וכל מה שנאמר פה, כאילו יש הגנה בסעיף זה או אחר — לא דוברים ולא יער. אילו היה לי זמן, הייתי מנתח את הדברים ומוכיח שאלה הן הבטחות ריקות.

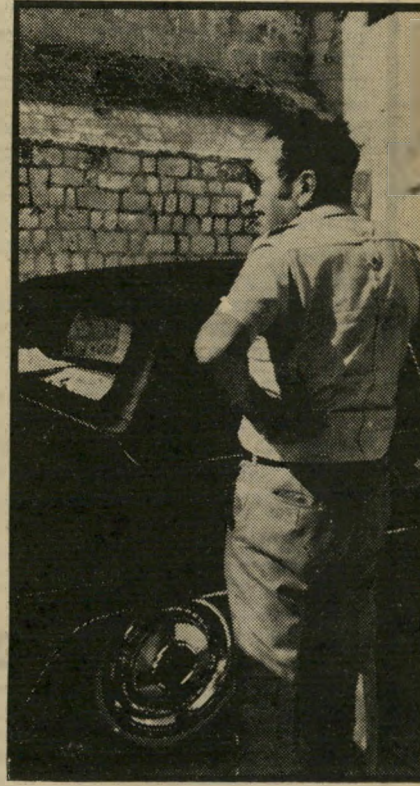
מכיוון שהצעת החוק אינה אומרת שמעשיו שד עיתונאי במידוי תפקידו הם לגיטימיים, הרי היא פסודה מעיקרה.

עד כאן הדברים שאמרת בוויכוח. אחרי נאמו עוד 15 חבי רייהכנסת — מיספר בלתי-רגיל בדיון על הצעת-החוק, רובם ממכריע תקפו את הצעת-החוק בחריפות. להגנת תמיר יצאו רק חברי מפלגתו הקיקיונית (בנימין הלוי ועקיבא נוף), שני אנשי התחיה (משה שמיר וגאולה כהן, שנאמו שניהם כדי לתת גיבוי מירבי לתמיר), איש אגודת ישראל, שונא-העיתונות המושבע (יעקוב גורס) והסמן הימני של חרות (דב שילנסקי).

אזה קובעים עכשיו את דמות הדמוקרטיה הי ישראלית.

בסופו של דבר הצליח תמיר להעביר את ההצעה בקריאה ראשונה. הוא דאג שהצבעה תיערך כמה דקות לפני ההצבעה על פיזור הכנסת, כך שכימעט כל חבריהכנסת היו נוכחים ואיש מאנשי הקואליציה לא העז להצביע נגדו. מחשש פן יצביעו ארבעת שרידי התנועה הדמוקרטית נגד הממשלה, או יימנעו מהצבעה. (רק ח"כ אהוד אולמרט, נושא כליו של תמיר בעבר ושונא כהוה, נמנע מהצבעה). אך גם הצבעה זו הייתה מפלה לתמיר: כל האופוזיציה הצביעה נגדו, למרות מאמציו הנואשים והממושכים להבטיח לפחות את הנמנעות המעורר מהצבעה. תוצאה זו תשפיע בליספק על המשך המאבק בכנסת.

אורי אבנרי

נהג מישרדי-החוק

לצד מי החוק?

רוריה מתמשכת, ואין בה — למרבה הצער — כל חדש.

אך נכונותה של המיטרה לפתוח באש על עיתונאים — זהו חידוש. אין זה מיקרה שהדברים התרחשו בי שטחים הכבושים, ואין זה מיקרה שזה התרחש דווקא בבית-לחם. באותו מקום נהרגה "בטעות" נערה תיממה, כאשר נורו יריות ממקלע טעון ודרון, שהיה מותקן על ג'יפ שסייר בעיר. נראה כי שילי טונות-הכביש מעודדים את חייליהם ושוטריהם ללחוץ על ההדק בקלות, לפי גוע בקלות, וגם להרוג בקלות. ומי שמת רגל לנהוג כך לגבי ערבים בשטחים הי כבושים, ממשיך לעשות זאת כלפי יהודים — ומחר גם בישראל עצמה.

אדם היורה בצמיגים של מכונית נור סעת, אינו יכול להיות בטוח שלא יפגע בבני-אדם, או שבני-אדם לא ייהרגו מי תאונה כתוצאה מניקוב הגלגלים. רק בי מזל רב יצאו יוסי היימן וציון ציפרס בשלום מן התקרית.

איכשהו משתלבים כל הדברים האלה — יריות על עיתונאים, הצעת חוקי-הגנת הפרטיות, החוקים השונים שנועדו לאסור פירסומים שונים, והניסיון לגרש את הי-טלוויזיה מהכנסת.

יום ינאי

העולם הזה 2235

(המשך מעמוד 17)

רגשנית, לאומית. היא הכירה את דיעותי הפוליטיות, והתיידדנו במהרה.

בדירתה הגדושה בחפצי-אמנות יקרים, ברחוב הקורניש המשקיף על הנילוס, פגשתי בגרירים, בעורכידין, במנהלי-חברות, בפקידים-משלה בכירים, בעלי השקפות שונות.

מאז אני רגיל לבקר אצל מימי בכל פעם שאני מגיע לקאהיר. כשהייתי אצלה לאחרונה, סיפרה לי כי הוצע לה להשכיר דירה לשגרירות הישראלית. את הדירה קיבלה מבעלה, בשעה שהתגרש ממנה, והיא מתקיימת על שכר-הדירה. כמו די-רחה הפרטית, משקפה דירה זו על הרנילוס.

"אני מוכנה להשכיר דירה לשגרירות הישראלית אחרי כל מה שמנחם בגין עושה לפלסטינים ולנשיא סאדאת", אמרה לי. "אני זקוקה לכסף, אך אני מוכנה למכור את עצמי תמורת כסף!" לבסוף השכירה את הדירה למצרים, במחיר הרבה יותר זול.

שאלתי אם אינה מוכנה להפגיש את אליהו וניצה בן-אלישר עם אנשי-חברה מצריים, ולוא רק כדי שהבן-אלישרים ישמעו באופן בלתי-אמצעי את דעתם של המצרים על מדיניות בגין. מימי דחתה את הרעיון בתוקף. הצהרותיו של בן-אלישר, ערב באו למצריים, ברוח הר מדיניות של בגין, עוררו את זעמה. לי דעתה, זוהי תקיעת סכין בגב סאדאת.

"יש פקידים המקבלים משכורת כדי להיות נחמדים לאנשי בגין", אמרה מימי. "הם צריכים למלא את תפקידם, גם אם אינו נעים. אך אני איני מקבלת משכורת בשביל זה. אז מדוע אני צריכה להיות נחמדה למי שאיני סובלת אותו?"

שריד של דיעות העבר? לאו דווקא. לי נראה שזוהי דווקא תגובה עדכנית מאוד.

שיגעון גדלות

הפוך

כאשר מנחם בגין מדבר על "ס"ס ערבי", על "אשוויץ" חדשה אם תקום "מדינה עראפאטית" בגדה, על "מינכן שניה" שאירעה בוונציה, שעה שהתכנסו שם ראשי המדינות ש"אדמתן כוסתה בדם יהודי" — עיניו בורקות, קולו מתכתי, וכולו שופע מין הנאה אורגאסטית מזוהה.

הכנסת כולה נדבקת ברוח זו. כאשר מסתבר שוב כי "העולם כולו נגדנו", הופכת הכנסת מקהלה-מדברת — או מקהללה מיללת — כשכל נואם חוזר על קינת קודמו, והוויכוח כולו הוא אורגיה של רחמים-על-עצמנו.

האנגלים אומרים כי "הרחמים-העצמיים הם הספורט הביתי הנפוץ ביותר". אך נדמה כי התופעה חורגת אצלנו מתחום זה.

לפעמים עולה על דעתי שיש כאן מין מגאלומניה הפוכה, שיגעון-גדלות העומד על ראשו.

אם כל העולם שונא אותי, משמע שאני משהו מיוחד מאוד. אילו הייתי אדם רגיל, לא היו הכל שונאים אותי. ובכן, יש בי משהו מאוד-מאוד מיוחד במינו, המעורר קינאה ושינאה. אין כמוני.

זאת יכולה להיות הרגשה נהדרת. אך מה קורה אם מישוהו מגלה לנו אהדה? ימח שבו של בן-בליעל זה! הוא הולך לקלקל לנו את הנאתו הגדולה ביותר! צריכים לתת לו מנה אחת על הראש, כדי שגם הוא ישנא אותנו. אז תהיה התנאה שוב שלמה.

כשאני עולה על הדוכן בוויכוח כזה ואומר שלא כולם שונאים אותנו, ושמדיניות אחרת יכולה לרכוש לנו את אהדתם של רבים, אני ממש מרגיש את מבטי-השינאה הנשלחים אלי מכל עבר. איך אני מעז לומר דברים כאלה, אנטי-שמי שכמותי?

עדויות

של הרקדן ג'וקי

ארקין, שנאשם

בבעילת קטינה

"אני זוכר את כניסתה לסטודיו שלי בפעם הראשונה. היא לא נכנסה כמו ילדה קטנה וביישנית, היא פרצה בסעדה לחדר. לבושה במכנסיים הקצרים ביותר בעולם. זה היה ממש כואב להסתכל על המכנסיים הללו. כל הישבן היה גלוי. השוקיים היו חשופות. והשדיים המפותחות קפצו תחת חולצת הטריקו. כל גבר היה מסתכל עליה, היא היתה פצצה.

אחרי-כך הרגשתי שהיא מחזרת אחרי. היא היתה נשארת אחרי השעור בסטודיו, כאשר אני הייתי מנקה היא היתה מסתובבת, מעשנת סיגריה ומבלבלת לי את המוח. רק אחרי שיחות אחדות הבנתי את הרקע שלה. ויכולתי יותר לקלוט אותה. היא סיפרה על הכבל שלה בבית. היא הייתה עם אמה הגרושה ואחיה הבוגר למרות הגירושין המשיך האב להתגורר בבית. אחיה היה גונב מהאם, והאם היתה מכה אותו. האם היתה גם מכה את ניצה (שם בדוי בשל היותה קטינה). והשתיים היו ישנות יחדיו באותה מיטה.

היא היתה מחזרת אחרי, ופעם אחת גם חיזרה בידיים. זו היתה נקודת-השבירה שלי. לא יכולתי להישאר אדיש. אילו הייתי הומו הייתי יכול לומר לה: "מיידלע, לכי הביתה!" אבל אני גבר, ואחרי שהיא עבדה עלי בעיניים כל השעור, ואחר כך שלחה ידיים, לא יכולתי לסרב, ואז קיימנו יחסי-מין.

כאשר שכבתי איתה הבנתי שהיא מנוסה מאוד. גבר יכול לדעת על נסיונה של אשה במיטה. היא הפתיעה אותי בנסיונה, ואני

ג'וקי ארקין (מאחוריו, בפנים מחוקות, הקטינה)
"היא שלחה ידיים ולא יכולתי לסרב..."

נהודת השבירה

הקטינה בין חברותיה בחופעת הלהקה
"רק ארבע-חמש פעמים..."

הוא הגשים את חלום חייו: תחת לחשון אחת אחת, קיבץ אותן ללהקה

יש להן זקני בראש

ההרמון חרדק

הוא הגשים את חלום חייו: תחת לחשון אחת אחת, קיבץ אותן ללהקה

הוא הגשים את חלום חייו: תחת לחשון אחת אחת, קיבץ אותן ללהקה

הוא הגשים את חלום חייו: תחת לחשון אחת אחת, קיבץ אותן ללהקה

כסלים בתערוכה

כסלים בתערוכה... תמונות של אנשים...

הסוערת

הסוערת... תמונות של אנשים...

מנוחת הרומים

מנוחת הרומים... תמונות של אנשים...

החתיכה

החתיכה... תמונות של אנשים...

החתיכה... תמונות של אנשים...

החתיכה... תמונות של אנשים...

גזיון, "העולם הזה" ששימש ראייה במישפמ

כאשר שכבתי איתה הבנתי שהיא מנוסה מאד...

הקטינה (מימין) בתקופת הפרשה

אחיה עוד לא מכיר אותי! אני אראה לך!

פעם נוספת, כאשר שמעה שזאב רווח עומד להסריט סרט ולשתף את הלהקה...

סטודיו. בא אחיה, הכניס לה בומבה בפר צוף, ממש הדביק אותה לקיר, אבל היא אפילו לא הגיבה...

באותו יום היא חיכתה לי ליד דלת ההלבשה לגברים, עירומה לגמרי, תחתונים אפילו, ואמרה לי: "הגוף שלי כבר לא טוב בשבילך יותר?"

מאז הייתי במלכוד נוראי בין ניצה ואמה. האם איממה עלי שתעשה לי את המוות אם אתן לבתה לרקוד בלהקה, וניצה הייתה מופיעה בכל מיני מקומות שבהם לימדתי או הופעתי והייתה דורשת להופיע עם הלהקה...

קראנו שירים

ל ום אחד בשנת 1976, כאשר עוד הכנתי הופעות ללהקות צבאיות, ישב

עוד תרוץ בשבילי!

ב ינתיים התחילו צרות בסטודיו. אמה התנגדה לכך שהיא תמשיך לרדוד בלהקה, ויום אחד, כאשר הייתה ב

לא ילד. באותה תקופה ניהלתי רומן אחר, אבל הוא נשבר בדיוק באותה תקופה. לולא היה מתמוטט, יתכן שלא הייתי כאן בכלל.

היא לא חיורה רק אחרי. כל גבר שנכנס לסטודיו עבר אותו ניסיון. היא הייתה נטר פלח לחברים שלי שבאו מניו יורק לבקר רגיל, והייתה מתלבשת עליהם. היא שאלה אותם מאין הם ועשתה להם עיניים ועבדה עליהם כמו שעבדה עלי.

הייתי פוגש אותה בברית גורדון, לשם הייתי בא כל בוקר. היא הייתה מגיעה לשם על אופניה, לבושה בביקיני טנגה, הקטן ביותר, שבבואו במגע עם המים הפך שקוף לגמרי. כל הבחורים בחוף הכירו אותה. היא הייתה חברה של כל הגברים. היא גם הייתה בידידות עם שדרן של קול השלום, והייתה לוקחת חסקה ותורמיל וחתורת ל' אוניה. היא נשארה שם ימים אחדים בכל פעם, ואמה הייתה מטפלת לאייבי בכל ומאימת גם עליו.

מובן שלא ידעתי שהיא קטינה. היא רקדה בלהקה שלי עם הבוגרות, בנות ה-18 וה-17. היא סיפרה לי שהיא לומדת בבית הספר תיכון חדש, אבל אף פעם לא הלכה לבית הספר. כל הבקרים הסתובבה על אופניה ושהתה בכריכה.

היועצת הפורצת

כ שנה לפני שנעצתי על-ידי המיסר טרה התפרסמה כתבה על הלהקה בהעולם הזה (1994). תמונה של ניצה התפרסמה, ומתחתיה היה כתוב "הסוערת". ניצה, בת 17, חדשה בלהקה, נקלטה יפה. אמה טילפנה לי אחרי כן כדי להודות לי שנכנסה תמונה של בתה לעיתון, ואיש לא העיר לי שגילי המצויין בכתבה אינו נכון. ניצה עצמה קנתה כמה גליזנות והר אתה אותם בגאווה לכל חבריה בשפת הים. היא לא אמרה מילה על הגיל. בעת שהתפרסמה הכתבה בעיתון טרם קיימתי איתה יחסים בכלל.

בתחילה, כאשר התקבלה ללהקה, היא קלטה את הריקודים. היא הייתה טובה, אבל לא הטובה ביותר. אבל בשעת ההופ

שול

עות על במה הייתה מתנהגת כפראות. היא הייתה נדחפת בכוח לשורה הראשונה של הרכדניות וניסתה להיות במרכז. פעם אפי' לו נתנה סטירת לחי לבחורה אחרת על הבמה בשעת הופעה בבית לסין. אחרי ששמעתי על מצבה בבית, התנהגתי אליה יותר בעדינות.

יום אחד טילפנה אלי לסטודיו היועצת הפסיכולוגית שלה מבית הספר. קבענו פגישה והיא סיפרה לי שניצה בכיתה ח' בבית הספר העממי, התחלת להזניע, כימעט נפלתי מהכסא. היא סיפרה לי על הקשיים של ניצה בבית הספר, שהיא אינה לומדת בכלל. מגיעה לבית הספר בתלבושת הפרור בוקטיבית שבה הייתה מסתובבת בעיר. פעם גירשה את אמה, כאשר זו באה ל' בית הספר, וליועצת הייתה קוראת: "היועצת צת הפורצת". ואפילו סטרה לה פעם. כל מה שהפסיכולוגית רצתה ממני היה שאעזור לה להשפיע על ניצה לגמור לפחות בית הספר עממי. היא לא דיברה איתי כלל על יחסי המין שלי עם ניצה, רק על בית הספר. הבטחתי לעזור כמיטב יכולתי, לנסות לשלוח אותה לקיבוץ או למוסד דרך הקשרים שלי. אבל זה לא הלך. היא לא הייתה רצינית.

מובן שכאשר שמעתי על גילה האמיתי, החלטתי מיד לסיים איתה את היחסים. אחר ממייל לא היו מי יודע מה. בסך הכל, במשך תשעת החודשים שבהם קיימנו יחסים, היינו ביחד אולי ארבע או חמש פעמים בלבד.

איך חשד סטודנט חיפאי שחברתו החיילת בוגדת בו עם חברו הטוב ביותר, ואיך נערך בין השניים חוזה מיוחד על 60 אלף לירות

החיילת ושימשון דוי
עם ידידתה החבר

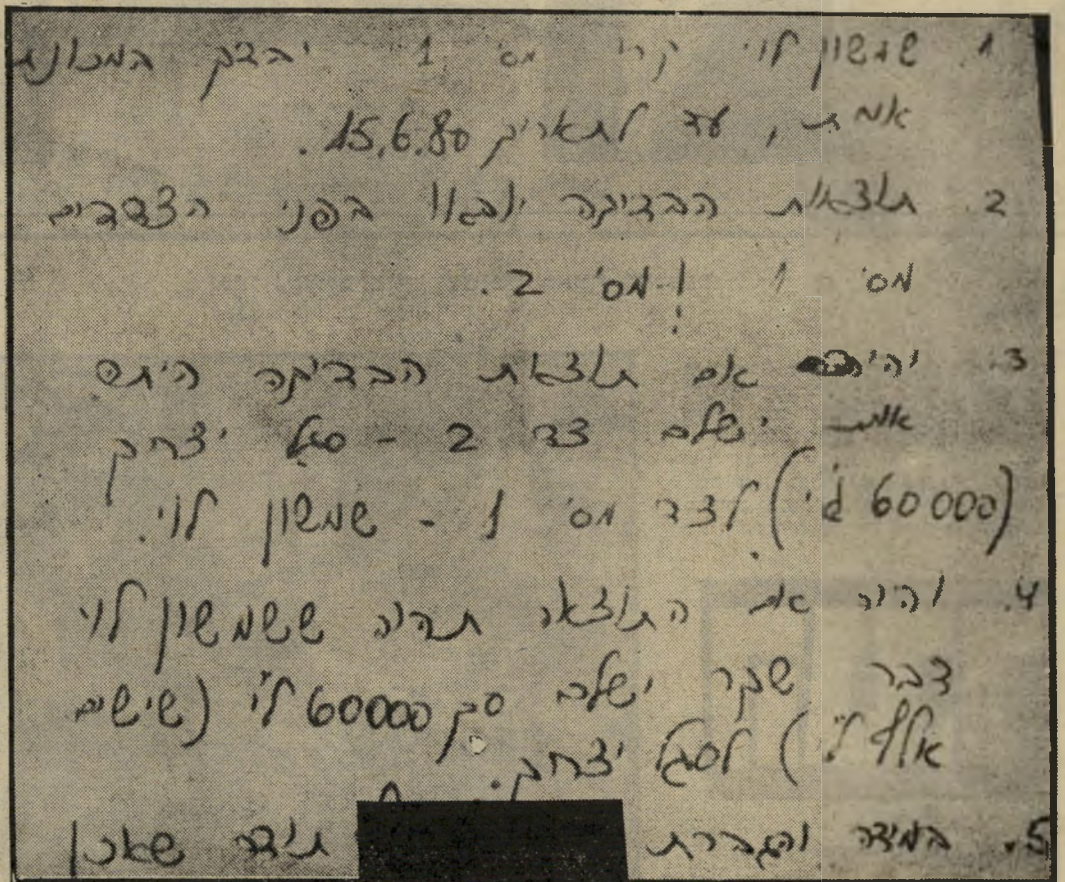
רונה, אולם הגיבור האמיתי של הפרשה הוא הזוכה בהתערבות, שימשון, המכונה לאחרונה "איש-ששת-אלפי-השקלים", על מישקל תוארו של סטיב אוסטין, איש ששת-המיליונים.

ואם כל זה עוד לא מספיק לכם, אז יש גם המשך. אחרי הכל החליטו איציק ושימשון שלא כדאי לקלקל את החברות רבת השנים שבניהם בגלל הפרשה. כדי להתי-

טה בביתו של איציק. טיוטה זו נקרעה לגזרים ונזרקה לפח. אך אמו של איציק חיברה את הגזרים, וכאשר נתגלו לה הפרטים עשתה לבנה שערוריה עד לב השמיים. הפרשה כולה עשתה לה מהר מאוד כנפיים, והפכה הנושא המדובר ביותר בבתי-הקפה של מרכז-הכרמל, מקום-המיפגש של החתיכות והחתיכים המקומיים. החברה מספרים כי איציק מתכוון לשלם את הסכום, שמועד פרי-עונו נקבע בהסכם ל-30 ביוני 1980, עד האגורה האחר-

מה שיש לנוער היום בראש זה ממש קסטרופה. בנור שא זה יש לי בשבילכם סיפור, שאני מאוד ממליצה לקחת נשימה ארוכה לפני שקוראים אותו. הפעם אני מבטיחה חומר מפוצץ ממש. מוכנים? או קדימה:

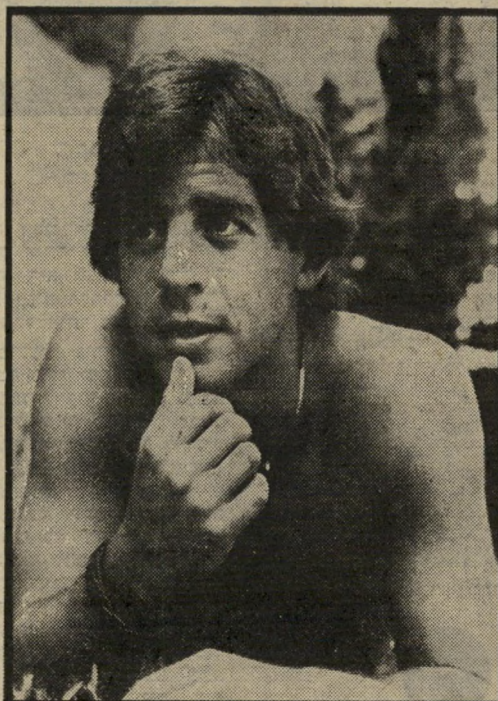
אחת החתיכות המשגעות ביותר בחיפה כיום היא חיילת בלונדית בת 20. לחיילת זו יש במשך השנתיים האחרונות חבר צמוד בשם איציק סגל, סטודנט חיפאי בן 24, המתפרנס מעבודה כשוטר-מלא-מקום (שמ"ם).

ההסכם החתום
בלי מכונת-אמת

איציק סגל
אמונה במחיר 60 אלף

שימשון דוי
בילוי משולש באילת

לאיציק יש חבר מילדות בשם שימשון דוי, שחקן כדורגל לשעבר במכבי חיפה. שימשון זה, שלמרות כל המאמצים לא הצלחתי לגלות ממה הוא מתפרנס, ידוע כנער-השעשועים מס' 1 בחיפה.

עד כאן הכל בסדר. אלא שלפני כחודש נודע לאיציק שחברו, שימשון, מצמיח לו קרניים עם החיילת. איציק, הרווחח מזעם, מהיר לבדוק את הנושא עם חברתו. זו הכחישה כל קשר עם שימשון, וסיפורה נשמע לאיציק אמין עד כדי כך שהאמין לה. אולם, כשפגש איציק בשימ-שון, היה לאחרון מין חיוך כזה של ניצחון בעיניים, שכלל לא מצא חן בעיני איציק. כשהבין איציק ששימשון אינו מתכוון כלל להכחיש את מה שיוחס לו ולחיילת, חזר ליש לפעול.

איציק עומד לעבור בשנה הבאה לפקולטה למישר טסים, וזה כנראה משפיע עליו. כמו בסדרה הטלוויזיונית המירוץ אחר הגלימה, הוציא איציק דף-נייר והציע לשימ-שון לערוך חוזה ביניהם בו במקום. שימשון הביע את הסכמתו, ואיציק ישב לכתוב את ההסכם.

ההסכם מגולל שורה של פרטים אינטימיים, המיוחסים לחיילת ולשימשון, שאותם לא טרח שימשון להכחיש. לפי ההסכם התחייב שימשון להיבדק בגלאי-שקר (פר-ליגראף). ההסכם שאם יימצא שימשון דובר אמת, ביחס לפרטים האינטימיים, ישלם לו איציק 60 אלף לירות. ואם יימצא דובר שקר, ישלם הוא לאיציק את אותו הסכום. לחוזה גם הוסף סעיף הקובע כי "במידה שהחיילת תודח שאכן נכון הדבר, לא יצטרך שימשון להיבדק במכור-נתאמת, ואיציק ישלם את הסך הנקוב - 60 אלף לירות". שני הצדדים חתמו על ההסכם בנוכחות שני עדים, שחתמו גם הם.

כאשר נודע לחיילת עד לאן הגיעו הדברים, יצא לה האוויר מהמיפוסים. היא הודתה באזוני איציק כי אכן היו דברים מעולם. בינתיים הגיעה הפרשה לידיעת אמו של איציק. החוזה בק שני החברים גרשם קודם על סיור

פיים ירדו השניים לבלות כמה שבועות באילת. ואת מי לקחו עימם אם לא את החיילת? ציפור קטנה לחשה לי שהשלושה התגוררו ביחד על החוף ועשו חיים משוגעים. ועכשיו תגידו - יש סוף יותר טוב מזה?

רחל מרחלת על כל העולם

עליה ונפילה

אני לא אוהבת את הסיפורים האלה על כישלונות בחוצלארץ. אני יודעת ש' תמיד באים אלי ומספרים לי כמה כל יורד מצליח בחוצלארץ, וכמה נהדר וטוב שם. זה, כמובן, לא כל כך נכון, אם כי זה היה נכון במיקרה של הזמרת **עדנה לב**. עכשיו, אני צריכה לספר לכם על כמה

עדנה לב
הצרות באות ביחד

לא הולך לה לבחורה הזאת, ותאמינו לי שרע לי על הלב בעניין הזה. עדנה התפרסמה בארץ גם כחתיכה, גם כזמרת וגם בשלב מסוים בגלל פרשיות אהבה שהיו לה עם כל מיני נערייזורה. אחר כך, כמו רבים אחרים, יצאה לגיו יורק הגדולה, כדי לגסות את מזלה שם. והמזל האיר לה פנים. היא אמנם לא כבי שה תוך שניות אחדות את הבמות שם, אך אחרי שהכירה את **דיוויד ברנר**, התי חיל ללכת לה גם עם המיקרופון.

ולמי שלא יודע, דיוויד ברנר הוא הסגן של אלוהים בטלוויזיה האמריקאית. **ג'וני קרסון** הוא האלוהים, אבל לקרסון נמאס לעבוד כל לילה, והוא התחיל להופיע שלוש פעמים בשבוע בלבד. את יתר שלוש הפעמים ממלא ברנר. כשברנר ועדנה התאהבו, הם לא רק בילו כמו שכל זוג אוהב לבלות, ולא רק רקמו תוכניות של חתונה וילדים. כמו שכל זוג עושה, אלא גם רקמו תוכניות לגבי הקאריירה של עדנה. ברנר לחץ על הכפי תורים הנכונים, ועדנה התחילה להופיע בטלוויזיה, על במות, במועדוני לילה ובאתרינופש. נדמה היה כי זו תהיה התגלית הישראלית החדשה של גניריוק. אבל מה קורה והרומן פיתאום נגמר? האמת היא שאפילו אני לא יכולתי לברר ביוזמתו של מי הסתיים הסיפור. היו שטענו שלדיוויד פשוט נמאס. היו שאמרו שעדנה אחרי שעשתה את חשבון-הנפש שלה, החליטה לעזוב אותו. אך כך או אחרת, בזה הסתיימה הקאריירה הגדולה של עדנה בארצות-הברית. לא עוד תוכי ניות-טלוויזיה, לא עוד הופעות כמו קודם, לא עוד הצלחה גדולה. ככה זה באמריקה האכזרית.

אני מצפה שהיא תחזור לארץ. יש לי הרגשה, שאחרי שהיא התגבר על הפרשה, היא תבוא.

עוד סיפור

עצוב?

אני לא יודעת מה קרה לי היום שכל הסיפורים הלא-נחמדים נופלים דווקא השבוע. אני מתכוונת לשמועות שהגיעו אלי מאמריקה הרחוקה על זה שלא כליך מסתדר לזוג, שאני באופן אישי אוהבת אותו נורא — שדריהטלוויזיה לשעבר **אורי פירסט** ואשתו, מי שהיתה אחת מהחוגגות הראשיות של ירושלים, **דפנה פירסט**, הידועה גם בזכות אחותה, **דליה מזור**.

לפני שנתיים עזבו אותנו אלה לטובת שליחות של הסוכנות בגניריוק. כשהיו בארץ שמועות על כך שאוריטו הם מתגררים שים, שמחו החברים שלהם על הנסיעה. הם ידעו שהשליחות של אורי תרחיק את בנייהווג מכל מיני מכשלות שהיו להם בארץ.

אבל נראה כי תוך שנתיים יכולות להיווצר מכשלות חדשות. הציפורים ארוכות-הטווח שלי מגניריוק מסרו לי ששוב קמו מכשלות חדשות בחיי בנייהווג, הפעם מכשלות תוצרת הדוד סם.

על פי הסיפורים, דפנה ואורי כבר לא כליך מסתדרים ביחד, ושדפנה כימעט אינה בבית. אבל כאשר שואלים את אורי ודפנה מה בדיוק קורה ביניהם, התשובה היא אחידה: „הכל בסדר, אנח- נו אפילו הולכים לקולנוע ביחד.”

אני מאוד מקווה שהכל באמת בסדר שם, ואם לא בסדר, אז שיסתדר. מה שבטוח הוא שדפנה מגיעה בשבוע הבא לארץ.

דפנה פירסט (משמאל) עם אחותה דליה
נישואין וקולנוע

בגפה, כלי אורי, אבל אני יודעת שיש לה גם כרטיס חזרה לגניריוק.

פיצויים וחתונה

לא כליך הבנתי מה פיתאום הגברת נזכרה. אני מתכוונת לתביעה שהגישתה זמרת **רותי נכון** נגד שני נהגים, שהיו מעורבים בתאונה שבה נפצעה רותי לפני שבע שנים. במשך שבע שנים תמימות ישבו שני הנהגים, **אריה פוקל** ו**רמישד מרלנגון**, בשקט, יחד עם חברי לא כליך הבנתי מה פיתאום הגברת נזכרה. אני מתכוונת לתביעה שהגישתה זמרת **רותי נכון** נגד שני נהגים, שהיו מעורבים בתאונה שבה נפצעה רותי לפני שבע שנים. במשך שבע שנים תמימות ישבו שני הנהגים, **אריה פוקל** ו**רמישד מרלנגון**, בשקט, יחד עם חברי

רותי נכון
נדונה גדולה

רותי הביטוח שלהם. רותי לא ביקשה פיצוי כספי עבור התאונה שלה. אבל בחודש שעבר היא הגישה תביעה על סכום של יותר ממיליון לירות, וטענה כי מלבד הפגיעה הפיסית בה, יש לה גם

הקשר

הישראלי

של וייצמן

שרהביטחון **עזר וייצמן** היה לפני שבועיים בגניריוק. במסע עסקי לטובת הספר שלו. כמו בתקופה שווייצמן היה שרהביטחון, גם בנסיעה זו, ליווה אותו עוררהדין היהודי, **ליאון צ'רני**, שהיור כבר אחר מחצית דוגמניות ישראל.

היחסים בין וייצמן לצ'רני הם ידידי-תיים במיוחד. וייצמן אוהב שיקבלו אותו בגניריוק בסטייל צ'רני, וצ'רני אוהב להדי-ליף לעיתונים שהוא סידר לווייצמן את כל הפגישות החשובות שלו בווינגטון.

אך בין השניים היתה תמיד בעייה. וייצמן היה נוהג לומר לצ'רני הרווק: „בפעם הבאה שאני כאן, אני רוצה לראות אותך נשוי, ונשוי עם ישראלית!” בחלומות הוורודים ביותר שלו לא תיאר וייצמן לעצמו, שהחבר הכי טוב שלו באמריקה יתחתן עם בת של אלוף ישראלי.

אז יש לי סיפור גם לכם וגם לווייצמן: הרומן החדש של ליאון צ'רני — ויש האומרים שהפעם זה רומן שיוביל לחתונה של ממש — הוא עם דיילת אל-על **איריס פלד**. ולמי שלא יודע, איריס היא בתו של מפקד-הגיס, האלוף **משה (מוסא)** פלד, בת נחלל וחתיכה הראויה להת-כבד בה.

ניות ישראלי, שהיה, עד שנסע ליבשת הרחוקה, דור חמישי בארץ ששמו **יוסי זמורה**.

איך הם נפגשו? גם את זה אני יכולה לספר לכם. בין קניית מכונת ומכירתה עוסק יוסי בחיפוף בתיזמורות ישראליות במועדוני-לילה ישראלים ביבשת הגדולה. רותי הופיעה פעם בליוויית התיזמורת של יוסי, הוא תופף על התוף ותופף לה על הלב להם התחתנו.

מעניין אותי לדעת אם המישפט בא משום שרותי רצתה להביא נדונה גדולה לחתונה.

שידור

מאחרי המסך

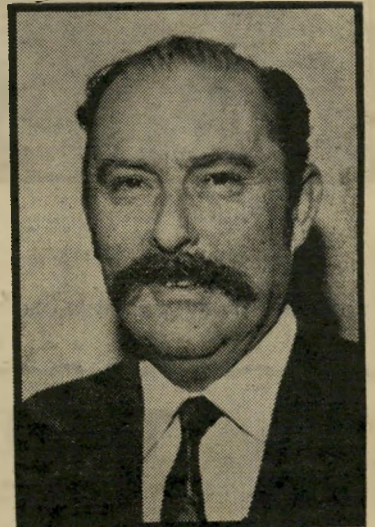
מי הדליף הראיון

עם סאדאח?

ביום השישי (20.6) שודרו שני ראיונות שונים עם נשיא מצריים **אנוור אל סאדאח**, בטלוויזיה הישראלית: האחד בערבית, שערך **אלי זגיאדו**, והשני ב-אנגלית, שערך **אהוד יערי** (העמוד הזה 2234).

כמה שעות טרם שידור הראיונות, הודו לפו עיקרי דבריו של נשיא מצריים כי ידיעות אחרונות פירסמו זה עורר את זעמה של הנהלת הטלוויזיה. שראתה בכך עבירה מיקצועית על האתיקה העיתונאית.

שני כתבי הטלוויזיה, שטסו במיוחד ל-קאהיר למען הראיון, הכחישו בכל לשון של הכחשה כי הם היו שמסרו לצהרון את שנאמר בראיון. מנכ"ל הרשות **יוסף**

חוקר רוג' מי הדליף?

לפיד, לא הסתפק בהכחשות הללו. ומינה את יועצו, **נקרימון רוג'ל**, כחוקר בפר-שה זו.

„פורום החדשות“ ועיקרון

תוכנית הדיווח

כחברים בתא-כתביהמישטרה, הצטרפו כתביהמישטרה של הרדיו והטלוויזיה, **שמואל טל ורן סממה**, לכוונת חבריהם לתא, להחרים את הדיווחים על הנעשה במישטרת ישראל, עד לפיטוריו של ה-דובר הנוכחי, **אריה ארד**.

בדיון שנערך על נושא זה ב„פורום החדשות“ השבועי של רשות השידור, ש-הוא פורום הביקורת המיקצועי החשוב ביותר של הרדיו והטלוויזיה, השמיע ה-מנכ"ל **יוסף לפיד** דיעה חד-משמעית, שעל כתבי הרדיו והטלוויזיה להמשיך ולסקר את המתרחש במישטרה. לדברי לפיד, עמדה זו נקבעה כבר בעבר, כאשר כתביהספורט של העיתונות החרימו את מישחקיהליגה בגין אי-קבלת כרטיסי כניסה למישחקים, והטלוויזיה סיקרה מישחקים אלה.

בניגוד לפירסומים שראו אור בעיתונות היומית, שניסו להציג באור שלילי את שאלותיו הנוקבות והמאוד-ענייניות של דן סממה למפכ"ל המישטרה, **הרצל שפיר**, בנוכחות ראשהממשלה, הרי ש-לדעת מנכ"ל-הרשות, כפי שהובעה ב-„פורום החדשות“, היו שאלות אלה קונ-קרטיות, והן ייצגו את עניינו של הצי-בור הרחב.

סגירת „כניסה חופשית“

אחרי הכישלון של תוכניתהאומר כני-סה חופשית, שהבהיית הכתב **אלי ניסן**, הוחלט כי הגיע זמנה של תוכנית זאת לרדת מלוחהמישדרים של התחנה. הנהלת הטלוויזיה טרם החליטה מה יהיו צורתה וסיגנונה של התוכנית שתחליף את כניסה חופשית זל. בניגוד לתוכניות

בעייתוכנית ניסן (עם הכמאית מיכל בת-ארם)

הפעם, בלי שיקולים פוליטיים

מינויה של סופר זכה בהסכמה מצד כל מנהליהמחלקות בטלוויזיה, וגם בדרגים הטכניים לא נשמעה כל תרעומת נגדו. כאשר הסכימה לקבל משרה זו, אמרה סופר בהתרגשות: „תמיד אמרתי ודיברתי עכשיו אני צריכה להגשים את כל מה שאמרתי לאחרים.“ סופר הבהירה כי שתי הנקודות העיקריות במדיניותהתהיינה התיכנון הנכון לטווח רחוק של ה-מישדרים ועריכת בדיקה של צורכי השי-דור ויכולת הקליטה של אזרחי ישראל. כאשר נתבקשה להגדיר את מטרותיה בקצרה, אמרה: „כוונתי להוליך את ה-תוכניות בעברית אל סוף עידן החאלטור-רה...“

אסתר סופר היא גם בעלת קשרים בינ-לאומיים מצויינים, ובימים אלה היא שבה ממינכן, שם השתתפה כנציגת הטלוויזיה בתחרות „פרי ז'אנס“ (פרס הנוער).

מי יהיה האיש

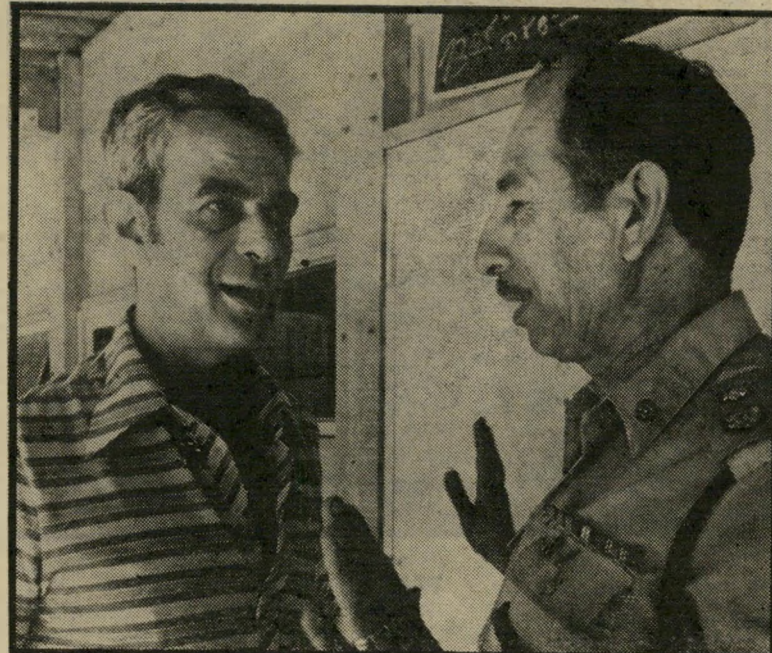
בצומת החדשות ברדיו

עם יציאתו של **איתן אלמוג**, מזכיר מערכתהחדשות בקול ישראל, לשליחות בארצות-הברית, התפנתה משרתו ויש רבים הקופצים עליה.

מישרה זו, שהיא צומת החדשות ברדיו, הביאה המשיה כתבים להתחרות עליה. הראשון בין המשיה הוא **עמנואל הלפרין**, שאמו היא אחותו של ראש-הממשלה **מנחם בגין**, שאינו עושה כל שימוש בקשריו המישפחתיים. ארבעת ה-אחרים: **יואל ניר**, **רזי ברקאי**, **חנן נווה** ו**יצחק אהון**.

לפיד בחו"ל

מנכ"ל רשות השידור, **יוסף לפיד**, יצא ל-12 ימי שהות בחוצלארץ, בתוקף תפ-ידו. אחרי שהייה בת כמה ימים בלונ-דון, שבמהלכה בחן את המתרחש באר-

דובר ארד (משמאל) לדווח, למרות הכל

פני בייביסי, המשיך אל כנס המנכ"לים של אייבייו (אירגון השידור האירופי) ב-פרנקפורט. זהו כנס דרשנתי שדן בעניי-ני חדשות, תוכניות-חילופים, שירותי-לוויין ושימושי. כנס זה נחשב לחשוב בכנס-הטלוויזיה בעולם.

נסיעה זו של לפיד, הראשונה במהלך תפקידו כמנכ"ל הרשות מזה שנה וחצי, נועדה גם לפגישות של היכרות עם ה-מנכ"לים של רשות השידור באירופה. אחרי הכנס בפרנקפורט יתעכב לפיד כמה ימים בפאריס, ויבחן את המתרחש באולפני הטלוויזיה והרדיו שם.

לביארי בכנסת

בעת היעדרו של לפיד מהארץ משמש כממלא-מקומו מנהל הרדיו, **גירעון רבי-ארי**.

בעת היעדרו ישנה רוטאציה במילוי תפקיד המנכ"ל בין מנהל הטלוויזיה, ה-מנכ"ל לענייני כספים, **שרמה עכאדי**, ומנהל הרדיו.

בתוקף תפקידו כמחליף המנכ"ל נאלץ גירעון לביארי להגיע אל הכנסת ולהת-מודד עם קבוצת חברי-כנסת, בראשות

מנהלת סופר

עידן החאלטורה נגמר

גוסטאב בדיאן (ליכוד), שפעלו למען דיון במליאה בנושא רשות השידור. העילה לדיון זה: ניסיון להוציא את מצלמות הטלוויזיה מאולם המליאה בשל תקרית ההתכתשות המילולית בין ח"כ **שמואל פלאטני-שרון** ו**צ'ארלי בי-טון**, כאשר הראשון כינה את עמיתו „אידי-ויט“. השידור, שהכעיס את ח"כ בדיאן היה הקטע בכינועט חצות, שבו נאמר על קללותיו של פלאטני-שרון, „אלה מנהיגך ישראל!“

רפיק חלבי

בטלוויזיה הגרמנית

הטלוויזיה הגרמנית פונה בימים אלה אל ראשי הטלוויזיה הישראלית בבקשה שיאפשרו לה לערוך כתבה מפורטת על פעולתו של הכתב לענייני השטחים הכבו-שים, **רפיק חלבי**. נוסף על חלבי יש בכונת הגרמנים לראיון גם את הממונה עליו, **חיים יבין**, מנהל מחלקת-החדשות.

יואן אולימפי בסימן-שאלה

בישיבת רשות הסגל של הטלוויזיה תבע ראש שירותי-ההפקה, **דודי הירש-פלד**, לצמצם את מתכונת שידורי היומן האולימפי המתכונן לשידור שעתיים מדי יום. הירשפלד טוען, כי ההחרמה הפולי-טית של האולימפיאדה חייבת להתבטא גם בצמצום המישדרים מהאולימפיאדה. בישיבת רשות הסגל, טרם הושג סיכום סופי בנושא המישדרים מהאולימפיאדה, ורבים הלחצים לביטולו של היומן.

„הציגות“ מתעכבת

סידרת הטלוויזיה התיעודית והיוקרתית הציגות, בעריכתו של **יגאל דוסין**, אשר נועדה להקרנה החל בסוף שנה זו, במשך 19 שבועות רצופים, עלולה להתעכב. סי-בת העיכובים היא עומס עבודה בחדרי-הקול, המונע את השלמת הסידרה במועד.

יום רביעי

2. 7

● **מגזין דנוקר (7.00).** קטעים מפסטיבל הזמר והמחול לגור שמתיקים בכפר תמרה, בגליל. לרגל שבוע הילד הי בינלאומי. המפיקה: עפאף עוור.

● **השפעות (8.00).** החלק השני בסידרה המבוססת על ספרה של ג'ין אוסטר

השפעות: דינאם
יום רביעי, שעה 8.03

טן. בפרק זה נפגשת אן אל-יוט לראשונה פנים-אל-פנים עם הקפטן והנשואת, שאת אי-רוסה עימו ביטלה לפני שמרנה שנים. אולם מאז לא פגשה גבר שאליו נמשכה באותה מידה. משנודע על ביקורה הי צפוי של הקפטן, מבדרים הי כל אך ורק בני שתי בנות אחותה של אן. הנרייטה ולור-איזה, ממתינות בהתרגשות לי פגישתן איתו. פגישתם הראשונה של אן והקפטן מאוד פורמאלית. אן סבורה שהוא לא השתנה כלל. בסעודת הערב הנערכת בבית מאסגורב משתלטת הנרייטה ולואיזה על וונסוורת, בעוד אן יושבת מן הצד.

● **בז (10.05).** סרט קול-נוע מתוצרת בלגיה. דובר צרפתית, העוסק בסופר בלגי מצי-לית, שמגיע למשבר גיל-המעבר. הסופר מתקשה למצוא שפה משותפת עם בני הדור הצעיר, ומתקשה להשלים עם נעוריו שחלפו. תוך שהוא חווה חוויה של סיפור הרפתקות ו-אהבה מיסטרית, עם צועניה שאותה פגש בלב יער. במאי הסרט הוא אנדרה דלבי, וב-תפקידים הראשיים מככבים ז'אן לוק בידו, דניאל דולורס ואנדריאנה בוגדאן.

יום חמישי

3. 7

● **מועדון החתול שמי (5.30).** מארח את הפנטומי-מאי עורא ז'נן בשידור בצבע. ● **ידיים בעולם (6.00).** פרקים נוספים בסידרה, המביא את סיפורים שונים על ילדים, בתבל, תוך תיאור מינהגיהם, עיסוקיהם ותחביביהם. השבוע מובא סיפורו של ילד, המטפל בחיות ביערות-הערד של קר-לומביה, וסיפורה של זמרת צעירה ממדינת אלבמה באר-צות-הברית, השרה שירי קאנטרי.

● **סיפורי חזק (6.32).** סיפור השבוע, הקרוי פירסומה, מספר על שיטת הפירסום הי חדשה אותה מחליטים אנשי החנות לנסות כדי לפרסם את מרכולתם ברבים.

● **שבועה במעמקי ים סוף (9.30).** הקרנה חוזרת בצבע של סרט-תעודה מרתק, שהופק בשיתוף פעולה של חברה ישראלית (קסטל) עם ברייטי. מפיקי הסרט יזמו מישלחת חי-פושם תת-ימיים, שניסתה לחשוף את צפונותיה של אר-ניה טבועה שהתגלתה בעומק של 30 מטר במרכז ים-סוף. מיבצע צילומי מרתק שנוהל כמיבצע צבאי. העלילה מתמדת בדמויותיהם של ארבעה צוללנים, ביניהם האדור רוני שטיין, מנהל מועדון-ציליה ו-ארכיאולוג, שלמה כוהן, גר-פיקאי וצייר, יוחנן שפיר, מומחה לעבודות תת-ימיות, ויוסי כבשאני, חבורה רבגונית זו נעזרת בשני מסייעים כתאור-נים תת-ימיים. האחד סט-לואיס, שגריר ארצות-הברית בישראל, שהוא חובב ציליה מושבע, המוכן, כדבריו, לבצע כל "עבודה מלוכלכת", והשני עוזר הנספח האווירי האמרי-קאי, הסיבה לצאת המישלחת היא השמועה שהאווניה הובי-לה מיטען זהב של לורנס איש ערב אל הבדואים של עקבה, בשלהי מלחמת-העולם הרא-שונה. הבמאי אלי כוהן הצליח ליצור סרט תיעודי מעולה. הי סרט נמכר כבר להקרנה בשווי-דיה, גרמניה, יפאן, וכמובן — אנגליה.

יום שישי

4. 7

● **ביאדיק — צפריים (3.00).** ביום קיץ חם מגי-עים זמרים אל בית-ביאדיק ב-תל-אביב, ביניהם אופירה גלו-סקא, ששי קשת, צמד הפרברים ושלמה ארצי וממשיכים במסור-רת ביאליק של בתי-הספר. הי במאי: אפרים סטן.

● **ליל החתונה (6.02).** אחרי שבשבוע שעבר היה ליל הגברים, מגיע השבוע תור-רו של ליל החתונה, במיסגרת הסרט הערבי של היום השי-שי. זו קומדיה עסיסית על מור-רה המאוהב בנערה. אבי הי נערה מסכים לשידוך, אך אמה מסרבת. האם נופלת לתוך ביבי שופכין ומתה. בני הזוג מגשי-מים את מאווייהם ומתחתנים, ואז שבה האם, כרוח-רפאים, בליל הכלולות, ומציקה לבני-הזוג, השניים עוקרים לאל-כ

מחול של עמק-הירדן, והבגי-בנד של מל(וין) קלר. המגיט: הזמר יהורם גאון.

● **תמונה מישפחתית (10.00).** הפרק לא בכל מחיר ממשיך בסיפור המבוק של בני מישפחה ריצ'ארד. ריצ'ארד משוחח עם מרג'ורי בדבר הי אפשרות שיהיה עליהם למכור את ביתם. מרג'ורי אינה חפה בכך. ריצ'ארד וסוזאן פוגשים בבראיינט, המציע לו משרה. העניינים במקום העבודה ממנו פורש ריצ'ארד מסתבכים. ● **המקצוענים (10.50).**

מישפחה הפוכה: אפטיור והיים
שבת, שעה 10.05

הפרק עם שוך הסערה נפתח באירוע שהתרחש בשנת 1971, כשדויל היה עדיין שוטף ומור-דע מישרתי בשם פיץ' נורה למות עלידי פורץ. שותפו של דויל, שהגיע אל מקום הי פשע, נורה אף הוא. דויל היה האחראי למעצרו של פושע ידוע בשם היידון, שמכוננתו נראתה מחוץ לדירתו של פיץ', כמה שנים אחר כך, פונה אל

סנדריה, כשרוח-הרפאים של האם בעיקבותיהם. כמינהג הי סרטים האלה — הסוף הוא טוב. כוכבי הסרט הם סוהיל רמזי, אדל אמאם, סמירה ג'אנס ונג'וב פואד. ● **משירי מרדכי זעירא (9.20).** בין המשתתפים הי מרת הירושלמית רוחמה, תור-מורת המנדולינות של כפר הי נוער מאיר שפיה, להקת הי

טלוויזית-בוקר בקיץ

גם השנה תתרום הטלוויזיה הלימודית את חלקה בחופש-הגדול, והיא תקרין מדי בוקר, משעה 9.00 עד שעה 11.30 לפני הצהריים, תוכניות וסרטים בשיתוף עם הטלוויזיה הכללית. בין סירטי הקולנוע בולטים סינבאד המלח, אוליבר טוויסט, אי לייק מייק, תום סוואר, ואחרים. גם הסידרה ליד עריסת הקולנוע, אותה מנחה יהורם גאון, תשוב למירקע ותספר לתלמידים שבחופשה את סיפור התפתחות הקולנוע. סרטים נוספים יחיו סירטי טבע ונוף.

סידרה מיוחדת בת 11 תוכניות, העוסקת במוסיקה ובכלי-נגינה, תשודר מדי יום א' בשעה 4.00. הסידרה סולו (תפקיד אותו משחק

סולו: רוטשייד וריבלין
כל יום ראשון בשעה 4.00

המצחיקן ספי ריבלין) עוסקת במעתיק תווים, שעלילותיו מלאות הרפתקות וחוש-הומור רב. מיקצועו של סולו מפגיש אותו עם מוסיקאים שונים, הנוקטים לשירותיו: נגני-תזמורת, מלחינים להקות קצב וזמר, מנצחים ותזמורות.

בסידרה זו משתתפים טובי הנגנים בארץ — ביניהם הנגנים הראשיים של התזמורת הפילהרמונית והתזמורת הקאמרית — ומלחינים כמו יוסי מר-חיים, שלמה ידוב ושמואל לוי. סידרה זו מהווה תקדים בהוראת המוסיקה בארץ, והיא מבוססת על תפיסה חווייתית. היא נחשבת להישג ראשוני במעלה של הטל-וויזיה הלימודית. את התסריט כתב עודד בארי, היעוץ המוסיקאלי הוא של ד"ר חנוך רון.

דויל בתו הנאה של היידון. גיל, בבקשה שיפתח מחדש את תיק החקירה. אביה כבר ריצה שבע שנים מתוך 30 שנות המאסר שנגזרו עליו. הי הוא עדיין טוען לחפותו.

שבת

5. 7

● **לבידוב (8.00).** הבמאי גדי קסטל, שסירטו הי מעולה על יהודי ונציה הוקרן באחרונה בטלוויזיה. מתאר בסירטו לבידוב את ההווי, הי שירה והמינהגים של יהודי לוב.

● **מישפחה הפוכה (10.05).** סרט המתאר את הטראומה של זוג קשישים, שי מחלה מאיימת להרוס את חי הנישואין הארוכים והמאוש-רים שלהם. טד לונג, אותו מגלם השחקן הוותיק פרד אס-טייר, הוא צבאי בדימוס. איש-תו, אמה, היא הגברת הראשו-נה של התיאטרון האמריקאי. הלן הייס. טד לוקה בהתקף לב ונוקק לטיפול צמוד. טד ואשתו עוברים להתגורר בבית בנם מייק, ובעיקבות חילוקי-דעות הוא לוקה בהתקף-לב נוסף. הפיתרון לבריאותו של טד מצוי בבית-החלמה.

יום ראשון

6. 7

● **החבובות (8.03).** הערב מערוות החבובות את איש הג'אז דיווי גילאספי, ליד 1917, שינגן במשך עשרות שנים עם גדולי הג'אז כצ'אר-לי פארקר ובני גודמן, וליווה

את אלה פיצג'רלד. גילאספי, שהוא שונן, ימצא לשון משר-תפת עם מיס סיגי, קארמיס הצפרדע ושאר החבובות. ● **מסעו של צ'ארלס דארווין (10.00).** הפרק הי שישי במסע האווניה בייגל. החוקר דארווין מגיע אל אי הארכיפלגוס. ב-2 באוקטובר 1836, אחרי חמש שנות שיט, שבה הבייגל אל נמליהם שלה באנגליה. דארווין שב אל חיק מישפחתו. כשהוא שונה ובר-גר, כעבור שנתיים הוא נושא לאשה את אמה וגיורד ומת-בסס כמדען, שלעולם אינו עור-זב עוד את אנגליה.

יום שני

7. 7

● **בועות (11.25).** הערב הופך דאץ' לטבת, תחת בנסון שהתפטר. ברט האמיתי פוגש את מרי. קורין תובעת מצ'סטר אביה שיחדל לבגוד בג'סיקה אמה. הרומן בין ביי-לי לבין מורתו מתפתח, ושני הברטים נפגשים. ● **רקוויאם ליהדות (8.03).** במקום תוכניות המלל הדתיות של ימי שני, יוקרן הערב סרט תיעודי, שנעשה בידי צוות אוסטרי, הי על חיי היהודים בהונגריה. הי סרט מתעד את השיטתה והי-עצב בחיי הקהילה. צעירי הי קהילה מתווכחים על היהדות ועל ישראל.

יום שלישי

8. 7

● **בצוותא עם דורי בן-זאב (10.00).** אורחיו של הבדרן דורי בן-זאב הם יגאל בשן, דני ליטני, סליה שפירא, זאב בולנסקי, אביו של דורי בן-זאב. התוכנית מובאת בשידור-חוזר. בדיחי-תיו של דורי בן-זאב שומרות על חריפותן.

● **אני קלאודיוס (11.05).** האפיוודה עניין מישפחתי מתארת כיצד ממ-תינה ליוויה בסבלנות תשע שנים, עד הרגע שבו יכולה רומא לוותר על שירותיו של אגריפס, ואז היא מרעילה או-תו. בינתיים מתגרש טיבריוס מאשתו ונושא את יוליה, טי-בריוס נכשל גם בנישואיו אלה והוא נתון במרה שחורה ומשי-תוקק לשוב אל שדה-הקרב. טיבריוס נפגש עם אשתו הקי-דמת, ומעלה את חמתו של אוגוסטוס. אמו מגנה עליו, וי-הוא שותה לשוכרה. טיבריוס מכה את יוליה, המספרת על כך לאביה הקיסר, וזה מצווה עליו לעזוב את רומא. עתה תולה אוגוסטוס קיסר תיקיות בשני נכדיו, גאיוס ולוויסוס.

בצוותא עם דורי בן-זאב
יום שלישי, שעה 10.00

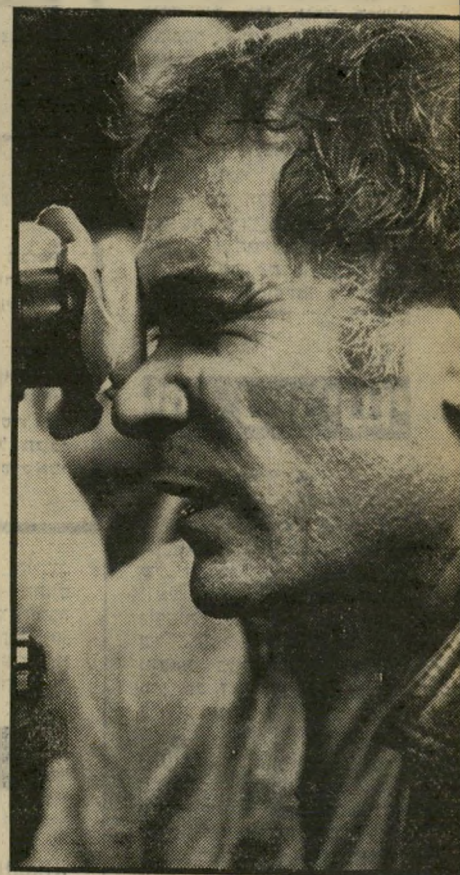
המאפיין הבולט ביותר של כל מפיצי הסרטים הישראליים, שהיו השנה בפסטיבל הסרטים בקאן, היה הפחד. חיל וחרדה אחזו בכולם, בכל פעם שנזכרו בי אולמות הריקים בבית, ובמסייעיהם הכבדים. הידיים לא רק רעדו, לפני שחתמו על חוזים לסרטים חדשים, אלא בדרך-כלל פשוט נסוגו.

יוצאי הדופן הפעם, הסרט היחידי ש'נראה לכולם כהימור בטוח וכדאי, עיסקה בטוחה שאסור להזמינה. היה סרטו החדש של הבמאי הישראלי משה מזרחי, שלחתי מכתב לאהובי שאותו עשה, כמו את כל החיים לפניו, בצרפת. עד כדי כך היו המפצים הישראליים בטוחים בתוצאתו. אחד מהם רכש את הסרט מן ה'סוכן הגרמני של החברה המפיקה, בליל-שבת, ומפיץ אחר קנה את הזכויות למחרת בבוקר, מן הסוכן האמריקאי. כך מצאו

כליות מלאכותיות לבית-חולים איכילוב, ולהתחיל בהקרנות הרגילות של הסרט, לקראת מחציתו השנייה של החודש בקול-נוע פאר, שהציג גם את סרט המריבה הקודם, המסיבה של דון.

מה כל כך מפתה בסרטו של מיזרחי? ראשית, הצוות. מיזרחי כבר הצליח קודם לכן, כאשר ביים את סימון סיניורה בי כל החיים לפניו, ושיתוף הפעולה המחודש ביניהם עורר, כמובן, ציפיות רבות. שנית, הסיפור: אהבה מזוהה, משולש המורכב מבתולה זקנה (סיניורה) ואחיה המשותק בשתי רגליו, הגרים לבדם בבית גדול, על שפת-הים, ובתולה מתבגרת, המביאה להם מדי בוקר את הלחם מן המאפיה ה'מישפחתית', שהיא ידידתם הטובה ביותר. שלושת אלה קשורים ביניהם במערכת יחסים משונה, ואין פלא שהדבר קסם הן למיזרחי והן לג'רארד בראך, התסריטאי ה'כמעט קבוע של פולנסקי.

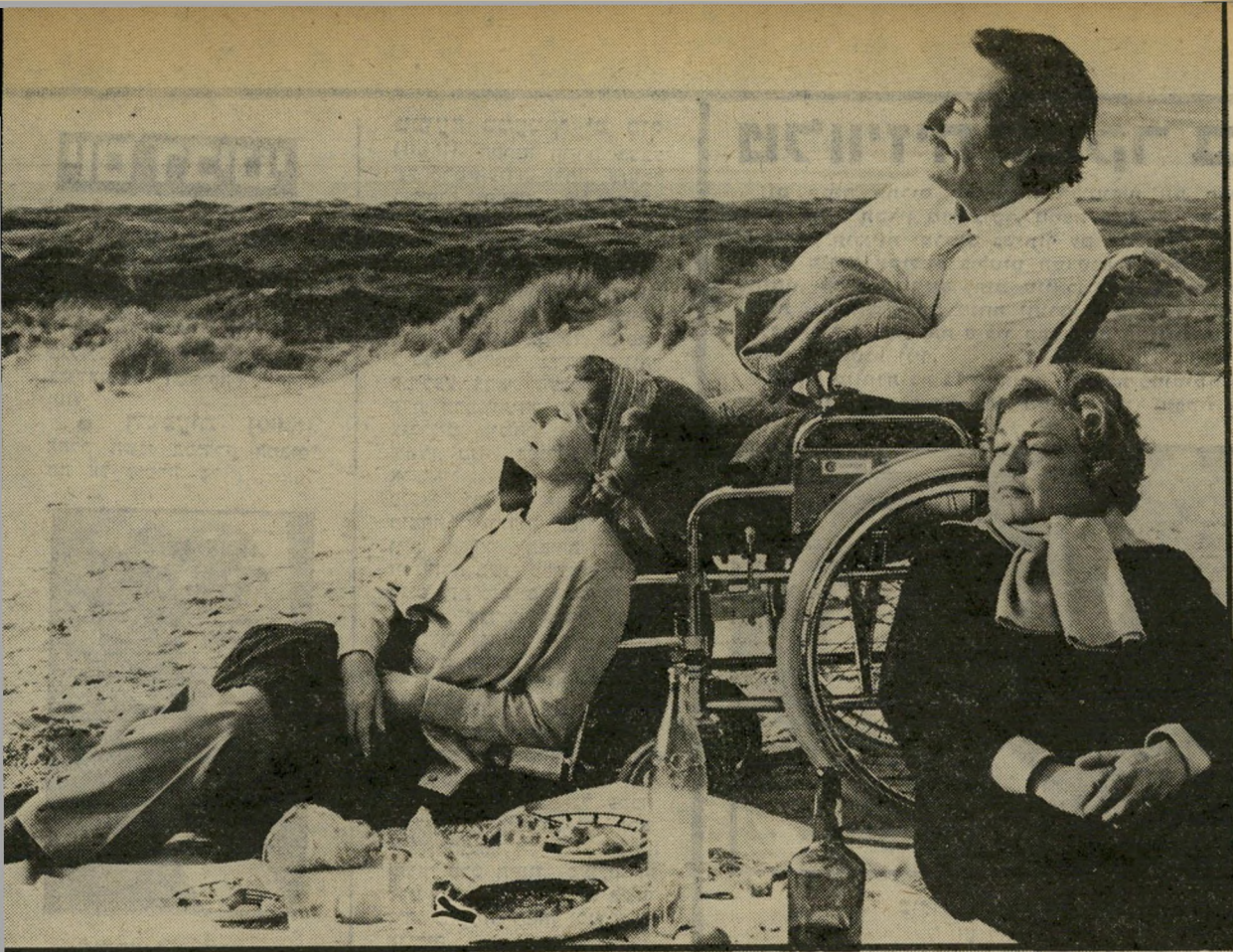
כשם בדוי. הסיפור איננו כה פשוט.

במאי משה מזרחי
הנוף הנפשי הוא העיקר

את עצמם כששניהם אווזים בטלית אחת. כאשר מיקרה דומה קרה לפני שנים אחדות, עם המסיבה של דון, יצאו שני המפצים המתחרים סרטי נוח ואינטימי דיוג למילחמה ארוכה, שהגיעה כבר אל ערכאות מישפטיים, והסתיימה רק בקור-שי-רב, בהסכם חלוקה של הזכויות. הפי-עם, מאחר שמדובר במפצים שוחרים שלום יותר — אפריים גלעד ודוד שפירא — הסכימו השניים מלכתחילה, שאין טעם להתדיין עם בעלי הסרט, ולהטיף להם מוסר על שמכרו אותו פעמיים, ושמוטב לשותף פעולה ולהפיץ את הסרט יחד, בי-ישראל, לטובת כל הנוגעים בדבר.

במהירות ממחררת. ואכן, הדבר קרה, ואפילו במהירות מסחררת. הסרט נשלח לפני שבוע לישראל, אבל השולי-חיס, בהתאם לקפדנות הארגונית, שהור-כיוו כבר קודם לכן בשלבי המכירה, שכחו לשלוח את המיסמכים הדרושים לשחרור. מאמץ שיכנוע מרוכז וערבות מתאימות שיכנעו את אנשי-המכס להתיר את הוצאת הסרט במהירות. רשימת ה'דיאלוגים שבעזרתה נעשית מלאכת ה'תרגום, נשכחה אף היא בחץ והובחלה בדואר-אוויר, וכל זה. כדי שאפשר יהיה להתחיל בהקרנות מוקדמות של הסרט בשבוע הזה, לערוך הצגת בכורה חגי-גית, שהבנסותיה מוקדשות לרכישת שתי

סימון סיניורה, ז'אן רושפור ודלפין סייריג ב"שלחתי מיכתב לאהובי"
שלישיה של מוסיקה קאמרית

עניין ברגע זה, היא נגררת למשחק, ממ'שיכה לנהל התכתבות סמויה עם האח שאינו חושד במאומה, ולהט הרגשות הבא לידי ביטוי במכתבים גובר והולך ממיכ'תב למיכתב.

מכאן והלאה יכול כל צופה לפרש לעצ-מו את המתרחש על המסך. האם אין זה אלא מישחק אכזרי, או שמא מדובר כאן בביטוי של הצורך באהבה שחשים שני הכותבים גם יחד, ואולי זה אפילו רמז לאהבה אסורה בין אח ואחות? מיזרחי, בעזרת תסריטו של בראך, אינו פוסל אף אחת מן האפשרויות.

ניצוצות של זעם. עיקר העבודה נעשתה עם השחקנים. עם סימון סיניורה, שלדברי מיזרחי, "לובשת כל בוקר את הדמות יחד עם האיסור", עם דלפין סייריג (הידידה), "המתכננת כל תנועה וכל הדגשת קול מראש, בקפדנות כזאת שנד'מה כאילו עשתה חרות לפני המראה", ועם ז'אן רושפור, האח, שהוא, "שילוב

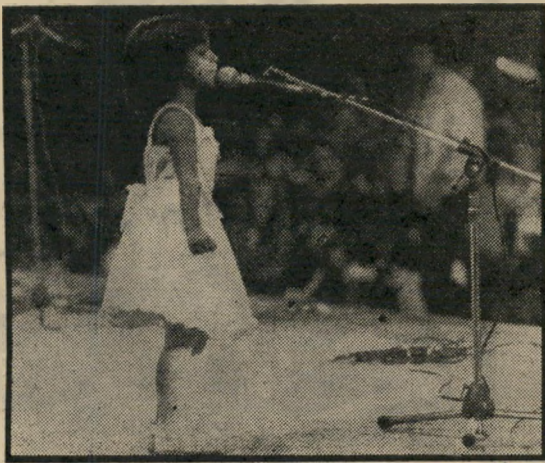
האחות המבוגרת הקריבה את חייה כדי לטפל באח הנכה, ועל אף המסירות וה'אהבה אליו, חורה לה הדבר היטב. האח הרתוק לכיסא-גלגלים, עליו, מתחכם, ולכ'אורה משלים עם מצבו, אולם הוא משליך את חיציהרעל שלו אל הסובבים אותו, שבהם אינו יכול שלא לקנא. הידידה, אשה שהיא עדיין נאה, אך שייכת לדור הישן, ואשר "קוראת הכל, שומעת הכל ואינה מבינה מאומה", פוחדת מן החיים ואם היא יודעת משהו על מין, הרי זה רק באופן תיאורטי. "לחלק המעשי היא עוד לא הגיעה." אומר המשותק.

יום בהיר אחר, לאחר שהאח הרגיו אותה קצת יותר מדי, מחליטה האחות, לואיזה, לשלוח מיכתב, בשם בדוי, למדור השי-דוכים בעיתון המקומי, ולבקש מעוניינים אשר יתכתבו איתה. מכתב תשובה מגיע עד מהרה, וכשהיא פותחת אותו, מסתבר לה שהכותב אינו אלא אחיה.

צורך לאהבה. תחת להפסיק את ה'

דניאל מסגיש ורומי שניידר ב"מארתה האנאו"
השערוריות יצאו לאור

לילך נתיב: פרימדונה קטנה על במה גדולה

הסרט נזר שלא לנוע באף אחד מן המוקשים הללו, ורק פעם אחת נפלטת הערה צינית מפי האמרגן אבשלום רובין השומע את יהיה טוב בארץ ישראל ומעיר שזה בדיוק סוג הנושאים שהוא רוצה בפסטיבל. רגע כזה, או כמה מבטי-פרימדונה של אחת הזמרות הקטנות, שוברים קצת את השיגרה הצפויה של מופע מצולם.

תוכנית טלוויזיה

פסטיבל הזמר לילדים (מק-סום, תל-אביב, ישראל) — אי-אפשר לטעות: את הסרט הזה עשו במיוחד לחופש הגדול, במחשבה תחילה שכל אמא, שילדיה יעצבו אותה יתר על המידה, תשמח לשלוח אותם לקולנוע כדי לראות סרט כזה, ולהיפטר מהם למשך שעותיים.

אכן, כל מה שאילן אלדד עשה כאן, הוא בעצם תוכנית טלוויזיה למשך הגדול. הוא צילם כמה מופעים של פסטיבל הזמר לילדים, שהוא ידוע כהצלחה מיסחרית גדולה, הן בהופעות והן בתקליטים, שילב כמה צילומים מן החזרות שלפני הפסטיבל ומן המיבחנים, שבהם נבחרו הילדים אשר הופיעו, הוסיף עוד כמה צילומים מאחורי הקלעים, והרי לכם סרט.

עד כאן הכל טוב ויפה. העובדה נקיה והכל עשוי בדיוק כפי שהרגל הקהל לראות על המסך הקטן. אפילו בסדר שמוצגים השירים לא נעשה שום שינוי, קודם שרים המבחר גרים, אחר כך הילדים ובסוף זוכי הפרסים. הכל במקום. מובן שסרט כזה יכול היה לפתוח את הנושא, ולעסוק בהרבה דברים שמעל ומעבר לאירוע המוסיקלי עצמו. דוגמאות אינן חסרות: התחרות שהיתה בין פסטיבל זה לפסטיבל דומה שנערך בו זמנית, הבעיות של הורים וילדים המשתתפים במופע (יש רמז לכך אבל לא יאוחר), קניי המידה לבחירת השירים, הקשיים הלוגיסטיים של אירגון המופע, ועוד ועוד.

גפן ועמרני: בלי הרבה מחשבה מראש

לאנגפורד (הבת מאמריקה) טבעיים וחביבים, אבל חנן גולדבלאט (טרדן תיירות חסר תוחלת) מתאמץ מאוד כדי להיראות לסירוגין בוטה, נבז, שחצן ורגזן, ובקולנוע, כידוע, מותר להתאמץ, אבל אסור להראות זאת. נוסף לכך, הפירסומת הסמוייה בסרט אינה סמוייה כלל וכלל. היא אפילו בוטה עד כדי כך שנדמה כאילו מטרתו העיקרית היא להציג בית-מלון, מיסעדה, קבוצת כדורגל או את רחובות העיר נתניה, ולא כל כך להתעסק בסיפור. אשר לשם, הוא אמנם שימש בעבר סרט של פיליפ דה-ברוקה, אבל זה הקשר היחידי שיש בין שני הסרטים.

דיימון ראניון בא לנתניה

מלך ליום אחד (אלנבי, תל-אביב, ישראל) — זה צריך להיות סרט קליף, בלתי-מחייב, קומדיה שמצחיקה ונשכחת עד מהרה.

במקרים כאלה, המיבחן היחידי להצלחת המיבצע הוא מיבחן הקהל. זה יחליט אם מתחשק לו לצחוק, וכמה מתחשק לו לצחוק, וזה יהיה כנראה, קנה-המידה לשפוט. עם זאת, קשה שלא לציין, כי הסיפור של שוער-המלון, המתחזה לאיש-עסקים מצליח כדי לעשות רושם על בתו — אותה לא ראה 15 שנה — מזכיר במהופך סיפור של דיימון ראניון בשם גברת ליום אחד. ואם כבר נוגעים בסוגיה זו, צריך לציין עוד שאחד הבמאים הגדולים של הקולנוע ה-אמריקאי, פראנק קאפרה, עיבד את הסיפור פעמיים, לקול-נוע, פעם בתחילת שנות השלושים ופעם בתחילת שנות הששים. הן הסיפור המקורי של ראניון (שאינו לא טרח להזכיר בכותרות הסרט הישראלי) והן שתי הגרסאות של קאפרה היו משעשעות ומפוקחות יותר מן הסרט של אסי דיין.

מלבד הסיטואציה הבסיסית, חסר התסריט המצאות ודמויות ראויים לשמן. הסיפור עצמו מתחיל רק אחרי ששליש מן הסרט בערך חולף בעזרת האלטרות מהירות של מרים פוקס ורבקה מיכאלי. ההומור שבסרט צריך להתמצות בעיקרו בדילוגים, אלא שאלה נשמעים כאילו אולתרו תוך כדי הצילומים על-ידי השחקנים עצמם, בלי הרבה מחשבה מראש. הסצנה המצחיקה ביותר בסרט קשורה בסם משלשל, ובפלפל המרוח על נייר טואלט, וזה רמז לעידון הצפוי כאן. גבי עמרני (האב המתחזה) וקארולין

תמש בו להפקת סרט באולפניהם. נקודה אחרונה זו היא כנראה שפית' תה, לא פחות מן הפרס הכספי, יותר מאה כותבים, כמה מהם ידועים, מפורסמים ומבוססים, לשלוח תקצירים לתחרות. הלקטורים, אנשי הצוות — טלילה בן זכאי, גיסים קלדרון ואחד מעורכי מדור זה, דן סיגור — קראו, התווכחו, והגיעו לרשימה של שמונה תסריטים. שיש להעניק להם את פרסי העידוד הראשונים (כנראה בסכום של כ-60 אלף לירות), כדי ש'ימשיכו לפתח את התקציר לתסריט מלא. הוויכוח המאוששים הם: התקציר לתסריט מלא. (על חתן לליזה). דן וולמן (הביוגרפיה של בן), אברהם הפנר (האתנה האחרונה של לורה אדלר), יצחק בן-נר (האיש משום), יצחק 'צפלי' ישרור (ארץ אהבתי), ברוך גיטליס (אלטנה לסי ספר של שלמה נקדימון), ערן פרייס (פרופיל 24) וסרגי אנקרי (אפשר לעקור עצי זית).

מי שלא הספיק או לא זכה הפעם אינו צריך להתייאש. זה רק הסיבוב הראשון של תחרות התסריטים. הכסף יספיק בוודאי לעוד כמה וכמה סיבובים, ולכן מה שצריך הוא, לשיסלב למודעות בעיתון.

ישראל, לא זכתה בכבוד, ומי שעשה אותו בסופו של דבר, היה מנחם גולן. במהלך המירוץ אחרי הויכוח, הובטחו כל מיני הבטחות לתעשייה הישראלית, ולפתחות אחת מהן מתממשת עכשיו, זמן רב לאחר שניתנה. ההבטחה היתה של חברת וורנר. היא הפקידה או סכום של מאה אלף דולר, אשר נועד לעידוד תסריטאות המקומית. על הכסף הופקדה ועדה, המופעלת על-ידי מרכז הסרט הישראלי, ועדה ציבורית זו החליטה לחלק את הכסף במסגרת של תחרות. אחרי שנים של דיונים וניסוחים, הוחלט שהתחרות תהיה בת שני שלבים. ראשית יתבקשו המועמדים להגיש תקצירים של התסריטים, וצוות מיוחד יחליט איהו מן התקצירים ראוי לעידוד. הזוכים המאושרים יקבלו פרסי עידוד, כדי שיוכלו להריץ חייב להעמיק את התסריט שלהם, ולכש'הם יסיימו את עבודתם, יחזרו אל הצוות שיבחר בחירה סופית של שלושה זוכים. מה האינטרס של וורנר בכל העניין? ראשית, זה היה חלק ממיבצע השיכנוע של הצלחה. שנית, יש להם אופציה לר' כוש את אחד מן התסריטים הזוכים ולהש'

בסרט גם מרכיב פוליטי: מארתה מאוהבת בסוציאליסט צעיר (דניאל מסגיש), ובשל אהבה זו היא וונחת את עסקיה.

הסרט מהווה, כמובן, הזדמנות נוספת לשיחזור האופנה והעולם של אותה התקופה, אבל לגבי הכוכבת, זו בעיקר הוד דמנות להתמודד עם דמות השונה ממנה לגמרי: "עם כל הזהר שסביבי, אני חשה שבתוכי אני עדיין ילדה. אבל כשאני מתבוננת סביבי, ורואה כמה אומללים ה'אנשים המרגישים את עצמם מבוגרים, אני מעדיפה בכל זאת להישאר ילדה. אני לא הייתי מסוגלת אף פעם להיות כמו מארתה האנא".

ישראל

רוח מתוך הכסד

כולם זוכרים בוודאי את מילחמת חב' רות-הסרטים על הסרטת מבצע אנטבה, ומחול השדים והלחצים, שאחז בתעשייה הישראלית באותו זמן. כולם ודאי גם זוכרים, שאף אחת מן החברות האמריקאיות הגדולות שרצו לעשות את הסרט ב-

בין שתי הגישות הללו, שחקר-תיאטרון המקפיד על פרטים, ובעל כושר איתור בכל מצב". התוצאה היא מעין שלישייה של מוסיקה קאמרית, שבה משלימים ה'שחקנים' האחד את השני להפליא. סימון סיגורה אינה מסתיעה באנושיות הניב'סה מפניה, והמוכרת היטב, אבל יש לה ניצוצות של זעם ורישעות שהם בהחלט מסתיעים. ז'אן רוספור, הידוע כאלגנטי, מלוטש ומנומס להפליא. מוסיף לעצמו קורט של נבזות חולנית ומפונקת. ואילו דלפין סיריג מצליחה באורח פלא לגלם דמות מגוחכת שאינה מעוררת צחוק, בתולה בסוף הקיץ של חייה, המשוכנעת, כי צביטה בישבן משולה כמעט לאונס, ומתקשה להשלים בתוך עצמה עם הפחד מן הצביטה והחשקה אליה.

אל השלישייה המעולה הזאת, נוספים כמה מן טכנאים מעולים ביותר של קולנוע הצרפתי, את הצלם ג'יסלן קלוקה (שצילם חלק מסט ואת מלחמה ואהבה של וודי אלן) את העורכת פרגוסאז בוגו (שר' ערכה כמה מסרטי של אלן רנה), ואת התפאורן ברנאר אוון, שאחראי לעיצוב מקום ההתרחשות המרכזי בסרט, (ואשר נזכחתו כה מורגשת וכמעט כאילו היה ה'דמות הרביעית בו), ביתם של האח והאחות.

אם מחברים את כל הכשרונות העצומים הניצבים לפני המצלמה עם הכשרונות והמיומנות שמאחורי המצלמה, אפשר למ'צוא לא רק הבל נוסף בין הסרטים ה'ישראליים של משה מיורחי לסרטים שהוא עושה בצרפת, אלא גם את הסיבה להת'נפלות מפיצי הסרטים בארץ, על סירטו.

כוכבים

סטאויסקי ממין וקבה

השערוריות הכלכליות של שנות ה'עשרים והשלושים בצרפת נחשפות לאור הזרקורים של הקולנוע הצרפתי. אחרי

רומי שניידר כמארתה המתאכזרת אני עדיין ילדה

הסרט שהקדיש אלן רנה לפרשת סטא' וויסקי, שהזכירה לרבים פרשת מירמ' וישוד מודרניות יותר, הסתיימו בימים אלה צילומי סרט חדש, המוקדש לדמותה של מארתה האנא, קבלנית וספרנית בור'סה, שהעמידה את כל עולם-העסקים על הראש, לפני שהתאבדה בעיקבות השערור'יות שבהן הייתה מעורבת.

במאי הסרט, פראנסיס ג'ירו, בת' לתפ' קיד הראשי, בשחקנית שכמעט גוללה לגלם דמות זו — רומי שניידר. כמו הגב' רת האנא, רומי היא דוברת גרמנית ב' מקור, והיום, בגיל 41, היא קרובה מאוד לגילה של הגיבורה שהיא מגלמת. ג'ירו, שעבד כבר עם רומי בסרטי הראשון, השלישייה השטנית (סיפור על בעל הר' צח את אשתו ואחר כך מבתר את גופתה לתחיות קטנות וקובר אותן בגן), משלב

יוון - "המתכון"

לחופשה מהנה

יוון מאז ימי ה"פוליס" ועדות לכך הם האקדמאים הנישא, והמוזיאון הארכיאולוגי שמרובים בו אוצרות האמנות מתקופה זו.

שילוב הביקור באתרים הארכיאולוגים במנה גדושה של פולקלור יווני, ארוחה יוונית טיפוסית (סלטים, "סופלאקי", אוזו) וריקודי סירטאקי המושגים ב"טברנות של רובע השעשועים, "פלאקה", משלימים פגישה ראשונה זו והתודעות אל הארץ, העם ומנהגים יווניים.

החום הכבד והמעיק השורר בעיר בחודשים יולי-אוגוסט, "מברח" את המבקרים לאחר כיומיים שלווה אל אתרי הנופש והקייט המשופעים בחופים והמיפוצים, וכמובן גם אל איי הים האגאי.

כל אלו הדריכו את "פלתורס" בהכנת תוכניות הנופש והטיול עבור התייר הישראלי. תוכניות אלו מנוונות ביותר כך שכל אחד יוכל למצוא בהן את העדפותיו: בילוי חופשת נופש לחוף-הים, חופשה עממית או בתנאי מותרות, טיול לאתרי תיירות, נופ וארכיאולוגיה, וגם סיור משולב בהפלגה המוצע ע"י פלתורס במחיר מפתה במיוחד.

"פלתורס", חברת התיירות הוותיקה בארץ החוגגת בשנה זו, יובל ה-60 שנות פעילות בשטח התיירות. בשנה זו הכינה "פלתורס" מבחר מיוחד של תכניות נופש וטיול לחו"ל שבהן באים לידי ביטוי נסיונה והידע המקצועי יחד וקשריה של החברה בעולם התיירות.

אחד ממוקדי תכניות הנופש והטיול של "פלתורס" לעונת הנסיעות 1980 הוא יוון ואגן הים האגאי. חצי האי יוון ואיי הים האגאי נודעים בעולם כולו כאזורי תיירות זל ומעניין. כיום - יוון היא המקום לבילוי חופשה מהנה, בהוצאה מינימלית. קילומטרים ארוכים של ים כחול וחול דק ולבן, כפרים צוריים ה"גולשים" מעל מורדות ההרים אל המיפוצים, העם היווני חם-המזג והעליו וה"פולקלור הצבעוני שלו, הפכו את יוון למרכז תיירותי מפותח.

אתרי התיירות העיקריים ביוון מרוכזים בחבל אתיקה ובחצי האי פלפונז, וכן באיים שהידועים בהם: רודוס, קורפו, כרתים ומיקונס.

חופשה ביוון מתחילה בד"כ בבירת יוון - אתונה. העיר היושבת במרכזו של חבל אתיקה היא בירת

**מבצע
"לגו" 50"**

המערכת "הנחטפת" ביותר!

עכשיו הזמן לרכוש את המערכת הבסיסית הענקית שילד? ישראל אוהבים במיוחד להשיג במחירי מבצע בחנויות הצעצועים המובחרות.

סוכנויות קופמן
תל אביב, החשמונאים 105 טל. 268155
אולמי תצוגה: ת"א, מגרשי התערוכה, סוף דיזנגוף טל. 455141

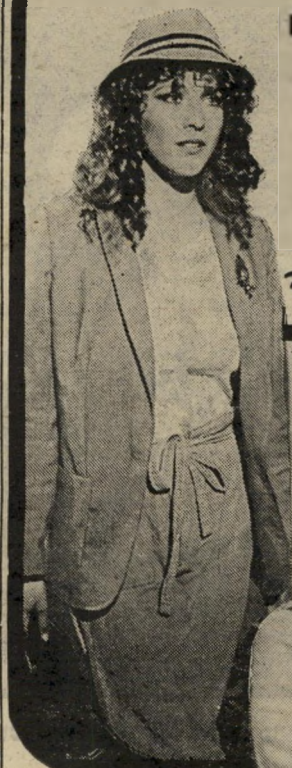
סרט ישראלי חדש

הסרט שיוציא אתכם מהצרות!!!

מלך ליום אחד

גבי ארני

חנן גולדבלט קרולין לנגפורד

מוסקו איליין
איליין גבן
בתפקיד אורח
רבקה מיכאלי
יוסף שילוח

בכורה עולמית ★ בעת ובעונה אחת:

תל-אביב	חיפה	ירושלים	באר שבע	פתח-תקוה
"אלנבי"	"אורה"	"אורנע"	"אורן"	"שלום"
בקרוב	הרצליה	חולון	בתי-ים	נתניה
אורדע ר"ג	"דוד"	"סבון"	"סביון"	"אסתר"

הפצה: סרטי נחשון בע"מ

קוראי העו"ז בארה"ב

הרוצים להשתתף בפעולה להצלת מדינת ישראל מחורבן הליכוד -

יתקשרו אל:

AMERICAN-ISRAEL
MIDDLE-EAST PEACE FOUNDATION
AP. 19 D
360 E. 65th St., N.Y. 10021
Tel: (212) 570-9190

אסבלט הדרי

חברה ארצית לזיפות וסיד גגות אחריות עד 10 שנים. טל. 03-338268.

הזדמנות!!

למכירה מתייר

גיטרה

חשמלית

כמעט חדשה יוניוקס לספול 1974 אמפליפיייר נייד + אפקטים משוכללים טלפון 03-241410

מסג'י

כללי ורפואי לנשים וגברים

על-ידי

מסג'יסטית מוסמכת

סאונה, בריכה

"מועדון הבריאות" מלון "מוריה", ת"א טל. 03-241252

תיאום מראש

בעיות

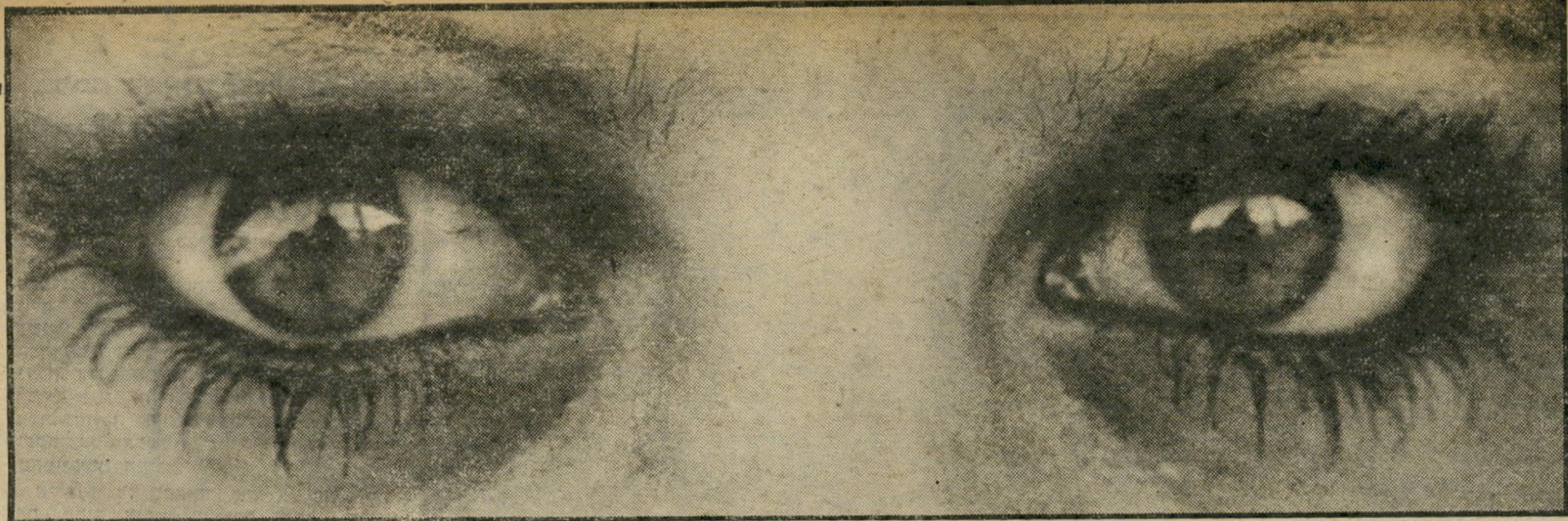
ולבטים

בח"י המין

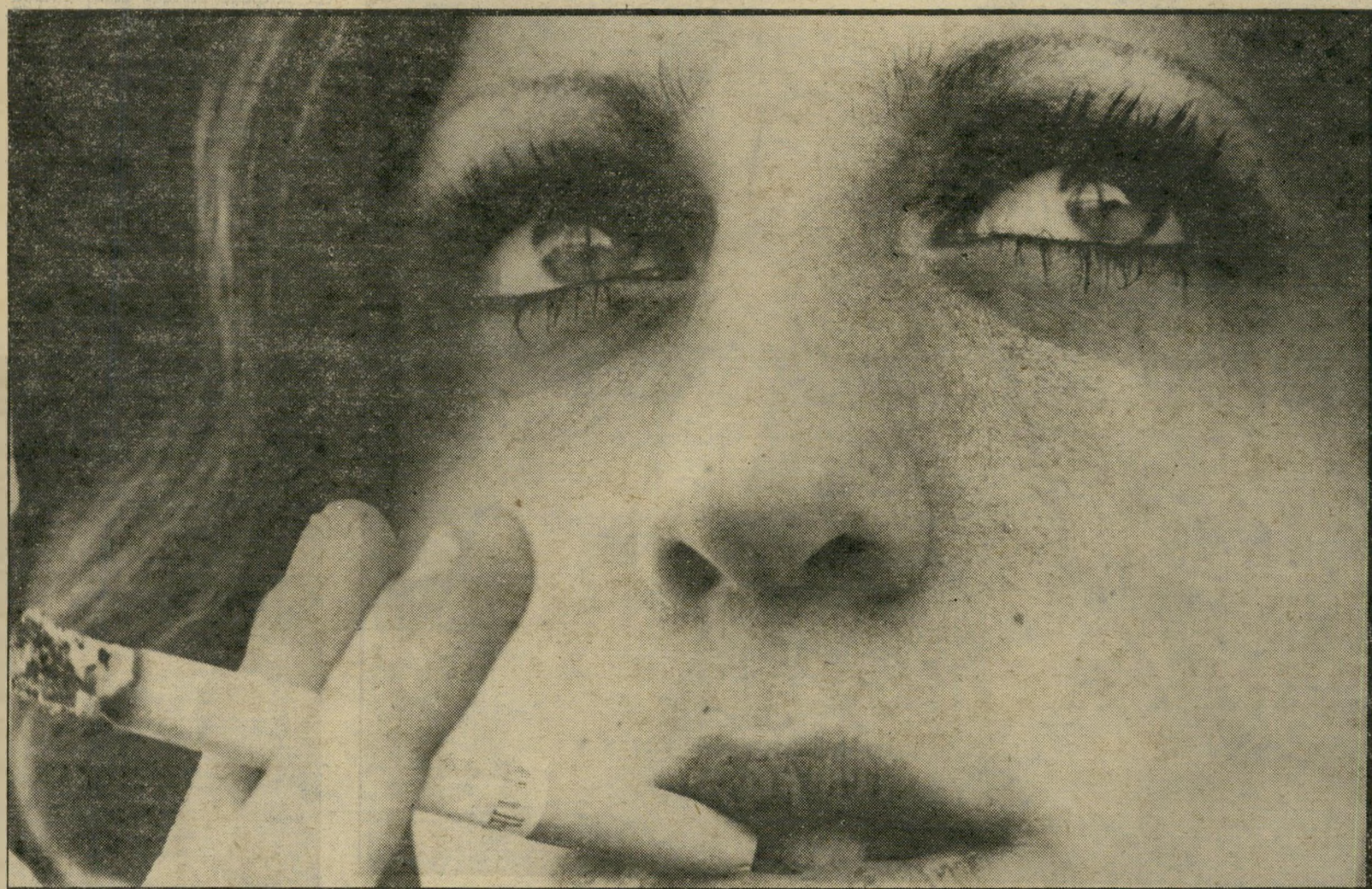
פאת

חז"ר מרדכי זידמן

חוצאת רשמים

בתו של אלוף-מישנה בצה"ל היא

מלכת המאזוזוכיסטים

בניו-יורק

בדרך-כלל נאות ביותר, מגיעות אף הן למועדונים אלה. על פרק ידן צמיד גס. עשוי מברזלים משוננים. כשל הבירור-נים רוכבי-אופנועים. במועדונים אלה אין תוכנית. הבאים הם התוכנית.

הכל

חוץ ממין

מידי נחשבת למיסטרס מיספר אחד של ניו-יורק. יש לה, בספריה-טלפון גים הקטן שלה, רשימה של כ-600 גברים, שלהם היא מחלקת הוראות ומהם היא גובה סכומי-עתק עבור ההוראות אור-תן היא מחלקת. טלי אימצה לה כבית, שלוש פעמים בשבוע, את המועדון המפורסם סם ביותר של האס-אנד-אם, מועדון קארטייה 19. כשהיא נכנסת למועדון,

גברים האוהבים להיות מושפלים על-ידי נשים, מוכים על-ידן, מקבלים ומבצעים את הפקודות המשוגעות ביותר, החליטו לצאת מהמחבוא שלהם, להקים להם מועדונים שבהם ייפגשו זה עם זה, ובעיקר ייפגשו עם המיסטרסיות שלהם, האדונות שלהם.

הגברים מגיעים למועדון ושמים על צווארם קולר, כדי שאיש לא יטעה בזר-הוי העיוות הנפשי שלהם. כמה צעירות,

רה הפרטית של אלרי לווינסון, בעליו של מועדון-הלילה המפורסם פלאטוט ריטריט. היא מתגוררת עם לארי, המבוגר ממנה ב-25 שנה, בדירת פאר הצמודה למור-עדון. טלי היא דוגמנית צילום מבוקשת, רקדנית ג'אז מעולה, אך יותר מכל, היא מלכת האס-אנד-אם של ניו-יורק. בין יתר הטרופים של העיר הגדולה, קמו לאחרונה שורה של מועדוני אס-אנד-אם, ראשי התיבות של סאדיסטים ומוזוכיסטים.

היא רק בת 19 וכבר מלכה. לא המלכה של השכונה, לא מלכת-יופי של עיר קטנה בישראל. טלי ברק היא מלכת חייה-הלילה של העיר הסוערת ביותר בעולם, ניו-יורק.

איש, מהחוגים הקבועים של ניו-יורק אינו מתאר לעצמו מסיבה ראויה לשמה ללא נוכחותה של טלי. אף מועדון לילה המכבד את עצמו אינו יכול להרשות לעצמו שטלי תבקר אצלו מדי שבועות אחדים, שמא ירדו מנייתיו בקרב באי מועדון-הלילה של העיר.

לטלי יש עיניים שחורות, שיער זהוב, גוף חטוב ופנים הדורשים טיפה. אין לה כרטיס-ביקור. אילו היה לה כרטיס-ביקור, הוא היה קטן מלהכיל את כל התוארים והעיסוקים שלה.

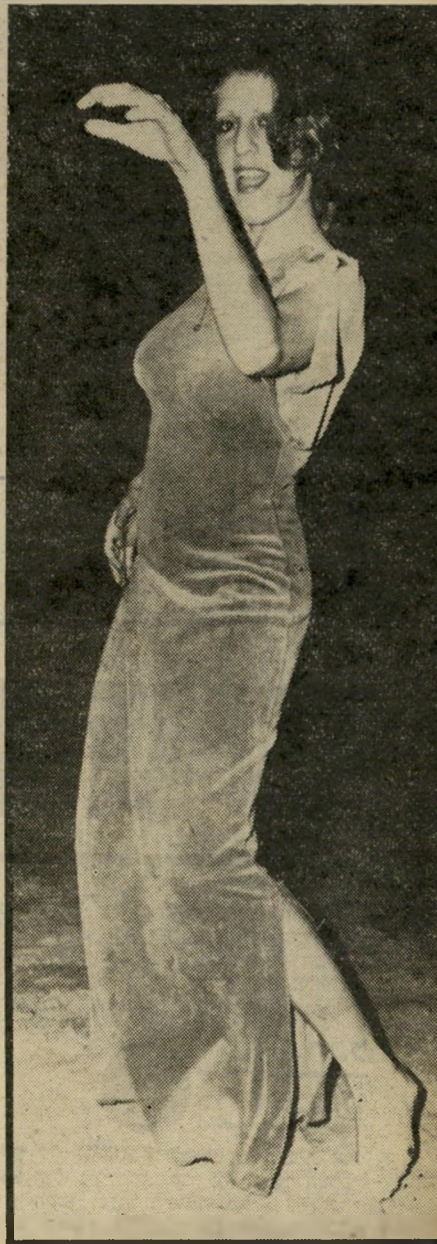
טלי היא המארחת מיספר אחד של מועדון-הלילה של ניו-יורק. היא גם החבר-

(המשך מעמוד 57)

מקיפים אותה מייד העבדים שלה, או כפי שטלי מכנה אותם בעברית "השפוטטים". זה מציע לה לשתות, האחר ממתין עד שהיא תשלוף סיגריה מארנקא, כדי שתהיה הראשון להציתה. טלי מתיישבת על כור-סה נוחה, ובתנועה שתלטנית מצביע על עקב נעלה. מייד מסתערים כמה מהעבדים שלה ומתחילים לנשק את עקב הנעל. כשטלי במצב-רוח טוב, ורוצה לעשות חסד עם השפוטטים שלה, היא מסירה את נעלה, כדי שהם יוכלו לנשק גם את כף-הרגל. כשנמאס לה מהנשיקות, היא בור-עטת בחוזקה בפרצופו של המנשק. במקום זעקת-כאב אפשר לשמוע אנקת הנאה מהמזוכיסט המוכה.

אולם זו רק הפתיחה. טלי צועקת עלי-הם, מבזה אותם, מעליבה אותם, וכלל-שהיא קשה יותר וגסה יותר, כן מת-רחב חיוך העונג שעל פניהם. לעיתים נכ-נסת טלי לחדרי-המכות המיוחד שבמור-עדון. שם ממתינים לה ולמיסטריות הר-אחרות הגברים שאינם מסתפקים בהש-פלות מילוליות או בבעיטות מיקריות. שם ממתינים גברים הלבושים בתחתונים בל-בד. כאשר טלי בוחרת באחד מהם, או לעיתים אף בשלושה בבתי-אחת, ממחרים-אלה להסיר את תחתוניהם ולשכב על-בטנם. טלי מואילה בטובה לקחת שוט-מאחד מהם — לכל אחד מהמזוכיסטים יש שוט צמוד, למיקרה שהמיסטרס תהיה מוכנה להכות בו — ומתחילה לחבט. תוך דקות ספורות הופך ישבנו של העבד של טלי אדום כישבנו של בבון. טלי ממשיכה להכות. המוכה אינו מפ-סיק לגנוח ולבקש: "עוד, יותר חזק". וטלי זועקת: "אתה נהנה? אתה נהנה?". אתה רוצה עוד?" מי שמתעייף ראשון הוא דווקא היד של טלי, ולא הישבן של המוכה.

לא תמיד היא טורחת ללכת עד לחדר-

רקדנית ללהקה גרווינית. הפכתי גרווינית. כשהיו צריכים רקדנית לתיאטרון רומני, הייתי רומניה".

גט

בירח-הדבש

בגיל 16 כבר החלה ההצלחה להאיר לה פנים. היא התקבלה לתפקיד של ליצן בהצגת-ילדים, וגמישות הריקוד שלה יחד עם כשרון המישחק והמימיקה של הפנים הצבועות בלבן והשפתיים האדור-מות, הפכו אותה להצלחה גדולה. אחרי-כך השתתפה בסרט פירסומת וזכתה בביק-קורות טובות. היא הקאריירה הישראלית של הילדה בת ה-16, היה כשנבחרה על-ידי אליל בנות גילה, צביקה פיק, להיות אחת מבנות הלהקה שקישטה את תוכי-ניתר.

אחרי ההופעות אפשר היה למצוא אותה על שפתי-הים, מול בתי-המלון הר-גדולים של תל-אביב. אחרי חצות היתה טלי לובשת שימלתי-מקסי, לוקחת טייפ נייד ושני כריכים של גבינה-צהובה ועו-רכת את ההצגה הפרטית האמיתית שלה על שפתי-הים. במשך שעות ארוכות היתה רוקדת יחפה, לעיתים על החוף, לעיתים בין הגלים. היום היא מודה שהיא המי-חינה לתזרר העשיר והיפה שיפתח את חלון חדרי-המלון שלו, יתבונן בה ויבוא

כסית ומועדוני-הלילה של תל-אביב. היא היתה חברה של צדוק קראוס, אחיו של שמואליק קראוס המפורסם ובעל מועד-דוני-לילה.

טלי נולדה בחיפה, אך יחד עם מיש-פחתה נדדה בכל רחבי הארץ, עד ש-המישפחה התיישבה בכפר-סבא. אביה של טלי היה

עתה אביה כבר קצין בכיר (מיל.), והוא מכהן כמנהלה של חברת שמירה גדולה בתל-אביב. בגיל 15 קמה טלי בוקר אחד, אמרה שלום לבית-הספר ולהר-רית, ושכרה דירה בתל-אביב. היא אמנם נשארה הבת האהובה של אבא, והקי-פידה לבוא אחת לשבוע לבית-ההורים בכפר-סבא, היא גם המשיכה ללמוד, אבל בבית-ספר אכסטרני. מגיל 15 היא כבר היתה צעירה המחליטה בעצמה על צע-דיה, קובעת לעצמה את סיגנון-החיים שלה, ומחליטה בדיוק איזה עתיד יהיה לה.

בימים אפשר היה לראות את טלי עובדת קשה באחד מבתי-הספר לג'אז. אחרי-הצהריים אפשר היה לראותה בבתי-קפה או בהצגות יומיות, ובערבים בהר-פעות בכל רחבי הארץ. "רציתי להיות רקדנית ג'אז בכל מחיר. ידעתי אז שזה לא העתיד שלי. ידעתי שהעתיד שלי הוא במה. אבל לא ידעתי מאיזה סוג. אז החלטתי לנסות את הכל. כשהיו צריכים

המכות. לעיתים היא מורה לעבדים שלה להתפשט באולם המרכזי. בין זוגות, לאו דווקא של גבר ואשה, לבין האורחים השותים ליד הבר, משכיבה טלי את העבדים שלה על ריצפת הריקודים, מצ-ליפה בהם בשוט, בועטת בהם בנעלה, מכבה על גופם סיגריה בוערת, מרוקנת לתוך פרצופם כוסות משקה ומחרפת ומגדפת אותם. לעיתים היא קושרת לקור-לר שעל צווארו של אחד מהם רצועה ומוליכה אותו סביב המועדון ככלב.

אולם הפגישות של טלי עם השפוטטים שלה במועדונים הן רק הכנה לעבודה האמיתית שלה כמיסטרס. שלוש פעמים ב-שבוע היא מקדישה כמה שעות להיפגש אישית עם העבדים. היא נפגשת איתם בדירותיהם, או בדירות של ידידים, ל-מיפגשים בני 40 דקות. "אנחנו עושים הכל בפגישות אלה", מסבירה טלי, "חוץ ממין. אין בינינו כל מין. אנחנו משחקים לפי הפנטזיות שלהם. הם מבקשים שאני אחיה המלכה והם העבדים, בבקשה. הם מבקשים להיות סוס ושאני הרוכב. בבקר-שה — כל מה שהם רוצים, אך בלי מין." עבור כל פגישה כזו גובה טלי את הסכום הענק של 250 דולר, שהם יותר מ-12 אלף לירות ישראליות. מי היא טלי ברק, הישראלית המפורסמת ביותר היום בניו-יורק? הבהמה התל-אביבית וזכרת אותה מלפני ארבע שנים, כשטלי היתה רק בת 15, וכבר היתה אחת מיושבות

מיסטרס
טלי שולטת לדעתה על העולם כולו כשלרגליה 600 שפוטטים המושעבדים לה.

שלושה ימים בשבוע היא מלכה של עבדים המשרתים אותה, המוכים על ידה והעושים כל מה שהיא דורשת. ביתר הזמן היא המלכה המהוגנת של חיי הלילה בניו-יורק, אורחת כבוד בכל מסיבה

חיים. בעוד חודשיים מגיעים ההורים שלי לביקור בניו-יורק. אני אשכור להם מערכת חדרים בהילטון ואראה להם את ניו-יורק, כפי שרק אני יכולה להראות. אני בטוחה שהם יאהבו את לארי, הוא אדם נהדר, וגם יבינו שהעניין של האס-אנדיאם זה לא עניין של זנות, אלא צורה מכובדת להתפרנס."

(המשך בעמוד 60)

קר — בשעות אחריצהריים — הכל שקט סביבה. באינטרקום, שליד מיטתה, היא מזמינה קפה וארוחת-בוקר, המובאים לה חדר על-ידי אחד מעובדי המועדון. אחר כך היא יורדת לבריכת-השחייה הריקה מאדם, ומתרחצת בה שעה ארוכה, אך לא לפני שהיא עוברת עיסוי הגוף. טלי ברק, הנערה בת ה-19, הגיעה ל־פיסגת חייה: "טוב לי, יש לי הכל ב־

במלון הילטון בתל-אביב הודיעה לו הכלה שהיא רוצה גט. אחרי כמה חודשי מאבק מישפטי על חלוקת הרכוש המשותף, קיבלה טלי את הגט המיוחל ונסעה לאירופה. חודשים רבים היא ביקרה בכל אתר-תיירות שהיה על המפה. היה לה כסף רב, היו לה מחזר רים, וטלי הרגישה נהדרת באירופה. את לונדון היא קבעה כבסיס שממנו יצאה לטיולים הרבים שלה.

מקום

אלגנטי

באחד הימים היא קיבלה שיחת טלפון מידיד נעורים. הם לא נפגשו כמה שנים ואותו ידיד התגלגל בינתיים לניו-יורק. הוא הזמין את טלי לבוא אליו לביקור. טלי החליטה כי לא רק הארץ קטנה עליה, אלא גם אירופה, ועלתה על המטוס הראשון לניו-יורק. מה שקרה ל־בעל, קרה גם לידיד. אחרי בילוי משותף, החליטה טלי שהוא לא מספיק טוב בש־בילה, והיא נפרדה ממנו. כשהיא מסבירה לו בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים שאין לו מה להתקשר אליה יותר, ימים אחדים אחר כך היא הוזמנה על־ידי קרוב מישפחה שלה, המתגורר בניו־יורק, לצאת עימו למועדון-הלילה המפורסם כס ביותר בעולם, הפלאטוס ריטריט. ה־פלאטוס ידוע בשל האורגיות ההמוניות הנערכות בו מדי לילה. גברים ונשים מס־תובבים במועדון כשהם ערומים לגמרי, מקיימים יחסי-מין זה עם זה, זה עם זה וזה עם זה בכל שניה שעולה על דעתם, כשלא תמיד הם פונים לאחד מ־30 החדרים המיועדים לכך או לחדר האורגיות הגדול, אלא עושים זאת בין הכיסאות, על ריצפת הריקודים, ליד שולחנות האוכל.

למועדון יש כמה חוקי ברזל, שעליהם אין לעבור. הכניסה מותרת רק לזוגות. גברים בודים או נשים בודות אינם רשאים להיכנס למועדון. הזוגות שנכנסים רשאים להתפשט, רק אם שני בני הזוג מתפשט־טים. אסור לגבר להתפשט אם בת הזוג שלו אינה מתפשטת, ולאשה אסור להתפשט אם בן הזוג שלה נשאר לבוש. אולם אחרי שמתפשטים, הכל מותר.

אולם אין לקבל את תיאור הפלאטוס בצורה בלתי-נכונה. המקום אלגנטי ביותר, אורחיו הם מהקהל הנבחר ביותר, בין אם אמריקאים ובין אם תיירים, ביניהם ישראלים רבים, הפוקדים את ניו-יורק, בין בריכת-שחייה לבריכת ווסוקי שבה זרמי עיסוי חמים, בין מיונן עשיר בו הכל חופשי, במחיר הכרטיס, ובוטיק המוכר את החלוקים, המגבות והתחתונים עם סמל המועדון, שרועים מורזנים נוחים, כיסאות ושולחנות.

בין כל אלה מסתובבת טלי. כאן היא טלי אחרת. היא לבושה בחלוק עדין, ה־מחליף את הבגדים השחורים והנוקשים של האס-אנדיאם. ואינה לוקחת חלק ב־חינוכה הכללית. על פניה ארשת כנועה, חתלתולית, והיא מחייכת לכל עבר, בעי־קר לעברו של לארי, החבר שלה ובעל המועדון. לארי לווינסון, הגבר גדל המי־דות, לבוש חליפה הגזורה היטב, על גבי חולצה רועשת, ועל אצבעות ידיו טבעות זהב. כאן טלי היא רק של לארי ויחד עימו היא מקפידה לשלוח מבטים לכל עבר, כדי לשמור שהכל במועדון יהיה כשורה.

צורה מכובדת

להתפרנס

בשש כבוקר, הולכים לארי וטלי לדירה שלהם, בקומה השנייה של המר־עדון. לארי צייד את הדירה בכל טוב. "היא לקוחה ממש מתוך שביעונים או מתוך סרטים", מספרת טלי. הם עוד משחקים שעה קלה שח־מת, המישחק האהוב על שניהם, ואחר כך הולכים לישון. כשטלי מתעוררת במה שהיא קוראת בור־

לקחת איתה איתו, רחוק רחוק. אבל אז כל מה שהיא הסכימה לומר היה: "הארץ הזו קטנה עלי. העולם גדול, אבל לא מספיק גדול בשבילי. אני אכבוש את העולם, אחיה מפורסמת ועשירה."

מי שהיה שומע אימרות מסוג זה היה מגחך לעצמו, "עוד צעירה פתיה ש־החיים היו מתוקים אליה ופינקו אותה מדי". ידידיה האמיתיים של טלי, אלה שהכירו אותה היטב האמינו לה, אם כי בוודאי שלא שיערו עד להיכן תגיע כדי לכבוש את העולם.

צה"ל קטע את תוכניות הכיבושים של טלי וגייס אותה, אך בעוד אביה השקיע שנים רבות מחייו במדים, החליטה טלי, כעבור שבועות אחדים שהצבא זה לא בש־בילה, "הייתי מוכרחה לצאת מהצבא בכל דרך", היא מספרת היום.

טלי לא הצהירה שהיא דתיה, אם משום שאינה אוהבת לשקר ואם משום שלא ייתכן שבתו של המפורסם תהיה דתיה. היא פשוט קמה ונישאה. היה לה באותה תקופה חבר, משה נייר, בן לאחת המישפחות העשירות בתל-אביב, העוסקת בשיווק דיגים. טלי נישאה לו, וכעבור שלר־שה ימים החליטה שהנישואין הם לא בש־בילה, בעיקר כשבדיה היתה כבר תעודת פטור מהצבא. החתן הצעיר לא הבין בדיוק מה קורה איתו, כשעוד בירחי-הדבש שנערך

להיות חופשייה
עוד שהיתה טלי בת 15 היא עזבה את בית אביה, קצין הצבא הבכיר, כדי להיות חופשייה. היא אהבה אז ללכת בלילה לים ולרקוד לבד. היום טלי היא גם חופשייה וגם מפורסמת.

לשלוש
שלושה ימים בשבוע מקבלת טלי שכר ענק רק כדי שתיתן הוראות, תעליב ותפגע.

לטלי ביקורת על הישראלים הי-מבקרים אותה. "הם באים מפתח-תיקוה או מכפר-סבא, ולא מבין גים שני-יורק זה דבר אחר. ב-ניו-יורק עושה כל בן-אדם מה שהוא רוצה, אם זה במסגרת הי-חוק והמוסר. אני לא חושבת ש-השפוטרים שלי הם אנשים רעים. הם נהנים מהדברים האלה כמו שבן-אדם אחר נהנה מלשכב עם בחורה או נהנה מללכת לקולנוע. אני לא מכריחה אותם לעשות שום דבר, להיפך, הם היוזמים את הכל. אני לא שוכבת איתם, כמעט לא נוגעת בהם בכלל. כל העניין הוא לא של מין, אז מה רוצים ממני."

"אני משוכנעת שמי שיבוא ו-יחיה בניו-יורק יקבל את האווירה הנכונה של העיר ויבין שמותר

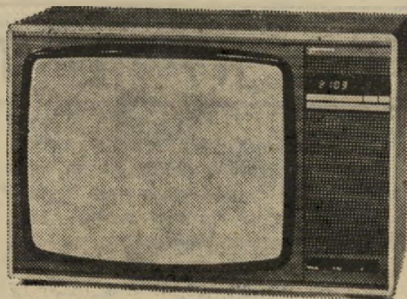
טלי ברק
קשה ורכה

לו לעשות כאן מה שאני רוצה, ואסור לבקר אותי. אני מתפרנסת מזה. זו עבודה כמו כל עבודה אחרת. זה כמו שמאשימים את לארי שהוא בעל בית-זונות. לארי הוא איש-עסקים מכובד, שעלה על הרעיון של הפלאטוס ריטריט וביצע אותו בהצלחה. לפלאטוס מגיעים אנשים חשובים. מדינאים, מנהלי בנקים, כוכבי קולנוע, שגי-ריים. מה שהם עושים במקום זה עניינם שלהם, כל זמן שהם לא משתוללים, לא משתכרים ולא מטרידים בחורות. אבל אם הם רוצים לשכב עם בחורה, והבחורה רוצה לשכב איתם, והם רוצים לערוך את החיזור כשהם עירומים, ולשכב זה עם זה דווקא במועדון, למה להפריע להם?

"אני יודעת שאני רק בת 19, אבל אני הרבה יותר מבוגרת מ-מחילת ישראלית בת 19 הבאה לקרייה כל בוקר. להיפך, כש-אותה חילת שוכבת עם המפקד שלה רק כדי שיהיה לה יותר טוב בשירות הצבאי, ואני חושבת ש-הרבה מאוד חיללות עושות את זה, וכשהמפקד שוכב עם החייל-לת ולמנצל בצורה ישירה או עקי-פה את העובדה שהוא המפקד שלה, זה הרבה פחות מוסרי והר-בה פחות חוקי מאשר מה שאני עושה עם השפוטרים שלי. אצלי הם נהנים, הם אוהבים להיות איתי, לדבר איתי ולהיות מוכנים על-ידי. גם אני נהנית להיות איתם. אני בוחרת רק באנשים מעניינים וכמובן רק בעשירים. אז מדוע ש-יבקר אותי בארץ? אני לא מת-ביישת במה שאני עושה, אני לא מתביישת במקום שבו אני גרה, אני שלמה עם עצמי."

הטלויזיה הצבעונית של ראנק בתנאים המיוחדים של אלקטרה.

אלקטרה מאפשרת לך לרכוש טלויזיה צבעונית "ראנק" בהנחות ניכרות.

המכירה בסניפי אלקטרה
ואצל המפיצים הנבחרים.

לבחירתך שני מסלולים:
רכישה בתשלומים נוחים או
רכישה בתנאי יבוא אישי.

Rankellectra

הצנעים הטבעיים של ראנק בתנאים המיוחדים של אלקטרה.

Made in Britain

אלקטרה

מקבוצת כלל תעשיות

נתניה
סמילנסקי 9
טלפונים: 33133, 053-33306
אילת
מרכז מסחרי ע"ש רכטר
טלפון: 059-2933
ואצל המפיצים הנבחרים.

חיפה
הרצל 18/20
טלפונים: 640009, 04-640000
באר שבע
החלוץ 96
טלפון: 057-72211

תל-אביב
דיוגנוף סנטר, טל: 03-298987/8
הרכבת 36
טלפונים: 338961, 03-339722
ירושלים
מרכז כלל, יפו 97
טלפונים: 02-228481, 227852

אבנת | קרמון | שיפריין | נעמן

נעלי מרנרו
Merano

שמחים להודיע על פתיחת אולם
המכירה החדש של המפעל, הרצל 140 ת"א.
(פתוח 8-18)

אביב/קיץ '80

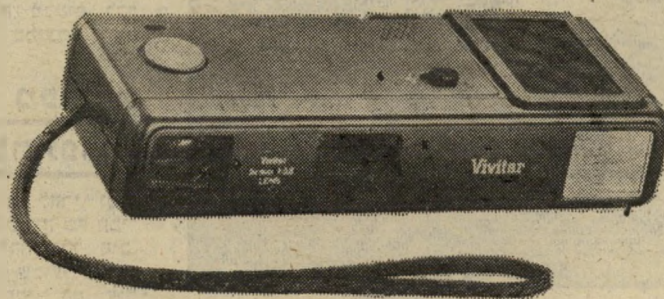

**רשיון
נהיגה**

2000 שקל

בי"ס לנהיגה
"גבע"

טל. 253230

כל המתמודדות על תואר

מלכת המים '80

תזכנה במצלמת הפוקט

Vivitar

מלכת המים 80

המועמדות הסופיות

עץ הזית

בחסות:

השנים הזה

מטעים:

בשיתוף:

אפנת הנשים היפות

מלי מרנו

erano

mod

אדלמי אמבר

אלמנות חולון, דוביטסקי 6, טל. 855480

פינה קולדה

אניה. חנה

כרטיס הכניסה שלך ושולח לאוסנת העולם

OLYMPIC AIRWAYS

אופייד טודס

עולם נפלא בדרשניך

Vivitar מצלמת

עמי - צור בע"מ

אוטובוסים לציור ולטיעון מיוחדים

- * חדרת המועמדות: אולפן לאה פלסטר
- * עיצוב תסרוקות: סלון גימי חיפה
- * עיצוב הכתרים: רחל גרא, יפו העתיקה
- * צילום המועמדות: אסף שילה
- * איפור: המעבדה לעיצוב ההופעה בהנהלת אביבה אורגד
- * עיצוב גרפי:

המועמדות הסוביות • מלכת המים '80 • ה

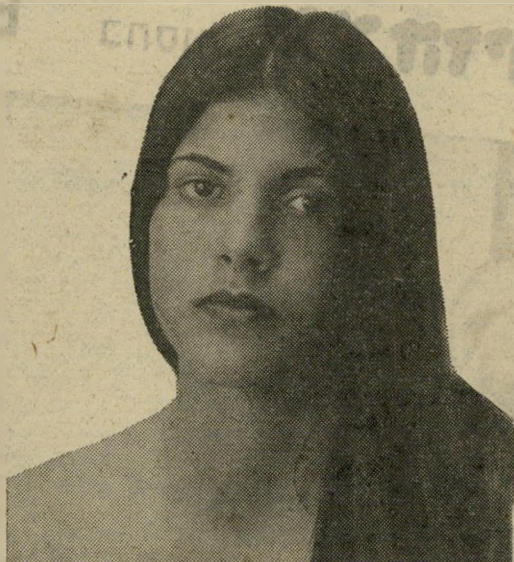
הצעקה האחרונה של ניבה לקיץ '80, מודגמת על-ידי אורלי חן: אוברוול סירסקר (קרפ/כותנה) בצבע צהוב, מעוטר בפס שחור עם מחשוף מתכווץ הניתן לשינוי.

היא בת 15 וחצי, מיתמרת לגובה של 175 סנטימטר רים, עיניה חומות וגדולות, ושיערה חום וחלק. ירדנה, המדברת בקול שקט וביישני, איננה חולמת על עולם של זוהר. "אלה לא חיים בשבילי, אני רוצה שקט", היא אומרת.

היא נולדה בכפר-סבא ובגיל שנתיים עברה לרמת-גן. הוריה, יוצאי טריפולי, הביאו לעולם שישה בנים ורק אחריהם נולדה ירדנה.

בהיותה בת יחידה במשפחה כה גדולה, גדלה ירדנה כילדה מפונקת. אביה, שעובד במחלבות טרה לא השי תולל משימחה כאשר סיפרה לו שהיא ניגשת לתחרות מלכת-המים, אך בעזרת אמה ואחיה השתכנע שזה לא נורא.

ירדנה לומדת בבית-הספר אורט ברמת-גן במגמת שרטוט. "אני רוצה להיות שרטטת", היא אומרת.

ירדנה צרור

על נישואין וילדים היא אמנם חושבת, אך לא בעתיד הקרוב. "הייתי רוצה רק ארבעה ילדים, כי ראיתי כמה קשה היה לאמא שלי לגדל שבעה ילדים", היא אומרת. המיקצועות החביבים עליה בבית-הספר הם ספרות, היסטוריה ותנ"ך. אך מה שבאמת משגע אותה זה אופי נועים כבדים. היא מאוד נהנית לצאת עם בחור שיש לו אופנוע כזה, לשבת מאחוריו ולהניח לרוח לפרוע את שערותיה.

עיסוק חביב אחר שלה הוא הספורט. היא מרבה לשחות, ובמיוחד היא טובה בגילגולייכתף ובריצות למרי חקים ארוכים.

ביופיה של ירדנה מבחין כל מי שמביט בה, אך כאשר מחמיאים לה על יופיה, היא נבוכה. הציעו לה אפילו להשתתף בסרט יוצאים קבוע, אך היא סירבה, כי הרגישה שקאריירה של שחקנית זה לא בשבילה.

ירדנה צרור בת ה-15 וחצי, תלמידת תיכון במגמה לשיטוט מרמת-גן, בשמלת שמש לבוקר של אופנת ניבה. נוחה, קלה ואוורירית, אידיאלית לימות הקיץ.

מציירת

ו לא התחרות הראשונה שבה היא משתתפת. היא גם הספיקה לטעום את טעם הזכייה בתואר, כאשר זכתה בתואר מיס אלגנס בשנה זו. לכן תחרות מלכת-המים לא גורמת לה התרגשות מיוחדת. אורלי בת ה-17 וחצי מתגשט לגובה של 175 סנטימטרים. יש לה עיניים חומות גדולות, שיער חום מקורי זל והופעה נאה מאוד.

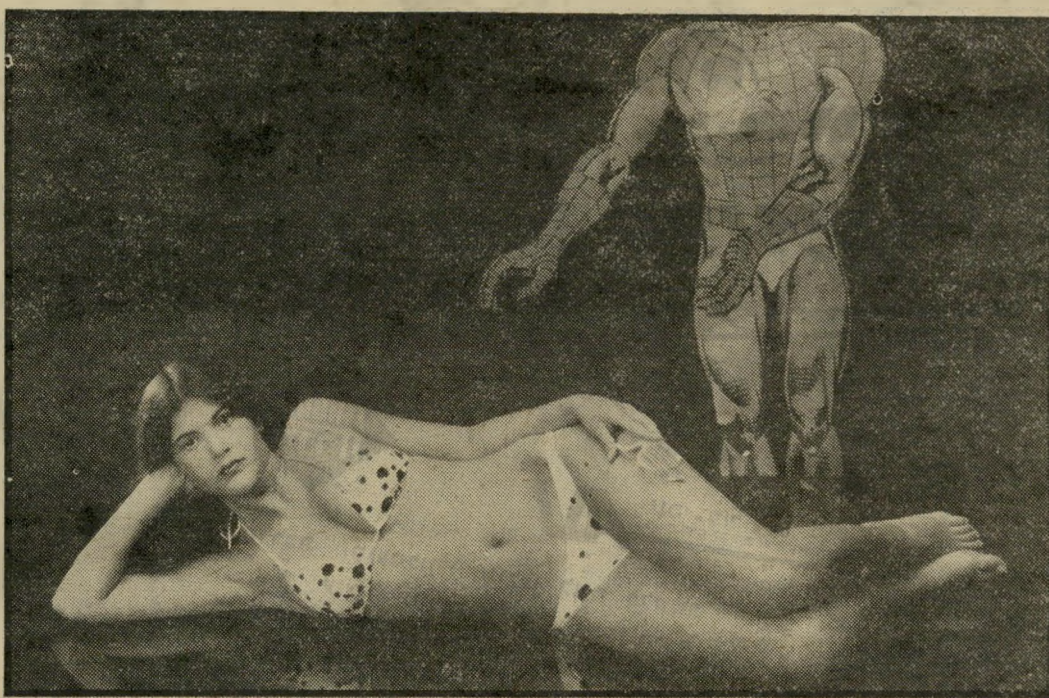
היא נולדה ברחובות, ומתגוררת כיום בקריית-עקרון, לא הרחק מעיר הולדתה. הוריה יוצאי מרוקו. אביה נהג-מונית ואמה עקרת-בית. לאורלי חמש אחיות ואח אחד, והיא המבוגרת מכולם. בימים אלה סיימה את הכיתה השביעית בבית-הספר התיכון קציר ברחובות. אורלי למדה ציור במסגרת בית-הספר ומאז היא משתדלת לנצל כל רגע פנוי לציור. היא מרבה לצייר נופים, אך במיוחד היא אוהבת לצייר דמויות של אנשים. לפעמים היא מציירת את החברים שלה היושבים למענה כדוגמנים. לגבי העתיד מתלבטת אורלי בין לימודי העבודה-הסוציאלית, מה שמראה על תחומי-ההתעניינות המגוונים שלה.

לאורלי יש חבר שהשתחרר מצה"ל, ומאז הם מריים לצאת יחד למקומות שבהם הנוף יפה, ולצייר בצוותא. חיי הווה אינם קורצים לה באופן מיוחד. אורלי לא תתנגד לעסוק בדוגמנות, אך רק אם יפנו אליה. אין לה תוכניות לרוץ ולהשיג עבודה בשטח זה.

כאשר זכתה בתואר מיס אלגנס, קיבלה כרטיס-סיסה ליוון, אך ויתרה עליו לטובת הלימודים בבית-הספר, שעניינו אותה יותר. גם הצעות בדוגמנות כבר קיבלה, אך מחוסר זמן לא נענתה להן.

בביתה של אורלי לא עושים עניין גדול מהשתתפותה בתחרות מלכת-המים. היא הגיעה לתחרות בהמי

בת אחרי 6 בנים

דורית גאה מאוד בעובדה שמצד אביה היא דור שמיני בארץ. גם אמה צברית. דורית נולדה בתל-אביב לפני 17 וחצי שנים. אביה עובד בחברת-החשמל ואמה עובדת בסוכנות-ביטוח. היא סיימה את הכיתה השמינית בבית-הספר התיכון 17, ובעוד כמה חודשים תתגייס לצבא. בימים אלה היא עסוקה בבחינות הבגרות האחרונות שלה. לדורית שיער בלונדי ארוך וחלק, עיני תכלת, וגובהה 165 סנטימטרים. מי שלחץ עליה במיוחד להשתתף בתחרות מלכת-המיס היתה אמה. "אמא חושבת שאני יפה ומתאימה להיות מלכת-מיס, ולכן ביקשה ממני להצטרף לתחרות. מאחר שאני שומעת בקולה, ניגשתי לתחרות." אומרת דורית בחיוך רחב, המבליט את שני ניה הצחורות.

בעתיד רוצה דורית להיות דיילת-יופי. ובינתיים אינה

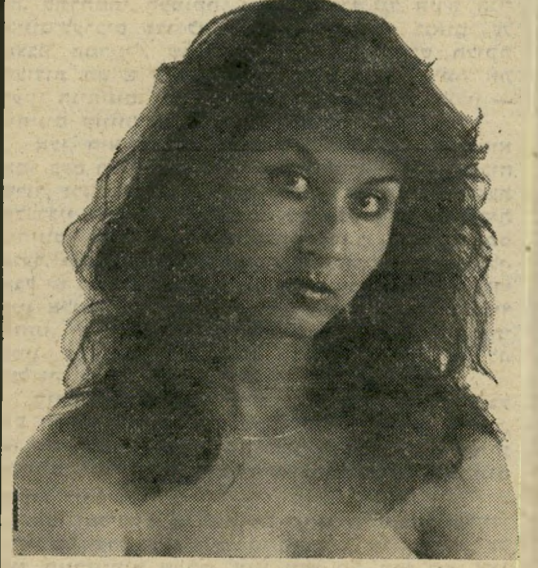
דורית ברזילי

דורית עם בקבוק פינה קולדה בידה, במראה החדש של אופנת ניבה: שימלה רבת קפלים, חושפת כתפיים, עשויה בנדורה (סריג קרפ מרשרש) בצבע ורוד עז.

לצת חברה, והוריה, המכבדים את רצונה, לא הביעו כל התנגדות. אורלי אוהבת את קריית-עקרון, מקום מגוריה, ואת השקט השורר במקום. תל-אביב נראית לה סואנת מדי, ולכן היא מעדיפה את חברה מן המושב. כרטיסיהטיסה וטובת-ההנאה הכרוכות בדרך-כלל בחיי הווה, אינם מסחררים את ראשה. "לכל דבר יש עת", היא אומרת. "כאשר אסיים את לימודי יהיה לי יותר זמן לנסוע לחוץ-לארץ, לעסוק בדוגמנות ובכל מה שיבוא. אך על הצירוף לא אאוותר בשום פנים. זה נראה לי הדבר החשוב ביותר בשבילי." מבטיחה אורלי.

השתתפות קודמת בתחרות יופי כל-שהיא מקנה בדרך-כלל ביטחון רב למועמדת. ביטחון זה ניכר באורלי ללא-ספק. יש לה הליכה יציבה, קומה זקופה וחיוך

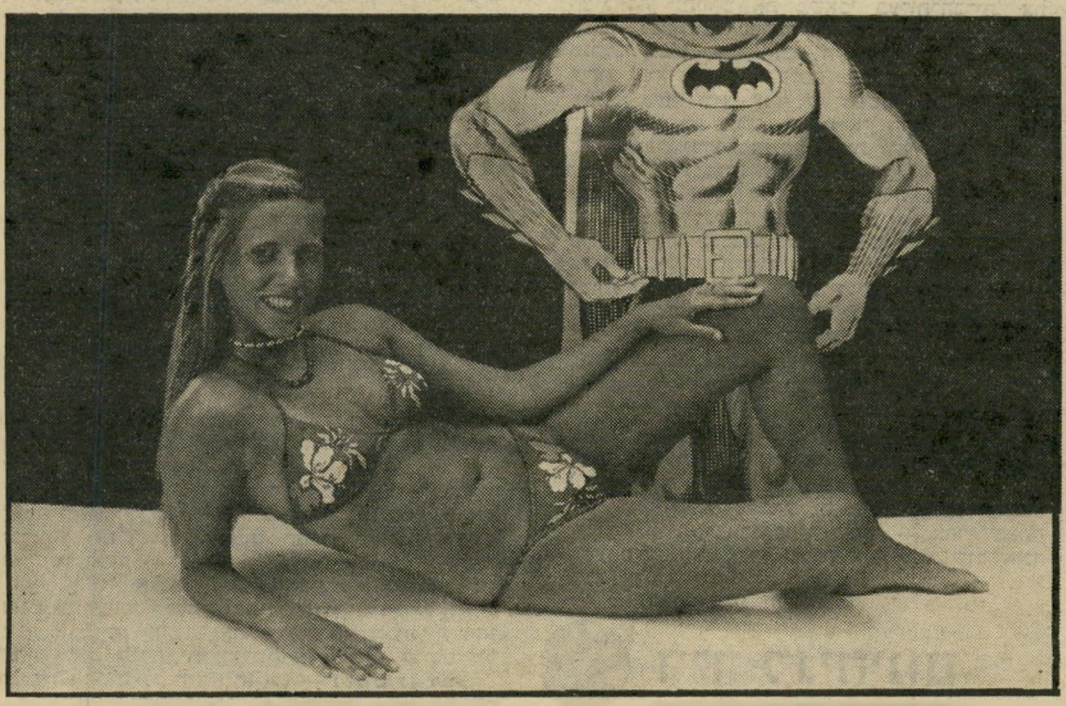

אורלי חן

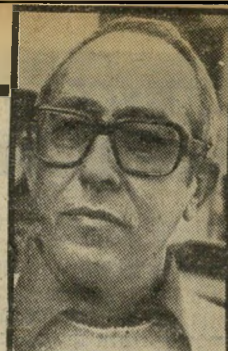
מעודן. היא מדברת בקול נמוך ושקט ומשרה אווירה של נחת בעת הראיון. בעוד שמרבית המועמדות מגלות עניין רב בפעילות ספורטיבית, אורלי אדישה למדי לשטח זה. על אף גובהה, היא אינה משחקת בכדורסל, איננה שוחה ואיננה מתרוצצות על מיגרשי ספורט. אפשר ביתר קלות למצוא אותה בתוך גוף פראי כל-שהוא, יושבת ומציירת. אורלי, על אף שזכתה כבר בתואר קודם, מתרחקת מעולם הווהרה. אורלי עוזרת למועמדות אחרות ביעוץ על הליכה נכונה, בגד מתאים או איפור הולם. בעת הצילומים לקראת התחרות היתה נינוחה ביותר ושקטה. את ההתרגשות שגילו מועמדות אחרות, היא הפגימה בתוכה. "אם לא אוכה בתואר כל-שהוא זה לא יהיה נורא." היא מציינת.

צברית דור שמיני

דמויות

צילום: אסף שילד

יעקב שרת / איש ומאדים מוכרי נשמות לשון

בשיתוף צדקים ובבשר לווייתן, יש מי שמתפתה לנסות את הגיהנום, כמו שאמר גורג' ברנרד שו: „מבחינת האקלים אני מעדיף ג'רדן, אבל מבחינת החברה...“ משה דיון הוא מן המעדיפים המובהקים את ה"גיהנום", ובאחרונה הוא מרבה לדבר בו, אם גם בקול צרוד, וכבר עמדתי על כך יותר מפעם אחת במדור זה. לתדהמתי העמוקה, נראה שבדרי נגד תורת הגיהנום-לעריבים שלו לא שיכנעוהו! אדרבה, בנאום „על מצבנו המדיני“, שנשא כאורח הכבוד בטכס חלוקת תעודות תש"ם שערך אוניברסיטת חיפה, פיתח את רעיון הגיהנום, ובשני כיוונים, אם הבינותיו אלנכון — גיהנום קונוונציונלי וגיהנום אטומי.

אכן, הוא טוען ש„יאסר עראפאת התחיל“; שהוא אמר פעם ראשונה, שאש"ף יחולל בישראל גיהנום בכוח טורו, וכנגד זה — המשיך דיון — על הערבים לדעת שלעריבי השטחים הנמצאים בין הפטיש והסדן יהיה גיהנום איום ונורא, ומוטב שיהררו אחיהם והם בדבר, ובעוד מועד — זה הגיהנום הקטן, הקונוונציונלי. אבל יש גם גיהנום גדול, אטומי, אם הבינותו את דברי דיון אלנכון. הוא אמר, שאם הערבים רוצים להשמיד אותנו, יש בידינו האפשרות להשמיד את דמשק ורבת-עמון. להשמיד, ושוב, אנא זיכרו: אם הם יתחילו, ועל זה יש בפי כמה בדריים.

קודם כל, מה זה חשוב עכשיו מי התחיל לנבל את הפה ב„גיהנום“? עכשיו השאלה היא מי התחיל, או מה הפתרון לבניה, מה צריך לעשות? האם עשיית גיהנום יותר גדול היא התשובה הבדוקה לגיהנום שיעשו לנו?

חס וחלילה! מי שחושב שהבעיה תיפתר על-ידי גיהנום הדדי, שבו היד הגיהנומית שלנו תגבר על היד הגיהנומית שלהם, אינו יודע מה הוא סח. צאו וחשבו אתם, כמה ערבים יצטרך כל יהודי לרצוח כדי שהגיהנום שלנו ינאח — אבל אל תשכחו להביא בחשבון, שאם יהודי אחד יכול להרוג, נאמר, חמישה ערבים, או עשרה, או עשרים, פירושו של דבר, שהערבי הבא, זה שמעבר למיספר שתקבעו, ירצח את היהודי הזה. ועכשיו שאלו את עצמכם שאלה קונוונציונלית: כמה ערבים יש מסביב? חוששני שתגיעו לכלל מסקנה, שאנחנו לא נצא מן הגיהנום הזה בשלום. ואני כבר לא מדבר על העובדה הגלויה לעין כל, שארצות-הברית גמרה אומר, באיוולתה, לעשות כל שביכולתה למנועת מילחמה קונוונציונלית נוספת בשטחים עימותי ישראל-ערב; החלטת זו אינה ערסילאית — היא היא המסבירה יותר מכל הסבר אחר את הרכשת הנשק האמריקאי הרב למצריים ולירדן, ומחר — אם רק יהיה לאסד או ליורשו שכל לעשות לרוסים מה שעשה סאדאת — גם לסורים, הרכשה שפירושה בראש ובראשונה, שהמילי-חמה הבאה תהיה בלתי-כדאית עד כדי פחד נוראי מפתחתה.

משה דיון יודע זאת, ואף על פי כן הוא רק מנפנף בערבי השטחים כבבני-ערובה מועדים לשחיטה גיהנומי-מית. הוא חושב באמת, שהוא מבהיל משהו, אז אולי ואבוי אם משהו בתוכנו הולך שבי אחרי שקיולי הגיהנום שלו, או שמא הוא רק מדבר, כלומר מוסיף שמן על גלגלי התעמולה הערבית המציגה את ישראל כמדינה לוחמנית תאבת-יריח — ומחשל את הערבים בירת שאת לכוננות הקרבה בשטחים ומחוצה להם? כן, מי שמתכנן מילחמה קונוונציונלית, שבה אנחנו נעשה גיהנום לערבים מבלי שהם יעשו גיהנום לנו, פשוט הוזה בהקץ. הגיהנום שיהיה לנו, מוגבל כאשר יהיה, דיו לעשות את כל העסק לבדנו כדאי עד מאוד, ולכן אין נחמה בגיהנום הסלקטיבי-קונוונציונלי של משה דיון. משום כך, כנראה, הוא שלף ממקפצת אורח הכבוד של אוניברסיטת חיפה את חרב הגיהנום חבלתי-קונוונציונלי — הגיהנום של ההשמדה, כלומר, אם אני הקטן מבין אלנכון, הגיהנום האטומי.

כתתור ופרח! נראה להם — „נשמיד את רבת-עמון ודמשק“. ומה עם קאהיר? ובגדאד? ובגדאד? אם כבר תמות-נפשיים-ערבים, מדוע לא לעשות חגיגה גיהנומית שכזאת, שהעולם כולו ירקוד על קברי כל היהודים והערבים?

וכך, אם ניסוג ממאוויו קברנות שכאלה, הרי שבמצב הטוב ביותר ייווצר קיפאון גרעיניי-ישראלי-ערבי הדדי (ואז אנו חוזרים למישור הגיהנום הקונוונציונלי שלעיל), ובמצב הפחות טוב, תצטרך ממשלת ישראל להחליט מדי שני וחמישי, אם פיגוע חבלני מסויים הוא הוא זה שמוכיח כי פני הערבים להשמדתנו, ולכן יש להטיל את הביצה על רבת-עמון, דמשק, או על מוקד ערבי אחר. רק גיהנום שכזה חסר לעם ישראל. לא אור לגויים, אלא חברה קדישא למזרח התיכון! הייתי רוצה לסיים רשימה זו במשחו חיובי, למרות הכל. ובכן, אילו תחת הירחוריי השמדה גיהנומית הייתה ממשלת ישראל מקימה כורים גרעיניים לייצור אנרגיה חשמלית, פוטרת את המדינה מחנק התלות בנפט-שאיין-לנו, מחזקת את המשק הלאומי ועל-ידי כך מתגברת את חוסן הלאומי, היו הערבים שואפי השמדתנו מתרשמים מכוחו יותר.

אבל זה מה שאומרים בטכניון. לאוניברסיטת חיפה יש גרסה אטומית אחרת.

סיבה נעלמת אחרת — לחצה על הדק מסויים, ופתאום נתגלה שמתחת לפני השטח העניינים רותחים למדי (אגב, הדיבורים האוויליים על הרוב השמח בליבו על „היד החזקה“ מזכירים את הודעות הנציב העליון אחרי פיגועי אצ"ל ולח"י — בתיאבון!). העיקר הוא, שאם „היד החזקה“ איננה פתרון מוחלט, כפי שהוכח לעינינו, מהי המדיניות שתניקט מכאן ואילך?

הליברליזם של עזר נכשל. היד החזקה של בגין נכשלה. מה עכשיו?

ממטורפים גמורים אני מצפה לתשובה: „יד יותר חזקה!“ מאידויטים לא גמורים אני מצפה לתשובה: „לפחות לא היינו צריכים להגיד, לעואזל, שיש עכשיו רגיעה בשטחים“.

על ראש הממשלה / המעפיל ממחתלה אלי מהתלה: אני מרגיש טוב ואני נראה טוב!“ הכריז מעל הדום, בנאום רבי-השראה שנשא בכינוס „מגן דוד אדום“ —

ולא שמע בצפור יחדיו כל צופרי המדינה: „אני מרגישה לא טוב! אני נראית לא טוב! איפה העזרה הראשונה?“

ידין. צא!

משמאל שבת, מימין שבת, וידין נוסע לו ביום ששי במרכבת הממשלה וזאפילו נהנה.

ככה הוא אומר. ואני אומר לכם, שהוא מרגיש איום ונורא, מפני שאולי הוא שוטה, אולי הוא מוקיון של ההיסטוריה או של חצר-בגין, אבל מטורף איננו. ואם הוא מרגיש עכשיו איום ונורא, אנחנו צריכים להכביד עליו שבעתיים — כדי לעזור לו לפרוש, וזאת אפשר להשיג רק על-ידי הבהרה, שמיספר עצום של אנשים תובעים ממנו לעשות זאת.

מאחר שאיננו רוטשילד לא הדפסתי מיליון גלויות. אבל גלויה אחת קניתי, כתבתי עליה מה שכתבתי ושלחתי אותה אליו. לכנסת. לא איכפת לי אם הוא לא יקרא אותה ויטילה הישר לסל. אבל אם הוא יצטרך לעשות את התנועה הזאת מיליון פעם, והשרתים יתחילו לרוץ בכנסת עמוסי סלי-אשפה גדושי גלויות „ידין-חזור-לארכיאולוגיה!“ לאורך המיסדרונות — זה יהיה חזיון!

ועכשיו ידין יקירי, הסכת ושמע קושט-דברי-אמת שהעיתקתי פה אל שפת-עבר מן השפה האנגלית, העתקתי וחשבתי שהם יפים כל כך, אבל כך בוודאי ובוודאי, ולא סתם שוטה או מטורף אמרם, אלא היסטוריון בעל שם, ומה גם מבגני-ברית, הלא היא ברברה טוכמן ייזועה בשערים. חפזתי דברים אלה במאמר „חקירה בהתדבקותה של איתבונה בשילטון“, אשר הובא ב"ד"ר הון האמריקאי „אסקווייר“ (מאי 1980):

„כאשר מתחוויר למי שמעורבים בו, כי מסלול המדיניות מוליך מולך לשואה, מדוע אין איש מתפטר מתוך מחאה, או לפחות למען שלווה נפשית-הוא? הם לעולם לא עושים זאת. ב-1917, הקאנצלר בתמאן הולווג טען נואשות נגד ההצעה לחדש לחומת צוללות בלתי-מוגבלת, שכן זו תכניס את ארצות-הברית לזירת המילחמה, ותחדש את משאבי בעלות-הברית, את אמונן בנצחון ואת הסיבולת שלהן. כאשר ראשי הצבא הגרמני גברו עליו, אמר הקאנצלר לדייד שמצאו שקוע ביאוש, כי ההחלטה פירושה, קץ גרמניה. כאשר אותו ידיד אמר לו בפשטות: „אתה צריך להתפטר“, אמר בתמאן שזאת אין הוא יכול לעשות, שכן הדבר יורע מלחוקת מבית ויאותה לעולם כי הוא סבור שגרמניה תיכשל.“

זה המפלט תמיד. המחזיק במישרה אומר לעצמו, כי הוא יכול לעשות יותר מבפנים, ואסור לו לחשוף חילוקי-דעות בצמרת לעיני הציבור. אבל לאמיתו של דבר, אם יש תיקווה כלשהי לשינוי בחברה דמוקרטית, זה בדיקת הדבר שעליו לעשות.

בשורש הדברים, הדבר שגורם למחזיקי-מישרה לדבוק במדיניות שהם עצמם סבורים שזלא מוטעית, אינו יותר ואינו פחות ממה שגראה בעיני כפיתוי המישרת, או קדחת פוטומאק [הנהר שעליו יושבת וושינגטון]. והוא הדין שעה שהמוקד יושב על תהומה, על הריין, או בלי ספק, על הגילוס. כאשר הרבט ליהמן יצא למסע בחירות לכונה שנייה כסגנאטור מטעם מדינת ניו-יורק אחרי שכיהן ארבע כהונות כמאשל מדינה זו, שאלו אחיו מרדכי, בשם-שמים, הוא משתוקק להחזרה. ארתור — הטיב הסגנאטור לאחיו — אחרי שאתה נוסע פעם אחת אחרי שדרת אופנועים, שוב אינך אותו אדם לעולם!“

אז לא לשכוח את הגלויות.

כל תינוק יודע, שהד"ר ישראל קסטנר מכר את נישמתו לשטן, כמו שאמר עליו בשעתו השופט בנימין הלוי, בפסק-דינו המנומק. אבל כמה תינוקות יודעים, שכעבור הרבה-הרבה שנים, אותו בנימין הלוי גופא חזר בו מאותה הגדרה שטנית?

בנימין הלוי יכול להיות מרוצה: הוא התחרט על הגדרתו וחרו בו ממנה בפומבי (אינכם מאמינים? טלו „ידיעות אחרונות“, 5.12.77), אלא שזמן קצר אחר שחקק אותה הגדרה על לוחות המישפט הישראלי, נרצח קסטנר — ומה הפלא? האם יצור שמכר את נישמתו לשטן הוא יצור-אנוש? אולי הוא ראוי לחיות בכלל? (אילו חזר בו השופט הלוי לפני 21 שנה מביטוי האומלל, אולי אבי עוד היה חי, „מעריב“ 6.11.77).

אפשר לחשוב, שאנשים בעלי-עמדה הפיקו לקח מאותה פרשה מחרידה של הוצאה-להורג מילולית, שניתרגמה חיש מהר להוצאה-להורג גשמית. ובאמת, חיש בידו מי לבדוק ולחשב כמה פעמים נמנעו אנשים, שההגדרה „מכר את נישמתו לשטן“ כבר עמדה על דל-לשונם, מלהגותה ממש? לא אתפלא, אם לאור חיינו הסעורים ניתן למנות מיקרים אלה של הצלת-נפש בעשרות ובמאות!

אבל אם זה חלקה, יש מי שלא לקח. אם זה הכלל, יש גם יוצא-מן-הכלל. ומיהו היוצא מן הכלל, אם לא הרב הראשי לישראל שלמה גורן, שאמר אך תמול-שלושום על הרב הראשי של יהודי בריטניה וחבר-העמים: דבריו (על זכות הערבים למדינה פלסטינית ואי-הכרחיות היותה של ירושלים בירת ישראל מבחינת ההלכה וכו') הם „תקיעת סכין בגבו של העם היהודי. בקריאה שטנית זאת נפסל הד"ר יעקובוביץ מלכהן בקהילה היהודית.“

מזלו של הרב יעקובוביץ, שהוא יושב בלונדון. אילו ישב פה, ספק אם קנאינו היו מסתפקים בצירופו לרשימת המועמדים-לאיכסון-במחנה-הריכוז מייד, בצד מיכלאס של טדי קולק עוכרי-ישראל, וצמד הבוגדים מסגירי-לב-הארץ פרס-רבין. שהרי מי שקרא קריאה שטנית אינו בחוקת-אדם, כפי שהובהר לכולנו בפרשת ישראל קסטנר.

עיתונאים רזיזים בוודאי ישחזרו בדיוק מה אמר הרב יעקובוביץ לסופר „אל-איהראם“, ואם דבריו סולפו או לא. אך לדירי לא זה העיקר. העיקר הוא בכך, כי מציון תצא תורה שטנית נגד כל בעל דיעה עצמאית הנוגדת את דעתם של מי שמינו עצמם שלומי-אמוני הקונסנזוס האלוהי-לאומי.

אגב, חוששני שהדבר צריך להדאי גם את הרב שלמה גורן, שכן אם התליץ שטני זה יימשך, חזקה שיימצא בתוכנו קנאי ממנו, שברגע מסויים יאשים אותו במעש השטן — טפו! טפו! טפו!

יד חזקה על ההדק

הדבר היה ביום ד', 18 ביוני. באותו יום לא רחוק, בירושלים, התייצבו מתאם-הפעולות-בשטחים, האלוף דני מט, יועצו, הפרופ' משה מעוז, ועוזרו, תא"ל שפיל, וכן יועצים אחרים, לפני ועדת החוץ והביטחון של הכנסת ובישרו (כל הציטוטים מ„מעריב“, 19 ביוני):

- מאז 15 במאי מורגשת ירידה דראסטית בפעילות האנטי-ישראלית בשטחים;
- לגירוש שלושות ראשי-הערבים היתה השפעה מרתיעה בלתי-רגילה;
- הפגיעה בשכמה ובחילף היכיתה את החוגים הקיצוניים בשטחים בתדהמה;
- רבים בשטחים שמחים בליבם עליך שהמימשל נוהג ביד חזקה;
- המדיניות הליברלית של עזר וייצמן היתה מוטעית;

● בזכות מדיניות-היד-החזקה, שהונהגה מאז פרישת עזר וייצמן, יש עתה רגיעה בשטחים. מאחר שמדובר במטורפים גמורים, לא באידויטים גמורים, מיהרו הנ"ל להוסיף, כי „אל לנו לחשוב שהשקט הנוכחי בשטחים יימשך לעד“. כל עוד לא נמצא פתרון פוליטי, עלינו להתכונן לתקופות קשות ולנסיונות לחדש את פעולות-הטרור. צה"ל והממשלה חייבים להיות ערניים וכו'.

המתאם ויועציו, אלופי-היד-החזקה, אמרו דבר ו-היפוכו ונשארו בחיים. כפי ששמתם לב, כדי למנוע „הפתעה“ הם קבעו שהשקט הנוכחי ה„בלתי-רגיל“ לא יימשך לעד.

מה עושה אלוהי מארת הכיבוש? כעבור יום-יומיים בסך הכל נפלט לו איזה כדור (המפליט נעצר, כמובן, אבל לא עובדה זאת עשתה את הכותרות ולא היא השכינה חיבה יתרה למימשל הצבאי בליבם של הרבים השמחים על היד החזקה) — ושלום לך רגיעה! אבל לא זה העיקר, אף לא העובדה, שהיד החזקה — אולי מרוב חוזק, אולי מרוב עצבנות, אם לא בשל

איש וטעמו. יש מי שלעת זיקנה מהרהר בג'רדן

ד"ר לגיהנום

תל-אביב, רח' מטלון 11, בן יהודה 108
חיפה, שד' ההסתדרות (500 מ' מהצ'ק פוסט)
באר-שבע, רח' ההסתדרות 90
רעננה, אזור התעשייה
ניר-יזק,
שד' לקסינגטון 200, טל. 267 0806

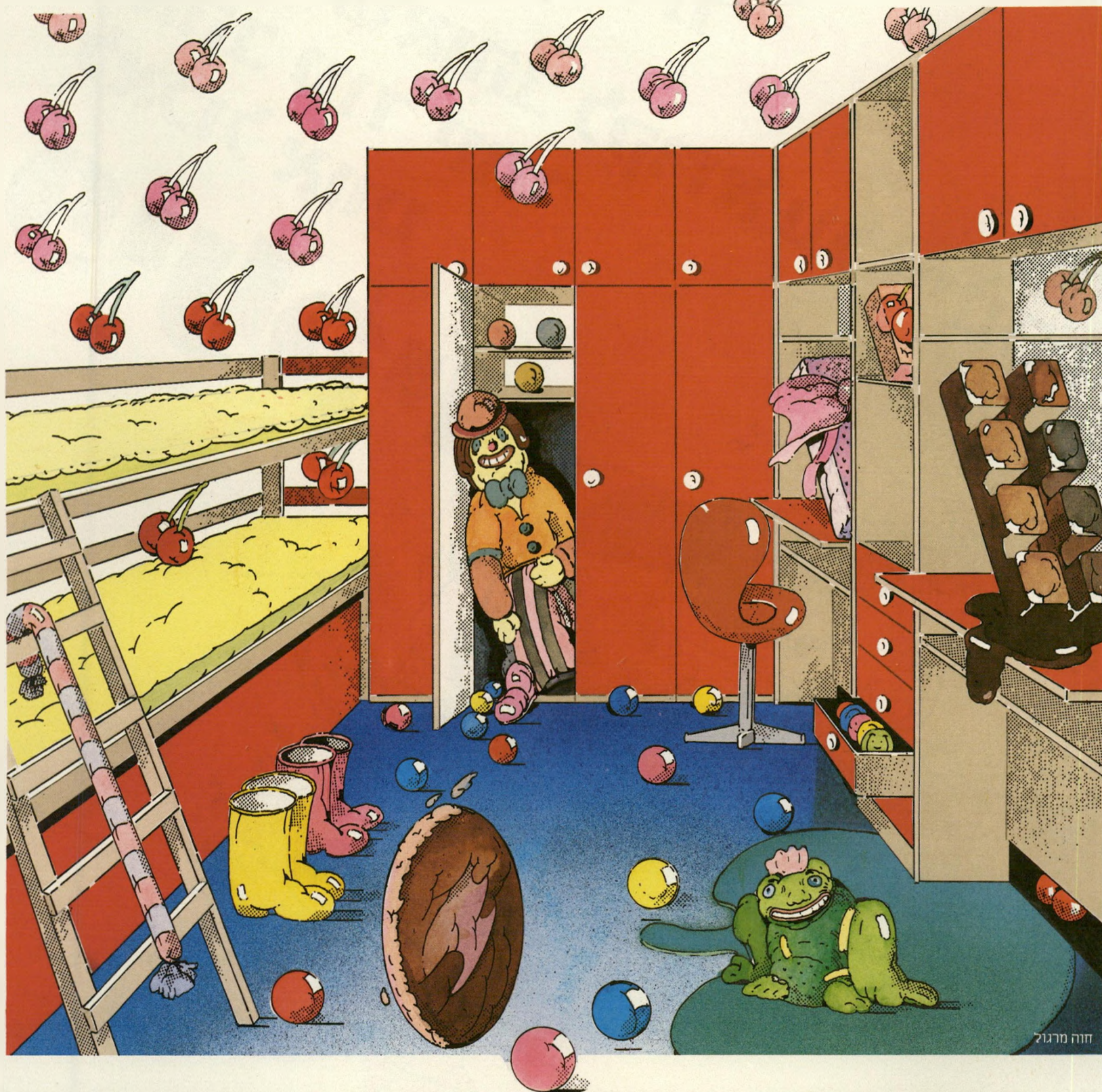
תל-אביב
ירושלים
אפרון, שלומציון המלכה 9
בורשטיין, 72-91
חיפה
קמחי, הנביאים 15
אדם ומענוני, 24 19
הרצליה
רהיטי נתן, סוקולוב 67

הרצליה ב'
פזרמה בע"מ, אזור התעשייה
רמת גן
גלעד, קריניצי 59
"19", שד' ירושלים 46
נתניה
רהיטי רודה, פינסקר 20
רחובות
אלון, אחד העם 22

ראשון לציון
עמי ותמי
רומשילד 43, ירושלים 14
הוד השרון
האחים, דרד השרון 94
בני ברק
יוזל, ר' עקיבא 16
פתח תקוה
התינוק, הברון הירש 28
יפית הילד, מוהליבר 4

יהוד
יש, רהוט מנדרני, צבי ישי 10
קרית גת
כל בו ליד, מרכז חדש 14
דימונה
נעורים, בנין אגד
ערד
סגנון, מרכז מסחרי
אלת
הוכמן, מדין 2

נהריה
ברק, הרצל 79
כוכו
ירימי ישראל, ככר פרחי
עפולה
סלון העמק, ככר העצמאות
נצרת עילית
ביכי מרקס, מרכז מסחרי חדש
צפת
צמרת, ירושלים 131
מבריה
רהיטי פאר, קובי נפתלי ככר רסו

חווה מרגול

מי החביא ממתקים בארונות שלנו?

ומי יזכה בחדר ילדים חתום?

בכל חודש תיערכנה 3 הגרלות בין קוני רהיטי ברג על החזרת סכום הקניה:

• שתי הגרלות בחודש בין קוני רהיטי/סלון בודדים/מסכום של 5,000 ל"ל-29,999

• הגרלה חודשית בין קוני חדר ילדים שלם או רהיטים/מסכום של 30,000 ל"ל ומעלה.

(המחירים וסכום הקניה שיוחזר לא כוללים מע.מ.) פרטים ותלוישי השתתפות במבצע, בחנויות.

אם גיליתם את התשובה, מלאו את התלוש, שלחוהו אלינו ותשתתפו בהגרלה זו שבועית בה יוגרל משחק אגדות מקורי (100 זוכים). כן ישתתפו בהגרלה כל הקונים רהיטי מרהיטי ברג.

לכבוד רהיטי ברג
ת.ד. 5104 ת"א.
עבור "משחק אגדות".
את הממתקים בארונות שלנו החביאו

שמי.....
כתובתי..... טל.....

בילדותם ישנו השניים באותה מיטה. האחד היה בלשן, השני סופר. תוך כדי עבודתם בספריה הממלכתית, החלו מלקטים את אגדות העם. במשך שנים נדדו מעיר לעיר ומכפר לכפר ורשמו בדייקנות מעשיות וסיפורים מפי איכרים, ישישים, סבתות ואמהות. שמש הפך שם נרדף של אגדות ילדים.

רמזים מאגדותיהם הידועות, מופיעים בחדר "נעורים" שלפניכם והם יובילו אתכם לזיהוי שמש.

רהיטוי ררג - אגדות מאגדות הילדות

חדשות מ **לטרנוס**

כל מי שאוהב לקרוא על פינוקיו
 יאהב עוד יותר
 לאכול אותו

פינוקיו

אתה ודאי מכיר את הסיפור הנפלא פינוקיו, על ילד-העץ שבנה הנגר ג'פטו, ואשר הפך לילד של ממש בעזרת הפיה הטובה. כעת הפך פינוקיו גם לשלגון טעים ומיוחד במינו בעזרת שטראוס.

מה המיוחד ב"פינוקיו"?

ראשית — צורתו. השלגון מעוצב בצורת דמותו של פינוקיו: עיניים, פה, כובע. האף עשוי עץ, והוא מקל העץ שאתה מחזיק בידך כשאתה מלקק את השלגון.

שנית — הטעם. פינוקיו מורכב מטעמים קרירים וטעימים: פטל, וניל ושוקו.

קיצ' טעים עם פינוקיו של שטראוס.

לטרנוס

בספר בישול מיוחד במינו, שהפך רב-מכר בשבוע הספר העברי, פותחת המחברת - יהודיה ילידת מצריים - צוהר לעולם הערבי, העשוי לקסום לחינו ולליבו של הישראלי ולקרבו לשכניו במרחב

1 כפית סוכר
3 כוסות מים פושרים או 1.5 כוסות מים ו-1.5 כוסות חלב
הסירופ:
4 כוסות סוכר
2.5-3 כוסות מים ו-1 כף מיץ לימון
2 כפות מי-זרדים
2 כפות מי פריחת-הדרים
השוביניסט הגברי יכול להתענג על נגיטות השופט כשהוא שקוע בכורסתו ומדמה לעצמו שהחזר מאות שנים אחרי רנית, והוא זולל וסובא באחת מחצרות

גיחה — גיבור הפולקלור העממי הר ערבי — יצא אל השוק, לקנות כבש. הוא ידע, כי ערך הכבש תלוי בכמות השומן הצבורה באליותו. לכן מישש ושקל בידייו את אליות הכבשים בזו אחר זו, עד שבנו הקטן, שנלווה אליו, שאל אותו: "אבא, למה אתה עושה זאת?" "אני חייב לעשות כך", השיב גיחה לבנו, "לפני שאחליט איזו כבש לקנות." ימים אחדים לאחר מכן, בעודם מסובים לארוחת-הערב, פנה הילד אל אביו וגילה את אוזנו: "אבא, שכננו היה כאן היום."

הדרך לעולם עוברת במיטבה

רודן, בת למישפחה יהודיה, ילידת-מצריים, שקדה למענם על חיבורו של אחד מספרי הבישול הנימכרים ביותר בארצות המערב בשנים האחרונות. אוצר בלום של מאות מתכונים, מתובלים בדבריה-יחידה, בדי-חות, פיתגמים וסיפוריים, מוגש עתה לקוראי עברית. החל במתאבנים (מזה), סלטים (סלטות) ומרקים (שורבה), עבור דרך מאכלי ביצים, דגים ובשר, וכלה בקינוחים, עוגות וממתקים. (חלאוואת), ריבות ושימורים (מוראביאת), מיקפאים ומשקאות (שארבאת).

"בראשונה, כשעזבתי את מצריים, כור תבת קלודיה רודן, דימיתי שמזוננו הוא מצרי אפייני. באירופה נסתבר לי, שהי תורכים תובעים לעצמם זכות על רוב מאכלינו, וכי הסורים, הלבנונים והפרסים תובעים את היתר ומשאירים אותנו רק עם קומץ תבשילים. המאכלים הלאומיים שלנו, כימעת כל מזוננו היה משותף לארצות מיוזרחית-כונות אחרות, לכן הכתיי בה על 'המאכלים שלנו' פירושה היה לכתוב על מאכלים מיוזרחית-כונות בדרך כלל. לא הצלחתי להפריד מסורת מיטבה מצרית מזו התורכית, הפרסית או הסורית, ונאלצתי לכלול ארצות שונות שלא נתכוונתי להן בתחילה, אלא שהיו דרוי שות כדי ליצור תמונה שלמה ומקפת של מה שהיה במקורו 'המיטבה המישפחתית' שלי. הארצות שכפר עצמן עלי היו, במובן הרחב, ארצות המיוזרחית-כונות... סוריה, לבנון, מצרים, איראן, תורכיה, יוון, עיר ראק, סעודיה, תימן, סודאן, אלג'יריה, תוניסיה, מרוקו וישראל. כולן מקושרות לאינהפרד באמצעות מאכליהן."

בחן ספוגי-תרבות מסיירת המחברת הי יהודית עם הקורא הישראלי לא רק במצי ריים — אליה יכול התייר הישראלי להגיע גם בלי עזרתה — אלא על פני האוויר כולו. "מצאתי", כותבת רודן, "כי איראן, לבנון, סוריה, תורכיה ומרוקו נכונות להשפיע מיוון עשיר של מתכונים נפלי אים, ואילו ארצות אחרות, בעלות מיבחר דל ומצומצם יותר, מציעות רק קומץ."

משקה יוגורט ובורקאס ספרדי

בייקרים רבים קשה לאתר את מקרי רו של המאכל או המשקה. למשל, משקה יוגורט. זהו משקה מרענן ונפלא, כותבת רודן. הנקרא אבדוג. בפי הפרסים, איראן בפי הלבנונים ולבן בפי כל האחרים. טוב במיוחד כמזג-אוויר כמו זה השורר עתה בישראל. שותים אותו בכמויות גדולות על פני המזרח כולו ובמיוחד בתורכיה ובפרס. שבהן מכינים אותו בבי-תים ובבתי-קפה והרוכלים מוכרים אותו ברחוב.

המחברת קלודיה רודן (מתחזק עם רודן) נולדה במצריים וגדלה באווירתה הקוסמופוליטית. בחברה שבה התחכך זה בזה בני לאומים שונים — יהודים וערבים, תורכים ויוונים, איטלקים וצרפתים. אחרי מלחמת הסואץ, ב-1956, נאלצה לעזוב את מצריים. היא השלימה את לימודיה בפאריס ובלונדון, שבה היא מתגוררת דרך קבע, והירבתה לנסוע באירופה ובדרום-אמריקה. בביקורה בארץ בחנה מקרוב את המטעמים הישראליים, ושילבה אותם באוצר מטעמי המיזרח, בצד מטעמים מצריים, סוריים, לבנוניים, תורכיים ופרסיים. סיפרה זכה להצלחה רבה במעורב.

הסעודה נמשכה רק יום אחד. "השוביניסט הגברי והאשה המשווה ררת יודעים — אם עיינו, כמובן, במטעמי המיזרח — גם פיתגם פרטי עתיק-יומין, האומר שאפילו התולעת בתוך האבן אוכלת עשבים. ואם תולעת אוכלת, על אחת כמה וכמה בני-אדם. מחברת ספר המטעמים המהודר, קלודיה

הוזיירים והסולטנים, כשמחוללות עירומות מעכזות לפניו ונשות הרמונו צועדות בסך. הוא יכול גם לצטט פיתגם ערבי האומר, כי "באכילתו מגלה האדם את אהבתו". ואילו האשה המשוחררת, שעל קודמותיה הוטל בעבר עול ההכנה של הסופגניות, תוכל להשיב לו בפיתגם סורי ידוע: "הי אשה המיתה עצמה מרוב עבודה, אבל

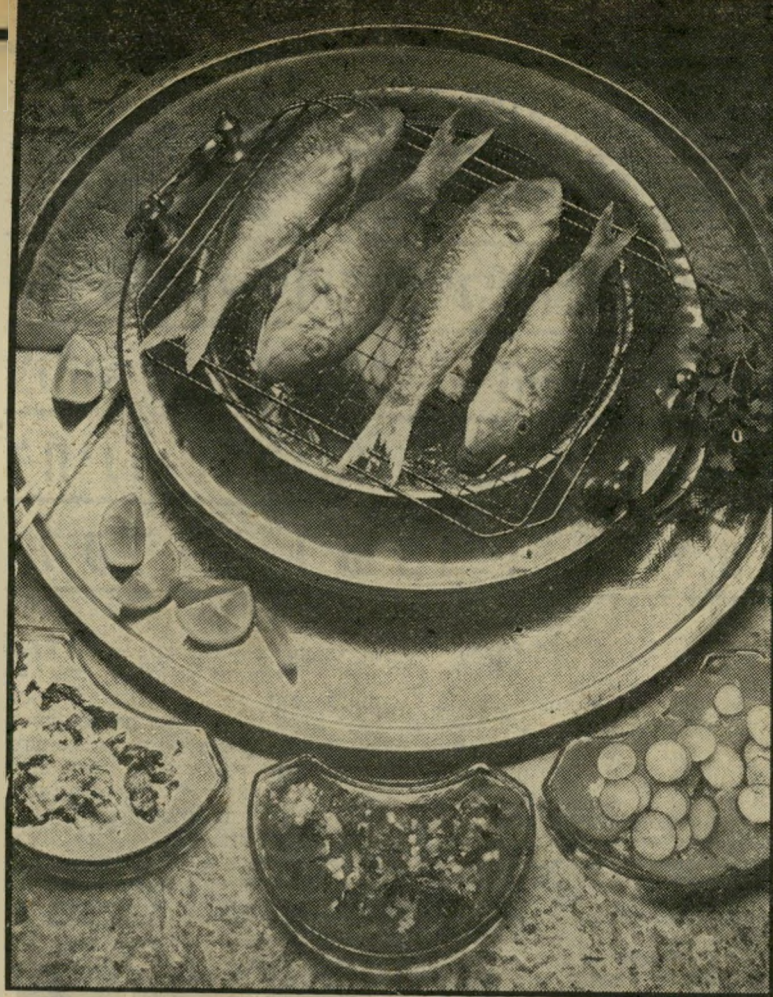
אני חושב שהוא רוצה לקנות את אמא..." מהיכן נלקח הסיפור הזה — מספר הבדיחה והחידוד הערביים, או מאוסף לוחט של סיפורים אירוטיים, בנוסח אלף-לילה-ילילה? לא מזה ולא מזה, אלא מספר-בישול מיוחד במינו — מטעמי-ה-מיזרח, שנחטף מעל הדוכנים בשבוע הספר העברי כסופגניות חמות.

א-פרויטו סופגניות. במצריים הן ידועות ביותר בשם זלאבייה — סופגניות זהובות וזעירות, קלילות ופריכות, השרויות במי פריחת-הדרים ובמי-זרדים. הן עשויות לפי מתכון מימיה-ביניים, המופיע בספר שנכתב בבגדאד בשנת 1226, שנים אחדות לפני פשיטת המונגולים על העיר. מחברו, אחד בשם מוחמד איבן חסן איבן מוחמד איבן אל-כארים אל-כאבת אל-בגדאדי, קרא לסופגניות אלה בשם דוקמאת אל-קאדי, שפירושו, "נגיסות השופט". בלבנון הן נקראות עוינאח. ליוונים מטעם דומה הקרוי לוקומאדס (נגור, כנר-אה, מן השם הערבי). הן פופולאריות מאוד גם בספרד, לשם הובאו מן הסתם עלי-ידי הכובשים הערביים.

הזלאבייה נמכרות לעתים קרובות ברחובות — בימי חג. הן מוזלפות לתוך שמן עמוק ומטוגנות בו. ואז נסבלות בסירופ עשיר. לפעמים הן נצבעות בצהוב או אדום, לכבוד השימחה והאושר, ואחר כך בוזקים עליהן סוכר ואולי גם קינמון. הן מהוות כיבוד נהדר במסיבה, מועדומות בפרימדיה על צלחת גדולה ודבוקות יחד עלי-ידי הסירופ הסמיך. כדי ליהנות מנגיסות השופט יש להכין בקישורים וסירופ-סוכר.

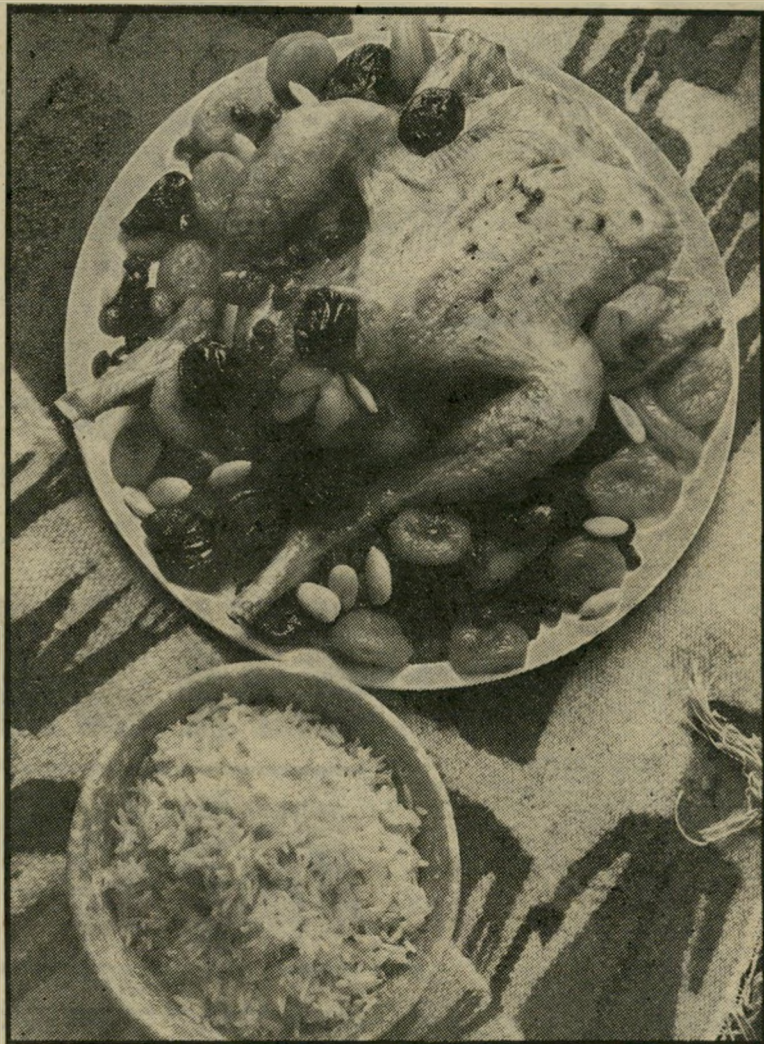
הבצק עשוי מהחומרים האלה: 4.5 כוסות קמח רגיל 15 גרם שמרים טריים

• מטעמי המיזרח, מאת קלודיה רודן; תרגמה: שרה ריפין; ספרית בישול בעריכת רות סירקיס; הוצאת זמורה, ביתן, מודן. קטעים מתוך הספר מופיעים בכתבה בשלמותם.

המרגרינה, מרוככת אך קרה. מגלגלים כמו גלילה ומצננים כשעה אחת. אחר כך מרידיים שוב, דק ככל האפשר. בבצק זה משתמשים להכנת בורקס מרובעים או סהרונים (כמתאר במתכונים, עם כל אחת מן המלחות הנחונות). עורכים על משיר אפייה לא משומנים. אופים בחום בינוני גבוה (375° פ', 190° צ') במשך 10 דקות הראשונות. אחר כך מגמכים את האש לחום בינוני-נמוך (325° פ', 160° צ') ואופים 25 דקות נוספות. או עד שהבורקס מוכנים וזהובים.

(המשך מעמוד 67)
על כל הכמויות המפורטות בספר חל הכלל הבא: כל המתכונים נועדו לשישה סועדים. אלא אם כן צויין אחרת, אבל אפשר לקחת בחשבון מנות נדיבות למדי, כיוון שגם אני סובלת מן הסחף המיזרחי "משקה יוגורט אורחיי יותר מן הדרוש".
3 כוסות יוגורט
2.5-3 כוסות חים קרים
מלח
1-3 כפות נענע מיובשות מפוררת, או

על גחלים

גלים קלויים. הכלי שבתוכו מצויים פחמים בוערים, מונח על חגש מצרי גדול. למטה מימין: סלט תפוזים וצנוניות, סלט עגבניות וסלט תרד עם יוגורט. כל המתכונים האלה מופיעים בפירוט בספר, עשויים מחומרים הניתנים להשגה בכל מקום בארץ.

סית מאוד של מצריים, שהכילה קהילות רבות מבני לאומים אחרים. למישפחתי עצמה יש ענף סורי ותורכי, ורבים מקרוביי התחתנו עם מישפחות מלבנון. מצפוני אפריקה ומאיראן. בכך נתאפשר לנו ליהי נות מן הטוב שבכל העולמות.
האיר לי מזלי וזכיתי להסתייע בתוריי כים, סורים, פרסים, לבנונים, סעודים, ארמנים, ישראלים וצפון-אפריקאים שי הכרתי בלונדון, ועמם ביליתי שעות ארוכות, עשירות ומעניינות; ספגתי מנסיגות וטעמתי מן התבשילים שהכינו בשבילי לפני שניסיתי אותם בעצמי.

עד כאן דברי המחברת.
רוון, שנאלצה לעזוב את מצריים ב-1956, אחרי מלחמת הסואץ, השלימה את השכלתה בצרפת ובאנגליה, למדה אמנות בלונדון והציגה בה כמה תערוכות בנושאי המיזרח-התיכון. ישראלים שפגשו בה בעת שביקרה בארץ, מספרים שבצד גאוותה על היותה בת העדה הספרדית ילידת אלכסנדריה, לא הדירה עצמה אפילו מגפילטע פיש ומעוד כמה מטעמים-אשכנזיים-אסוריים.

על טיב המתכונים שלה מעידה מומחית בישראל ישראלית ידועה, רות סירקיס, שי כתבה בעצמה ספרי-בישול. בהקדמה לי מטעמי המיזרח כותבת סירקיס: "רבים מאיתנו, ולא רק יוצאי עדות המיזרח — מכירים ואוהבים מאכלים אלה. מאכלי שכנינו הם בעצם גם מאכלינו אנו ותחור שח הקירבה הזו מחזקת את הרגשת השייכותנו לאזור."

מה אוכל

יאסר עראפאת?

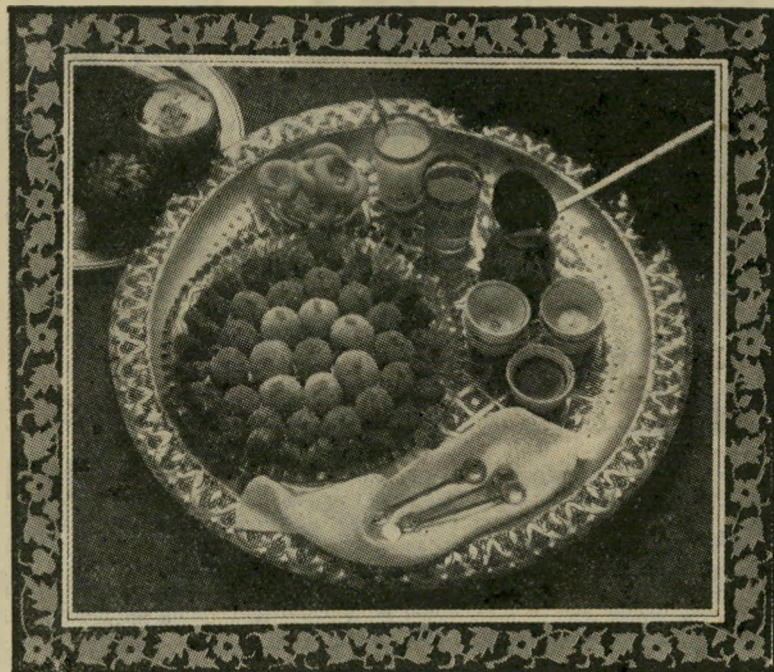
המלח י'יה, למשל, שהוא אחד המאכלים הלאומיים של מצרים, משמש בידי רוון כאמצעי להציץ אל תוככי החבריה המצרית, והיא מציגה, עם הקורא, בעין אוהבת, "המלח" הוא מרק כפרי עתיק. היא כותבת, "וסבורים שהכנתו מתוארת בציורי הקבורה הפרעונים. המלח" של ימיה הביניים היה כנראה מעט יותר עשיר, והכיל בשר טחון מטוגן וכדורי-עופף. היום רק מישפחות מעטות מוסיפות את אלה למרק.

"המרק הזה ניהן בכל תכונותיו של הפלאה המצרי: נצחיות והלמוניה עם הטבע, עם העונות ועם האדמה. למעשה, לא נשתנה הפלאה מאז הופיע לראשונה (המשך בעמוד 79)

מהיכן שאבה מחברת מטעמי המיזרח את שפע המתכונים, השווים לכל נפש, ואת המידע ההיסטורי המלווה אותם, שעשוי לזכות בציון אקדמי גבוה?

מעידה קנודיה רוון עד עצמה: המקורות המוקדמים של אוסף המתכונים שלי היו מישפחתי וקהילת יהודי מצריים; אנשים שנולדו במצריים או התגוררו, הם ואבותיהם. במשך מאות שנים בארצות השונות של המיזרח ובסופו של דבר נתיישבו במצריים. תרבותם ומסורתי תיהם הקבילו ונשתלבו במסורות לאומיות רחבות יותר.

ההתמחות במיטבחייהן של הארצות השורגות הוקלה לגביי בזכות העובדה שאנו פונקנו במיוחד באווירתה הקוסמופולי-

קפה תורכי על מגש לובי

מוגש לקינוח. האומנם הוא תורכי? לרוון: "הקפה נפוץ לראשונה במיזרח-התיכון בתימן ובסעודיה. כפי הנראה הובא לשם מחבש, שבה גדל פרא. בתמונה, כוסות, סירוף של מירודים וחלב שקדים. לידם, משמאל, צמיד שקדים. על הצלחת המרכזית נטיפי שקדים; אפריקטינה וגנארינג — קליפות הדרים מסוככות. על גבי המגש השני ריבת קוקוס מעוררת תיאבון.

מאכל פירות

מיובשים הוא עוף פרסי, שמתכוננו מתואר עלידי קנודיה רוון. מתחתיו אורז זעפרן עשוי עם כורכום, שגם דרכי עשייתו מתוארים בספר. התבשיל מונח על שטיח-קיר המתארים ציפורים ותמונות מחיי הכפר, שננטו עלידי כפריים מאיזור קרסדה.

לפי הטעם (לא הכרחי) טורפים היטב את היוגורט בקערה גדולה. מוסיפים מים וממשיכים לטרוף במרץ עד שגניהם התערבבו היטב. משתמשים בכלנדר חשמלי, אם יש, חרף העובדה שלא כך נהגו להכין משקה זה בימי הביניים. מתבלים לפי הטעם במלח ובי נענע מיובשות. מגישים מקורר, עדיף עם קוביית קרח.

גם אם לא יודעים מי "המציא" א.ת. המשקה הזה ומהי ה"לאומיות" שלו, יותר ויותר ישראלים מגלים שכדאי לאמצו, עם בורקס ובלעדיהן. "לא מזמן לימדוני דרך קלה ומחוכמת להפליא, אם כי לא מקובלת, להכנת בצק עלים לבורקס", כותבת רוון בתארה מתכון יהודי-ספרדי.

100 גרם + 200 גרם מרגרינה
4.5 כוסות קמח רגיל, מנופה
1/2 כפית מלח
3/4 כוס מייקרה
1 כפית מיץ לימון או חומץ

מערבבים 100 גרם מרגרינה קרה אך מרוככת אל תוך הקמח. בוזקים פנימה מלח. מערבבים את המים עם מיץ לימון או חומץ, ומוסיפים בהדרגה אל הקמח. מערבבים במהירות ורק עד שהבצק מחזיק את עצמו. מניחים את הבצק למשך הלילה במקום קר, מכוסה במטלית לחה.

הישראלים

אוהבים

מחרת מרדדים את הבצק דל ככל היראסר ומנחים על פניו את 200 גרם

כשהעוזרת לא תוכל לעזור לך, יהיה לך קשה מאד לעזור לעצמך בלי עזרת הביטוח הלאומי

פיצויים על תאונות עבודה עלולים
להסתכם בימינו בעשרות ובמאות
אלפי לירות — ואת תצטרכי להחזיר סכומים
אלה לביטוח הלאומי, אם לא שילמת
קודם לכן את דמי הביטוח הפעוטים,

אל תזניחי עניין חיוני.
גשי לסניף הקרוב של הביטוח הלאומי
והסדירי את ביטוח העוזרת
או המטפלת שלך. לקבלת חוברת הסברה
פני בכתב למח' ליחסי ציבור
המוסד לביטוח לאומי,
שד' ויצמן 13, י-ם.

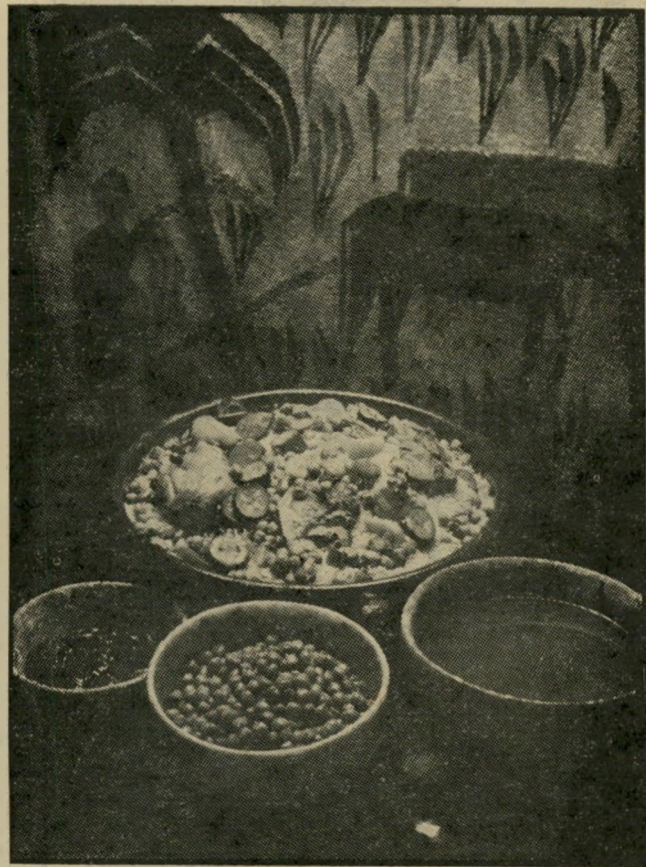
לכבוד
המוסד לביטוח לאומי
המח' ליחסי ציבור
שדרות ויצמן 13, ירושלים
אבקש לקבל חוברת הסברה על ביטוח עוזרת בית
שמי
כתובתי

המוסד לביטוח לאומי
לאורך כל הדרך

אין ללא הבדל של לאום, דת, עדה או מעמד חברתי. כולם מוז' מנים לסעוד, בתנאי שישרו על כללי הנימוס שאותם קבע האימאם חסן, בנו של עלי: לפני שפותחים בסעודה משמיעים הכל את המילה "ביסמילה" (בשם האלהים). אחר כך נוטלים ידיים, יושבים לשמאל השולחן, אוכלים בשלוש אצבעות ומלקקים אותן אחרי הסעודה. בעת האכילה נוטלים מנות קטנות, לוי עסים היטב ולא לוטשים עיניים

(המשך בעמוד 68)
בהיסטוריה ועד היום הזה (או לי פחות עד שעובתי את מצריים, ב-1956). הוא לבוש באותם בגדי דים, משתמש באותם כלים, וחוזר יום אחר יום על אותן תנועות שעשו הכפריים המתוארים בציורי הקבורה הפרעוניים ובאגדות ה קופטיות. ההווה שלו מכיל את ה עבר, הפלאח מעניק את כל כולו לאדמה; בתמורה, מעניקה לו ה אדמה את מזונו. לכל איכר, גם

שהמתכון שלו מתואר בפירום בספר, נראה בתמונה בתוך טאג'ין (כלי ירחס). הקוסקוס מלווה בתוספות המסורתיות: משמאל לימין: חריטה, פולי חומצה ומרק צח. התוספות בתוך קערות בהט (אלבסטר) מצריות, האופייניות לאזור לוקסור. ברקע: קטע מתוך שטיח-קיר גדול שטוו תור שבי הכפר קרסדה. טוויית שטיחים המתארים את חיי היום-יום שלהם מקר בלת אצל הכפריים במצריים. הציור מתאר פלאח נוהג בתאו, ומחרשה.

קוסקוס מרוקאי

באחרים, היושבים סמוכים לאותו השולחן. המלוכה הוא אחד המאכלים הלאומיים של מצריים, אולם ה מאכל הלאומי בה"א הידעה הוא פול מדחם — שעועית חומה מצרית.

הפול מדחם הוא פרה-עלותומני ופרה-איסלאמי. הקופטים טוענים לזכותם עליו, וקרוב לוודאי שימיו כימי הפרעונים. על פי האמירה הערבית: "הפול השביעי אפילו את רצון הפרעונים".

למרות היותו מאכל איכרים בי יסודו, גם העשירים ובני המעמד הבינוני מתענגים על הפולים ה קטנים והכהים האלה. מאז ימי קדם נהגו להגיש פול בנאמנות, באותו אופן: מתובל בשמן, לימון ושום, בוק בפטרסלינון ומלווה ביצי חמין, ומאז ימי-קדם אהבו אותו אהבה רבה.

את הפול מדחם אוכלים בשדות ובביקתות החימר של הכפרים. בי מיסעדות-יוקרה ובמספרות עירו גיות, אדונים ומשרתים כאחד, מוכרים אותו ברחובות, למעמים בתוך פיתה, מקושט בחגינה ו מלווה סלט עגבניות ובצל.

את המאכל הלאומי של המצרים אפשר להכין בישראל. מחומרים הנמכרים בכל השווקים: פול מדחם, שיני שום, ביצי חמין, פטר רוסלינון קצוץ, שמן זית, לימון גים חתוכים, מלח ופלפל שחור, סוד ההכנה — באוצרה הבלום של קלודיה רודן.

בתיאבון!

כשאחרים סוגרים
אנחנו מתרחבים

"רגבי"

ביה"ס לדוגמנות וטיפוח החו
בהנהלת מוקה קריגר
פותח קורסים
בחי"א-חיפה-ירושלים

• לדוגמנים/יות רגיל

• לדוגמניות מלאות

• דוגמנות ילדים

ע"י מיטב המורים והמדריכים

לחסימי הקורס - תעודת גמר

בחירת ביה"ס יקבע את עתידך

רח' סידקין 7 גבעתיים 03-318141-310582

מצה אורחת: מירי נמיר

מועדון 5 לתרבות חדשה

רח' הס 5, תל-אביב
טל' 297261

יום שלישי 8.7.80

פגישה עם:

ימין סויסה
יושבראש

"תנועת האוהלים"

נעים גלעדי

"הפנתרים השחורים"
חבר הוועד הפועל
של ההסתדרות

דיון בנושא:

מצוקת הדיור
והנסיון של

"אוהל מורה"

המועדון פתוח בימי שלישי
משעה 8.30 בערב. התוכניות
מתחילות בשעה 9.00 בערב.

המתמודדות על תואר

מלכת המים '80

תגענה לנשפים בכל רחבי הארץ

באוטובוסים המרווחים והממוזגים של

עמי - תור בע"מ

אוטובוסים לציידות ולנסיעות מיוחדות

רח' המעפילים 34, תל-אביב טל' 337144332145

בעיות
ולבטים
בחי" המין

מאת

ח"ר מרדכי זידמן

חוצאת רשפים

ואמנם, יש כנראה קשר בין התבשיל לפוליטיקה. רודן מגלה, כי המלוכה, לדוגמה, זכה במצ ריים להפוך סמל פטריסטי, כמר ייצג הסעם הלאומי העממי, בניגוד לטעמו הסובי והקוסמופוליטי של המישטר הישן.

כך או אחרת, מתכוני המזרח המוצעים עלידי קלודיה רודן מעור ררים את תיאבונם של כל הקורי

איתן עמיחי
הדברת מזיקים

מומחים להדברת תיקנים (ג'וקים), תולעי עץ, חרקי ספרים ובגדים, בשמירה על בריאותך ורכושך.

רמת-גן, רח' מודיעין 18, ת.ד. 2272
טל' 790114-5-6 רש' מס' 21 עסק 481/75
ירושלים-664015, אילת-059-3012

תחרות לבחירת

"כוכבת צ'רלי" של "רבולון"

חברת "רבולון" מעניקה השנה הזדמנות לנערה ישראלית אחת לעשות את צעדיה הראשונים בעולם הסרטים של הוליווד. בתחרות לבחירת "כוכבת צ'רלי" שתיערך במשך חודשי הקיץ, תיקראנה לקחת חלק נערות ישראליות יפות ומוכשרות שחלומן הוא להיות לכוכבת קולנוע. מתוך המועמדות המומלצות, ששמותיהן וכישוריהן יגיעו למטה התחרות, תגשנה 24 מועמדות למיון וראיונות אישיים ומתוכן תבחרנה 8 המועמדות הסופיות שכל אחת מהן תדרש במבחני בד ומסך, להוכיח את כשרונה וכישוריה בפני חבר השופטים. חבר השופטים כולל נציגים מעולם הבד, הבמה והאופנה. הייעוץ לחבר השופטים יינתן ע"י מנכ"ל האולפנים המאוחדים מר יצחק קול. בסוף חודש ספטמבר ייערך באולפני הרצליה אירוע חגיגי אשר בו תוכתר "כוכבת צ'רלי" מתוך 8 המועמדות הסופיות.

כוכבת צ'רלי תזכה בכרטיס טיסה להוליווד וארוח של שבוע ימים מטעם "רבולון" בעיר הסרטים. כמו כן יוענקו לה ולכל 8 המועמדות הסופיות מערכת תכשירי איפור ובישום של "צ'רלי" ומינוי שנתי של השבועון "להיטון עולם הקולנוע".

בין המנחשים נכונה את זהותה של כוכבת צ'רלי תוגרל מכונית "פיאט-ריתמו" מודל 1980 (ללא מיסים) מתנת חב' פיאט בישראל, וכן 500 פרסים של בושם "צ'רלי".

**גם אתה יכול
להצטרף לחודש
החילונים של
הלוטו
סכום הכרם הראשון
6 חיליון ל"י**

במדינה

מישפט

הבן של דנוך

**עוד בן של מישפחת דנוך
המפורסמת מופיע
כנאשם — הפעם בהכרעה
חשיש גדולה**

אלי דנוך (28) ישב על ספסל הנאשמים ליד דוד שוהמי. אלי הוא צעיר חיוור, צנום ובעל קר מה בינוניות, מגולח למשעי ועדין במראהו. שוהמי בעל זקן וכיפה לראשו. אינו דומה כלל לחברו היושב לידו.

מולם על דוכן העדים עמד רוני ביקובסקי וסיפר כי הוא היה בלדר ברשת שניסתה לייצא לדנמרק 40 סוליות חשיש. במשקל של 12 קילוגרם. הוא חזר בבית המישפט על עדותו במישפטה וטען כי גוייס לרשת והופעל על-ידי אלי דנוך. כאשר נתבקש על-ידי התובעת שולמית אמיר בדרך שיגרה להציג ביע על דנוך, הצביע ללא היסט על שוהמי, דבר שגרם מהפכה באולם בית המישפט.

הרשת היתה מאורגנת בתיחכום רב. הבלדרים אשר היו אמורים לעלות על מטוס אל-על לקופנהגן במאסר השנה, לא הכירו איש את רעהו. המיוזמה הירוקה, שהכילה את הסם היקר, כבר הועלתה לי מטוס, כאשר מחלק סמים עצר את הבלדרים על הקרקע ונמנע את יציאתם לדנמרק. המיוזמה חזרה מחזיל רק למחרת.

ביקובסקי היה אמור להתאכסן במלון סבוי בקופנהגן, ולחכות שם לשיחת-טלפון מאדם בשם סם אייל, ולפי הוראותיו למכור את החשיש בדנמרק. להזכיר ארצה ולהביא לי דנוך את הסך של 22½ אלף דולר. ביקובסקי לא שינה מאומה מעדו תו במישפטה. רק תחת לזהות את אלי דנוך האמיתי, זיהה את שוהמי. התובעת ביקשה להכריז עליו כעד עוין, אך פרקליטיו של דנוך, עורר כיהדין ישראל בן-שחר ושלמה רוזנברג, התנגדו. הם טענו כי היה מחלל של המישפטה לעשות מיסדר-זיהוי בזמן, ואי-אפשר להכריז עליו כעד עד עוין כיוון שלא היתה כל סתירה בין עדותו במישפטה ועדותו בבית המישפט.

היסטוריה של זיכויים. מי שלא שקט היה סניגורו של שוהמי, עורך-הדין משה ישראל. בחקירה נגדית נמרצת שערך לביקובסקי, הוציא מפיו כי בעצם ישב במעצר תקופה מסוימת עם שוהמי ודנוך, ויכול היה לגלות את טעותו כבר זמן רב קודם לכן.

אחרי שהזיהוי המזור עורר מבוך כה בבית המישפט, עלה על דוכן העדים קצין מישפטה, מחלקת-הזיהוי, והציג בפני השופט חיים דבורין את המיוזמה הירוקה על תכולתה, 40 סוליות חשיש טריות וחדשות, עטופות בניילון ירקרק, ששירות להן מראה של טבליות סבון גדולות. הוא הראה על גבי מעטפות החשיש, העשויות ניילון, היכן נמצאו טביעות אצבעות, שתיים מתוך טביעות אלה זהו בביטחון כטביעות אצבעותיו של אלי דנוך. למרות עדות מוחצת זו, השתרר חיוך מלא מסתורין על פניהם של הסניגורים. ניכר היה כי גם נוכח עדות זו לא אבדה תקוותם.

מי שמכיר את אלי דנוך ומישפחתו יודע כי למישפחה עניפה זו יש היסטוריה של זיכויים מפתיעים. סבו של אלי, יהושע דנוך, שנידון למוות בבית המישפט המחוזי, זוכה מאשמת רצח בבית-מישפט העליון בשנותיה הראשונות של המדינה. אחיו הצעיר של אלי, אשר גם שמו יהושע והוא בן 20 בלבד, זוכה כי שנה שעברה מאשמת אונס, אך הורשע בהדחת עדה.

אביו של אלי, ישראל, שנכח בכל ישיבות בית המישפט, הורשע בזי

מגו באשמת אימים, ונידון לשנת מאסר בפועל. כיום מנהל האב גלריה לאמנות, ועוסק בפיסול. גם אלי עצמו הוא דמות סגנונית בנוף התלאביבי. הוא היה מנהל משרד להלוואות ולייעוץ פיננסי עם שר תפוז שוהמי. שם גם הכיר את העד רוני ביקובסקי, אשר פנה אליה לקבל הלוואה. בערבים נוהג אלי לרכב על סוס ברחובות תל-אביב. נהגי מכוניות ברחוב הירקון רגלי לים לדמותו התמירה הנישאת בגאון על גב הסוס. כאשר הוא מבקר חברים הוא מחנה את סוסו ב"חצרות בתים ברחוב הירקון. בינתיים נדחה המשך המישפט, שהחזיר את מישפחת דנוך ליחדשות.

צה"ל

"הדתי" והוצר

הסופרת הצעירה,

שהצהירה כי היא דתית,

נתפסה כשהיא עובדת

בבית-קפה בלוי-שבת

אורלי מיוחתי לא היתה סתם נערה בת 16. לפני כמה שנים זוער בנות הטיפשעשרה בארץ, שר נודע על מותו הטראגי של הומר מייק בראנט. בעוד נערות בוכות ונכנסות להיסטריה על קברו של הומר, החליטה אורלי שהאבל שלה לא יתבטא רק בעצב או בהאזנה אינסופית כימעט לשירי מייק בראנט.

אורלי היתה אז תלמידת הכיתה השביעית בבית-ספר מקצועי. תוך פרק זמן קצר כתבה ספר על מייק

כבר הוכיחה כי היא בעלת רצון חזק, והחליטה להתגבר על הצבא באמצעות נישקו שלו — בחוקים המאפשרים לצעירה להתחמק משרות צבא, שעליהם סמכו ראשי משרד-הביטחון את ידיהם. היא הצהירה שהיא דתית, וקיבלה פטור מהשרות הצבאי.

אך למזלה הרע של אורלי, ישבה בלישכת-הגיוס פקידה, ששמה של אורלי הזכיר לה משהו. אותה פקידה, קוראת מושבעת של לאשה, פנתה למערכת העיתון, עלילעה בארכיון, ומצאה את הראיון שבו אורלי סיפרה על אי רצונה לשרת. אך לא הזכירה שום דבר על היותה דתית. ראשי לישכת-הגיוס הזעיקו את אנשי מודיעין-אזרחי, חברת הבילוש הפטית שבה ששתמש משרד-הביטחון, כשהוא מחפש צעירות שהשתמשו משרות צבא, לבשל הפרטה היה קל לגלות את אורלי. היא עבדה כמלצרית בבית-קפה במרכז ירושלים.

הבלש הפרטי ארב לאורלי באחד מלילות השבת. הוא ראה אותה עובדת בשעת לילה מאוחרת את בית-הקפה ונכנסת למזנונית.

כדי להיות בטוח שהצעירה שראתה, היא אכן אורלי מיוחתי, פנה אליה הבלש ושאל אותה: "את הבחורה שכתבה את הספר על מייק בראנט, ושראינו אותה ב"לאשה"? ראיתי את התמונות שלך את הית נהדרת." אורלי שהופתעה מהמעריך האלמוני הודתה כי היא אכן זו, ואף ניהלה איתו שיחה ארוכה.

העניש האמיתי. כשהובאה אורלי לפני שופט בית-המישפט המחוזי בירושלים, הד"ר יעקוב

ישראל ויהושע דנוך

דמויות סגנוניות בנוף התל-אביבי

בראנט, שעיקר תוכנו הוא הערצה נשפכת ממש של בתי-נעורים יש-ראית לאלילי הפופ. המעריץ האלמוני. אורלי החליטה לערוך מסע יחסי-ציבור לספר שלה. היא התראיינה בעיתור גים שונים, סיפרה על עצמה, על מייק בראנט כפי שלא הכירה אותו, ועל הספר שלה. באחד הראיונות שאותו העניקה אורלי לשבועון הנשים לאשה, היא נשאלה על-ידי הכתבת: "כיצד תוכלי להמשיך ולהקדיש עצמך לזכרו של מייק בראנט, אם את עוד מעט מתגייסת לצבא?" אורלי השיבה אז: "לצבא אינני מתכוונת ללכת. יש לי בעיות בריאות ואני מקווה שימצאו נראה בלתי-כשרה לשרות צבאי. נראה לי שהצבא יהיה ביזבוז זמן בשיבילי, כי אני פשוט לא מתאימה למיסגרת הצבאית."

אך הצבא החליט אחרת. הצבא החליט שאורלי בריאה ויכולה לשרת, ושלת לה ציריגוס. אורלי קריאה לשרות צבאי מלא.

בזק, היא הכחישה הכל. לדבריה, היא שומרת מסורת ואינה מחללת שבת. אז הועלה הבלש על דוכן העדים, סיפר את אשר ראה, ו"דיווח על אותה שיחה עם אורלי, אשר נערכה שעות רבות אחרי כניסת השבת. כדי לתת תוקף נוסף להאשמה, הציג התובע גם את הראיון עם אורלי בלאשה, שבו סיפרה על תוכניותיה להשיג תחרה מהצבא.

הכחשותיה של אורלי את הפגישה עם הבלש, ונסיגותיה לטעון כי לאשה סילף את דבריה לא הועילו לה. השופט בוק האמין לתביעה, דן את אורלי לשלושה חודשי מאסר בפועל, והטיל עליה קנס בסך שטר-אלפים לירות. אך נראה כי העונש הגדול ביותר לסופרת הצעירה ממתין רק אחרי שתשתחרר מהמאסר, ואחרי שתשלם את הקנס. לכשתשתחרר מהכלא ימתין לה בביתה צור קריאה לשרות צבאי מלא.

שלוש טיסות צ'רטר בשבוע לפריז

"סופר צ'רטר" של חברת "טיולי הגליל" מרחיבה את סדרת טיסות הצ'רטר שלה לפריז, ובחודשים יולי ואוגוסט תוציא טיסות בימי א', ג', ו'ד' בשבוע. כיום יוצאת אחת טיסה בלבד לפריז, בימי א', במחיר מיבצע של — 385\$. לאמסטרדם יוצאת טיסת צ'רטר כל יום ג' במחיר — 445\$ במטוסים מדגם בואינג 737, ארוחות מלאות וכן שירותים אחרים.

החברה מוציאה גם קבוצות מאורגנות בחבילות טיסה מיוחדות כגון תוכנית נופש בפריז לשבועיים במחיר של — 635\$, הכולל טיסות, ארוח במלון 3 כוכבים במרכז פריז וכן ארוחת בוקר.

כמו כן קיימת אפשרות לנסיעות מיוחדות של סוף שבוע מפריז לאמסטרדם במחיר 29\$ הלוך ושוב, וללונדון במחיר — 45\$ הלוך ושוב (סוף שבוע כולל יום ו' עד יום ב').

אמנות

חידושים

בגורדון סטריט

רחוב הגלריות של תל-אביב — רחוב גורדון — עובר מהפך וזאת בימים אלה. גלריית גורדון הוותיקה משנה את מיקומה ועם תום התערוכה הנוכחית תעבור לרחוב בן-יהודה הסמוך. את הגלריה הנוספת של שעה יריב, בעל גורדון, הנמצאת ברחוב נתן החכם, שכרה נעמי גבעון, ותפעיל אותה בקרוב כגלריית איכות לאמנות חדשה.

בחלל היפה ששימש עד לאח-

ד"ה האדמה, המזכירה את ניו-יורק, החציר והגללים — אל בין כותלי גלריית הקיבוץ, כשהיא אמורה למשוך אל בין קירות הגלריה מבקרים נוספים.

כמו פרה. בני-יורק היתה הסיבה להיסטוריה הממונית, ולבואם אל מבקרים מכל קצווי העולם, היתה תערוכה הגדולה ביותר שהיתה אי פעם לאמן ענק כפיקאסו. אולם בתל-אביב, הריחות החרפים של גללי הפרה, וציוריהם של חברי קיבוצים, שהיו אמורים לקשט את קירות הגלריה במין "תיעוד" כביכול של משהו שמתרחש במשק, רק הבריתו את המבקרים עוד לפי

דיוקן עצמי של אלכס עוזבי משיכה אל החלל

ני שנכנסו לגלריה. המסר האמיתי של האמן שאולי לא הספיק להגיע אל הצופים, היה שכשם שהפרה המסכנה, שלאחר התערוכה תועבר לבית המטבחיים, צפה במכשיר טלוויזיה שהוצב מולה, בפאסיביות, כך בנייה האדם הם פאסיביים. ואינם עושים דבר, אינם יוצרים ואינם יוזמים.

כדי לתת לפרה המסכנה עוד כמה חודשי חיים, הועלתה הצעה לשלוח אותה בתערוכה נודדת של אמנות לעם, שתעבור ברחבי המדינה, ואז יאריכו ימיה.

הפרה אינה הרעיון הראשון יוצא-הדופן שמבטא אורי-נר. בשנה שעברה הוא הציב את עצמו בתוך כלוב, באמצע רחוב דיזנגוף, ור למתקהלים סביבו שהביעו טענות ודעות שונות בעד ונגד הכל, הס' ביר שהזו רק אמצעי לעורר את האנשים לתגובה. אורי-נר הוא ללא ספק אדם מעניין, שדמותו המעוררת דגת ושערו הכסוף, עומדים בני גוד גמר לתערכת שבהן הציג בהמות, ביניהן כבשים, שלאחר הן תערוכה נשחטו ונאכלו בטכס ש' צולם ותועד.

קריעה רצינית

טיולי גמלים, סיורים בגיפסים

למקומות שעין-אדם לא שזפתם, וצלילות למעמקי הים האדום, כל אלה היוו רקע ובסיס ליצירותיה החדשות של עפרה צימבליסט. בתערוכתה המוצגת בגלריה שרה לוי בתל-אביב, היא מחדשת לצור פים במיבחר עבודות, שהמרכיב העיקרי בהן הוא חול הנגב על שנים-עשר גווניו, המודבק על גבי נייר לבן, כשמפעם לפעם חותכת את הקומפוזיציה קריעת הנייר לי רוחבו, ומתרווח שנבעה בין הן קרעים מציץ הנייר הלבן שמתחת.

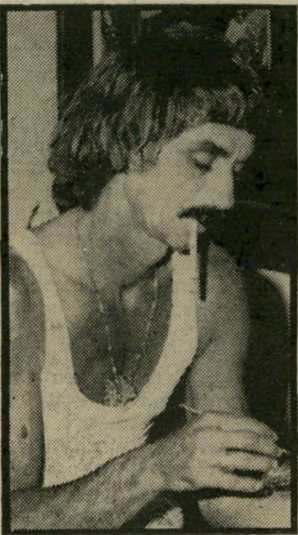
אם ישנם ציירים בארץ המסתפרים בקריעת גליון נייר, והצבתו כיצירת-מופת בגלריות ובמוסיאור בים, מוכיחה האמנית הצעירה שגם לקרוע צריך לדעת איך ומתי. הן ניירות שלה עמוסים, אך לא מדוי, במיגון נבעים נהדר של חולות הן נגב, שבעלה וילדיה עוזרים לה להביא הביתה בשקים. את החול היא מדביקה עם דבק על הנייר, והודות לרבגוניות צבעי החול, נוצרות יצירות, בעלות קומפוזיציה מעניינת.

התוצאה היא איזורים של נופי מידבר, הרים ושמיים, אפילו צבע ירוק מצאה צימבליסט, במכתש הגדול נגב, כדי להוסיף ליופיו של החול האדום-הזהוב-החום.

לאחרונה היא השתתפה בתערוך כה בקלן, גרמניה, שנקראה 5 אמנים — 5 ארצות. היא היתה הישראלית היחידה והאשה היחידה בקבוצה. מובן שהרגשתה היתה טובה, ובמיוחד לאחר גל הביקור רות הנלהבות שבהן זכתה. "זוהי ההוכחה הטובה ביותר שאפשר לייצג את ישראל בכבוד, גם מבלי לגור בני-יורק או בפאריס", אר מרת הציירת הגינג'ית.

הצדעה לרב-אמן

שלושה אולמות גדולים, במוסר און לאמנות מודרנית בחיפה, גדור שים בעבודותיו של אחד מגדולי

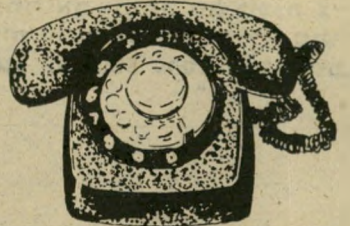
אלכס עוזבי

סמלים מעולמו הפנימי

הציור הישראלי — יחזקאל שטרייכמן. האמן הדגול, שבין תל-מידיו אפשר למצוא כמעט את כל האמנים החשובים כיום בארץ, וזה למישכן הולם לתצוגת ציוריו הגדולים והמרשימים. התערוכה נפתחה בנוכחות כל אוהבי התרבות בחיפה, כשמכבדים את הצייר בנוכחותם האמנים הוותיקים מה שורה הראשונה. כמו לואיזה וגם כאלה שציקו מים על ידיו, כתל-מידיו, כמו קופפרמן וארגוב. הפתח הה היתה חוויה מרגשת. תערוכה כה גדולה של ציורי שטרייכמן לא נראתה מזה שנים.

בניין מוסיאון חיפה, ששימש בעבר כבית-ספר, עבר הסבה, וכעת

טלפון לאמסטרדם במחיר שיחה מקומית

אם אתה נוסע לחו"ל וזקוק למלון בלונדון, פריז, ניו-יורק, ציריך, רומא, אמסטרדם או בכל מקום אחר ברחבי תבל.

צלצל שיחה מקומית בישראל ואנו נזמין עבורך מלון ללא כל תוספת תשלום.

מרכז הזמנות לבתי מלון בכל העולם.

חיפה | תל-אביב | ירושלים
641162 | 286349 | 247870

Trust Houses Forte

צוות

המעבדה לעיצוב ההופעה

בהנהלת

אביבה אורגד
יאפר את המועמדות הסופיות בתחרות

מלכת המים '80

רח' דיזנגוף 81 תל-אביב,
טל. 03-299736

כן!!!

גם הכותמוודדות על תואר מלכת המים '80

פינה קולדה

המשקה שערשה חיים מעניינים...

שותות את המשקה שנוטריף את העולם

צפת לנופש והבראה במחירים מיוחדים

כולון מוטל צפת

הר כנען, 4 כוכבים, חצי פנסיון

בחודש יולי 2600 ל"י לזוג כולל מ.ע.מ.
בחודש אוגוסט 3100 ל"י לזוג כולל מ.ע.מ.
בשבתות ובחגים פנסיון מלא

להזמנות:

ת.ד. 41 צפת, טל. 72579, 067-30914

*

כולון מרכזי

בלב העיר, 3 כוכבים, פנסיון מלא

בחודש יולי 2500 ל"י לזוג
בחודש אוגוסט 3000 ל"י לזוג

להזמנות:

ת.ד. 64 צפת, טלפונים 31015, 067-30015

תן סדמכ לחייל

"סלע"
דשין 42 51 51
197
ללקוחות ללא הוצאת הכלים

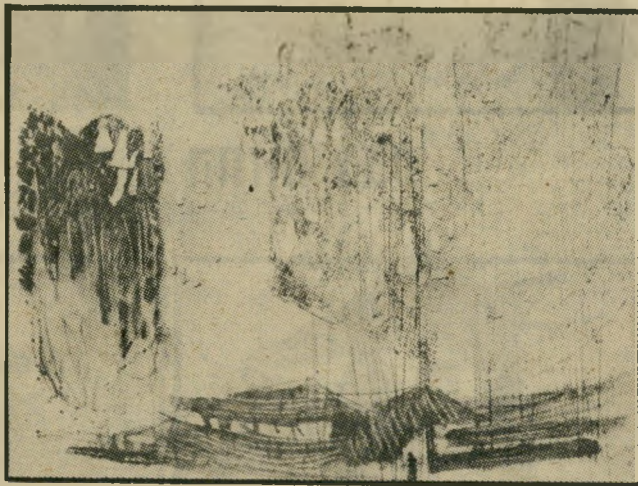
הפרות הקדושות של דוב איריני
אין תור כמו אצל פיקאסו

החומר

והבעיה האמנותית

בדי ענק, המכסים את קירות ה'
גלריה מהמסד עד הספחות, אשר

תיו: בעבודה זו קורע שטרייכמן לראשונה קרעים קטנים בנייר, כשהתוצאה היא נופך נוסף ושילוב מקסים עם כתמי-הצבע המרטיטים. התערוכה חשובה לכל מי שמתעניין באמנות בארץ, ושווה לפחות את הנסיעה לחיפה.

נוף של יחזקאל שטרייכמן

ענק של שנות החמישים במוסיאון חיפה

עליהם מצויירים חמור, חייל, תרנגול והרבה שחור, מהווים את תערוכתה החדשה של תמר גטר בגלריה ג'ולי מ' בתל-אביב.

הציירת הצעירה, שזכתה להציג כבר במוסיאון תל-אביב ובמוסיאון ישראל, נותנת לקהל הצופים, בידיהם לגלריה, תחושה חריפה מאד של חוק-לארץ, ובמיוחד של נייר-דיוק. זאת, בגלל גודלן המרשימים של יצירותיה, עזות צבעיהם, גיווןם הכהה, והרישום החופשי הבטוח על הבד.

מדוע בחרה דווקא בשלושה אלמנטים אלה כנושאים החוזרים בכל אחד מציוריה? לכאורה בגלל ישראליותם, אך למעשה אין חשד בות לסיבת הבחירה, ועצם התורצה היא חשובה. תמר החלה את דרכה האמנותית בגיל צעיר מאד, בגיל 17 כבר היתה תלמידתו של רפי לביא, אחר כך למדה במיד"רשה, ואחר כך עברה ללימודי ספרות באוניברסיטה. עיסוקה בבעיות של ביקורת ואסתטיקה היווה את הרקע לנסיגותיה בשימוש בחיות ובחייל כאובייקטים, המשמשים בחיפוש אחר האסתטי.

פניה המקסימים של הציירת הציירה אינם מעידים על הלך-רוח, את הרגשותיה היא מבטאת בעזרת הצבע השחור, השולט תמיד בעבודותיה, והוא, יותר מכל, מעיד על התוכן והמהות של הציורים שהם ראי הנפש.

הציירת עזרה צימבליסטבה בעבודה
חול הנגב ונייר קרוע לרוב

על המשלוח

שמלות שמש

חשופות

מיפעל ניבה החל את דרכו בעולם האופנה בייצור חולצות גברים. לאחר שראו כי טוב, החליטו לנסות כוחם גם בייצור קונספציות נשים. כיום, לא רק השוק המקומי מכיר ויודע מהי אופנת ניבה, אלא גם קניינים מחו"ל.

בדגמים של ניבה לאביב/קיץ '80 ניתן למצוא את השילוב של המראה הקלאסי עם מיכר חידושים. סריגי הבג'לון והוואל השקוף בעלי ההדפסים, אשר הפכו את ניבה לסיפור הצלחה בינלאומי, ממשיכים להיות דומיננטים ופופולאריים.

סגנון ההדפסים השנה הוא חופשי ועליו. ניתן למצוא הרבה התזות צבע שובבות על הבד, ללא הגדרה מדויקת של פרטים. הצבעים הבולטים בהדפסים הם הלבן, האדום, הכחול, הסגול והשחור.

בקולקציה של ניבה ניתן למצוא מיכר של אפשרויות לבוש: שמלות-בוקר בגזי רות פשוטות ונוחות, שמלות-שמש חשופות עם אימרות בצבע נוגד, אוברולים ומער כות לערב ולקוקטייל המשלבות שמלה חשופה עם בלוזון או זקט מוואל.

לניבה יש השנה הרבה דגמים העשויים מאריגי כותנה ומסריגים סינטטיים חלקים דמויי קרפון. בשלל צבעים: חליפות עם מיכסי-ברמודה, אוברולים עם זקטים בצבע נוגד ושמלות עם כתף אחת חשופה. המראה הכללי הוא ססגוני ועליו.

התזות צבע

שובבות על הבד, סגנון ההדפסים של ניבה, הוא חופשי ועליו. השימלה עם מחשוף בגזרת המעטפה אוברול בג'לון בשחור ואדום, כשמעליו זקט, מודפס.

מיכנסונים

בגזרת מיכנס ברמודה מבז טירסקר (כותנה קרפ) וחולצה תואמת.

בצבע נוגד

הזקט שמעל שימלת הקיץ של ניבה, שימלה זו נקראת שימלת שמש, עם מחשוף מכונץ וכתפיות דקיקות. מימין שימלה עם צווארון קטן, ומכונצת במותן. שתי השמלות עשויות מאריג קרפ-כותנה.

מחשוף מכונץ

לשימלת קיץ עשויה מסריג קרפ מרשרש. משמאל, שימלה עשויה מסריג קרפ רק עם אימרות וכתפיות. הצורך עלידי הוספת זקט וחגורות צבעוניות. ניתן לגוון את הלבוש לפי

יגאל תומרקין מכופף את נוישטיין * הם הורגים גם משוררות מתות * הומור צ'כי שחור בספר לבן * מחדלי מיכלי

אמנות

עופרת והשרלטן

מצוי בירושלים וגם בשם יהושע נוישטיין, שהוא אשף יחסייהצבור בי אמנות הישראלית. הוגג הנ"ל מצליח זה יותר מעשר שנים לתעתע באמנות הישראלית, כרבי-שרלטן אמיתי. אמנותו של נוישטיין היא בשרלטניות המיומנת. אחד מקורבנות השלטנות הזו היה באחרונה עיתונאי-אמנות גרעון עופרת, שפירסם רשימה רבת-מלל בשבח זגגותו של הנוישטיין הנ"ל. בין השאר

גרעון עופרת אהבת בשרים אל נושא-כתיבתו

כתב עופרת ברשימתו בהארץ (16.5): "כירטשליה, כמיוצאן ישראל, הוא מרגיש כמלך כביתו... את מוויאיון ישראל הוא מגדיר כמיתוסיה פרטית... נוישטיין כפה עצמו על תתי-ההכרה של המבקר כתערוכה... את מי אני זוכר כשאני זוכר את נוישטיין? אני זוכר קורבן ומקריב קורבנות... הפנטסיה הגדולה של נוישטיין חושפת את מושא תשוקתו — להיות רגלי דברה, גבור המחתרת הקובאנית שגבר של, האינטלקטואל הצרפתי האמיתי, שהצטרף לניבירים שבג'ונגל הקיבאי, נידון למוות בידי המשטר בבוליוויה, הכמיהה להיעלם מהמפה הפוליטית ונגאל בידי מיטפתה אל העתיקה והאלמנטיות... ידע נוישטיין שהמסתורין תומך במיתוס. כמד כוח בשבט קדם, הוא לברש כמעט תמיד בלבן ומקף קדם, עצמו כסמלי עוצה מה... האנרגיה מועלת בו בדפנות כמעט תית... כשורה ושכוי בעולם מיתולוגי, חי נוישטיין על העליומיות, את ההיסטוריה של האמנות... עכשיו עלי לעבוד על המימד הקלאסי של יצירתו... בראשית

בדומה לכתבות אחרות וול עופרת, משמשת זו דוגמה אופיינית להיעדר דיי קנות דברה לא נילחם בג'ונגלים של קובה. הוא אמנם נידון למוות בבוליוויה וזכה לחנינה, אך לא נגאל בידי מיטפתו אל השתיקה והאלמנטיות... הוא נחשב כיום לאחד הסופרים המטולים היוצרים בספרות הצרפתית.

דרכו ההיסטוריות כאמן צעיר באמריקה, השב נוישטיין להחליף את שמו מההרצות נוישטיין ל... דאקוטה ג'קסון... להשיג סטודיו מקרן-ירושלים, לפי גוישטיין, זהו חלק מחוכמה של החברה לאמן... (נוישטיין) הצטייר בשעתו כספרי מאס' טרס-אנדרג'ונסון חקר את פלאי המון בארכסוכיות ובסודיות האפייניות לו. אף נהג להתעמל מיני התעמלות לפיתוח הכשר המיני... מיניות בעבור הוא תי פעה יחדית, כמו רוב היבטי קיומנו... כרתה אירנג... אימצה אותו כאם יהודיה גדולה — שתלשית אמוציותאלית, בולעת ומלשפת... וכך הלאה נול לו העיתונאי עופרת, והגיויל את המילים על הארכי-שרלטן של האמנות-הישראלית, נוישטיין האמריקאי, המנסה לתרגם למונחים צי-ישראליים כל נוד תרבותי אמנותי של אמני ארצות-הברית.

רשימה זו, שעברה את הטעם הטוב והיתה רצופה פגמים ואי-דיוקים — אהבת העיתונאי גובלת באהבת בשרים אל נושא-כתיבתו — לא הנדו עפעף לאיש באמנות הישראלית. אמנים של אמת גיחכו לעצ' מם, אמנים של חצי אמת גיחכו בסטודיו שלהם, וקול דממה גדולה הפחיד את אמנות-ישראל מפני רבי-הגננטרים האמריקאי, השולט כיום באמנות הישראלית באמצעות שליחיו, עליהם נימנה עופרת הנ"ל. אחד שלא הבלוג, היה האמן יגאל תומרקין, ששלח למדור זה את הדברים הבאים:

תיתי לו למר עופרת) במאמרו על יהוי שוע נוישטיין, מרפף, "הארץ", 16 במאי) שהאיר לי את צידו היסודי-אמנותי סופרי סכסואלי של האמן אפרת-נוישטיין-גן. עד שקראתי מאמר מאיר זה חשבתי ש-נוישטיין זה המד מכופף הכננות של אריק אינשטיין שהתחיל לקרע ניירות...

יגאל תומרקין

שירה

לאה והרוצחים

בי 15 בינואר 1970 נפטרה בבית-החולים הדסה בירושלים המשוררת הרגשה לאה גולדברג, ונקברה בבית-הקברות כדת משה וישראל. בחודש שעבר נרצחה המי שוררת המנוחה והומתה בשנית בידי מנהל עזבונה, טוביה ריבנר, בספר לאה גולדברג — מונוגרפיה. שראה-אור בי ננו, שבעריכת גרשון שקד ועוזי שביט. דמות נוספת בנושאי-רוצחים זה הוא עוזר רבין, שהביא את הספר הזה לדפוס.

ריבנר ושותפיו לפשע (שקד, שביט ורבין) הצליחו להוציא לאור יצור-כלאיים אנטי-ספרותי, אנטי-שירי, אנטי-משוררי, סטרילי ומשולל מימד כלשהו. הם הצליחו לתאר את לאה גולדברג כאנטי-תיוה ל-לאה גולדברג של השירים, לאה גולדברג האשה האהבת והנעזבת, לאה גולדברג שגופה מחפש הפרייה מידי גבר, לאה גולדברג של האהבות הנכונות שהכל ידעו אודותיהן.

אם היה קיים בית-דין לתועבות ספרותיות, הרי שריבנר ושותפיו היו מובאים אליו ויוצאים אשמים, בעון סירוס, עיוות, וליקוק דמותה וחיה של המשוררת הנזירה הזאת. אלא שבית-דין שכזה אינו בנמצא, והארבעה מסתובבים חופשיים.

טוביה ריבנר — לאה גולדברג — מונוגרפיה: הוצאת הקיבוץ המאוחד וספריית פועלים, 240 עמודים (כריכה קשה). סידרה מונוגרפיות יוצרים עבריים בזמ-

מתוך כותרת בעמודי הפתיחה של הספר מסתבר, כי לפחות שניים מהם עלולים להמשיך בשעיהם, במסגרת הסידרה מונוגרפיות יוצרים עבריים בזמנו.

מונוגרפיה יומרנית זו מביאה אומנם רצף קסני של ציטוטים מתוך מיכתביה וכתביה של המשוררת, אך מלקטי הרצף משוללים אנושיות וחום שליוו את המשוררת בחייה, והם עושים כל שביכולתם על-מנת להקפיא חום אנושי זה ולהפוך את המשוררת המנוחה לגלד קרח אנושי, במידה שקיים דבר כזה. לפי ריבנר ושות' הרי שבמהלך 59 שנות חייה של המשוררת, שהאהבה מסכה כמעט מכל שיריה, היא לא אהבה גבר, לא שכבה עם גבר, לא החליפה מיכתבי-אהבה כלשהם. רגשו תיה המובאים במונוגרפיה המעליבה הזו, נוגעים לדברים לא חשובים, כאשר המימד הפוסטרי מועדף בהם.

מר ריבנר מסיבות השמורות עמו, מביא פעמיים את הסיפור על "לאה גולדברג היתה אשת-עין מאין כמותה. בחצות צירף מצאה מטבעות-כסף קטנות (איש לפניה לא מצא מטבעות-כסף בחצות צירף ריך!)... באמת, מי זקוק לסיפור כפול של אותו סיפור, ומעניין על סמך מה קובע מר ריבנר, ש"איש לפניה עוד לא מצא מטבעות-כסף בחצות צירף". וזה זוכה לאישורו של פרופ' שקד, המקבל שכר כדילמוע שגיאות שכאלה, או לבקר טעויות מסוג זה.

לעומת מונוגרפיה זו, שלהתקנתה חברו האדונים ריבנר-שביט-רבין, הרי ש-שני קבצים אחרים שעוסקים במשוררת

לאה גולדברג

ריבנר יצליח למחוק זיכרון

המנוחה, יש בכוחם לתקן את אשר הש' חיתה זו, הראשון הוא ספרו של חנוך גיא (קנר) ציפור סגנונית, שהוא מחקר מקיף, המנסה לבחון את שירת המשוררת מתוך פרספקטיבה. חנוך גיא ממין את הסימבול והתימה שביצירת המשוררת. בניגוד לריבנר, הרי שגיא מתמקד בסרק המסקרן אהבה ואכזבתה, הבוחן את המשוררת ושירתה במעד לאהבה המאושרת. הגיהנום המאושר, מות האהבה וזרות האוהבים. ספרו של גיא מוליק את הקורא

חנוך גיא (קנר) — ציפור סגנונית: מחקר בתימות ובסימבולים בשירתה של לאה גולדברג: הוצאת צ'ריקובר, 160 עמודים (כריכה רכה).

בדרך אמונה, דרך רסיסי שירתה, עד לכ-ידות והמוות של המשוררת, כפי שאלה משתקפים בשירתה.

ספר נוסף המתעמק ביצירות לאה גולדברג ומתרחק מאותה מגמה מעליבה של רוצחי שירתה, הוא קובץ לאה גולדברג — מבחר מאמרי ביקורת על יצירתה — שבעריכת א.ב. יפה. הוא הצליח, בעזרת מאמרי-ביקורת בעלי עמדות שונות, למיין את רבדי היצירה השונים של המשוררת המנוחה, וזאת בעזרת מאמריהם של יעקב פיכמן, עזרא זוסמן, נתן זך, א.ה. שטראוס, ישעיהו רבנוביץ ואפרים ברוריא, שהם הבולטים בין המובאים בקובץ.

כאשר שאלתי משורר נודע לדעתו של מינהג בעלי-הבית, שטוביה ריבנר נהג בעזבונה של לאה גולדברג, השיב לי, שעוד כמה שנים של מעשים שכאלה בי עזבונו, הרי שטוביה ריבנר יצליח למחוק לחלוטין את זיכרה של המשוררת.

רגוב

אתגר לניוטון

במחצית אוקטובר 1979, שללו שילטונות צ'כוסלובקיה את אזרחותו של הסופר הנז'ר דע פאול קוהוט, שהגיע לאוסטריה שנה קודם לכן כשברשותו דרכון צ'כוסלובקי עם אשרה בעלת תוקף לשנה. במהלך שהורו באוסטריה הוא נמנע מלהצהיר הצהרות פוליטיות ועסק בכתיבה ובביום מחזהו של גוגול רביצור. בעבר נימנה קוהוט עם ראשי הסופרים הצ'כים שתמכו באלכסנדר דובצ'ק, וב-1977 היה בין רא-שני החותמים על אמנה 77. משרד-הפינים הצ'כי שלל את אזרחותו, והוא מונע ממנו לשוב לארץ מוכרתו.

בימים אלה ראה אור בעברית ספר מתורגם ראשון פרי עטו של קוהוט ספר לבן. * שהוא מחזיק ומחרק כאחד, הספר מספר על גאון בשם אדם ויראצ'ק, ה-מצליח להוכיח כי חוק-ניוטון בדבר כוח המשיכה אינו תקף, ויראצ'ק מדגים זאת בטיוטות שהוא מפתח אל התיקרה בביתו שבחבל בהמיה.

ספר לבן הוא משל ציני ומרתק של פאול קוהוט על אביב 1968 בסראג. גיבורו אדם ויראצ'ק מזכיר את אלכסנדר דובצ'ק שניסה, כראש המפלגה הקומוניסטית בצ'כיה, לייסד סוציאליזם עם פרצוף אנושי.

תכונותיו של אדם ויראצ'ק הן תכונותיה של האומה הצ'כית, במידה שיש תכונות משותפות לאומה ולעם — תכונות שהצ'כים טוענים להן מאז ימי יאן הוס, שהועלה למוקד. תכונות אלה מתבטאות ביכולתו של ויראצ'ק להשתחרר מהכבידה של כדור-הארץ. אלא שחרף הימלטות זו מה-כבידה ומחוקי-ניוטון הוא נלכד בידיהם של ביורוקראטים מפחידים, אשר מוליכים אותו דרך מבוכים של בתי-חולים לחולי-רוח, עד שמחוו נשטף סופית והוא שב לציית לחוקי הכבידה.

מבחינת המיבנה הספרותי, הרי ששכיניקת הכתיבה מציגה את מקרהו של וירא-

א.ב. יפה — לאה גולדברג — מבחר מאמרי ביקורת על יצירתה: הוצאת עט עובד וקרן תל-אביב לספרות ולאמנות, 250 עמודים (כריכה רכה). פאול קוהוט — ספר לבן: עברית דוב קווסטלר, בעריכת אמציה פורת; הוצאת הספרים לעם — עט עובד, 188 עמודים (כריכה רכה).

צ'ק בעזרת מיסמכים שנאספו במאה ה-21, במלאת סופר נקיה. אם מישור זקוק לעוד מיסמך שכתבו לבטא את עוצמת הדיכוי של הקומוניזם נוסח הקרמלין, הרי שספר לבן מבטא זאת בבהירות מחרידה ומדכאה.

כתבי-עת

לעצטע מאזניים

מזה כמה שנים מתפקד עסקן הספרות הוותיק **בנימין י. מיכלי**, מתוך סיבות שאינן ברורות כלל לציבור הסופרים בישראל, כעורך בלעדי של מאזניים, ירחון ספרות שנועד לפרסם יצירותיהם של סופרים כותבי עברית בישראל.

אלא שמיכלי הנ"ל, כנראה שהסגילות פקדה אותו, כפי שהיא פקדה את האגודה (אגודת הסופרים) שהוא נמנה על ראשי עסקניה. הוא נחשב מושך החוטים העיקרי שבה. למרות שכל קשר בינו לבין הספרות העברית הוא מקרי בהחלט. מיון הכרכים החברות של מאזניים נעשה לפי סדר אלפביתי — לכל שנה אות. ומיספור החברות השנתי נעשה במיספורים. אלא שכך ג' של מאזניים זכה לשתי חברות מס' 4 — עוד סימן לסגילות של המיכלי הנ"ל.

זה שמאזניים אינו משמש במה לסופרים ישראלים לאנודעים, כיצחק בן-צור, עמוס עוז, א.ב. יהושע, פינחס שדה, יהודה עמיחי, נתן זך, יותם ראובני ואחרים. נתון מן הסתם להבנת העורך בספרות העברית. הרי כל ילד יודע שחשובים הסופרים הישראליים כיום הינם: **מיכלי, יעקוב, כהן, בן-מרדכי, הגורני, וילף, עקרוני** ושאר דמויותיו של מיכלי הנ"ל. לפחות כל אלה כותבים בעברית.

מיכלי הנ"ל החליט כנראה לתרום להט מעת האידש בספרות העברית, וזו העילה לכך. שמחבר הפרוזה הכי בולט במאזניים בשנותיהם האחרונות הוא **מ. צאנז**, עורך יומון באדיש. שסיפורו התאומות, בתרגום ש. שנהור, הוא הסיפור המייצג את המתרחש כיום בספרות העברית.

על מאזניים שכללה יש לדווח ליחידה הבודקת מירמה במאזניים ובמשקולות מטעם משרד התעשייה, המסחר והתיירות.

ציטוט

..חוק ושואבו פעם אחת אינו חוק..

הספר המצחיק והמחריד 190 לבן מאת **פאול קוהוט**, שראה בימים אלה אור בתרגום לעברית, מתאר את פני הקומוניזם המזרח-אירופי. מובאים בו כמה קטעים מתוך ספר מעולה זה, שראה אור בהוצאת עם עובד.

...פרופסור לתורה מסויימת אני, ובעבודתי חייתי מתגשש תדיר באחד מחוקי היסוד של הפיסיקה, זה החוק שניסוחו ניוטון ניסוח קצר שאין לערער עליו, וביחוד בשיעורי הקפיצה לגובה שאני מלמד בכל הכיתות נראה לי שיש השפלה מכאיבה במיגבלה שכוח-המשיכה כופה על גוף האדם... נתחוויר לי... שלא בכוח הגוף אפשר להפר חוק של פיסיקה, אלא בכוח שאת, אמא, לא היית מעלה על דעתך שנתברכתי בו, והוא כוח הרצון. ולכן התרכזתי בכל נפשי ומאודי בטיפוחו... הבינותי שכשם שאור-השמש מקרין את כל האנרגיה שלו רק בזמן שקרניו הפזורות מתמקדות לחרוט של אור, כך יכול הרצון להיות כוח מיכאני רק בזמן שהמחשבות הפזורות מתאחדות באלומה... ולא היתה לי בחיי אלא מטרה אחת, אמא, מטרה בגובה של שלושה וחצי מטרים, זה המרחק המדויק מן הריצפה אל התיקרה, תליתי את עיני בה כל הלילה, כן, אמא, מודה אני ומתוודה שבשבעות האחרונות ישנתי מעט מאוד, ואל-נא תכעסי עלי, הכרח היה לי. ארכימדס נדקר כשהיה גחון על עיגוליו וגלילאו עונה בעוון חישוביו... דווקא עכשיו אני יודע שבאותה שעה עלתה יכולתי להתרכז בטור גיאומטרי. זה היה כצינחה חופשית, אמא, אבל צניחה כלפי מעלה, ובסופה בא הרגע שאת ראית אותו בעיניך שלא כצפוי, כי רק הבוקר, בלי כל סימן ובלי כל התראה מוקדמת, התחילה התיקרה מתקרבת. תחילה שלא במורגש ואחר-כך יותר ויותר מהר, עד שהתהפכה לה לאט-לאט פתאום ואת מקומה בשדה-ראייתי תפסה הריצפה שלנו, הספה שלי, השולחן והכיסאות, והכל בתנועה קולחת וטבעית, אמא, כמו בזמן שהשקפתי פעמים רבות ממרומי הארון כדי להתרכל לכך, אבל נוחה לאין שעור. והתיקרה נשאה אותי בביטחון גמור כריצפה לפנינה... באותו הרגע שנמחו כל שאר מחשבותי מגודל ההפתעה, באותו הרגע נשאיתי אני למעלה, ופירוש הדבר, תבנית, אמא חביבה, שהרגשות הניתוק מכוח-המשיכה אינה תלויה בהלוך-רוחי עכשיו, ומכאן שנעשתה כושר, כדרך שגיבוב של מלים זרות מתגבש פתאום לדעת השפה הזאת, או שרבוטי ציירים לובשים בבתי-אחת צורת אמנות. ולמן הרגע הזה, כל אימת שאעיר בעצמי את הצורך להינתק אוכל לפעול אותה פעולה בלי להיוקק לאימונים מסגנים... האדם חופשי מן הבחינה הפיסיקלית, כי חוק שהופר פעם אחת אינו חוק עוד...

לפני כ-800 שנה : הצלחה, הסכמה, שאיפה, תמיכה, יהדות, כדור, היפוך, תמונה, פרשן ותחבולת. גם מושגים, "מודרניים" כמו : ניצול, חשיבה, הכלנה, היצע, תכין, פות, אימללות ותיוור. אלה מושגים אותם שתל רש"י בקרקע העברית.

אומנם היכל רש"י ראה אור לראשונה לפני כ-40 שנה בהוצאת המחבר (1), אך אין במהדורה זו, שום דמיון לקודמתה. המהדורה הזאת משוכללת עשרת מונים. מתקנת וערוכה ורבת תוספות למאות. כאשר ביניהם גם חלקים שהובאו מתוך כרך ג' של היכל רש"י, הוא כרך הדקדוק, ובהם פרקים שלמים על השימוש במילים: אז, אכ, הוא, את וכו'.

בכרך הזה של היכל רש"י מצויים יותר מ-1330 חידושי מילים. הכרך הזה והכרכים

בנימין מיר

...מירמה... הונאה...

האחרים של היכל רש"י הינם בבחינת נכס תרבותי לדורנו ולדורות שיבואו. מעוררת חלחלה היא המחשבה, שעל בני מישפחתו של הבלשן יצחק אבינרי להשתתף במימון ההוצאה לאור של נכס תרבותי זה, שעליו אמר ח.ג. ביאליק : "זו היתה עבודה גדולה לדורות, שהיתה נותנת כבוד לכל מי שהיה עושה אותה היתה מרימה את הפרסביה שלנו..."

חברה שאינה מוצאת משאבים ומיסגרת ממלכתית למימון הוצאה לאור של נכסי העבר שלה, אינה ראויה לקיום חומרי בהנה. במקום להגזיל מיליוני לירות לתי אסורנים המעלים זבל על קרשיהם, זבל שאיש אינו זוכר ולא יזכור בעוד חודש או בעוד שנה, הרי מוטב יהיה שמשדר החינוך יגזיל את כספיו להוצאת נכסי תרבות שכאלה.

מאת הבלשן המנוח **יצחק אבינרי**. היכל רש"י הוא מסוג אותם נכסי-תרבות המשי פיעים השפעה בלתי ניתנת לעירעור על התפתחותה של תרבות. אחד מאותם נכסים ההופכים את העתיקה בלשונות ללשון הממשיכה לחיות בהווה. היכל רש"י מכליל בסדר אלף-ביתי את חידושי רש"י וצי-רופיו הלשוניים, פירושי מילים ולבי-טויים, השוואותיו הלשוניות, כללי, דקדור-קין, פתגמים, מדרשים, תאוריה, מונחים ודרכי סיגנון. האוצר של היכל רש"י מלך קט בידי יצחק אבינרי מתוך פירוש רש"י למקרא ולתלמוד בבלי, וכן מתוך תשובותיו וסליחותיו, על פי השוואה של 25 דפוסים, חדשים וגם ישנים, ונוסחאות של כתב-יד.

בשל היריעה המצומצמת, הרי שמן הר-ראוי להביא קומץ קטן מתוך אוצר המיר-לים הנראות "מודרניות", אותן חידש רש"י

* יצחק אבינרי — היכל רש"י : הוצאת מוסד הרב קוק ; תחתקע עמודים (כריכה קשה).

עיון

ר.ש. יצחקי

רבי שדמה יצחקי (1040—1105), המכונה בפי העם רש"י, נחשב גדול פרשני התורה והתלמוד. הוא נולד בסורא, צפת, למד במינץ וורמייזא, חזר לסורא ועמד שם בראש ישיבה גדולה. פירושו מופיע עים ברוב דפוסי המקרא והש"ס. וזכו לכ-200 פירושים.

מן נוסף של רש"י הוא בבקיאותו בלשון. הוא נחשב מגדולי הפילולוגים והבלשנים של השפה העברית. ואחד מהבקאים בי צרפתית של זמנו. על שמו של רש"י קרוי הכתב המכונה כתב רש"י, המבוסס על האות שבה נהגו להדפיס את פירושו כדי להבליט את המקור.

בימים אלה ראה-אור נכסי-תרבותי חסרי תקדים. הכרך הראשון של היכל רש"י,

גינזבורג

800 מיליון גרמנים ו-60 מיליון סינים

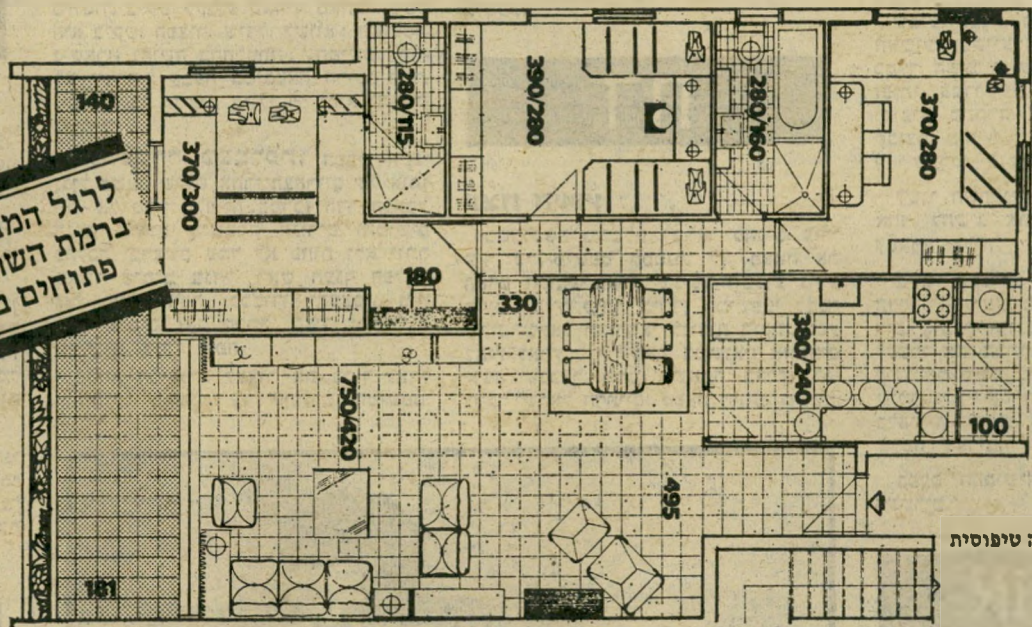
בחטף עמיחי והגרמנים * המרק של אהוד בן-עזר * רוח אלמוג והבזרות * פשר החנגדות ידן למודעי

לקוראי מדור הספרות של הארץ. היתה בקיאה יותר בחומר המתורגם והקיים בי עברית. הרי שהיתה חוסכת מקוראית את הרשימה שפירסמה תחת הכותרת הרוסית — מחלת הנשמה בהארץ (5.6). רשימה זו גילתה לקורא שאף ההשכלה, את תגליתה האחרונה של הגב' אלמוג — **ריקארדה הוף**, סופרת גרמניה ידועת-שם ומבקרת ספרות. שהגברת אלמוג מעתיקה מעלותיה מתוך לא מונד. כאשר העילה היא תרגום כמה מספריה של ריקארדה הוף ללשון הצרפתית. מה שחשף בורותה של הגב' אלמוג הוא שמה עשרים שנה מצוים כתביה של ריקארדה הוף בעברית, והם ראו אור בהוצאת מחברות לספרות. ברשימת המומלצים אותה הגישה ראש ממשלת בריטניה **מרגרט תאצ'ר** למלכה **אליזבת השנייה**, כמועמדים לזכייה בתואר-ריאצולה, מצויים הסופר **אנגוס וילסון** והסופרת **מרגרט דראבל**. שם נוסף המאפיין את שמרנותה של הגב' תאצ'ר הוא שמה של **מרי וייטהאוזן**, מי שייסדה ב-1965 אגודה ציבורית למלחמה בפורנוגרפיה ומנהלת מאבק ציבורי בשטח זה של התרבות. ● הסופר הגרמני **גראס** אינו נח אף לרגע. אחרי שפירסם את סיפורי 1950, שוורגם עד כה לכעשר לשונות (ביניהן גם לעברית), הוא מפרסם בימים אלה שני כרכים — האחד חיבורים על הספרות והשני לידת ראש. הראשון בספרים הוא כרך של חיבורים, שבו מביע גראס השקפותיו על הספרות, תחת כותרות כקפאק ומצאצאי-1900 ובתחורות-מירון עם האוטופיות (על הסופר הגרמני **אלפרד דאבליו**, מחבר כיכר אלכסנדר). לידת ראש נוצר כתוצאה מדחף של במאי תוף הפח. **פולקר שולדנורף**. סיפור זה מתאר זוג מורים היוצא למסע לארץ סין עם נקניק כבד. הם מנהלים בדרכם מריבה על ילד, שכל אחד מהם חפץ בלידתו כאשר השני אינו רוצה, וחזור חלילה. גראס מתעורר במהלך הוויכוחים שבין נפשיותו הפועלות. כשהוא מדבר עם עצמו, או עם שולדנורף, תוך שהוא אומר : "עדיין איני יודע, אם זה יהיה ספר או סרט. אולי שניהם..." גראס שואל שאלות היפותטיות כמו : "מה היה קורה בעולם, אילו היו בחיים 800 מיליון גרמנים ו-60 מיליון סינים..." ● **דויד תמר** הוא ירושלמי יוצא-דופן. המחפש אחר תגליות יוצאות-דופן. באחרונה גילה תמר מדוע מתנגד **ייגאל ידין** לשר **יצחק מודעי**. תגליתו של תמר : ידין, הידוע במחקריו ובמאמריו על בריכוכאב ; ולפי המסופר בתלמוד, במסכת גיטין, הרי שבריכוכאב, בעט באלעזר המודעי והרגו, וזאת מפני שחשד בו במלשינות ●●

● לפני כמה שבועות טס המשורר הירושלמי **יהודה עמיחי** לביקור קצר בו ארבעה ימים במערב-גרמניה. מטרת הנסיעה היתה השתתפות בתוכנית דיון סולווינונית על יחסי גרמנים ויהודים. בנוסף לעמיחי ייצגו את ישראל באותה תוכנית הצייר **שמאי בק** והשגריר הישראלי-לשעבר בגרמניה **אשר** (אר-תור) **בן-נתן**, המיווד עם חוגי הימין הגרמני. מישפט מתח אותו אמר עמיחי באותו דיון צוטט במרבית עיתוני גרמניה, כולל די צייט ווי וועלט. מישפט זה אומר : "כשהייתי ילד, בשנת 1936, אמרו לי בגרמניה לך לפלשתינה, עכשיו אומרים לי כל מיני גרמנים : לך מפלשתינה..." ● באחת מתוכניות-המלל ברדיו, אמר העיתונאי הפתח-תיקואי **אהוד** (אודי) **בן-עזר** כי "המרק הוא המאכל הדמר קראטי ביותר" ● סיפור המהלך בין חכמי המקרא של ירושלים, מספר אודות חתן התניך העולמי הראשון, **עמוס חכם**, שפירסם לאחרונה את "פירושו המעניין לספר תהילים, ולספר איוב. אלא שחכם מתלבט אם יכול הוא לתל את פירושו לספר איוב במתנה לידידיו — שם יראו בכך אות מבשר רעות ●● אם הגברת **רית אלמוג**, המקדשת שמה בניסיון להביא תורה ומידע מתורגמים

אברהם גינדי ברמת-השרון

אברהם גינדי מציע דירות יוקרה מפוארות בנות 4 חדרים ודירה עליונה + גג, בבנין בן 3 קומות עם מעלית.
בכל בנין 6 דירות בלבד, עם 3 כווני אוויר מלאים.

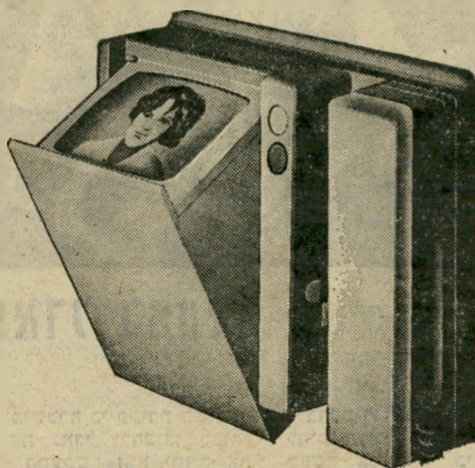
חבנית דירה טיפוסית

כל אלה ב-2 בניינים, הבנויים בצורה מדורגת ומיוחדת
בלב רמת השרון, עם מרחב גדול ביניהם.

- חימום נפרד לכל דירה.
- אדניות עם צמחינוי בכל מרפסת.

מחיר מבצע מיוחד עד 15.7.80
החל מ- **3,300,000 ₪**

(לא כולל מ.ע.מ.)

- אינטרקום עם טלוויזיה בכל דירה, לזיהוי מושלם של אורחך.
- ריצוף כהה מיוחד בסלון, שטיחים מקיר אל קיר בחדרי השינה.
- קרמיקה ברצפת האמבטיה ובשירותים, חרסינה פרחונית וכלים סניטריים צבעוניים.

הקניית
הטובה
יותר
1980

אברהם גינדי

פתח תקוה

רח' חיים עוזר 28, טל. 03-905593

ראשון-לציון

רח' הרצל 62,

רמת-השרון

רח' סוקולוב 84, טל. 03-475131

תל-אביב (זמני):

רח' סוטיץ 13, תל-אביב (כניסה מבלוק).

אברהם גינדי בונה דירות שאנשים אוהבים

לפני 25 שנה

תמונות בליווי מידע מתומצת של סיפורים פיקציוניים מהעולם. ברוך לבחור פורסמו מצעים ועמדות של מיפלגות שונות לקראת הבחירות. מדור הקולנוע הוקדש לכוכבת הצרפתית פרנז' סואו ארנול. השער האחורי של "העולם הזה" תחת הכותרת "ששמי של דאל"ץ, הוקדש לסדרת תמונות שנושאן המרכזי הוא "ששמי של האמן הספרדי הפוריאליסטי סלבדור דאלי".

כשער הגיליון: כוכבת-קולנוע צרפתית פרנסואז ארנול.

גיליון "העולם הזה" שראה אור השבוע לפני 25 שנה בדיוק, המשיך בפירכום הסדרה על השחיתות והטירוף של אבא חושי כעיריית חיפה. תחת הכותרת "תעלומת שיחורר חיפה" ביחן השבועון את מאבקו של אבא חושי בלוחמי תש"ח בחיפה. במדור "תצפית" צופה "העולם הזה" את תוצאת הבחירות המשמשות וכאז: "יתכן כי התוצאה העיקרית של מישי סט קסטנר תהיה חיפולו של משה שרת כיריב יעיל לוויכוח בין גוריון... מדור המישפט של השבועון מציג את גיבורי מישפט קסטנר בסדר אלפאביתי. המדור "במרחב" מתאר עוד שלב בהתפתחותו של המרד האלגנטי.

מדור ניסיוני של חדשות חוצלארץ הובא בשני העמודים המצולמים שנושא את הכותרת "זמן החדשות" — מיכוקי

פרשת קסטנר והבחירות * נישואיו הלא-ישראלים של

חיים כוהן * משה שרת מגמגם את...בן-גוריון

"העולם הזה" 25
תאריך: 7.7.1955

טפורט

מלך העשרים

שבוע לפני פגרת הקיץ עוד נראה יהושע ("שיע") גלור בטוח בכותרתו. כמלך העשרים של הליגה הראשונה: לי זכותו עמדו 19 שירים. פיתאום עלה והופיע מתחרה: ניסים אלמליח. שחקן קבוצת בית"ר תל-אביב, שצבר אף הוא 19 שירים לזכותו.

לשני השחקנים נשאר עוד סיבוב ליגה אחד להשיג את ההכרעה: הם נשבעו למאמץ עליון.

ביום המכריע, במישחק נגד הפועל-חדרה, הבקיע ניסים אלמליח ארבעה שער. אהדיו היו בטוחים כי בזה הוא כבש לעצמו את הכתר. אולם במרחק של 100 קילומטר משם, בעפולה, סברו ידידיו של שיע גלור אחרת. במישחק נגד הפועל-בלפוריה הבקיע גיבורם לא פחות מאשר שישה שירים.

בפעם החמישית — שיע נשאר מלך העשרים.

אנשים

● בנאומו בקול ישראל, לאחר הרכבת הממשלה החדשה וחיסול המשבר, קרא ראש-הממשלה, צה-הריבור, משה שרת, את רשימת חברי הממשלה בשטף, ונתקל רק כשהגיע לשמו של שרת-ביטחון ב... ב... בן-גוריון, כאילו היתה עצם תקועה בגרונו. עניין מתאים לטיפולו של פרויד?

● איאפשר להאשים בעודף ג'נטלמניות את ח"כ מפא"י התוקפני ד"ר בר-רב-האי. באחת הישיבות האחרונות ביותר של הכנסת, מצא לנכון ללגלג על חברתו לסיעה עדה מימון, הלוחמת הקיצונית לזכויות האשה, שדרשה כמינהגה לצרף לאחד הניסוחים לשון-קבה בצד לשון הזכר. הגיב מיד בר-רב-האי: "בכל פעם שמזכירים לשון זכר, רואה חברת-הכנסת מימון לפניו את מיפלצת הזכר..."

● ראש עיריית חיפה, אבא חושי הודה השבוע באוזני ידיד כי שמע כבר קודם לכן בדיתה שרצו לספר לו. הבדיחה: אבא חושי הצטרף לחזית-הדתית (כיום המפד"ל), מפני שהוא מעדיף את העולם הבא על "העולם הזה".

● בשנותו מישפט שיקספירי מתוך "כטוב בעיניכם" אמר המשורר אברהם שזונסקי: "כל העולם במה וכל האני שים שחקנים — חוץ מכמה שחקנים".

● מי שהיה שרה-הפנים הראשון של ממשלת ישראל, ומנהיגה של יהדות פולין טרם השואה, יצחק גרינבוים הגיב במאמר על פרשת-קסטנר, שהוא אחד מ-מאזכרים: "במקום ללכת לבחירות עם מצע לעתיד, הולכים אצלנו לבחירות עם היסטוריה של העבר, ואם שיטה זאת תימשך, עלול הדבר להגיע לכך שביום הבחירות ייקראו המוני הבוחרים להחליט אם יוספס פלכובים (יוסף בן-מתתיהו) היה בוגד, או גיבור לאומי".

המילה הראשונה שהשמיעה בבירור הר מישפט.

דח

עצת היועץ

כשביקשה ממשלת ישראל להגיש עיר-עור על מישפט קסטנר, לא מצאה את האדם הקובע בארץ. במשך השבוע נודע מדוע: חיים כוהן, היועץ המישפטי לממשלת ישראל והאחראי לניסוח חוקיה, נסע לחוץ-לארץ כדי לשאת בנישואין אזרחיים אשה שנבצר ממנו לשאתה בארץ, לפי חוקי ישראל הדתיים. מפאת היותה גרושה.

כתב העולם הזה ברוך נאדל, שהופקד על חשיפת השחיתות בעיריית חיפה נעצר במטרה לסייע לאבא חושי ואנשיו, למנוע פירסומי העולם הזה על חושיסטאן.

ברוך נאדל במעצר

בהעמידו את אושרו המשפחתי מעל לחוקי-הדיכוי הדתיים, עשה חיים כוהן מעשה אמץ — כי הדבר עשוי להזיק לקאריירה שלו, בממשלה שחלקה דתי. אולם שאלה היא אם לא היה זה מעשה אמץ יותר מצד היועץ המישפטי לצאת בגלוי נגד החוק השרירותי במקום לעקוף את החוק, בדרך שאורחים פשוטים יותר, חסרי אמצעים, לא יוכלו ללכת בה.

פרט אחר: היועץ המישפטי צריך לדעת את המצב החוקי יותר מכל אדם אחר. בחירתו בדרך של נישואין אזרחיים בחוץ-לארץ עלולה לעורר זוגות אחרים, שהיה להם פיקפוק כלשהו לגבי התוקף החוקי של נישואין שכאלה. היועץ המישפטי של הממשלה הפך, בדרך זו, ליועץ המישפטי של האזרחים.

לשווא הוסבר למישטרה כי פקודת השופטת היתה לעצור את נאדל ולהביאו לבית-המישפט. בגלל התעקש: הוא יחזיק את נאדל עד ה-25 ביולי ולא יביאו לפניו כן לבית-המישפט. אלא אם כן יקבל פקודה מפורשת על כך מהשופטת.

הפקודה המפורשת ניתנה בכתב רק למחרת היום: נאדל הובא לבית-המישפט, והוגשה בקשה לשיחרורו בערבות. חוץ כדי דיון, הדגישה השופטת כי הצו שנתנה היה לעצור את נאדל ולהביאו לבית-המישפט. שאל סניגורו של נאדל: "מדוע אם כן, סירבה המישטרה לעשות זאת והיה דרוש צו שני לאלצה ולהביאו לבית-המישפט?" סיכם הסניגור: "אני מבקש מבית-המישפט שיציין כי המישטרה פעלה שלא כשורה במיקרה זה".

השופטת, חיפאית ותיקה, סירבה: "הי מישטרה היתה בסדר גמור". ענתה באותו טון החלטי ותקיף שציין את דבריה מן

העם

פרצוף של - - -

האם (מסתכלת בתצלום בעיתון): קסטנר זה — הסתכל בו! אפשר לראות את הרע חרות על פניו! הלא יש לו פרצוף של —

הבן (משסע את דבריה בחוצפה האופיינית לצברים): אמא! הרי זו תמונתו של השופט.

הלצה זו, שהיא דוגמה לביון-בית-הדין מן הסוג החמור ביותר הופיעה השבוע בשבועון האנגלי של מפא"י. היא היתה טיפוסית לרוח שנשבה במסדרונות הממשלה המתמוטטת: מבוכה, הסתה, התקפות פראיות ובלתי-מוחשבות לכל עבר.

דבר אחד היה ברור: אפילו עסקני המיפלגות הציניים ביותר לא יכלו להתרעם מדעת-הקהל שנתעוררה. פרשת קסטנר הפכה לנוקדת-התורפה העיקרית במערכת הבחירות הנוכחית.

חיפה

הנחבע: "העולם הזה"

בניין בית-המישפט-השלום החיפאי, הר תופס חלק קטן מאגפו המזרחי של בית עיריית אבא חושי, אך פתח את שעריו לקראת יום עבודה נוסף. בקומה השלישית, באולם צנוע, כבר ישבה שופטת-השלום הראשית מרים שטרקמן.

חוך דקות ספורות דחתה השופטת שלושה מישפטים שיגרתיים. אחר כך נטלה לידיה תיק מיספר 1764,55: תביעתו של סגן מהנדס עיריית חיפה, יוסף כוהן נגד העולם הזה, על שפירסם את הכתבה: "גנגסטרים בעיריית חיפה" (העולם הזה, 917).

לא, לא, לא. הכל הלך בקצב מזורז. מפאת השעה המוקדמת, לא הספיק שמואל תמיר פרקליט ההגנה להגיע מתל-אביב. שניים* מבין שלושת הנתבעים ביקשו מהשופטת לדחות את הישיבה לחצי שעה, כפי שנהוג במקרים דומים. הסירוב היה מהיר, חד ותוקפני.

"אין זה מתפקידו של בית-המישפט להתחשב באי-הופעתו של פרקליט", פסקה השופטת. "הנאשמים יטענו בלי פרקליט" הנתבע השלישי, ברוך נאדל, שהגיע באי-חור מה, לא נמצא באותה שעה באולם המישפט. השופטת הוציאה נגדו מיד צו-הבאה ללא שיחרור בערבות (ראה: תצלום) — דבר המקובל כנגד פושעים מועדים, אשר קיים חשש כי יתחמקו מפני החוק, אך בלתי-מקובל במקרים של נתבעים בקובלנה פרטית.

השופטת החליטה לדחות את המישפט

* עורך העולם הזה אורי אבנרי וראש המערכת שלום כוהן.

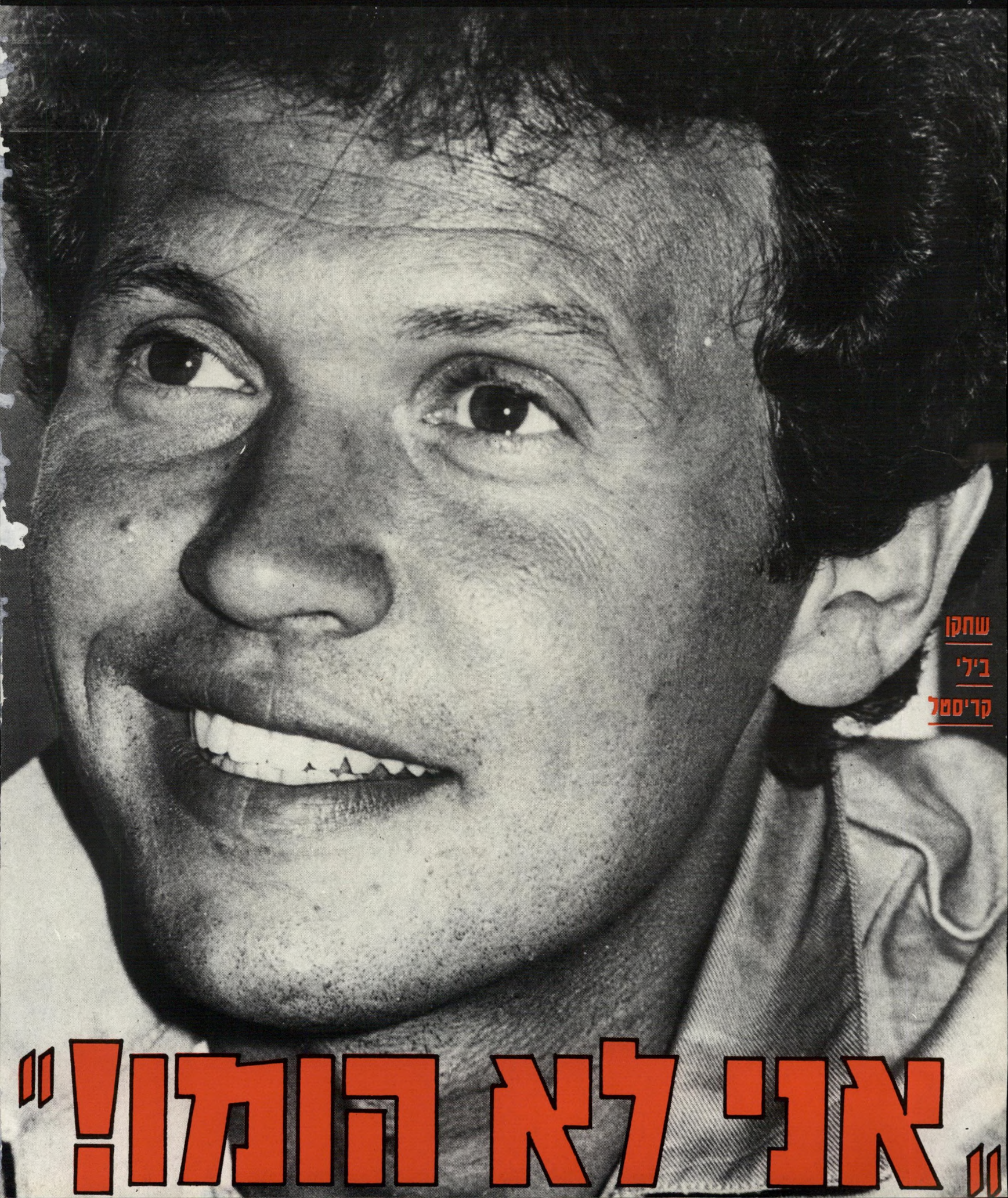

חגיגה לכל גולדסטאר

אתה יודע מה טוב עבורך.
אתה יודע מה זאת בירה טובה.
לכן אחרי הכל,
אחרי עבודה, משחק, מאמץ או בילוי,
תגיע לך משקה טעים, עשיר ומרענן.
תגיע לך גולדסטאר.

העולם הזה

ג'ודי מ., בועות ל"העולם הזה":

שחקן
בילי
קריסטל

אני לא הומן!!